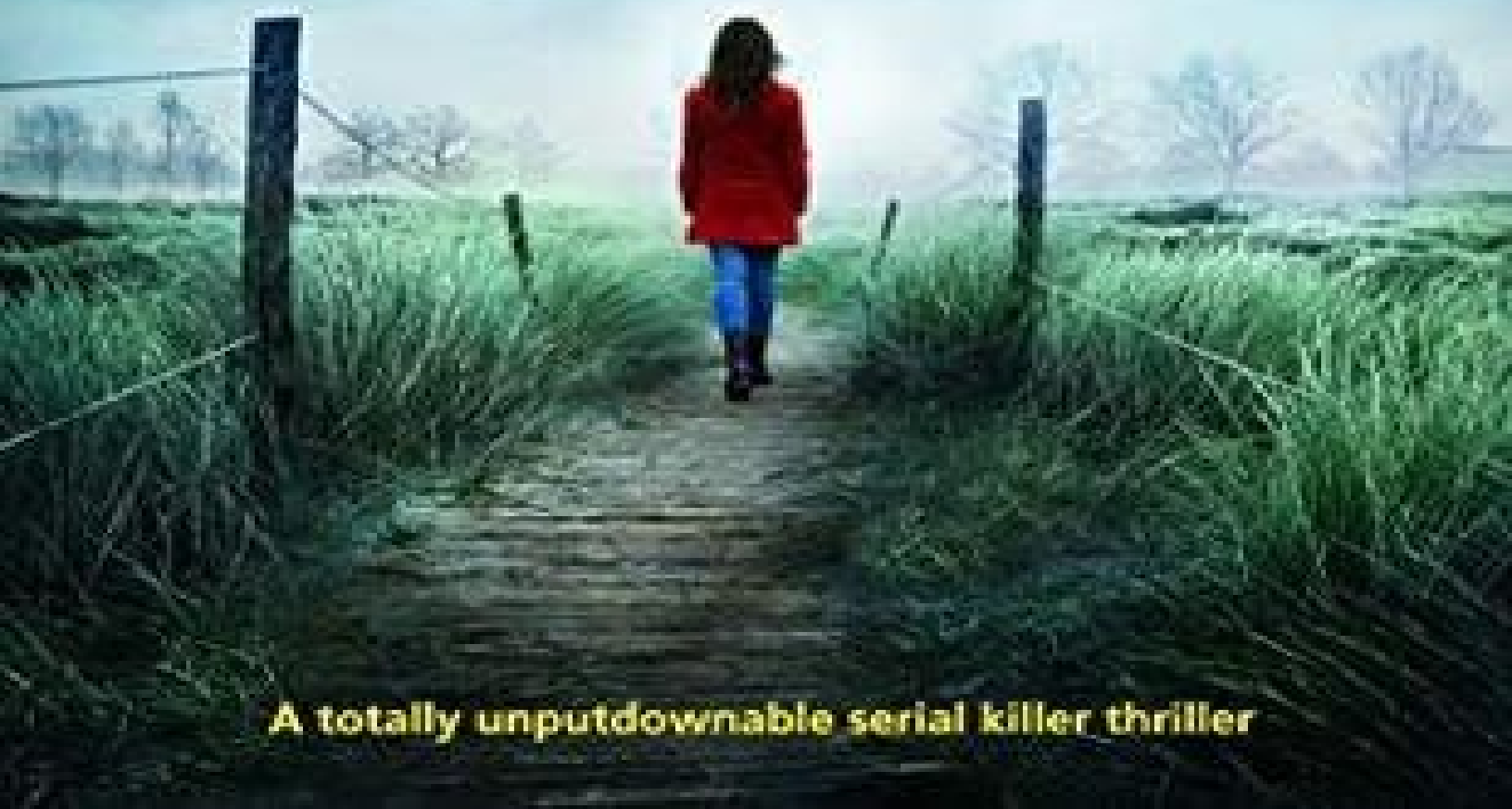
Angela Marsons

Child's Play

D.I. Kim Stone Book Eleven



A totally unputdownable serial killer thriller



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.


Angela
MARSONS
CHILD'S
PLAY
D.I. KIM STONE BOOK ELEVEN

ÇOCUK OYUNU

TAMAMEN TARTIŞILMAZ BIR SERI KATIL
THRILLER

ANGELA MARSONS

Bu kitap Jez Edwards'a ithaf edilmiştir.

Basitçe, teşekkür ederim.

PROLOGUE

KIŞ 2010

"Hadi ama, ne istiyorsun?" diye çıkışıyor, ellerini birbirine sürterek bana çocukluğumu hatırlatıyor.

Ama artık çocuk değilim. Ben bir yetişkinim ve kızgınım. Ama onun bunu bilmesine gerek yok. Henüz değil.

"Peki burada ne işimiz var?" diye soruyor, ıssız parka bakarak. Ocak ayının ortası ve güneşin tamamen batmasına yirmi dakika kala donma noktasının bir derece üzerindeyiz.

Ona bir şey vereceğime dair verdiğim söz, umduğum gibi onu buraya çekmişti.

Yanımdaki döner kavşağın koltuğuna vurdum. "Benimle otur, sana hediyeni vereyim.

Emin görünmüyor ama merakı onu yeniyor. Sekiz

yıldır bu anın hayalini kuruyordum.

"Hadi ama, nedir bütün bunlar?...

"Küçükken beni buraya oynamaya getirdiğini hatırlıyor

musun?" diye soruyorum. Tereddüt ediyor. "Şey... Ben...

"Beni salıncakta ittiğinizi, benimle testerede oturduğunuzu, sahada topla oynadığınızı hatırlıyor musunuz?

'Hadi artık, geç oldu. Eve gitmek istiyorum,' diyor ve sesinde bir korku notası duyuyorum.

Bir şeylerin yanlış olduğunu biliyor.

Benden uzaklaşıyor.

Kolunu tuttum.

Hatırlamıyor musun? Hatırlamıyor musun? Çünkü hiç h a t ı r l a m a d ı n , seni lanet olası sürtük,' diyorum onu döndürerek.

"Bu da ne?...

Bunu zihnimde defalarca prova ettim. Tam olarak nasıl olacağını biliyorum.

Sağ kolumu kaldırıp şakağına bir yumruk atıyorum ve onu yere seriyorum.

Gerçek bir gülümseme yüzümü aydınlattı. Bu neredeyse hayal ettiğim kadar iyi hissettirdi.

Gün solmaya başlarken hızlıca çalışıyorum, ne kadar baygın kalacağından emin değilim. Ayak bileğindeki son bağı da bitirdiğimde inlemeye başlıyor.

"Hey, sen ne?...

"Rahat mı? Yaptığım işe hayranlıkla bakmak için geri çekilerek soruyorum.

Bacakları iki yana açılmış ve örümcek ağı kavşağının metal çerçevesine aşağı bakacak şekilde bağlanmıştır. Vücudu belinden bükülmüş, böylece üst yarısı yere doğru sarkıyor, başının üst kısmı ise aracın beton tabanına değiyor. Elleri arkadan bağlanmıştır.

"Bak, kusacağım...

"Sorunlarının en küçüğü" diyorum, hareket etmeye çalışırken sesindeki korkunun tadını çıkarıyorum.

Dikenli tel bileklerinin etini ısırırken 'Aargh,' diye haykırıyor. Uygulamak bir kabus ama mücadelesinin parlak kırmızı sonuçlarını görmek için buna değer.

"Beni buraya bir kere getirmeliydin," diye tükürüyorum örümcek ağını itmeye başlarken.

Kafası yüzeyde sürüklenirken çığlık atıyor.

Gülümsüyorum ve duymayacağından emin bir şekilde ilerlemeye devam ediyorum. Parkın hizmet vermesi için inşa edilen evler, ikisi eski bir maden çukuruna düştükten sonra yıllar önce yıkılmış ve boşaltılmıştı.

Şu anda burayı kullanan çocuklar kilometrelerce uzaktan geliyorlar ama böyle bir gecede değil.

"Lütfen... Lütfen...

'Sus. Şimdi benim sıram,' diyorum çerçeveyi daha sert iterek. Her devirde saç topakları geride kalıyor. "Keşke benimle oynasaydın diyeceksin," diyorum, itişleri hızlandırarak.

Eti çakılların üzerinde sürüklenirken, acı dolu çığlıkların arasında nefesi kısa, keskin patlamalar halinde geliyor.

Çığlıklar artık inlemeye dönüştü ve sanırım bilinci gidip geliyor.

Ağın dönmesini engelliyorum ve diğer tarafa doğru itiyorum. İvme tekrar artarken dikenli tel etini daha derinden kesiyor.

Ve sonunda bir oyun oynuyoruz. Benim seçtiğim bir oyun.

Çakılın etrafında daire şeklinde bir kan izi oluşuyor.

Daha sert itiyorum ve kavşağın hızla yanımdan geçmesine neden oluyorum. "Beni dinlemeliydin," diye bağırıyorum, itebildiğim kadar sert iterek. Ondan gelen sesler bir iniltiden öteye gitmiyor.

Yerdeki kan birikiyor, et parçaları beton tabana yapışıyor.

Kafatasının kırılma sesini duyduktan sonra ağlaması tamamen kesiliyor.

Örümcek ağını son bir kez daha itiyorum ve geri çekiliyorum.

"Gerçekten benimle oynamalıydın," diyorum ona tekrar, artık duyamayacağını bildiğim halde.

Yığılmış, cansız beden dönmeye devam ederken ben uzaklaşıyorum.

BİR

MEVCUT GÜN

Kim Stone saat 11.29'da kordon şeridine ulaştı. Güneş neredeyse üç saattir batmıştı ama Ağustos sonunun sıcaklığı hâlâ havadaydı.

Despatch'e meslektaşı DS Bryant'ı araması talimatını vermişti ama Astra Estate'i ekip arabaları, ambulans ve adli tabip minibüsü arasında henüz görünmüyordu. Bu iki araca yan yana baktı. Elbette sadece birine ya da diğerine ihtiyaç vardı.

Kaskını çıkarırken, meslektaşının çağrıyı aldığında hangi faaliyetten rahatsız olduğunu merak etti. Bryant'ı tanıdığına göre, arka planda televizyonda suç kanalı çalarken uykuya dalmak üzereydi.

Barney'i gece yürüyüşüne çıkarmaya hazırlanıyordu. Arka bahçeye kısa bir ziyaretten sonra onu bırakmış ve eve döndüğünde parkta koşma sözü vermişti. Saat kaç olursa olsun. Çağrıldığı parkın Haden Hill Parkı olduğunu söylemeyi ihmal etmişti, çünkü Barney'nin sabah erken saatlerde yürüyüş yapmak için sık sık gittikleri bir parkı ziyaret ettiğini öğrenirse yokluğunu o kadar kolay affetmeyeceğini düşünüyordu.

Haden Hill House, 1878 yılında George Alfred Haden Haden-Best tarafından park alanı üzerine inşa edilmiş Viktorya dönemine ait bir konuttur. Başlangıçta büyük Haden Hall'u yıkıp evini genişletmeyi planlamıştı, ancak yaşlı teyzesi, ağanın dul eşi, Eski Hall'da yaşıyordu ve 1903'te öldüğünde Haden Hill House'u büyütme isteğini kaybetmişti, bu yüzden iki bina yan yana kaldı.

1921'de ölümü üzerine ev, Eski Salon, bahçeler ve 55 dönümlük arazi park olarak kullanılmak üzere halkın bağışlarıyla satın alındı. O zamandan bu yana Eski Salon ve Ev, tahliye edilenler için bir sığınak ve bombardıman sığınağı olarak kullanılmıştır. Eski Salon, bir yangının ardından yıllarca harabe halinde kalmış ve piyango fonları sayesinde eski ihtişamına kavuşmuştur.

Kim, yenilenmiş binalardan kısa bir yürüyüş mesafesinde, arazinin üst kısmındaki çocuk oyun alanına açılan Haden Park Yolu'ndaki girişe yönlendirilmişti. Bir düzine kadar izleyici polis memurlarının ve araçların ötesini görebilmek için boyunlarını bükmeye başlamıştı bile ve yerel halk alt ve üst kat pencerelerinden bakıyormuş gibi yapmaktan vazgeçtikçe daha fazla kapı açılıyordu.

Kimliğini gösterdi ve kordon şeridinin altından geçerek floresan ceketlerin ve sokak aydınlatmasının yokluğunda parlayan çok sayıda fener ışığının bulunduğu koleksiyona doğru ilerledi.

Kalabalığın ortasına doğru ilerlerken memurlar kenara çekildi, görevden alındığı belli olan ancak zürafa süslemeli kaydırağın yanında tartışmaya devam eden sağlık görevlilerini geçti.

"Hey, Keats," dedi, bir tür çizgi film karakterinin üzerine tünemiş olan ekipman çantasından bir şeye uzanan ufak tefek patoloğu fark ederek.

Başını kederle salladı ve Kim'in tam olarak ne için çağrıldığını merak etmesine neden oldu. Sonra Kim'in zihninde adamın üzüntüsünün nedeni belirdi ve bunun olay yeriyle hiçbir ilgisi yoktu.

"Birazdan gelir," dedi, adamın iş arkadaşını kendisinden çok daha fazla sevdiğini ve bunu saklamaya çalışmadığını kabul ederek. Bu onu rahatsız etmemişti. Çoğu insan böyle hissederdi.

Adamın asık suratlı ağzında yavaşça bir gülümseme

belirmeye başladı. Belli ki Bryant gelmişti.

"İyi akşamlar Keats," dedi meslektaşı gülümseyerek ve elini uzatarak.

Ona görmezden geldiği bir bakış attı.

Keats sırıttı. 'İşte böyle selamlaşılır-'

"Pardon ama biri burada bir yerde bir ceset olduğunu mu söyledi? Kim dikkatle etrafına bakınarak sordu.

'Gerçekten de var, Müfettiş ve zavallı ruha yaşam belirtisi olup olmadığını kontrol etmek dışında dokunulmadı.

"Tamam, bana doğru yolu göster-

Keats, üniformalı memur grubunu başıyla işaret ederek, "Çocuklar," dedi.

Birdenbire, karanlık bir sahnede solo bir performans sergiler gibi, toplu fener ışığında, solundaki alan sanki bir düğmeye basılmış gibi aydınlandı.

Bryant yanına geldiğinde gözlerinin alışması birkaç saniye sürdü.

Keskin nefes alış verişi onunkini yansıtıyordu.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor?" diye sordu, kelimeleri ağzından alarak.

İKİ

Kim ilk bakışta en sağdaki salıncakta oturan orta yaşın sonlarında bir kadın gördü. El çantası metal çerçevenin yanına düzgünce yerleştirilmişti. Açık değildi, etrafa saçılmamıştı, omuz askısı sola doğru kıvrılmış bir şekilde yerleştirilmişti.

Kim önündeki garip ve ürkütücü manzarayı ikinci kez detaylı bir şekilde incelemeye başladı.

Kadının saçları gür ve kırdı ama iyi şekillendirilmişti. Meşale ışığında bile Kim, yıpranma belirtileri gösteren ama henüz derin kırışıklıklara teslim olmamış çekici bir yüzdeki ruj parıltısını görebiliyordu.

Küçük inci küpeler her bir kulak memesini süslüyor ve yaşlanma sürecinden yüz kadar kaçamamış boynun etrafındaki tek bir telle eşleşiyordu.

İnci dizisi, üç çeyrek kollu ince bir yazlık hırkanın örttüğü beyaz yakalı bir bluzun içinde kayboldu.

Etek kloştu, küçük sarı çiçeklerle mavi desenliydi; dizinin hemen altına düşüyordu ama ayakta dursaydı muhtemelen daha uzun olurdu. Naylon, bacaklarını iki inç topuklu mavi mahkeme ayakkabılarına kadar örtüyordu.

Yani, orta yaşlı bir kadın parkta yürürken salıncağa binmek için duraklıyor. Bir çocukluk anısını yeniden yaşıyor ya da aceleci bir dürtüye karşı koyamıyor. Zararsız.

İki şey dışında: bluzunun önünü boyayan parlak kırmızı leke ve bileklerine bağlanmış dikenli tel.

Vücudu öne doğru yığılmaya çalışıyordu ama salıncağın asılı zincirine dolanmış acımasız tel tarafından yerinde tutuldu. Bacakları hafifçe bükülmüştü, ayakkabılarının uçları yere sürtünüyordu.

"Yanlış giden bir tür seks oyunu mu? Bryant sordu.

Kim gözlerini kaçırmaya çalışarak, "Henüz bilmiyorum," dedi.

Dikenli telleri kaldırın ve gün ışığında torununun yanında salıncakta bir o yana bir bu yana gidip gelen ve sevinç çığlıkları atan bu kadının görüntüsü gülümsemelere ve kahkahalara yol açacaktır. Gece geç saatlerde, kan ve dikenli teller olmasa bile bu manzara daha tekinsiz ve ilgi çekici bir görüntü sunuyordu.

"Onu kim buldu? Kim özellikle kimseye sormadı.

'Chappie tırmanma çerçevesinin orada ve çakılın yanındaki su birikintisinden uzak dur. Orası da ona ait,' dedi üniformalılardan biri.

Bryant döndü ve ona doğru başını salladı. "Yanına gitmemi ister misin?..." "Hayır," dedi. 'Sen çantasına bir bak. Keats'in çantasına bakma ihtimali daha düşük.

sana bir çeltik atayım.'

Patolog, teknisyenler elden geçirmeden bir şeylere dokunulmasından pek hoşlanmazdı ama ikisi arasındaki dostluk Bryant'a biraz daha fazla hareket alanı sağlıyordu. Bir vakanın başında Keats'i kışkırtmak onun için nadiren iyi sonuç verirdi.

Keats'in meslektaşına duyduğu sevginin büyük bir kısmının, Bryant'ın her gün onunla birlikte olmak zorunda kalmasına duyduğu sempatiden kaynaklandığını biliyordu. Keats adamın taşıyacak yeterince derdi olduğunu düşünüyordu. Ve yerde oturan sarışın erkeğe yaklaşmak için kusmuk havuzunun etrafından dolanırken, onunla aynı fikirde olmadığını düşündü.

Sırtını tırmanma iskeletine dayamış, dizlerini bükmüş ve yere bakarken başını desteklemek için kollarını iskelete dayamıştı.

Yirmili yaşlarının ortasında olduğunu, koyu renk kot pantolon ve sweatshirt giydiğini tahmin etti.

'Hey,' dedi kimliğini göstererek.

Ayağa kalkmak için kendini zorladı.

'Sorun değil, kalabilirsin-'

"Sadece eve gitmek istiyorum, memur bey. Bana bir dedektifle konuştuktan sonra gidebileceğim söylendi...'

"Tamam, t a m a m ," dedi, yanında duran kadın polis memuruna bakarak.

"Eric," diye teklif etti. "Eric Hanson-

Kim, genç adamın konuşma yetisini kaybetmediğini varsayarak, "Teşekkür ederim," dedi.

Bakışları otomatik olarak kalkmış ve salıncaklara doğru geri çekilmişti. Başını sallamaya başladı.

Kim onun önüne geçti ve görüşü engelledi. Adamın elindeki plastik su şişesine doğru başıyla işaret etti. "Bir yudum al, dostum.

"Ben iyiyim, teşekkürler," dedi başını

sallayarak. "Ee Eric, ne oldu?" diye sordu.

"O sadece... Baktım ve...

Gözleri doğrudan ona bakıyor, tesadüfen bulduğu resme kilitlenmişti. Onun dehşeti tekrar tekrar yaşamasına ihtiyacı yoktu. İhtiyacı olan şey gerçeklerdi.

"Tamam, benim için geri çekil Eric," dedi Kim, onu günümüze getirerek. "Parka ne zaman geldin?

"On buçuk gibi," dedi dikkatini onun yüzüne vererek. 'Sadece kulüpte içtiğim son biranın acısını çıkarmak istedim. Sadece bacaklarımı esnetmek istedim.

Kulübün önünden geçen yolu başıyla işaret ederek, "Demek o yönden geldiniz?" diye sordu.

Parkın bir parçası olmasa da Old Hill Kriket Kulübü'nden az önce park ettiği girişe kadar uzanan bir patika vardı.

"Evet, arkadaşlarımla birkaç bira içtik ve...

"Ve siz yürürken kimse yanınızdan geçmedi mi?

Başını bir kez daha sallar.

"Yaklaşırken bir şey duydunuz mu?" "Hiçbir şey.

Ölüydü...'

Tek bir kelime zihnini bir kez daha gördüklerine geri döndürdüğünde sözleri kayboldu.

"Yani hiçbir şey görmediniz, duymadınız ve hemen polisi mi aradınız?" diye sordu.

Başını salladı.

"O zaman ne yaptın?

Suçluluk duygusu yüzünde parladı. "Ne demek

istiyorsun?" "Ona hiç dokundun mu?

Başını sallamadan önce tereddüt etti.

"Emin misin Eric?" diye zorladı. Bilmek

zorundaydılar. "Üzgünüm ama kontrol etmedim. Yani

yapamadım...'

Kim onun suçluluk duygusunun ve kaçamaklarının kaynağını anlamıştı. Ona yaklaşıp hâlâ hayatta olup olmadığını öğrenmeye cesaret edemediği için kendini kötü hissediyordu.

"Sorun değil. Ona yardım etmek için yapabileceğin fazla bir şey

olduğunu sanmıyorum. Bryant yaklaşırken ona minnettar bir

gülümseme sundu.

'Tamam Eric, başka bir şeye ihtiyacımız olursa irtibat halinde olacağız ve aklına başka bir şey gelirse bizi ara.

Hâlâ onun yanında duran memurun bakışlarıyla karşılaştığında başıyla anlayışını belirtti. "Onu eve götürecek birini bulun.

"Yapacağım, Marm.

"Bir şey var mı?" diye sordu meslektaşına dönerek.

"Mitch burada ve Keats ile onu salıncaktan çıkarmanın en iyi yolunu tartışıyor.

"Adını biliyor muyuz?

'Belinda Evans, altmış bir yaşında, Wombourne'da yaşıyor ve BMW 5 Serisi kullanıyor. İki yaşından küçük.

Bir kaşını kaldırdı. Son birkaç dakikası onunkinden çok daha verimli geçmişti.

"El çantasında araba anahtarları, el değmemiş cüzdanı, ehliyeti, küçük bir makyaj çantası, kalem, gözlük ve bir paket nane şekeri. Cep telefonu yok.

"Peki arabası?

'Park kapılarından yaklaşık elli metre uzağa düzgün bir şekilde park edilmiş. Kilitli ve herhangi bir faul kanıtı yok.

"İyi iş, Bryant," dedi, parkın girişine doğru ilerlerken. 'Bu bilgilerin çoğu tamamen işe yaramaz, ama inanılmaz derecede yararlı ve ilgili bir bilgi parçası tespit ettin.

"Hangisi?

"Belinda Evans'ın parka kendi rızasıyla geldiğini.

ÜÇ

Kim ekip odasına girdi ve bir şeylerin yolunda gitmediğini hemen fark etti. Bunun Woody'ye önceki akşamki olaylar hakkında bilgi vermek için sabah 7.30'da odadan çıktığında ofisin boş olması ve şimdi dolu olmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Hayır, sorun o değildi. Durumun böyle olmasını bekliyordu. Değişiklik bundan daha inceydi.

Ah, anladı.

"Bryant, Betty neden masanda?

Çalışmaları karşılığında bir kez bile ödüllendirilmemişti. Stacey kıs kıs güldü. "Sana söylemiştim.

"Penn haftanın büyük bir bölümünde uzakta olduğu için ona göz kulak oluyorum, şef. Durakladı. "Ve nasıl göründüğünü görmek istedim.

"O zaman hak et," dedi ve onu pencere kenarına geri koydu.

Odaya geri döndü. "Ayağındakiler de ne öyle Penn?" diye sordu kollarını kavuşturarak.

"Eğitmenler, patron.

Kendisinden önce ekibinde yer alan adamın aksine Penn, kolay kolay ukalalık yapabilecek bir adam değildi. Düz siyah pantolon ve beyaz gömlekten oluşan normal kıyafetleri onun standartlarını karşılıyordu. Ama adama takım elbise giydirince, takım elbise de en az onun kadar sinirli görünmeyi başarıyordu.

Erkeklerin takım elbise modası hakkında pek bir şey bildiğinden değil ama kalın gri ince çizgili mahkeme kıyafeti sanki

Doksanlar. Asi kıvırcık sarı saçları pek yardımcı olmamıştı ama bandananın olmadığını ve buklelerin bir tür erkek saçı ürünüyle ehlileştirildiğini görmek onu memnun etmişti.

Ama eğitmenler.

'Bak Penn, Travis'in nelere katlandığını bilmiyorum ama eski davalarından biri için bile mahkemeye çıktığında, artık bu ekibin bir parçasısın ve bu nedenle her ikisini de temsil ediyorsun-'

Bryant arkasından, 'Masanın altındalar, şef,' dedi.

"Ha?

"Ayakkabıları... masanın altındalar. Bunu yapmana izin veremezdim. Çok kolay kanıyordun.'

Penn bağcıklarını çözmek için uzanmadan önce sırıttı.

"Tanrım, çok komiksiniz," dedi başını sallayarak.

"Daha sonra döneceğim patron, değil mi?" diye sordu umutla. "Mahkeme dört gibi biter.

Hem Bryant hem de Stacey onun da yanıtını bekliyordu. Kabul

etmek için çok istekliydi.

'Hayır, Penn. Doğruca eve git. Woody yerinden

kıpırdamıyor.' Etrafından toplu bir inilti duyuldu.

"Benim kurallarım değil çocuklar," dedi ellerini savunmak için kaldırarak.

Bir ay önce West Midlands Polis Teşkilatı'ndaki tüm denetim personeline gönderilen notu görmüştü. Ve başlangıçta oldukça mutlu bir şekilde bunu görmezden gelmişti. Ta ki Woody'nin ofisine çağrılıp patronu tarafından kendisine basılı bir kopya sunulana kadar.

Polis teşkilatı kriz içindeydi. İşe alım rakamları düşmüş, şiddet suçları artmış ve personel tükenmişlik oranları tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaşmıştı.

"Onları çok çalıştırıyorsun," demişti Woody, notu yüzünün önünde sallayarak.

"Bu benim hatam mı?" diye sordu. Üç kişilik bir ekibi vardı ve hepsini yaksa bile toplam rakama dokunmayacaktı.

"Ne demek istediğimi biliyorsun,"
diye hırladı. "Onlara göz kulak
oluyorum," diye savundu. "Köpek
gibiler, Stone.
"Affedersiniz, efendim?
'Hastalıklarını saklıyorlar,' diye açıkladı. 'Polis memurları bir sorun olduğunu kabul etmekten nefret ederler. Savaşmaya devam ederler, askerlik yaparlar. Çok geç olana kadar bunu bilemezsiniz.
"Peki ne yapmam gerekiyor?
Onları dinlendir Stone. Onları idare etmeli ve yeterince dinlenmelerini sağlamalısın. Vardiya düzenine sadık kalmaya çalışın ve duygusal değişimler gibi haberci işaretleri arayın.
Bir kaşını kaldırdı.
'Tamam, belki de sizin durumunuzda davranış değişikliklerine ve içine kapanık, sinirli, agresif olmak gibi fiziksel işaretlere bakmalısınız. Hepsi burada," dedi ve notu tekrar ona doğru salladı.
"Anlaşıldı efendim, tek bir sorum var," dedi, adamın elindeki kâğıt parçasına bakarak.
"Devam et.
"Suçlular da notu aldı mı?
Hafızası onu yanıltmıyorsa, notu ona ittiği ve gitmesini söylediği nokta buydu.
Penn'in davası daha kötü bir zamana denk gelemezdi. Hayatındaki en travmatik olayları yeniden canlandıran sapıkla ilgili son büyük soruşturmadan bu yana rutin davalar üzerinde çalışırken, son birkaç hafta içinde herhangi bir zaman onun için iyi olurdu.
Ne yazık ki CPS cinayet davalarını programlarken onun günlüğüne başvurmuyordu ve Penn'in West Mercia'daki son büyük soruşturması olduğu için onu duruşma için serbest bırakmaktan başka çaresi yoktu. Özellikle de tutuklayan memur o olduğu için.

"Tamam, hadi başlayalım," dedi masanın kenarına tüneyip silme tahtasına bakarak. "Belinda Evans, altmış bir yaşında, gece geç saatlerde Haden Hill Park'ta bir salıncağa bağlı olarak bulundu. Şık giyimli, prezentabl, oraya kendi imkanlarıyla gelmiş ama üzerinde cep telefonu yok. Wombourne'un güzel bir bölgesinde yaşıyor ve daha önce dikkatimizi çekmemişti. Stace, kurbanımız hakkında bulabildiğin her şeyi bul. Bryant ve ben saat 10'da otopsi için Keats ile buluşmadan önce evine gideceğiz.

"Anladım patron," dedi ve bilgisayarına döndü.

"Woody, Penn bu hafta tatilde olduğu için ifade alma işini Müfettiş Plant ve ekibine devretti.

Takip işleri normalde Penn'e düşerdi. Başını iki yana salladı. "Kim küçük bir ihtiyara zarar vermek ister ki?"-

"Hey, altmış bir yaş yaşlı değil dostum," dedi Bryant, odadaki o yaşa en yakın kişi olarak. "Ve paramı Eleanor'a yatırıyorum.

"Eleanor kim? Kim kaşlarını çatarak sordu.

"Soyadını bilmiyorum ama parkın etrafında süzülerek kayıp aşkını aradığı söyleniyor, canlı canlı bir geçitte duvarla kapatılmış bir keşiş ve...

"Ya da Annie Eliza olabilir," dedi Stacey gözlerini büyüterek. 'Orada yapayalnız yaşadı, hiç evlenmedi ya da çocuk sahibi olmadı ve...'

"Ya da Yvette de olabilirdi? Bryant ekledi.

"Başka bir lanet hayalet mi? Kim kaseye doğru ilerleyerek sordu.

"Hayır, o gerçek. *Most Haunted* programını yapıyor ve araştırmaya gittiler-'

"Yeter çocuklar," dedi ve ceketini kaptı.

Kim, sadece en ufak ayrıntıların yer aldığı beyaz tahtaya tekrar baktı. Şu anda Belinda Evans sadece olay yerinden elde edilen bilgilerin bir araya getirilmesinden oluşan madde madde bir listeden ibaretti ve Kim daha şimdiden bu kadının bundan çok daha fazlası olacağını hissediyordu.

DÖRT

Wombourne, Güney Staffordshire'da Anglo-Sakson kökenli bir köydü ve yakındaki Wolverhampton kenti için bir taşma konut çözümü olarak ortaya çıkan çok sayıda konut projesine rağmen topluluk duygusunu korumayı başardı.

Bryant, köyün yeşil alanından birkaç sokak geride, Trident Yolu'nda bir ekip arabasının arkasına yanaştı.

Arabadan inerken Kim, çift cepheli müstakil bungalovun yakın zamanda boyanmış olduğunu fark etti. Bel yüksekliğinde çıtalı bir çit ön bahçeyi çevreliyor ve arka tarafta kayboluyordu. Kapının iki yanına birer asma sepet yerleştirilmişti ve her ikisinde de pembe ve beyaz renkli aynı çiçekler vardı. Ev düzenli ve hoştu ve az bakım gerektirecek şekilde tasarlanmış gibi görünüyordu.

Bryant, "Keşke benim hanım da böyle bir şey yapsa," diye inledi ve kapıdaki polis memuruna kimliğini uzattı. 'Evdeki lanet olası çiçekler yüzünden her yerim hapşırıyor...'

"Bekle," dedi Kim, kapıdaki memura doğru geri adım atarak. "İlgilenen var mı?" diye sordu sokağa bakarak.

"Çok var, Marm," dedi. 'On yedi numaradaki bayan yirmi dakika önce ayrılmadan önce bir saatten fazla yatak odasının penceresinden izledi. Yirmi bir numaradaki kişi kırk beş dakikadır tül perdenin arkasında olduğunu bildiğimizin farkında değil ve yolun karşısındaki on dört numarada oturan Bay Blenkinsop çok güzel çay yapıyor.

Kim gülümsedi. Tecrübelerine göre dört tip komşu vardı. Birincisi ve kişisel düzeyde en sevdiği, kendi ön kapılarının ötesinde neler olup bittiğini gerçekten umursamayanlardı. İkincisi, neler olup bittiğini bilmek isteyen ama bunu göstermek istemeyenlerdi. Üçüncü grup, açıkça meraklı ama kolayca sıkılanlardı ve bir de profesyonel favorileri vardı: Blenkinsoplar; açıkça meraklı olanlar ve polisle iletişim kurup neler olup bittiğini öğrenmek için çaba sarf edenler.

"Şerefe," dedi ve çoktan koridora çıkmış olan Bryant'a yetişti.

"Gözlemci adam," diye not etti, memurun arkasına

bakarak. 'Adama bir bitki ver,' dedi Brant, sola dönerek.

Fabrikayı hak etmedeki başarısızlığı takım odasında bir şaka haline gelmişti. Bryant'ın her şeyiyle oynadığı bir şaka.

"Görünüşe göre basit bir yerleşim planı," diye not etti. 'Solda yaşam alanı ve sağda yatak odaları. Makul büyüklükte.

Koridor, yumuşak manolya mat emülsiyonu ile boyanmış kabartmalı bir duvar kağıdı ile dekore edilmişti. Odalar da benzer bir renk paletine sahipti ve bu da taze, temiz ama soğukkanlı bir şekilde birbirinden ayrılmış izlenimi veriyordu.

"Ne kadar? Kim salona bakarak sordu. Bungalovlar bu civarda oldukça pahalıydı.

Bryant kaşlarını çatarak, "Tahminimce üç yüz bin dolar civarında," dedi.

"Daha büyük bir mülk beklerdim," dedi Kim, dürüstçe, sadece kurbanın kullandığı arabanın modeline ve ruhsatına dayanarak.

"Benim düşüncelerim de aynen böyle," dedi büfenin üst kısmına dokunarak. "Güzel bir yer ama..." Dolabın en üst çekmecesini açarken sözleri dağıldı.

"Boş," dedi, ona doğru bakarak.

Kim omuz silkti ve odanın içinde dolaşmaya devam etti. Televizyon düz ekranlıydı ama bir bilgisayar monitöründen daha büyük değildi. Karşı köşede iki çekmeceli bir ünitenin üzerinde eski moda bir müzik merkezi duruyordu. Üzerinde hoparlör yoktu ve sadece göstermelik gibi görünüyordu.

Çekmeceleri açtı. "Bunlar da boş.

Mutfağa doğru ilerlediler. Evin kalbi. Bu mülkte kalp krizi geçirmiş gibi görünüyordu. Alan, kutular, sert kenarlar ve keskin köşelerden oluşan işlevsel bir alandı. Hiçbir şey mekânı yumuşatmıyor ya da ona hayat vermiyordu. Doğrama tahtası, yer minderleri, poşet çay kutuları, ekmek kutusu, çaydanlık yoktu. İnsanların sahip olduğu ve gerçekten kullanmadığı her şey.

Bryant tekrar kapıları ve çekmeceleri açmaya başladı.

'Birkaç parça ama salonda bulduğumuzdan biraz daha fazlası. Hayatını kanıtlayacak bir şey bile bulamazken ölümünü çözmeye yardımcı olacak bir kanıt bulabileceğimizden emin değilim.

Kim meslektaşına döndü.

"Lanet olsun, Bryant, yine kitap mı okuyorsun?" "Aslında,

Carl Jung diyor ki-

Bryant'ın sözleri arkasından gelen bir öksürükle kesildi. Kim

döndü ve nefesi göğsünde bir tuğla duvarla karşılaştı.

"Tanrım," diye fısıldadı Bryant, ikisi de önlerindeki kişiye bakarken. Bir hayalete baktıkları hissine kapılmıştı.

BEŞ

"Marm, özür dilerim... O sadece...

Kim polis memurunun özürlerini elinin tersiyle itti. Kadının yüzündeki ifadeye bakılırsa, çevik kuvvet teçhizatı giymiş tüm gündüz vardiyası onu durdurmak için mücadele ederdi.

Önündeki manzarayı incelemek için bir an durdu. Çiçekli eteğinden sade bluzuna, inci küpelerine ve uyumlu kolyesine kadar. Yüzü biraz daha yıpranmıştı ama Belinda Evans'a olan benzerliği tekinsizdi.

"Kız kardeşimin evinde ne aradığınızı sorabilir miyim?" diye sordu, Black Country tınısı içermeyen, kırpılmış, sert bir sesle.

Kim öne çıktı. "Bayan?...

Kim'in telefonu çalmaya başladığında, "Ben Bayan Evans, kız kardeşim gibi ve benim adım Veronica," dedi.

"Bu çağrıyı görmezden gelebilir ve kız kardeşimin evinde ne aradığınızı açıklayabilirsiniz," dedi kadın, hem sesinde hem de ifadesinde çelik vardı.

"Evet, muhtemelen bunu yapmayacağım," dedi Kim, arkasını dönerek. Woody bile onunla bu şekilde konuşmazdı ama şu anda bu kişinin bir aile üyesini kaybetmek üzere olduğunu hatırlamak için kendini zorlaması gerekiyordu.

"Stace," diye cevap verdi.

"En yakın akrabası, patron, altmış beş yaşındaki Veronica Evans, şu adreste yaşıyor-" "Teşekkürler, Stace, sana geri döneceğim," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Keşke iki dakika önce olsaydı.

"Bayan Evans, bence oturmalısınız," dedi Kim, salonu işaret ederek.

Kadın onun tavsiyesini dikkate

almadı. "O öldü mü?

"Bayan Evans," dedi Bryant, iş tanımlarının duyarlılık kısmını devralmak üzere devreye girerek.

"Eğer sadece içine girebilirsen...

"Bunu evet olarak kabul ediyorum o zaman?" dedi Kim'den meslektaşına bakarak.

Tamam, Bryant şimdilik çocuk eldivenlerini bir kenara bırakabilir gibi görünüyor.

"Evet, Bayan Evans, korkarım-

Veronica, lütfen, yoksa hepimizin kafası karışacak. Nasıl oldu bu? O hızlı arabasıyla sanırım. Onu kullanması çok saçma. Ona aylardır yaşına uygun davranması gerektiğini söylüyordum ama-'

Bryant öne çıktı. 'Bayan... Veronica, gerçekten salona gelmeniz gerektiğini düşünüyorum ve...'

Kadın Bryant'a bir bakış fırlattı. "Memur bey, oturmam kız kardeşimin ölümünü hafifletecek mi?

Kim, kadının tavrı karşısında şaşkınlığa uğrayan meslektaşına, "Kesinlikle hayır," diye cevap verdi.

Kim bunu daha önce de görmüştü. Bazen akrabalar günlerce, haftalarca, aylarca metanetlerini korur ve sonra önemsiz bir şey ya da belli bir anı yüzünden yıkılırlardı. Sebep her ne olursa olsun Kim bundan en iyi şekilde yararlanacaktı.

"Hayır, Veronica, kız kardeşin ölmüş olacak ama durum sandığından daha karmaşık ve oturup konuşsak daha iyi olur.

"Karmaşık, nasıl?

Kim meseleyi kendi eline aldı ve kadının y a n ı n d a n geçerek salona girdi. Kanepenin önünde durarak kadını kanepeye doğru yönlendirdi.

Tekli koltuk.

Veronica'yı oturtmak için g ö s t e r d i ğ i tüm çabalara rağmen Bryant kapının girişinde ayakta durmaya devam etti.

"Veronica, kız kardeşinin öldürüldüğünü söylediğim için üzgünüm.

Kim onun yüzünden bir duygunun geçmesini bekledi. Herhangi bir duygu olabilirdi ama gördüğü duyguyu beklemiyordu.

Sinir bozucu.

Kim bunun kız kardeşinin ölümüne duyduğu kızgınlıktan mı yoksa ölümünün Veronica'nın öngördüğü şekilde olmamasından mı kaynaklandığını anlayamadı.

'Hayır, üzgünüm ama y a n ı l ı y o r olmalısınız. Ya kimliğinde ya da ölüm şeklinde bir hata var ama Belinda'nın-'

"Hata yok," dedi Kim. 'Kız kardeşiniz Haden Hill Park'ta kalbine aldığı tek bir bıçak darbesiyle öldürüldü.

Veronica'nın eli sanki az önce çorbasında bir sinek olduğu söylenmiş gibi boğazına gitti.

Duygu eksikliği Kim'in kız kardeşlerin ne kadar yakın olduklarını merak etmesine neden o l d u . Veronica'nın sabah saatlerinde ziyarete geldiği için yakınlarda oturduğu a n l a ş ı l ı y o r d u . Giysiler ve mücevherler konusunda esrarengiz bir şekilde benzer ilgi alanlarına sahiptiler ve ikisi de hâlâ kızlık soyadlarını kullanıyordu. 'Veronica, üzgünüm, bu çok büyük bir şok olmalı ama hiç

"Kız kardeşinin dün gece neden parkta olduğu hakkında bir fikrin var mı?

Kim kontrol etmişti ve ne parkta ne de evde herhangi bir olay olmamıştı.

"Kesinlikle hiçbir fikrim yok.

"En sevdiği yerlerden biri miydi? Kim zorladı. "Belki çocukluğunuzdan bir şey?

İnsanlar yaşlandıkça hafıza şeridinde dolaşmayı, özellikle mutlu anıları yeniden yaşamayı severler.

Kim, "Belinda bir salıncakta otururken bulundu," d i y e r e k Belinda'yı sabitleyen dikenli tel detayını atladı.

"Gece geç saatte salıncakta otururken mi öldürüldü?" diye sordu Kim'e dik dik bakmaya çalışarak. "Bu bir tür saçma şaka mı?

"Korkarım ki hayır. Ailen seni hiç Haden Hill Park'a götürmedi mi?" diye cevaplanmayan soruyu tekrarladı.

"Hayır. Ailemiz park insanı değildi ve Belinda'nın salıncaklara ilgisi yoktu," dedi bıkkınlıkla, sanki Kim aklını kaçırmış gibi.

"Parkta ya da genel olarak Haden Hill'de çok zaman geçirir miydi?

"Bildiğim kadarıyla hayır.

"Kriket kulübü, ara sıra orada sosyalleşiyor olabilir mi?

'Belinda içki içmezdi. Hem de hiç,' diye vurguladı. "Ve zorla götürülmediği sürece orada olması için hiçbir neden düşünemiyorum.

"Belinda'nın arabası park edilmiş ve güvendeydi, herhangi bir b o ğ u ş m a izine rastlanmadı.

"Üzgünüm ama burası benim için hiçbir şey ifade etmiyor," dedi küçümseyerek. 'Kocası var mı?...'

'Hiç evlenmedik. İkimiz de,' dedi Veronica. "Gerçi üniversiteden bazen arkadaşlık ettiği bir arkadaşı vardı.

Kim, Bryant'ın defterinin arkasında açıldığını duydu.

"İsim?

"Charles, Charles Blunt. Halesowen Koleji'nde beden eğitimi bölümünde çalışıyor, kız kardeşim yedi ay önce emekli olana kadar orada çalışıyordu.

"Gibi mi?

"Çocuk psikolojisi profesörü.

Kim, meslektaşlarının bu kadın hakkında kız kardeşinden öğrendiklerinden d a h a fazlasını öğrenip öğrenemeyeceklerini merak ediyordu.

"Peki Belinda'nın telefonu var mıydı?" "Tabii ki telefonu vardı.

Bryant, "El çantasında ya da arabasında değildi," dedi.

Veronica omuz silkti. 'Muhtemelen çalınmıştır. Üzerinde bir sürü uygulama olan büyük ve hantal bir şeydi. Büyük ekranı seviyordu, böylece arama yapmak için gözlüklerini kullanmak zorunda kalmıyordu. Korkarım bazen kendini beğenmişliğe meyilliydi.

"Numarayı alabilir miyiz? Kim sordu. 'Servis sağlayıcıyla irtibata geçeceğiz...'

"İstediğiniz Vodafone," dedi Veronica çantasından eski bir Nokia çıkararak. "Ona daha iyi bir teklif aldığımı söyledikten sonra değiştirdi.

Veronica Bryant'a numarayı okurken Kim bir zafer duygusu sezdi.

'Tamam, Bayan Evans, yardımınız için teşekkürler. Kafamızı karıştıran bir şey sorabilir miyim?'

"Elbette," diye cevap verdi, ellerini eteğinin üzerinde düzelterek.

Kim etrafına bakındı. 'Burada kız kardeşinize dair pek bir kanıt yok gibi görünüyor. Sadece bir sürü boş çekmece ve dolap var.

Özür dilerim memur bey. Zaten bildiğinizi sanıyordum. Kız kardeşim de yandaki evin sahibi. Onun hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, gerçekten oraya gitmelisiniz.

ALTI

Penn, Birmingham Crown Court'un girişine dokuza üç kala varmıştı. Patronu spor ayakkabılarını giymesine izin verseydi tren istasyonundan daha çabuk gelebilirdi.

"Vay canına, Penn," dedi Lynne gülümseyerek. 'İyi kesmekten bahsediyorsun. "Lanet trenler," dedi, onu nasıl selamlayacağını bilemeden.

Sarılmak uygunsuz görünüyordu ama hiçbir temas soğuk hissettirmiyordu. Elini uzattı.

Lynne ona tuhaf bir bakış attı ama yine de elini sıktı.

"Hey, dostum," dedi Doug, sigarasını bırakıp elini uzatarak.

Penn onu salladı ve hızla ikisini de değerlendirdi.

West Mercia'dan ayrılışından bu yana geçen dört ay içinde Lynne birkaç kilo vermiş, Doug da onları bulmuş gibi görünüyordu. Çavuşun Lynne'in açık kahverengi saçlarına farklı bir şey yaptığına, belki de birkaç santim uzattığına yemin edebilirdi. Normalde bir santim yüksekliğindeki botlarının yerini, lacivert pantolon takımının altında kaybolan pahalı görünümlü yüksek topuklu ayakkabılar almıştı. Makyaj yaptığından da oldukça emindi. Mahkeme kıyafeti için onunkinden çok daha fazla para, zaman ve özen harcanmıştı.

Dedektif Memur Doug Johnson her gün işe giderken giydiği kıyafetlerin aynısını giyiyordu. Siyah bir takım elbise ve açık mavi bir gömlek. Tüm ekip, gardırobunun siyah takım elbise ve açık mavi gömlekle dolu olması konusunda onunla dalga geçmişti.

mavi gömlekler. Bu şekilde kimsenin kirli kıyafetler giydiğini anlamayacağını söyleyerek karşılık vermişti.

Merdivenlerden çıkarken Penn, "İkinizi de görmek güzel," dedi. Ve bunda ciddiydi. Dört yıldan uzun bir süredir bu memurlarla birlikte çalışıyordu ve onları tekrar gördüğünde nasıl hissedeceğini merak ediyordu. Onları binaya kadar takip ederken içini rahat bir aşinalık kapladı.

Birmingham Kraliyet Mahkemesi'ne ev sahipliği yapan Elizabeth II Hukuk Mahkemeleri'nin soğuk işlevselliği onu çok etkilemişti. Kendisini her zaman diğer yerde olmayı dilerken bulurdu. Yeni Kraliyet Mahkemesi 1987 yılında açıldığında büyük davaları Corporation Street'teki Victoria Hukuk Mahkemelerinden almıştı. Şimdi Sulh Mahkemesi olan eski mahkeme binası, Kraliçe Victoria'nın 1887'de temel taşını koymasından bu yana tarihle iç içe olan I. Sınıf kırmızı tuğla ve pişmiş toprak bir binaydı.

Penn, büyük salonu ve Kraliçe Victoria'nın taç giyme tacını andıran avizeleriyle buranın bir hukuk mahkemesine benzediğini düşündü. Burası hürmet ve saygı istiyordu.

Yeni bina kare şeklinde, verimli kutulardan oluşan bir koleksiyonu andırıyordu. Burada stenograf yerine kayıt makineleri kullanılıyor ve dava dosyalarının yerini dizüstü bilgisayarlar alıyordu.

Burada bulunma nedenini hatırladığında normal güvenlik önlemlerinden geçti. Gregor Nuryef'in sonunda hak ettiği adaletle yüzleştiğini görmek içindi.

Gregor Nuryef, aile işletmesi olan benzin istasyonundan bir gecelik kazancını vermeyi reddeden bir adamı vahşice bıçaklayarak öldürmüştü.

Penn, suçla ilgili ilk değerlendirmesinde yanıldığını kabul etmek zorunda kalmıştı.

Başlangıçta Alan ve Alec Reed adlı iki kardeşin başını çektiği yerel bir çetenin suçun arkasında olduğundan şüphelenmişti. Seksenli yılların ortalarında bölgeye taşınan kardeşler, p o l i s l e yaşadıkları birkaç yakın çatışmadan sonra

sonunda Worcester şehri ve çevresindeki organize suçları devraldı.

İmparatorlukları, güvenlik kamerası olmayan ya da çok az olan küçük işletmeleri tespit etmek ve şiddetli silahlı soygunlar gerçekleştirmek üzerine kurulmuştu, ancak fuhuş, uyuşturucu, haraç ve atıştırmalık minibüsleri gibi alanlara yönelmelerine rağmen silahlı soygun, iş modellerinin temel dayanağı olmaya devam etti.

Küçük işletmeler bir güvenlik sisteminin faydalarını öğrendikçe, savunmasız işletmeleri tespit etme zorluğu kardeşler için yıllar içinde daha da zorlaşmıştı, ancak hala sahte bir kameranın yeterli olacağını düşünen tüccarlar ve tamir ettirmeye hiç zahmet etmedikleri bozuk sistemleri olan diğerleri vardı.

İki yıl önce West Mercia, savunmasız binaları ziyaret etme ve mal sahiplerinin ucuza uygulayabilecekleri temel güvenlik önlemleri konusunda tavsiyelerde bulunma girişimini başlatmıştı. Bazen dinlediler, bazen de dinlemediler.

Bay Kapoor büyük ölçüde dinlemiş ancak mali durum nedeniyle harekete geçmemiş ve sonuç olarak yirmi üç yaşındaki oğlunu kaybetmiştir.

Penn olay yerine gittiğinde bulduklarını hatırlayınca ürperdi.

Elbette davadan sorumlu memur DI Travis'ti ama ilk müdahale eden kişi olarak Penn her zaman bunun kendi davası olduğunu hissetmişti. Özellikle de genç Devlin Kapoor haftalardır rüyalarını meşgul ettiği için.

Duruşmanın sonunda bu davayı kapatmasına izin vereceğini umuyordu. Aklından tamamen çıkmasını beklediği, beyninin artık bittiğini kabullenmesini beklediği, tıpkı bir cenaze töreninin yakınları için kapanışı sağladığı gibi, geceleri onu hâlâ uyutmayan bir davaydı bu. Bu dava, yazılıp silinmiş ama harflerin girintisi kalmış bir cümle gibiydi.

Meslektaşlarının peşinden on altı mahkeme salonundan birine girerken içini huzursuz bir his kapladı.

Ve nedenini bir türlü bulamıyordu.

YEDİ

Kim, Veronica'nın çantasından yedek anahtarı çıkarıp yandaki köhne mülkün kapısını açmasını bekledi.

Kadına Belinda'nın neden ikinci mülke sahip olduğunu sorduğunda, kadın neredeyse çocuksu bir gülümsemeyle, "Göreceksin," demişti.

Kadın kapıyı iterek açtı ama içeri girmeye teşebbüs etmedi. "Kız kardeşimin gerçek evine hoş geldiniz," dedi ve bir tepki bekledi.

Önündeki boşluğa bakarken Kim'in gözleri büyüdü. Bir zamanlar yandaki açık koridoru yansıtan bir koridor olan yer, şimdi her iki yanında kitap ve gazete sütunları olan dar bir geçitti. Yürüme yolu yerden birkaç santim yüksekteydi ve daha fazlası ayaklar altındaydı.

Veronica'ya döndü. "Buraya girip çıktı mı?

Veronica başıyla onayladı ve içeri girdi. Kim kadının ayak izlerini takip ederek ve denge için kollarını uzatarak onu izledi. İki adım attıktan sonra Kim, çamurlu bir su birikintisinde koşan Barney'i hatırlatan kokuyla karşılaştı.

"Evcil hayvanınız var mı? Kim sordu.

Veronica dönmeden, 'Yok,' diye cevap verdi.

Kim bu kokunun nereden geldiğini ya da çöp yığınlarının altında ne bulunabileceğini düşünmekten korkuyordu.

İlerledikçe Kim her odanın aynı olduğunu görebiliyordu. Yerden tavana kadar boş kutular, bisiklet parçaları, duvar halıları gibi her türlü nesneyle dolu yükseltilmiş bir yürüme yolu her odaya açılıyordu. Salonun ortasında tek bir berjer koltuğa dokunulmamıştı.

Kim, duvarların yan taraftaki manolya rengiyle uyumlu olup olmadığından emin değildi, çünkü görüntülemek için duvar alanı mevcut değildi.

Kim, dün gece gördükleri, o kadar düzenli, o kadar bakımlı kadının bu şekilde yaşamasına akıl sır erdiremiyordu.

Kim mutfağa girerken, "Anlamıyorum," dedi. Görünürde bir santim bile çalışma yüzeyi yoktu. Lavabonun süzgeç ünitesinin üzerinde sadece elektrikli bir su ısıtıcısı görünüyordu. Bryant arkasından iki kez hapşırdı ve Kim, tavanın köşelerini ve aydınlatma armatürlerini kaplayan örümcek ağlarına yapışan tozun dudaklarına yerleştiğini hissedebiliyordu.

"Her şey otuz dört yıl önce anne ve babamız öldüğünde başladı," diye açıkladı Veronica. 'Bu bungalov onlarındı. Buraya taşındı ve onlara ait hiçbir şeyi atmadı, sonra da değerli olduğunu düşündüğü şeyleri toplamaya başladı. Her geldiğimde evin başka bir bölümünün kullanılamaz hale geldiğini, başka bir köşenin çöplerle dolduğunu görüyordum. Buradaki her eşyaya ihtiyacı olduğu konusunda ısrar ediyor.

Kim, hâlâ kız kardeşi hayattaymış gibi konuştuğunu

fark etti. "Peki ya yandaki ev? Bryant sordu.

'Bu konuda bir şeyler yapmazsa onu hapse attırmakla tehdit ettiğim sıralarda satışa çıktı. Yan taraftaki bungalovu çok ucuza satın aldı ve yan tarafta yaşarken tüm bu şeyleri çözeceğine söz verdi ve sonra satıp geliri paylaşacaktık.

"Ama?...

Veronica, "Sanırım gizlice içeri girdi ve her gece burada uyudu," diye itiraf etti.

"Ama birkaç ay öncesine kadar nasıl sorumlu bir işte çalışıyordu? Bryant sordu.

"Neden yapmasın ki? Veronica tersledi. 'O deli ya da aptal değildi. Sadece var olmayan bir şeye tutunmaya çalışıyordu. O gayet iyi işliyordu ve yorumunuzu biraz aşağılayıcı buluyorum.

Tanrım, diye düşündü Kim. Bryant birini kendisinden daha çok kızdırmıştı.

Ne de olsa bu ona bitkiyi kazandırabilir.

Alışılmadık bir şekilde Birleşmiş Milletler Barış Muhafızı şapkasını takma zamanı gelmişti. "Sanırım görünüşüne ve arabanın temizliğine bakarak şaşırdık...

"Görünüşünü korumakta iyiydi, memur bey. İkimiz de öyleyiz.'

Kim kız kardeşler arasında tuhaf bir dinamik olduğunu zaten sezmişti ama şimdi daha fazlasını öğrenmek istiyordu.

"Belinda'dan büyük müydün?" diye sordu.

'Evet memur bey, kesinlikle öyleydim. Sanırım Belinda önce gelseydi, ailem daha fazlasını doğurmak için zahmet etmezdi.

Kim böyle garip bir gözlem için daha fazla açıklama bekledi ama Veronica onun bakışlarını sessizce karşıladı ve başka soruların gelmesini bekledi.

"Yani, ona göz kulak mı oldun?

Belinda tek kaşını kaldırdı. "Bu fikre nereden kapıldın?

"Çok yakın oturuyorsunuz. Aynı kıyafet ve mücevher zevkine sahipsiniz gibi görünüyor. Onu kontrol ediyorsunuz. Belli ki ona iyi bakmışsınız-'

"Memur bey, sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama kız kardeşim ve ben birbirimizi görmeye gerçekten dayanamıyorduk.

SEKİZ

"Keats'in çok kızacağını biliyorsun, değil mi? Bryant, Russells Hall Hastanesi'ne yaklaşırken sordu.

'Evet, çünkü bu bir değişiklik olurdu,' diye teklif etti sertçe. 'Ve neden endişelendiğinizi anlamıyorum. Hıncını senden, en sevdiği dedektiften çıkaracak değil ya.

"İnsanların beni sevmesine engel olamıyorum," dedi kendini beğenmiş bir şekilde.

"Veronica Evans hariç. Sen onun gözdesi değilsin ve Tanrı'ya şükürler olsun ki Belinda'nın bir işte çalışmasıyla ilgili o küçük gafı düzeltmek için oradaydım.

"Sen de tam olarak aynı şeyi düşünüyordun.

"Önemi yok, sevgili Watson. Ama eğer insanları kızdırmaya başlayacaksan başımız gerçekten belada demektir. Woody bizi ayırmaya karar verebilir.'

"Gerçekten, bu kadar kolay mı?" diye sordu.

"Peki, kız kardeşlerimiz hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu, midesindeki huzursuzluğu giderecek bir şeyler söylemesini umarak.

"Gerçeği öğrenmek istiyorsan çok

garip. Ya da değil, diye düşündü.

"Aralarındaki benzerlik ürkütücüydü. Kız kardeşinin ölümü karşısında tamamen duygusuzdu. Bize olayla ilgili hiçbir soru sormadı. Şüphelimiz olup olmadığını sormadı. Bunu yapanı bulmamız için yalvarmadı," diye devam etti.

Kim, "Yakınlarda oturmasına ve görünüşe göre sık sık ziyaret etmesine rağmen anlaşamadıklarını itiraf etti," diye ekledi.

"Evet, bir de ikisinin de evlenmemiş olması gerçeği var ki bu daha istifleme konusuna gelmeden önceydi.

Birbirlerine baktılar.

Bryant arabayı park ederken birlikte 'Çok garip,' dediler.

Kim arabanın tavanına doğru, "Çocukluklarına dair detaylandırmamayı tercih ettiği birkaç gönderme," dedi.

Birlikte adım attılar ve ana girişe yöneldiler. Bryant, "Şu görünüşü koruma meselesi," dedi.

'Ve Belinda önce gelseydi ailesinin başka çocuk sahibi olamayacağı hakkındaki yorum. Sence Belinda sorunlu bir çocuk muydu?'

Koridor boyunca morga doğru ilerlerken Bryant omuz silkti. "Bilmiyorum ama bildiğim bir şey var: Bu bilgi Belinda Evans'ın dün gece Haden Hill Park'ta bir salıncağa bağlı olarak ne yaptığını anlamamıza yardımcı olmayacak.

"Haklı olabilirsin Bryant, ama yine de bilmek isterim. 'Hey, Keats,' dedi, morga doğru adım atarken.

Gözlüklerinin kenarından bakarak, "Geç kaldınız," dedi.

"Evet, Bryant senin kızacağını bildiği halde bir İngiliz yemeği için durmak istedi, peki şimdi ondan nasıl hoşlanıyorsun?

"Yine de senden daha iyi, çünkü artık daha az olumlu özelliklerin listesine yalancılığı da ekledin.

Kim omuz silkti. Görünüşe göre bu kankalığı yakın zamanda bozmayacaktı.

"Alabilir miyim?" diye sordu masaya yaklaşarak.

Keats panosuna notlar almaya devam ederken başını salladı.

Kim, Belinda'nın yüzünü ortaya çıkarmak için beyaz çarşafı yavaşça geri çekti. Ona her zaman çiğ domuz etini hatırlatan ten rengini görmezden geldi ve yüz hatlarına odaklandı.

Bu pozisyonda, sırtüstü yatarken, başı tavana dönükken ve saçları yüzünden uzaktayken, az önce ayrıldıkları kadına olan benzerliği daha az dikkat çekiciydi.

Burada bir yumuşaklık, yüz hatlarında bir nezaket vardı. Belinda ablasından birkaç kilo daha fazlaydı ve bu da yüksek elmacık kemiklerini ve keskin burnunu yumuşatmış görünüyordu. Dudaklarda keskin ve kararlı bir çizgi yerine bir dolgunluk vardı. En çarpıcı benzerlik saçlar, giysiler ve takılardan geliyordu ve bu benzerlik hâlâ aklının bir köşesindeydi.

Kim yüzünü tekrar kapatarak, "Belinda'nın kız kardeşi cesedi resmen teşhis etmek için daha sonra gelecek," dedi.

Keats, paslanmaz çelik tezgâha yaslanmadan önce panosundaki bir şeyi kontrol ederek, "Daha işim bitmedi," diye itiraf etti.

Ama şu ana kadar bulduklarımı paylaşacağım. Bu bayanın sağlığı mükemmeldi ve on yaş daha genç biri için de öyleydi. Hiç sigara içmemiş ya da aşırı alkol kullanmamıştı ve tüm ana organları iyi çalışıyordu ve hala sağlamdı. Dirsek ve diz eklemlerinde kireçlenme olduğuna dair kanıtlar var ancak bu noktada onu iş göremez hale getirecek ya da yavaşlatacak bir şey yok. Yaklaşık on yıl içinde ameliyat olması gerekebilirdi.

Kim ona 'hiç de yardımcı olmayan' bakışını attı ama o bunu görmezden geldi.

"Kırık kemik ya da büyük bir yaralanma izine rastlamadım, garip bir şekilde..." "Neden garip bir şekilde? Kim sordu. Bu akademik, eğitimli hanımefendinin neden böyle bir şey yaptığını açıklayabilecek sıra dışı her şeye hazırdı.

Göğsüne bıçak.

'Garip, çünkü özellikle bu yaşta kırık kemiği ya da sakatlığı olmayan bir müşterim nadiren olmuştur. Benim de çocukken kriket sopasını doğru tutamadığım için bileğimde kırık bir kemik var.

Bryant öne çıktı. "Altı yaşındayken futbol topuna tekme atarken ayak parmağım kırıldı.

"Ah evet," diye cevap verdi Keats. "Ağaçtan düşerken başparmağımı kırdım.

Bryant, 'Rugby sahasında çenem çatladı,' diye karşılık verdi.

Kim, "Bir katili yakalamaya çalışırken iki katlı bir binadan düştüğümde kalça kemiğim kırıldı," diye söze girdi.

İkisi de ona doğru döndü.

"Yeterince makul," dedi

Bryant.

"Ben de tam olarak bundan bahsediyorum, Müfettiş. Üçümüz de büyük yaralar aldık.'

'Belki de hiç kriket, futbol, rugby oynamadı ya da çatılarda katilleri kovalamadı,' diye önerdi.

Keats, 'Bunun dumanı tüten bir silah olduğunu söylemedim, sadece merak uyandırıcı olduğunu söyledim,' dedi. 'Yani genel sağlık durumu iyiydi ve ölüm nedeni tek bıçak darbesiydi.

doğrudan kalbe isabet eden bir yara. Cinayet silahının, keskin kenarlı, yedi ila sekiz inçlik bir bıçak olduğu açıktır. Saplama kendinden emin ve kararlıydı. Tereddüt yoktu ve tam isabetle yerleştirilmişti. Ölüm neredeyse anında gerçekleşebilirdi.

Yani amaç, elinden geldiğince fazla acı ve ıstırap çektirmek değildi.

"Peki ya dikenli teller? Kim sordu.

Keats, "Ölümünden sadece birkaç dakika önce bileklerine sarılmıştı," diye cevap verdi. "Bileklerindeki yaralardan kaynaklanan kan kaybına bakılırsa.

"Tamam Keats, her zamanki gibi-

"Sabırsızlığınız ancak kabalığınızla eşit, Müfettiş," dedi tepsiye doğru ilerleyerek. 'Şimdiye kadar bilmeliydiniz ki sona küçük bir şey bırakmayı severim. İsterseniz bir final.

"Yardımcı olabilecek bir şey gibi mi?

Onu görmezden geldi. "Bryant, diğer tarafta durabilir misin lütfen?

Meslektaşı kendisinden isteneni yaptı ve Belinda'nın üst bedeninde karşı karşıya geldiler.

Keats çarşafı kadının göğüs kemiğine kadar sardı ve çarşafın daha fazla kaymasını önlemek için sağ elini kadının omzuna koydu.

Bryant'a "Onu yavaşça kendine doğru çek," diye talimat verdi.

Bryant kendisinden isteneni yaptı ve Belinda'nın yan yatırılışını izledi.

Keats, "Saçlarını arkaya doğru kaldır," diye talimat verdi.

Kim bunu yaptı ve gördüğü şey karşısında keskin bir nefes aldı. Deriye bir X işareti kazınmıştı.

DOKUZ

Penn, hem iddia makamı hem de savunma makamı başlamak için hazırlanırken mahkeme salonuna göz gezdirdi.

Gözleri, mekânı bir mahkemeden çok bir konferans salonuna benzeten modern açık renk ahşap ve krem rengi boya üzerinde gezindi.

Bakışları, salonda hayatı bir daha asla eskisi gibi olmayacak tek kişinin kendisi olduğunu bilmeden, etrafını dürten ve fısıldaşan insanlarla çevrili halk salonunda dimdik oturan ve önüne bakan Bay Kapoor'a takıldı.

Adam boşluğa bakarken Penn, Bay Kapoor'un Devlin'in ilk kelimesini, ilk adımını, okuldaki ilk gününü hatırlayıp hatırlamadığını merak etmekten kendini alamadı. Belki de okul yıllarındaki bir spor başarısını ya da on sekizinci yaş günü partisini yeniden yaşıyordu. Aile şirketinin zemininde kanlar içinde yatan küçük oğlunun görüntüsü yerine bunlardan herhangi biri olmasını umuyordu.

Bayan Kapoor, tıpkı oğlunun ölümünden bu yana servis istasyonuna adım atamadığı gibi, duruşmaya katılmaya da kendini zorlayamamıştı. Gerçeği söylemek gerekirse Bay Kapoor burayı terk etmek istiyordu ama beslemesi ve giydirmesi gereken iki genç kızı olduğu için fazla seçeneği yoktu. Ağabeyi devreye girmişti ve ikisi birlikte burayı ayakta tutuyorlardı.

Bay Kapoor'un anıları Penn'le birlikte kalmıştı. Oğlunun ölüm haberini vakur bir sessizlikle karşılamıştı. Kaybını hissetmediği için değil.

Penn onun bakışlarındaki ani boşluğu görmüştü. Ve Penn, Bayan Kapoor'un histerik kederini dinlerken, adamın kendi duygularını dizginleyen kararlılığını da görmüştü.

Titreyen karısını tutmak için bir adım öne çıkmış, kendisini karısının tutunabileceği bir kaya gibi sunmuştu.

Soruşturma boyunca adam sessizce ve saygıyla oğlunun katilini bulma konusundaki gelişmeleri sormuştu. Bağırmamış, çığlık atmamış ya da suçlamamıştı ve bu Penn'in bunu yapan piçi bulma isteğini daha da artırmıştı.

"Kaybolmuş gibi görünüyor, değil mi? Lynne onun yanına fısıldadı.

Penn başıyla onaylarken bakışları halka açık galeride devam etti. Doug, Lynne'in diğer tarafında oturmuş, dümdüz önüne bakıyordu.

Penn'in gözleri ileriye bakan başka bir yalnız figüre takıldı. Irina Nuryef, Gregor'un karısı.

Daha önce iki kez yaptığı gibi şimdi de onun yüz ifadesini okumaya çalıştı. İlk seferinde kocasına bir mazeret sunmuştu, ikincisinde ise yalan söylediğini itiraf etmiş ve kocasının mazeretini elinden almıştı.

Ve bu tek itiraf davanın kapısını ardına kadar açmıştı.

Ona sertçe baktı ve onu son gördüğünden beri tam olarak neyin değiştiğini anlamaya çalıştı.

Bu ikinci ziyaretinde saçları yıkanmamış ve sırılsıklamdı, bir battaniye gibi omuzlarına dökülüyordu. Yüzü solgun ve çizgiliydi. Kocasının bir katil olduğunu kabul ettiği düşünülürse, bu anlaşılabilir bir durumdu.

Ama şu anda aklına pek sık kullanmadığı bir cümle geldi. Kendine çeki düzen vermiş görünüyordu. Saçları şık bir şekilde kesilmişti ve cildi pürüzsüz ve sağlıklı görünüyordu.

Sanki onun dikkatini hissetmiş gibi soğuk bakışları ona doğru döndü. Bakışları bir saniye kadar devam ettikten sonra sıra boyunca ilerlerken ne tanıma ne de duygu belirtisi vardı.

Mahkeme kâtibi oturumun başladığını duyurup herkesin ayağa kalkmasını söylediğinde Penn içinden geçen ürpertiyi açıklayamıyordu.

ON

"Peki, ensesindeki X işaretinden ne anlıyorsun ve neden doğruca Wombourne'a geri dönüyoruz? Bryant sordu.

"Hâlâ X'i düşünüyorum ama geri dönüyoruz çünkü o evlere zorba kız kardeş olmadan bir kez daha bakmak istiyorum ve Mitch de şu anda oraya gidiyor.

Bryant, 'Onu o pisliğe gönderdiğin için sana teşekkür etmeyecek,' diye gözlemledi. 'York'ta bir davada çalışan adamla ilgili notu okudun mu?

Kim başını salladı.

'Teknisyen adam bir cinayet teşebbüsü sırasında deponun zeminine düşerek öldü. Geride karısı ve iki çocuğu kaldı.'

"Bunun Mitch'le ne ilgisi var?" diye sordu.

'Guy'ın patronu bölgeyi gerektiği gibi risk değerlendirmesine tabi tutmadığı için suçlanıyor. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun. Mitch ekstra dikkatli olacak, bu da ekstra zaman alacak. Bok yokuş aşağı yuvarlanır derler ama benim tecrübelerime göre yanlara da gider. Tıpkı birkaç şehir polisi biraz içki içti diye hepimizin bu stres ve tükenmişlikten muzdarip olması gibi.

'Bryant, bence rakamlar biraz daha fazlasını yansıtıyor-'

"Sadece Mitch'in şu anda çok daha dikkatli olacağını söylüyorum.

"Çok kötü," diye cevap verdi, başka ne seçenekleri olduğundan emin değildi. Kadın öldürülmüştü ve ipucu aramaları gerekiyordu.

Kim, dikenli tellerle salıncağa bağlanmış kadının görüntüsünü hâlâ aklından çıkaramamıştı. Bu iki öğenin yan yana gelmesi

Bir çocuğun salıncağının masumiyeti ve dikenli tel, keskin, sivri ve eti ısıran.

Keats, boynun arkasındaki oyuk yaranın ölümden sonra açıldığını söylemişti. Acıya ya da ek yaralanmaya neden olmak için yapılmamıştı. Tecrübelerine göre, semboller kurban için kullanılmazdı. Ya katilden bir şeyleri temizlemek ya da bir mesaj göndermek için kullanılırlardı. Bir açıklama yapmak için. Bu kişiseldi.

Bryant sessiz yola dönerken 'Ah, oh,' dedi.

Mitch takım elbiseli, çizmeli ve kamyonetinin kaputuna yaslanmıştı.

Kadın arabadan inerken, "Şaka mı yapıyorsun?" diye sordu.

Belli ki koridora bir göz atmış ve bundan öteye gidememişti.

"Yapılması gereken bir şey var Mitch," diyerek onu bahçe yoluna doğru yönlendirdi. 'Kadın öldü ve her ne kadar önce ortalığı toplamasını istesem de-'

"Hadi ama," diye araya girdi Mitch. 'Bu dağınık bir evden daha fazlası. Bu en kötü haliyle istifçilik. Adamlarımın girmesi güvenli değil. Risk değerlendirmesi yapmalıyım...'

"Lanet olsun, Mitch. Seni yüksekte, yeraltında ve dar alanlarda çalışırken gördüm. Keats'in buzu çözülmüş buzdolabı gibi kokan odalara girdin, bu yüzden adam ol ve adamların için birkaç çerezin izini sür. Tanrım.'

"Birkaç ufak tefek şey mi?

"Aynen öyle. Benim gibi düşünmene sevindim.'

Başını salladı ve içini çekti. "Buranın suç mahallinden epeyce uzakta olduğu düşünülürse, tam olarak ne bulmayı umuyorsunuz?

Bryant onun arkasından, 'Zemin bir başlangıç olabilir,' diye espri yaptı.

'Sana işini söylemeye cüret edemem Mitch, ama bu kadın altmışlı yaşlarının başında, bir çocuk parkında vahşice öldürüldü ve bunu yapan piçi bulmamız gerekiyor. Hem de hemen.

Tek kaşını kaldırdı.

"Ve biliyorsun ki, kendim yapmaya hazır olmadığım bir şeyi senden asla istemem.

İnledi, gözlerini devirdi ve ekibin geri kalanını çağırdı. "Bana borçlusunuz.

Adamları arkasından içeri girerken, 'Şerefe Mitch,' dedi.

"İçeri giriyor muyuz, şef? Bryant sordu.

"Hiç şansın yok," dedi ve patikadan aşağı doğru geri döndü. "Olmamız gereken çok daha ilginç bir yer var.

ON BİR

Stacey bir kez olsun ofisin kendisine kalmasından memnundu, ancak geçmesini umduğu gürültü hâlâ kafasının içinde bangır bangır bağırıyordu.

Bir bakıma başka bir büyük davanın dikkatini dağıtmasından memnundu, Tanrı bu düşüncesi için onu affetsin. Sıradan işlerle uğraştığı son birkaç hafta ona düşünmek için çok fazla zaman vermişti. Kuşkulara, zihninde dolaşan olumsuz düşüncelere çok fazla yer açmıştı. Ona bir soru sorulmuştu ve şu anda cevabı yoktu. Tüm hayatının değişmesine, tanıdık olanın güvenliğini terk etmeye, konfor alanından çıkmaya hazır mıydı? Dürüst olmak gerekirse, bilmiyordu.

Düşünceleri bir kenara itip Belinda Evans'ın cep telefonu kayıtlarına odaklanmaya çalışırken, kendi telefonunun az önce gelen bir mesajla çaldığını görmezden geldi. Telefon henüz çantasından çıkmamıştı. Masanın üzerinden suçlayıcı bir tavırla kendisine bakmasını ve cevap vermesi için alay etmesini istemiyordu. Gözden uzakta olursa onu çok daha kolay görmezden gelebilirdi. Ve şu anda yapması gereken de tam olarak buydu.

Belinda'nın telefon numarasına ve sağlayıcıya sahip olmak işini önemli ölçüde kolaylaştırmıştı. Vodafone'dan Susie, bir gece önce saat 23:00'te numaradaki tüm hareketliliğin durduğunu teyit etmişti.

Stacey telefonun imha edildiğini tahmin ediyordu, bu da ona cihazın önemli olduğunu, telefonda katille ilgili bir bağlantı olduğunu gösteriyordu. Aksi takdirde telefon onun üzerinde kalırdı.

Vodafone'daki yardımsever Susie hâlâ takip bilgileri üzerinde çalışıyordu ve direklerden veri çekiyordu ama bu arada Stacey'nin odaklanması gereken bir telefon aktivitesi vardı.

Susie tarafından e-postayla gönderilen ve önceki yirmi sekiz günü kapsayan dört sayfayı ortaya koydu.

Verileri taramaya başladığında kendi telefonunun tekrar çaldığını duydu. Sanki onu anlayabiliyormuş gibi başını çantasına doğru salladı. Ve sonra işine geri döndü.

ON İKİ

"Şef, burada ne bulmayı umduğunuzu açıklamak ister misiniz? Bryant, Belinda Evans'a ait ikinci mülke girdiklerinde sordu. 'Tüm zamanını yan evde geçirdiğini zaten biliyoruz, bu yüzden herhangi bir ipucu mutlaka orada olacaktır.

Kim ona döndü. "Belinda Evans ölürken bile dağınık ve kirli görünüyor muydu?

Bryant başını salladı.

"Yandaki evde nasıl bir sefalet içinde yaşadığını tahmin edebilir miydiniz?" "Hayır.

"Arabasının içi herhangi bir şekilde bunu yansıtıyor muydu?

"Yirmi soru yerine benim soruma basit bir cevap verseydiniz iyi olurdu," diye homurdandı.

"Çatışma vardı Bryant. Bir parçasının yandaki kaosa ihtiyacı vardı. Nedenini henüz bilmiyorum ama aynı zamanda düzen ve sadelik, organizasyon arzuluyordu.

"Hala anlamıyor muyum?...

"Oraya varıyorum," dedi ve çıplak koridor boyunca ilerleyerek salona girdi. Giderken çekmecelere ve minderlerin altına baktı.

"Çocukken eşyalarını nerede saklardın?" diye sordu. "Her yerde.

Yatağın üzerinde, köşelerde kıyafetler, etrafa saçılmış spor ayakkabılar oda, başucu dolabında yığın halinde okul kitapları, her yerde, gerçekten'.

"Peki ya önemli şeyler? Hızlıca erişmek ya da her zaman nerede olduklarını bilmek istediğiniz şeyler, aşk mektupları, en sevdiğiniz minyatür Corgi arabanız, yarı çıplak resimler...'

"Yatağın başucundaki dolabın en üst çekmecesi," dedi adam, kadının mantığı nihayet kafasına dank edince. 'Belinda'nın bu evi bir çekmece gibi kullandığını düşünüyorsun. Önemli eşyalarını yan evin karmaşasından uzakta burada mı saklıyordu?

Büfenin alt çekmecesini açarken başını salladı. "Aha," dedi ve

bir yığın evrakı çıkardı.

"Peki tam olarak ne arıyoruz? Bryant sordu.

"Hiçbir fikrim yok," dedi ve yığını ona uzattı. "Ama ben etrafa bir göz atarken sen de bu yığına bakabilirsin.

Mutfağa üstünkörü bir göz attı ama hemen yoluna devam etti. Kadının yemek yapmaktan hoşlandığına dair çok az kanıt vardı, ki bu onun da anlayabileceği bir şeydi.

Yine de kurbanları hakkında çok az şey öğreniyordu. Normalde evlerini dolaşarak kişi hakkında bir fikir edinirdi. Bu olayda iki evi vardı ve salıncağa bağlı kişi hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Genellikle onların yaşamlarına, ilgi alanlarına dair kanıtlar bulurdu. Kitaplara, dergilere, mobilya parçalarına, süs eşyalarına ve ortalıkta bırakılmış takılara bakardı ama şu anda Belinda Evans 61 yaşında bir akademisyen, eski bir çocuk psikolojisi profesörüydü. Kadın Belinda neredeydi? Tutkuları, korkuları, özlemleri nelerdi? Kim ete kemiğe bürünmek istiyordu, onu bireysel ve eşsiz kılan ete. Veronica ile nasıl bir kardeş olarak büyümüştü ve orada nasıl bir hikâye saklıyordu.

Çerçeveli fotoğraf albümleri ve duygusal biblolar bulmayı beklemiyordu. Kadın hiç evlenmemişti. Şömine rafını dolduracak çocuk ya da torun fotoğrafları yoktu ama yine de Kim bunu anlamamıştı. Kendi evinde Mikey ile altı yaşındayken çekilmiş tek bir fotoğrafı vardı ve evi seyrek bir şekilde dekore edilmiş olmasına rağmen her yerde kendisinden bir iz görüyordu. Köpek kapları, bisiklet parçaları, dergiler,

Seri katiller üzerine psikolojik çalışmalar, pencere kenarında ölü bir bitki. Halıda bir türlü çıkmayan bir yağ lekesi.

Ama burada hiçbir şey yoktu, ki bu da karmaşık olduğu belli olan bir kadın için kesinlikle anlamsızdı.

İçinde tek bir mobilya parçası bile bulunmayan boş yatak odasını atlayarak arkadaki yatak odasına yöneldi.

Burada bir çift kişilik yatak, lambalı bir komodin, bir şifonyer, bir gardırop ve bir boy aynası vardı.

Kim doğruca yatağın başucundaki dolaba yöneldi. Üstteki iki çekmece boştu ama alttakinde *Grinin Elli Tonu*'nun bir kopyası ve bir çift gözlük vardı.

Kim dudaklarının yukarı kalktığını hissetti. Sonunda, perdenin arkasına bir bakış.

İki gardıroptan ilkine doğru yürüdü ve bir gece önce giydiklerine benzer, ütülenmiş küçük bir giysi seçkisi buldu, birkaç çift de pantolon ekledi. Bir rafta iç çamaşırları ve ten rengi taytlar duruyordu.

Gözleri hızla giysilerin üzerinden sağdaki eşyaya kaydı.

Bryant odaya girdiğinde gece çantasını çıkardı ve yatağın üzerine koydu.

"Evraklarda bir şey var mı?

Başını iki yana salladı. 'Birkaç yeni fatura, ev alımının tamamlanmasıyla ilgili birkaç avukat mektubu ve birkaç banka ekstresi. Ya siz?

Kim fermuarı geri çekti ve çantanın içindekileri çıkarmaya başladı. İki etek, bir çift pantolon. İki gömlek, açılmamış bir paket beyaz dantel iç çamaşırı, bir çift ayakkabı, basit iç çamaşırları, önceden doldurulmuş küçük bir hap kutusu ve yan cebe yerleştirilmiş küçük bir eşya daha.

"Peki, Belinda Evans nereye gidiyordu? Bryant sordu.

Kim üç prezervatiften oluşan paketi havaya kaldırdı. "Ve daha da önemlisi, kiminle gidiyordu?

ON ÜÇ

Penn sandviçinin ikinci yarısını itti.

"Onu yemeyecek misin? Doug ikinci peynirli ve soğanlı cips paketini karıştırarak sordu.

Lynne hoşgörüyle gülümserken Penn başını salladı.

"Doug, yemin ederim bacağın falan boş. "İsraftan

nefret ederim," dedi masanın öbür ucuna uzanarak.

Penn aldırmadı. Esmer ekmeğin üzerinde yavan bir yumurta mayoneziydi. Evde kardeşiyle öğle yemeği hazırlıyor olsaydı mayonezi biraz daha ağırlaştırır, biraz tuz ekler ve karışımı iki parça kalın beyaz ekmeğin arasına sürerdi. Ama şimdi bu bile ona cazip gelmiyordu.

Mahkeme günlerinden nefret ederdi. İşi bitirmek ve davayı kapatmak için kanıt sunması gerektiğini anlıyordu. Ve üzerine düşeni yapmıştı. Tutuklayan memur olarak ilk o ayağa kalkmış ve ifadesini okumuştu. Savunmadan birkaç soru gelmişti, kendini hazırlamıştı ama bunlar oldukça zararsızdı.

Lynne ağzını peçeteyle silerken, "Avukat sana o kadar yumuşak davrandı ki, sen oradayken ayaklarını ovmayı teklif edecek sandım," diye gözlemde bulundu.

Evet, Penn'in endişelendiği şey de buydu. Tecrübelerine göre, savunma ekibi ya polisin ya da tanıkların peşinden gidiyordu. Eğer polisin peşinden gidiyorlarsa, prosedürle ilgili her şeyi sorguluyorlardı. PACE kitabından pasajları kelimesi kelimesine okuyor, her şeyi analiz ediyorlardı.

alınan önlemler, arama emirleri, tutuklama prosedürü, sorgulama ve polis şiddetinden şüpheliye öğle yemeği ikram edilip edilmediğine kadar her şeyi kapsamaktadır.

Penn tüm prosedürlerin harfiyen yerine getirildiğini biliyordu ama avukattan bir tür mücadele bekliyordu.

Peki, peşinde oldukları polis değilse, tanıklar hakkında ne biliyorlardı?

Doug, "Evet, adam neredeyse saçlarını örüyordu," diye onayladı.

Lynne, Doug'ı dürterek, "Hey, boşuna uğraşma," dedi. 'Sırada biz varız ve ben hiç de hırpalanacak havada değilim.

Göz kırptı. 'Seni her gün...' 'Doug,' diye uyardı

Penn.

"Dene dostum," diye cevap verdi sesinde çelik gibi bir tonla.

Penn, Lynne'in savaşmak için ona ihtiyacı olmadığını biliyordu. Ekibin yarısı ondan ölesiye korkuyordu ama Doug bazen çizgiye biraz fazla yaklaşıyordu.

Doug, Penn'in aşırı tepki verdiğini düşünerek gözlerini devirdi ve telefonunu çıkardı.

"Sinir bozucu, değil mi? Lynne sordu. "Etrafta takılmak zorunda kalmak?

Penn başını salladı. İfadesini vermişti ve şimdi kendi ekibi bir cinayet soruşturması üzerinde çalışırken duruşmanın geri kalanında oturmak zorundaydı.

"Yine de dönmene sevindim," dedi onu dürterek.

"Evet," diye kabul etti ve odaya göz gezdirdi. İnsanlar öğle tatilinin sonuna yaklaşıldığını hissettiklerinden saatlerine bakmaya başlamışlardı.

Doug sandalyesini geriye iterek, "Sigara içmek için dışarı

çıkıyorum," dedi. 'Dostum, daha az zamanın var-'

"Yaygara koparmayı bırak," diye karşılık verdi eğlenerek. 'Söyle onlara bensiz başlasınlar,' dedi Penn'in omzuna bir tokat atarak.

Lynne, "Ona kadar say," diye

öğüt verdi. "Bu yeterli değil.

"Ve eski ekibin tekrar bir araya gelmesiyle ilgili yorumuma verdiğiniz ılık tepkiyi fark etmediğimi sanmayın.

Saate bakarak, "Elbette geri dönmek güzel," dedi.

'Tamamdır, şimdi zekama hakaret etmeyi bıraktın ya da seni ne kadar iyi tanıdığımı unuttun. Bunu şuraya park edelim.'

Eğer mahkemede olmasalardı Penn onun yüzündeki bilmiş ifadeye gülerdi.

O sabah hazırlanırken bir yanı eski iş arkadaşlarını tekrar görmeyi, çok aşina olduğu, yol boyunca dostluk kurduğu insanlarla bir arada olmayı dört gözle bekliyordu.

Yine de kendisinden neredeyse on beş yaş büyük bir subaya sık sık dadılık yapmak zorunda kaldığını unutmuştu.

Ama fark ettiği başka bir şey daha vardı. Eski ekibinde denge yoktu. Ekip daha büyüktü ve bir dizi polis memuru ve çavuştan oluşuyordu ama bireysel becerilerine rağmen iş görev dağılımına geldiğinde herkes için biraz serbestti. Ve bazı açılardan bunun ekibi uzun vadede nasıl güçlendirdiğini anlayabiliyordu. Hepsinin birbirinin yerine geçebilir olması sayesinde kimsenin yokluğu ekibi çökertmiyordu.

Ancak net bir ekip uyumu, yer veya aidiyet duygusu yoktu.

Yeni yerinde, ekibin büyüklüğü nedeniyle rolleri net bir şekilde tanımlanmıştı. Patron ve Bryant, koltuklarını ısıtacak kadar uzun süre ofiste kalmadan ilerlemeye devam edeceklerdi. Stacey hemen veri madenciliğine ve çevrimiçi soruşturmaya başlayacaktı. Suçun niteliğine göre ikisini de yapardı. Bazen Stacey ile birlikte veri madenciliği yapıyor, bazen de takip görüşmeleri yapıyor, kapı kapı dolaşıyor, mazeretleri kontrol ediyor ya da kendi içgüdülerini takip ediyordu. Muhtemelen şu anda yaptığı şey de buydu.

"Hey, Jasper nasıl?" diye sordu Lynne, düşüncelerini bölerek.

"İyi gidiyor," dedi gülümseyerek. "Hâlâ seni go- kartta yenmekten bahsediyor.

Lynne başını geriye attı ve güldü.

İkisi, Travis'in özellikle üzücü bir çocuk cinayeti vakasının ardından hepsi için go-kart pistinde bir ekip oluşturma günü ayarlaması ve Jasper'ı da yanında götürmesiyle tanışmıştı. Son yarış, ileri polis sürücü eğitimini yeni tamamlamış olan Lynne ile kardeşi arasında yapılmıştı.

Onun kazanmasına izin verdiğini biliyordu ve bu jesti takdir etmişti. Onun bakışlarıyla karşılaştı ve onu ne kadar özlediğini fark etti. Tekrar görmeyi dört gözle beklediği kişi Lynne'di.

'Evet, şey, ona izin verdiğiniz için teşekkürler...'

'Ben öyle bir şey yapmadım. Çocuk beni adil bir şekilde dövdü.'

Philip Maynard, CPS peruğunun altında dalgın bir ifadeyle onlara doğru koşarken Penn'in gülümsemesi ve yanıtı dudaklarında dondu.

"Tanıklardan biri kayboldu," dedi Philip aceleyle.

"Bizimkilerden mi, onlarınkilerden mi?" diye sordu.

"Onlarınki," diye cevap verdi ama bunun pek de önemi yoktu. Kayıp herhangi bir kişi davayı bozma ve rayından çıkarma gücüne sahipti ve suçlu bir adamın hak ettiği adaleti almasını engelleyebilirdi.

"Kim?" diye sordu Penn. Son kontrol ettiğinde herkes hazır ve doğruydu.

Arkalarından geri çağırma zili çaldı.

"Dexter McCann. Yirmi dakika önce kaçtı ve o zamandan beri görülmedi.

Gregor'un komşusu, adamın Devlin Kapoor'un öldürüldüğü gece evde olduğu konusunda ısrar etti.

Adam savcılık için bir tehdit oluşturmuyordu ve Gregor Nuryef için sağladığı mazeret de bir kat tuvalet kâğıdı kadar inceydi ama içindeki kötü his geçmiyordu.

Aslında, daha da kötüye gitmeye başlamıştı.

ON DÖRT

Bryant, Bay Blenkinsop'un, her iki yanında mor ve sadece mor lobelya çiçeklerinin bulunduğu bir metre genişliğinde bir bordür bulunan asfalt patikasından geçerlerken, "Şef, bu lobelya bitkileri arasındaki mesafenin tam yerinde olduğuna dair arabam üzerine bahse girmeye hazırım," dedi.

Kapının iki yanında simetrik olarak dikilmiş asma sepetlerine bakarak, "İyi bir şey teklif etseniz bile size karşı bahse girmezdim," dedi.

Dikey asma perdeler hem üst hem de alt pencereleri süslüyordu. Mahremiyeti korumanın bir yolu ama ev sahibinin dışarıyı görmesine de izin veriyor. Meraklı komşular için mükemmel.

"Bay Blenkinsop? Kapı ellili yaşlarının sonlarında bir adam tarafından açıldığında Kim, "Bay Blenkinsop," dedi.

Burnuna gelen limon kokusunun evden mi yoksa ondan mı geldiğinden emin olamadı.

Kot pantolonunun her iki paçasının önünde birer kırışık vardı ve kısa kollu beyaz tişörtü lekesizdi.

Boynundaki kordonda bir çift gözlük asılıydı.

Başıyla onayladı.

"İçeri girebilir miyiz?

Kenara çekilmedi ama aşağı bakarken tekrar başını salladı. "Elbette, eğer ayakkabılarınızı çıkarırsanız.

Kim önce Bryant'a, sonra da adama baktı.

"Ayakkabılarımızın oldukça temiz olduğuna eminim, Bayım-" "Lütfen çıkarın onları," diye ısrar etti.

Polis memuru olarak çalıştığı onca yıl boyunca, bir mülke girmeden önce ayakkabılarını çıkarması hiç istenmemişti.

"Boş verin efendim, yol boyunca meydana gelen olaylarla ilgili olarak yardımcı olabileceğinizi umuyorduk, ancak bir sonraki mülke doğru yolumuza devam edeceğiz.

"Tamam, tamam," dedi ve kapıyı açtı. Bariz bir şekilde dahil olma ihtiyacı, halıyı kontrol etme ihtiyacının önüne geçmişti.

Koridoru işaret ederek, "Mutfakta konuşmamızın bir sakıncası yoksa," dedi.

Hasar sınırlaması. Resepsiyon odalarına ayakkabılarıyla girmelerine izin verilmiyordu.

Onun yanından geçerek, keskin kokunun merkez üssü gibi görünen yere doğru yöneldi.

Mutfak şaşırtıcı derecede modern, aydınlık ve havadardı, kaldırım taşı döşeliydi. Bahçeye bakan bir veranda penceresinin önüne bir bistro masası yerleştirilmişti. Küçük bir balık havuzu rengârenk çiçeklerle çevriliydi.

"Peki, Bay Blenkinsop, Belinda Evans hakkında bize ne söyleyebilirsiniz?

"Şey, onu o kadar da iyi tanımıyordum. Yani, el salladık, selamlaştık, Noel kartlarımızı değiş tokuş ettik falan ama...'

"Anlıyorum," dedi Kim. Barney'nin en iyi arkadaşı Charlie hariç diğer komşularıyla yaptığından çok daha fazlasını yapmıştı. 'Peki, bize onun alışkanlıkları hakkında ne söyleyebilirsin? Bir şey fark ettiniz mi?'

"Bana sorarsanız her şey biraz garip. Evli değil, çocuğu yok, partneri yok, kim bilir hangi nedenle yandaki evi satın alıyor.

Yani, adam onun evinde hiç bulunmamıştı ve kendi el değmemiş çevresine baktığında bu onun ölümü olabilirdi.

"Hiç eve gelen ya da dışarıda dolaşan ziyaretçiler, yabancılar fark ettiniz mi?

Başını iki yana salladı. "Gece geç saatlerde çok sık dışarı çıkıyor gibiydi. Bazen sabahın erken saatlerinde geri dönüyor, bazen de gece boyunca dışarı çıkmıyordu.

"Nerede olduğuna dair bir fikrin var mı? Kim gece çantasını

düşünerek sordu. Başını salladı.

'Ya da kiminle? Belki kız kardeşiyle? Bryant sordu.

"Hayır, sanmıyorum," dedi kaşlarını çatarak. 'Çok garip. İkisini birbirinden ayırmak zor. Aynı saç, aynı kıyafet, benzer araba. Sanki ikiz olmaya çalışıyorlarmış gibi.

Birbirlerine tahammül edememeleri dışında.

"Günde iki ya da üç kez diğer kız kardeş ortaya çıkıyordu, bazen sadece birkaç dakika ya da yarım saatliğine ama sanki bir seferde birkaç saatten fazla ayrı kalmaya dayanamıyorlardı. Kendi yaşlarında iki kadın için çok garip...'

Kim'in telefonu çalmaya başladığında sözleri kesildi. Bu gözlemlerin Veronica'nın ilişkileri hakkındaki tanımına uymadığını kabul etmek zorundaydı.

"Affedersiniz," dedi ve koridora geri döndü. "Devam

et, Stace," dedi, duyamayacağı bir sesle.

'Patron, kız kardeşlerin yakın olmadığını söylediğini biliyorum ama neden birbirleriyle günde en az on kez telefonda konuştuklarını öğrenmeye değer olabilir.

ON BEŞ

Penn, Ricky Drake'in kürsüye çıkıp elini İncil'in üzerine koymasını izledi.

Dindar bir adam olmamasına rağmen Penn, o şeyi avucunun altından söküp atmak istedi.

Şimdi bile adama karşı hissettiği o anlık hoşnutsuzluğu açıklayamıyordu; soruşturma sırasında yıldız tanıkları olduğu için bu hoşnutsuzluğu iyice bastırmıştı.

Ricky Drake gibi biriyle ilk kez karşılaşmıyordu, iki yıl önce ev soygunlarından yakalanan ve her zaman rüşvet peşinde koşan düşük seviyeli bir pislikti. Tanıklarınızı seçemiyor olmanız büyük talihsizlikti ama adam gördüğünü görmüştü.

Penn, onun çaba göstermek için zaman ayırmasına hoş bir şekilde şaşırmıştı. Kirli gri eşofman altının yerini bir çift siyah pantolon almış, lacivert polar ise vücudunu süsleyen dövmelerin çoğunu örten uzun kollu beyaz bir gömleğe dönüşmüştü.

Jüri üyelerinin mahkeme salonunun her iki tarafında oynanan illüzyonlara ve oyunlara hâlâ kanıyor olup olmadıklarını merak etmekten kendini alamıyordu. Birini daha saygın göstermek için temizlemek, daha genç göstermek için sakallarını tıraş etmek. Elbette televizyondaki her mahkeme salonu draması, jüri üyelerinin artık bu saçmalıklara kanmadığı anlamına geliyordu.

Yine de Ricky Drake mahkeme salonuna girdiğinde jürideki tek bir yüz bile herhangi bir duygu belirtisi göstermemişti. Ricky Drake, jürideki hoşnutsuzluğu çok iyi biliyordu.

temizlenmemiş olsaydı yüzlerinde gezinecekti. Ancak iyi huylu görünüşü herhangi bir rahatsızlığa neden olmamıştı ve bu nedenle jüri onu önyargısız ve yargısız bir şekilde dinlemeye hazırdı.

Evet, savcılık ekibi onu güvenilir bir tanık haline getirmekte başarılı olmuştu ve Doug'ın durduğu yerde başıyla onayladığını görebiliyordu.

Ricky Drake küçük bir hırsızlık suçlamasının hafifletilmesi karşılığında silahlı bir soygunla ilgili bilgi vermeyi teklif ettiğinde üçü de şaşırmıştı, çünkü Penn onun bu tür şeylerin sadece filmlerde olduğunu bilecek kadar tecrübeli olduğunu düşünmüştü. Ve istasyon kantininden aldığı bir sandviç ve bir fincandan sonra yine de bilgi vermişti.

Onlara The Crying Dog barından saat on yirmi civarında nasıl ayrıldığını anlatmıştı. Yolun diğer tarafından yürümüş, aydınlık dükkâna bir göz atmış ve normal bir alışveriş yaptığını düşündüğü erkeği görmüştü. Bir sigara yakmak için durmuş, bir kez daha bakmış ve adamı belli belirsiz tanıdığını fark etmiş, sonra da yemeğini almak için yoluna devam etmişti.

Hem kendisi hem de Doug şaşırmışlardı - Reed ailesinin işlerinden birinin tüm izlerini taşıdığını düşündükleri için olayın peşine düşmüşlerdi - ama olay sırasında oradan geçen bir tanığı görmezden gelemezlerdi. Bu adamın ifadesi tüm soruşturmanın yönünü değiştirmiş ve sonunda katilin yakalanmasını sağlamıştı.

Ricky Drake, Gregor Nuryef'in izini bulup onu sorgulamaları için adam hakkında yeterince ayrıntı vermelerine yardımcı olmuştu. Başlangıçta karısı bir mazeret sunmuş ve bir arama emri söz konusu olmamıştı.

Ancak, suçluluk duygusu İrina Nuryef'i ifadesini geri çekmeye ve kocasının cinayet gecesi evde olduğu konusunda yalan söylediğini itiraf etmeye itmişti.

Bu itiraf, Nuryef'in evi için arama izni almalarını sağlamıştır.

Doug evde hiçbir şey bulamamıştı ama Penn bahçedeki barakada bir poşete sarılmış kan lekeli bir tişört bulmuştu. Testler kanı Devlin Kapoor'unkiyle eşleştirdi.

Ve Ricky Drake'in bu davayı sonuna kadar açmaları için onlara levyeyi uzatmış olmasına rağmen, adamda hâlâ boğazını düğümleyen bir şeyler vardı.

Savcı, tanığı ifadesinin sonuna doğru çekerken o da geri döndü.

"Yani, yol boyunca yürürken bir kez ışıklı dükkana doğru baktınız mı?

"Evet, doğru," diye yanıtladı Ricky, eğleniyor gibi görünüyordu. Jüriye, sanki hepsi de solo performansına tanıklık etmek için orada bulunan kendi seyircileriymiş gibi bakıyordu. Kendini o ana kaptırmış, hayranlarına çalarken dikkati dağılmıştı.

'Ama sonra bir sigara yakmak için durakladınız...'

'Hayır, chippy sadece yolun yukarısında ve siz de sigaranızı için...'

Penn'in nefesi, savunma masasının kenarındaki tüm kafalar havaya kalkarken göğsünde sıkıştı ve nedenini anlayabildi.

Ricky ilk günden beri, sigara yakmak için durduğu için katili yeterince iyi görebildiğini iddia ediyordu.

Savcı umutsuzca Ricky'nin geriye dönmesini ve olayları doğru hatırlamasını sağlamaya çalışıyordu. Önündeki ifadede kaydedildikleri şekilde.

Savunma ekibi hararetle notlar karalıyordu.

Penn de artık iyice boğazına kaçmış olan safrayı yutmaya çalışıyordu.

ON ALTI

Veronica'nın evi Kim'in beklediği gibi değildi ama yine de bir şekilde ona tamamen uyuyordu.

Ev, zemin seviyesindeki garaj da dahil olmak üzere dört katlı bir şehir eviydi ve kız kardeşinin tek katlı konutlarından daha farklı olamazdı. Yine de konutun yüksekliği, heybetli yapısı kadını mükemmel bir şekilde yansıtıyordu.

Bryant ön kapıya yaklaştıklarında, "Böyle yerlerden nefret ediyorum," diye inledi. "Benzer bir yerde yaşayan bir teyzem vardı, normalde çok fazla merdiven ve garip bir düzen vardı.

Kim onu görmezden geldi ve kapıyı çaldı.

'Yani kim mutfağın altında bir yatak odası ister ya da-'

Veronica kapıyı açarak, "İyi akşamlar, memur beyler," dedi. Ses tonunda onları orada gördüğüne dair bir şaşkınlık yoktu.

Şık bir kot pantolon ve göğüs cebinin üzerine gül işlenmiş V yakalı bir tişört giymişti. Saçları açık bırakılmıştı ve ayakları düz güverte ayakkabılarıyla kaplıydı.

Belinda'nın evlerinden farklı olarak, misk kokulu ama tiksindirici olmayan sıcak bir aroma uzanıp onları içeri buyur etti.

"Lütfen yukarı çıkın," dedi, çift garajın yanından geçen merdiveni işaret ederek. "Ofisim birinci katta.

Merdivenlere çıktıklarında Bryant'ın sesini sadece Kim duydu.

İlk sahanlık, Kim'in bir çalışma odasından daha fazlası olduğunu tahmin ettiği bir yere açılıyordu.

Mekan, dönem mobilyalarının sıcak karışımıyla sizi hemen içeri çağırıyordu. Güneye bakan pencereden gelen ışığı yakalayan eski maun bir masa. Şöminenin önünde rahat bir sandalye, yıpranmış ama sade görünen uyumsuz minderler. Bütün bir duvar deri ciltli kitaplara ayrılmıştı. Bir başka duvarda çerçeveli eski film baskıları. Odanın dört bir yanına serpiştirilmiş cam kavanozlarda sıvı ve tahta çubuklar. Kendi evinde havayı temiz tutma çabası birkaç fıs Neutradol ve elma kokulu bir prizden ibaretti.

Ancak burası, içinde vakit geçirilebilecek rahat bir alan dışında hiçbir şey olmaya çalışmayan bir odaydı.

"Evdeki en sevdiğim oda," dedi kadın, arkalarından içeri girerek. "Zamanımın çoğunu burada geçiriyorum," dedi ve odayı geçerek içinde durdukları alanla tamamen zıt olan parlak ve modern bir mutfağa açılan kapıyı açtı.

"Size bir şey getirebilir miyim?...

Kim, 'Biz iyiyiz, teşekkürler,' dedi.

Veronica kapıyı kapattı ve şöminenin önündeki rahat sandalyeleri işaret etti.

İçlerinden sadece birine oturma fırsatı vererek sol tarafa geçti. Masanın arkasında kalan tek sandalyeye oturmak fazla tanıdık ve müdahaleci olurdu.

Bryant kitap duvarına doğru ilerlerken Kim, iki kız kardeşin burada oturup bir kadeh şarap yudumlarken şömine ışığında birlikte vakit geçirip geçirmediklerini merak ederken buldu kendini.

"Nasıl yardımcı olabilirim, memur bey?" diye sordu Veronica, bacak bacak üstüne atıp ellerini düzgünce kucağında birleştirerek.

Kim, Veronica'nın ilişki hakkında daha önce söyledikleri göz önüne alındığında, kız kardeşlerin yan yana oturup mekanın tadını çıkarmadıklarından şüpheleniyordu.

Kim'i ilk sorusuna getirdi.

"Bayan Evans...

"Veronica," diye düzeltti hemen.

"Özür dilerim. Bize daha önce aranızdaki ilişkiden bahsetmiştiniz-'

'Lütfen bunlara dikkat edin memur bey. Birçoğu ilk baskı,' dedi Veronica başını çavuşa çevirmeden.

Bryant azarlanmış bir çocuk gibi kitap duvarından uzaklaştı. Kim, meslektaşından çok kendisiyle ilgili birini bulmuş olmalarına bir kez daha hayret etti.

"Bize ikinizin çok yakın olmadığınızı söylemiştiniz.

Veronica'nın ağzı kısa bir gülümsemeyle kalktı. "Tam olarak öyle demedim ama yeterince yakın.

Evet, Veronica ikisinin birbirlerini görmeye dayanamadıklarını söylemişti.

"Yine de telefon kayıtlarına bakılırsa her gün sayısız kez konuşmuşsunuz.

"Kesinlikle öyle," diye yanıtladı Veronica. "Biz kardeşiz.

"Ama birbirinizden hoşlanmıyordunuz?

"Tekrar düzeltiyorum memur bey, ama ne demek istediğinizi anlamıyorum. Akıllı ve eğitimli bir kadın için inanılmaz bir şeydi bu.

"Demek istediğim, Veronica, anlaşamayan kardeşler kendi yollarına gitme eğilimindedir ve mümkün olduğunca az temas kurmayı tercih ederler," dedi. Benzer şekilde giyinmiyorlar, aynı arabayı kullanmıyorlar, birbirlerine birkaç dakikalık yürüme mesafesinde yaşamıyorlar ve günde yirmi kez telefonda konuşmuyorlar, demek istedi.

"Anne babamız öldükten sonra elimizde kalan tek şey birbirimizdik.

"Bu sizi yakınlaştırdı mı? Kim anlamaya çalışarak sordu. "Hiç de bile. Çocukluğumuz asla yakın olamayacağımızı söylüyordu.

"Nedenini açıklayabilir misiniz?

"Kesinlikle hayır, çünkü davayla hiçbir ilgisi yok ve size en ufak bir yardımı dokunmayacak.

"Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun; kız kardeşine bunu yapan kişiyi yakalamamıza yardımcı olmak için mümkün olan her şeyi yapmak istemez misin? Kim sordu.

"Yarım yüzyıl önceki olayların onun cinayetiyle bağlantılı olduğunu düşünseydim, bunları paylaşırdım ama değil.

Kim'in midesindeki hafif merak, şimdi bu kadınlar arasında ne olduğunu bilmek için şiddetli bir ihtiyaca dönüşüyordu ve davayı ilerletmeye neyin yardımcı olacağına o karar verecekti.

"Veronica, ben gerçekten-

'Memur bey, benimle tek ilgilendiğiniz konu Belinda'nın ölümü sırasında nerede olduğum olmalı ki ben de ziyaretinizin amacının ve sizi evime davet etme nedenimin bu olduğunu varsaymıştım. Burada masamda *Daily Telegraph*'ın editörüyle Skype görüşmesi yapıyordum ki bu da tek bir telefon görüşmesiyle kolayca doğrulanabilir. Bunu tespit ettikten sonra işimiz bitmiştir.'

"Skype aramasının ne olduğunu sorabilir miyim?..." "On üç çapraz ve on bir aşağı. Pardon?

"Bulmaca, memur bey. Bu benim işim. Gazeteler için şifreli bulmacalar tasarlıyorum. Editörüm özellikle iki ipucunun çok zor olduğunu düşündü, ben de karşı çıktım ama onları değiştirmemde ısrar etti. Ayağa kalktı. "Şimdi, eğer başka bir şey yoksa?

"Aslında var," dedi Kim, olduğu yerde kalarak. 'Kız kardeşinin gardırobunda bir gece çantası vardı. Nereye gitmeyi planladığına dair bir fikrin var mı?

Kim onun yüz ifadesindeki şaşkınlığı fark etti. "Kahretsin, anlaşmıştık..." "Neyi anlaşmıştınız, Veronica?

'Hiçbir şey, önemli değil. Üzgünüm memur bey ama kız kardeşimin nereye gitmeyi planladığına dair hiçbir fikrim yok.

Kim açık açık yalan söylemekten nefret ederdi ve bu kadın da tam olarak bunu yapmıştı.

"Ya da neden yanında sağlıklı bir prezervatif stoğu götürdüğünü? Kim itti.

'Üzgünüm Müfettiş, ama artık sorularınıza cevap vermeyeceğim ve gerçekten gitmenizi istiyorum. Hemen şimdi.'

Bu kadının inatçılığına lanet olsun ama şu anda onu zaten olduğundan daha fazla zorlamak için hiçbir nedeni yoktu. Yalan söylediğini bilmek, yasaların gözünde yeterince iyi bir neden değildi.

Kim ayağa kalktı, ona kısa bir veda etti ve merdivenlerden aşağı indi.

Veronica onları takip etmedi ve Bryant kapıyı arkalarından kapattı. "Vay canına, çok çabuk sakinleşti ama pek bir şey öğrenemedik," dedi. arabaya doğru giderken gözlemledi.

Tam tersine, diye düşündü Kim, kadının bulmaca ve kendi zekâsı hakkında söylediklerini hatırlayarak.

İçinden bir ses, gösteriş yapmayı seven bir kız kardeş bulduklarını söylüyordu.

YEDİ

Penn masaya oturdu ve iliklerine kadar işlemiş olan ve sıkı çalışmayla hiçbir ilgisi olmayan yorgunluğu atmaya çalışarak derin bir iç çekti.

Bütün gün bir mahkeme salonunda oturup dinlemek onu on iki saatlik bir vardiyadan çok daha fazla yoruyordu. Gidecek yeri olmayan vücudunda huzursuz bir enerji dolaşırken atalet onu tüketiyordu.

Doğruca eve gitmesini söyleyen patronunu aramıştı. Onunla tartışmayı düşünmüş, yardım etmek için yapabileceği bir şey olduğunda ısrar etmek istemişti ama patron ona enerjisini saklamasını söylemişti. Ona bütün gün enerjisini sakladığını söylemek istemişti ama kadın görüşmeyi sonlandırmıştı. Lynne hızlıca bir fincan çay içmeyi önerdiğinde seve seve kabul etmişti. Doug da öyle, gerçi Penn davetin açık bir davet olduğundan emin değildi.

"Ne düşünüyorsun o zaman? Doug kravatını gevşetip cep telefonunu çıkararak sordu.

"Neyin?

Doug, tepsiye üç tane flat white doldurmakta olan Lynne'e başıyla işaret etti.

'Yeni arabası. Deri iç döşeme, standart olarak navigasyon, alaşım jantlar ve...' Penn gülümseyerek, 'Yeni sayılmaz, Doug,' dedi. 'Sadece onun kadar eski değil
sonuncusu.'

"Evet, siz DS'ler paranızı göstermeyi, içki ve yeni araba almayı seviyorsunuz.

Penn ona terfiyi kendisinin almasını söylemek istedi ama tam o sırada sınavda başarısız olduğunu hatırladı. Bu, adamın hatırlatılmasından hoşlanacağı bir şey değildi. Maaşındaki artış çok da bağırılacak bir şey değildi.

Lynne tepsiyi yere bırakırken fincanları tepsiden alarak, "Kullandığım boktan şeyi gördün mü?" dedi.

"Yine arabam hakkında mı sızlanıyorsun, Douglas?" diye sordu, onun nefret ettiğini bildiği tam adını kullanarak.

"Siktir git," diye öfkelendi.

Lynne yanına oturup kaburgalarını dürterek, "Seni daha çok seviyorum," diye şaka yaptı.

Telefonunu masanın üzerine koyarken Doug'ın yüzü gevşedi.

"Dexter McCann'den haber var mı? Penn kayıp tanığı sordu. Artık West Mercia e-posta döngüsünde değildi.

Doug başını salladı.

İçkisine iki tatlandırıcı ekleyerek, 'Bunun için çok fazla uykusuz kalmayacağım,' dedi. 'Onların tanığı, bizim değil. Zaten yalan söylüyor olmalılar. Adamımızı yakaladığımızı biliyoruz.

"Ama neden yalan söylüyorsun? Penn sordu. 'O sadece bir komşu, ne kazanacak ki?

Doug gözlerini dramatik bir şekilde kıstı. "Taraf mı değiştiriyorsun, ahbap?

Penn itiraf etmeliydi ki, özlemediği şeylerden biri de Doug'ın canı istediğinde ne kadar sinir bozucu olabildiğiydi.

Penn başını salladı ve 'ahbabı' görmezden geldi.

Doug Lynne'e döndü. "Sence Dexter McCann yalan mı

söylüyor? Lynne bir dakika düşündü ve sonra başını salladı.

Sanırım kafası karıştı. Adamın her gece saat on buçukta köpeğini eve çağırdığını biliyor. Her geceyi tam olarak nasıl hatırlayabilir?'

O zaman hepsi de tam olarak bunu söylemişti.

İçkisini yudumladı ve devam etti. "Sanırım kendi tanıklarımızla yeterince uğraşıyoruz, bir de karşı tarafın tanıkları için endişelenmeye gerek yok. "Evet ve bu lanet olası bir hata değil miydi? Penn sordu. Lynne'e döndü. "Söylediği b u y d u , değil mi? Yani ilk andan itibaren açıklama?'

Lynne ona tam olarak okuyamadığı başka bir şeyle karışık bir kızgınlık bakışı attı.

"Hayır, uydurdum çünkü nasıl ifade alınacağını gerçekten bilmiyorum," diye tersledi ve fincanını tabağına geri çarptı.

Doug önce Lynne'e sonra da ona bakarak, "Hadi ama Penn," dedi. 'Başından beri söylediği şey bu. Bir hata yaptı.

"Bir hata mı? Penn sordu. Adam, adamı gerçekten binada gördüğünde ne yaptığını unutmuştu.

"Onu orada gördün," diye devam etti Doug. 'Kendine aşırı güveniyor, kanunun doğru tarafında olmanın sarhoşluğu içinde. Ukalalaştı ve hata yaptı.

Penn, kibirli bir hıyar olmanın olayları hatırlamanızı nasıl etkilediğini merak etmekten kendini alamıyordu ama meslektaşı ve arkadaşıyla tartışmaya girmeyecekti. Lynne'in dalgın ifadesine bakılırsa, bunu zaten yeterince yapmıştı.

"Her neyse, kalıcı bir zarar yok," dedi Doug telefonuna uzanarak. 'Jüri pek dikkat etmedi ve ona inanmış gibi göründü.

Penn sessiz kaldı ve kahvesinden bir yudum aldı.

Evet, jüri Ricky Drake'e inanmış görünüyordu ama Penn onun inandığından emin değildi.

SEKİZ

Stacey saat 17.45'te bilgisayarını kapattı ve sandalyesine geri oturdu. Patron ona eve gitmesini söylemişti ve o da işaretleri okumayı öğrenmişti.

Bir anısı aklına geldiğinde boş odaya göz gezdirdi.

Dedektif polis memuru rütbesinde yeniydi ve ekibe yeni atanmıştı. İlk gün patronu onu aramış ve eve gitmesini söylemişti. Eşyalarını toplarken yeni iş arkadaşı Kevin Dawson, ona dehşetle bakmıştı. "Ne yapıyorsun?

'Eve gidiyorum,' dedi telefonu göstererek. 'Patron az önce-' 'Patronun ne dediğini unut. Elimizde bir ceset ve üç aktif sorgulama hatları. Gerçekten patronun eve gitmeni istediğini mi düşünüyorsun? Stacey'nin kafası karışmıştı. "Ama o zaman neden gitmemi söylesin ki?

Çünkü vardiyanın sonu geldi. Daha fazla saat için ödeme almayacaksın.'

Stacey ayakta durdu, paltosu ve çantası elindeydi, kendini gülünç hissediyordu, ne yapacağını bilemiyordu.

Ya

p. Dawson konuşmadan önce bir iki saniye onu inceledi.

'Burası nasıl bir polis olmak istediğinize karar vereceğiniz yer. Bağlanın ya da bağlanmayın ama seçiminizi yapın ve ona sadık kalın.

Stacey bu acı tatlı anıya gülümsedi. Onun ne kadar kibirli bir topuz olduğunu düşündüğünü ve arkadaş olduklarında bu fikrinin nasıl değiştiğini hatırlıyordu.

Ve elbette haklıydı da. İki saat sonra patron ve Bryant ekip odasına döndüklerinde, Bryant'a doğru sessizce başını sallayarak onayladı.

Dawson'ın "ya yap ya yapma" tavsiyesi ona iyi gelmişti ve işaretleri okumayı öğrenmişti. Patron eve gidiyorsa, hepsi eve gidiyordu.

Ancak, eve gitmek istemediğini merdivenlerden inerken fark etti, tam da üniformalı vardiya değişiminin karmaşasına doğru ilerliyordu.

Vardiya devir tesliminde arkadaşlarının ve meslektaşlarının arasına girip çıkıyor, ya arayı kapatıyor ya da gün boyunca meydana gelen belirli bir olayı aktarıyordu. Bir tutuklama, bir Asbo, uygulamalı bir itiş kakış.

Sonunda iki ekip arabası daha yanaşırken kendini ön resepsiyonda ve otomatik kapılarda buldu.

Otoparkın sonuna ulaştı ve tereddüt etti.

Sola dönüp yolun bu tarafında kalırsa, otobüs onu annesinin evinden yarım mil uzaklıktaki Dudley'deki küçük dairesine götürecekti.

Sağa dönüp yolun karşısına geçerse, otobüs onu zamanının çoğunu geçirdiği Devon'un dairesine götürecekti.

Telefonunda hâlâ cevaplanmamış olan kısa mesajı düşündü.

Bağlan ya da bağlanma ama şimdi seç, diye tekrar duydu.

İleri doğru bir adım attı ve sola döndü.

NINETEEN

Kim iPod'unun çalma düğmesine bastı ve 'Der Ring des Nibelungen' garajı doldurdu. Wagner'in tuba sesi, Fransız kornosu ve trombonun tonal unsurlarını birleştirerek etrafına yayıldı.

Eve döndüğünden beri çamaşır yıkamış, ütü yapmış, köpeği beslemiş ve süpürmüştü. Kendi bildiği gibi olsa hâlâ işinin başında Belinda Evans'ın hayatını derinlemesine araştırıyor olurdu ama notu almıştı.

İşte buradaydı, hava kararmadan önce evdeydi, dinleniyordu.

Barney mutfak kapısının yanındaki yerini alırken kafasının içindeki sessiz tartışma şiddetlendi.

Morgda bir ceset var.

Morgda her zaman bir ceset vardır.

Bakım yükümlülüğünüz var.

Ekibimin hepsi yetişkin.

Ama bunu saklamaya

çalışabilirler.

"Ah, Tanrı aşkına," diye bağırdı ve elindeki anahtarı yere fırlattı. Ne yapacağını nasıl bilebilirdi ki? Kahretsin, hiçbir zaman çocuk istememişti ve bunu itiraf etmekten de korkmuyordu. Ellerinde başka bir hayatın sorumluluğunu asla istememişti ve çocuğun da pek iyi olmayacağını bilecek kadar öz farkındalığa sahipti. İleride Charlie'nin gelip Barney'yle yaptığı gibi her gün onunla yürüyeceğinden pek emin değildi. Ve onun için yeterince endişeleniyordu. Hayır, çocuk sahibi olmak

kesinlikle ona göre değildi ve bir şekilde üç tanesini almıştı. Büyük olanlardan.

Barney başını kaldırdı ve ona baktı.

"Rahatlıyorum, gerçekten," dedi ve dizlerinin üzerinde sürünerek fırlatılan anahtarı aldı.

Ayağa kalktı ve onun yanından geçti. Garaj kapısı çalınmadan iki saniye önce kuyruğunu salladı.

"İçeride misin?

"Defol git, dinleniyorum," diye seslendi meslektaşına. "Evet,

duydum.

Garajdan çıkmak için sabırsızlanan kadın ayağa kalkarak, "Gel bakalım," diye seslendi.

Normalde evin en sevdiği odasında vakit geçirmeyi severdi. Sonunda bir bütün oluşturacak olan bisiklet parçalarının yapbozuna odaklanmaktan daha çok sevdiği bir şey yoktu, ama sadece bunu hak ettiğini ve hak ettiğini hissettiğinde.

Bryant ön kapıdan içeri girdiğinde sürahiye uzandı.

Barney kararlı bir duruş ve vınlayan bir kuyrukla daha fazla erişimi engelledi.

"Buyurun," dedi Bryant, giriş ücreti olan bir elmayı ödeyerek. Köpeğinin kalbine giden kesin yol.

"Uyuyamadım," dedi ve kendini kahvaltı barının diğer tarafındaki bar taburesine attı.

"Bryant, saat dokuz bile değil," dedi gülümseyerek.

"Ah, o zaman bu yüzden olacak.

'Rahatlamalısın,' diye önerdi.

"Denedim," dedi omuz silkerek. "Sıkıldım.

"Nasıl?" diye sordu dönerek. "Tam olarak nasıl rahatlamaya çalıştın ve Jenny neden seni meşgul etmiyor?

Normalde kadınlar kocalarının yardımını takdir ederlerdi.

"Ön bahçeyi ayıklamaya başladım. Yapacak bir şey için ne kadar çaresizsin?'

Bahçe işlerinden ne kadar nefret ettiğini bildiğimden, bu onun için dibe vurmak demekti.

"Ve?

"Görünüşe göre bunu yapması için üniversiteye giden bir çocuğa para ödüyoruz.

Gülümsedi. Evet, Jenny'nin sesine benziyordu.

Çamaşır makinesini çalıştırdım. Görünüşe göre bunun için doğru gün değilmiş çünkü şimdi ütü gününe kadar çamaşırları asılı kalacak. Yani çamaşır makinelerinin ve ütülerin sadece haftanın belirli günlerinde çalıştığını kim bilebilirdi ki?

"Bryant, böyle şeyleri çok fazla düşünüyorsun.

"Evet, Jen de beni buraya göndermeden hemen önce böyle demişti.

Kim yüksek sesle güldü. Dürüst olmak gerekirse, Jenny'yi en az Bryant kadar seviyordu.

Yıllar içinde aralarında gelişen dostluk onu bir kez bile tehdit etmemişti. Uzun saatler, gece geç saatler, ağır bir dava söz konusu olduğunda diğer her şeyi dışlayan odaklanma. Jenny bunu anlıyordu ve kocasının sevgisine tamamen güveniyordu.

"Uyum sağlamakta zorlanıyor," dedi, bir içecek altlığını kenarından çevirip döndürmeye çalışarak.

"Öyle mi? Kim dikkatle sordu.

Onu yere bıraktı ve vurmaya başladı.

"Bilirsiniz, sık sık insanların vardiyalar arasında yaptıkları onca şeyden bahsettiklerini duymuşumdur. Aile ziyaretleri, arkadaşlarla dışarı çıkmak. Randevu gecesi, her ne haltsa, temizlik, yemek pişirme, çocuklarla oynama ve tüm bunları sığdırabilmenin ne kadar güzel olduğunu düşündüm. Bilirsiniz, aslında bir hayatım var.'

'Evet, şimdi bir şansın var...'

'İstemiyorum, şef... üzgünüm, Kim,' dedi, 'ev kuralındaki ilk adını' hatırlayarak.

"Ve bu evliliğim için de iyi değil.

Kim kahvesini ona doğru itti. "Şaka mı yapıyorsun?

Başını iki yana salladı. 'Biz hiçbir zaman o tür bir çift olmadık. Her dakika birlikte olmak zorunda değiliz. Jenny'nin iş arkadaşları, kitap kulübü, birkaç eski okul arkadaşı var ve benim de rugby ve... yani işim var.

"Tanrım, Bryant, şu anda rugby ile ilgili pek bir şey yapmadığına göre, bu seni biraz üzgün bir durumda bırakıyor.

"Gerçek bu değil mi?

"Rugby'den neden soğuduğunu bana hiç söylemedin. Yani çoğu maçta dayak yediğini biliyorum ama bu yıllardır devam ediyor.

"Özel bir nedeni yok," dedi yüzünde bir gölge belirirken. Eğer doğru hatırlıyorsa, katilin hayatındaki travmatik olayları taklit ettiği son büyük davaları sırasında olmuştu.

Anıları bir kenara iterken ürperdi.

'Her neyse, asıl mesele şu ki bazı çiftler birlikte çok fazla zaman geçirebiliyor. Bu onların psikolojik ve fiziksel durumlarına zarar verebilir-'

"Jenny sana vurdu mu?" diye sordu, gülümsemesini bastırarak.

"*Emmerdale*'*i* kapattığımda kumandayı bana fırlattı ve yürüyüşe çıkmak isteyip istemediğini sordu.

Kim yüksek sesle güldü. "Sanırım kendine birkaç erkek arkadaş bulman gerekecek.

"Ya da işimi her zaman yaptığım gibi yapabilirim...

'Üzgünüm ama emir altındayım. Woody'nin bu tükenmişlik raporu yüzünden çok sinirlendiğini biliyorsun. Tereddüt etti. 'Yani ikimiz de biliyoruz ki sürtünme yanığından endişe edecek kadar hızlı bir şey yapmıyorsun ama...'

"Şerefe, Kim," dedi elini saçlarında gezdirerek. "Ellerim

bağlı.

"Woody'nin bilmesine gerek yok. Vardiya bittiğinde buradan çalışabiliriz ve...'

"Olmaz.

Son vaka sırasında ekibi 24 saat boyunca orada çalıştırmıştı ve bu durumu tekrar davet etmesi mümkün değildi.

"Sorun şu ki, Belinda Evans'ı aklımdan çıkaramıyorum. Tek görebildiğim, bileklerinde dikenli tellerle salıncakta oturduğu, ayaklarının bileğinden büküldüğü ve bir bez bebek gibi zincire yaslandığı.

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum," diye yanıtladı içkisinden bir yudum alarak.

Kapıdan içeri girdiğinden beri bu imgelem onunla birlikteydi.

'Ve kız kardeşi. Yani ikisi arasında garip şeyler oluyor.

'Ve yine de Veronica bizimle çocuklukları hakkında konuşmuyor bile. Acaba Stace...' Meslektaşına kaşlarını kaldırırken sözleri havada kaldı. 'Çok zekice, Bryant, ama artık bu konu hakkında konuşmuyoruz. Bunun iş sayılacağından ve mesaimizin bittiğinden eminim.

"Lanet olsun," dedi uzun bir iç çekişin sonunda. 'Biliyorsun, benim yaşımda aktif beyin hücrelerimden en iyi şekilde yararlanmam gerekiyor çünkü bir gün gelecek...'

'Ya benimle hava durumu hakkında konuş ya da defol git,'

diye öğüt verdi Kim. 'Tanrım, Kim. Gerçekten kurallara

uyuyor musun?

Evet, o bile şaşırdı. Kurallara uyma konusundaki tepkisi en iyi ihtimalle seçiciydi ama ekibinin refahı söz konusu olduğunda böyle değildi.

"Yani, daha önce aldığımız duş...

Bryant tabureden kalkarken, "Hiç şansın yok," dedi. 'Burada oturup hava durumunu tartışmayacağım. Ben gidiyorum.

Kim onun geri çekilişine gülümsedi.

"Güzel, eve git ve rahatla.

Ön kapıyı çarpmadan önce avazı çıktığı kadar 'Rahatladım amına koyayım,' diye bağırdı.

Aniden çok uzun bir hafta olacağı hissine kapıldı.

YİRMİ

"Pekâlâ çocuklar, canlı görünüyorsunuz, değil mi? Kim odanın içinde ekibine bakarak şöyle dedi.

Penn cep telefonunda bir şeylere bakıyordu, Stacey başının üzerinden pencereden dışarıya bakıyordu ve Bryant'ın yüzünde bir gece önce olduğu gibi aynı çatık kaşlar vardı.

Evet, ekibi fazladan çalışmadıkları için tamamen enerjik görünüyordu.

Ve onun bakış açısından, sanki onları günlerdir görmemiş gibi hissediyordu.

Örnek olmak için kendisi de kurallara uymuş ve sabah 8'de yapılması gereken brifing için 7.45'e kadar binaya girmemişti. Arabada oturarak geçirdiği yarım saatten bahsetmedi.

"Penn, mahkemeye gitmeden önce önermek istediğin bir şey var mı?

Telefonunu bir kenara koydu. 'Sadece gitmem gerekip gerekmediğini kontrol ediyorum patron. Neler olduğundan emin değilim.

"Davanın oldukça basit olduğunu mu düşünüyordun?

Hafta sonuna kadar onu paketleyip kendisine teslim etmeyi umuyordu. Müfettiş Plant ve ekibine takip eden görüşmeler konusunda güvenmek zorunda kalmak ona pek iyi gelmemişti.

'Savunma tanığı dün firar etti. Üniformalılar aramaya çıktı ama henüz bir gelişme yok.

"Diğer her şey, tamam mı?

Tereddüt etti. "İyi patron, ama dün gece birkaç saatliğine geri dönebilirdim.

"Notu okudun," diye hatırlattı ona.

"Gerçekten hâlâ buna bağlı mıyız?" diye sordu ve iki kafanın daha umutla kalkmasına neden oldu.

Tanrım, diye düşündü Kim, bu bir çocuğa zorla yeşillik yedirmeye çalışmak gibi bir şeydi.

Onlar için iyi olduğunu biliyordunuz ama her lokmada sizinle savaşıyorlardı.

Penn'in telefonundan bir mesaj geldiği duyulunca, "Evet, buna sadık kalacağız," dedi.

Okumuş. "Hâlâ komşu yok ama savunma tek tanıklarını çağırıyor, o da karısı, yani düşmanca bir tanık olduğu için eğlenceli olacak.

Kim sandalyesini masadan uzaklaştırırken başını salladı. Bu bazen olan bir şeydi. Sürekliliği sağlamak ve jüri için kesintiyi minimumda tutmak için tanıklar yeniden düzenlenirdi. Bir dava başladıktan sonra kimse kesintiye uğramasını istemez, programlar temizlenir, toplantılar ertelenir, uzmanlar ayarlanır, aile üyeleri öyle ya da böyle bir sonuç için hazırlanırdı. Davanın devam etmesi için her türlü çaba gösterilirdi.

Penn kapıdan çıkarken Kim, 'Ve sonra üç kişi oldular,' diye düşündü.

Tahtaya doğru yöneldi.

'Tamamdır, dün Belinda ve kız kardeşi arasındaki telefon görüşmelerinde iyi iş çıkardın Stace. İkisi arasındaki garip ilişki hakkında hala bir açıklama yok ve bu konuyu araştırmaya devam etmeni istiyorum. Bu iki bayan hakkında bulabileceğin her şeyi bilmek istiyorum: aileleri, çocukluk arkadaşları, komşuları, erkek arkadaşları, her şey.

Çevresel görüşünde Bryant'ın talimatı sorgulayan ifadesini görebiliyordu.

Dönmeden, "Hadi, çıkar ağzındaki baklayı," dedi.

'Veronica'nın bir mazereti var ve siz cidden...'

Kim, "Hazır başlamışken mazeretini de kontrol et, Stace," diye talimat verdi. '*Telegraph*'taki editörle skyping yaptığını kanıtlamak çok zor olmasa gerek, böylece onu tamamen eleyebiliriz.

"Anladım patron," dedi Stacey notlar alarak. Kim onun yüzündeki gerginliğin azaldığını görünce rahatladı.

Meslektaşına doğru döndü. "Mazeretini kontrol etmeden onu neden eleyelim, huysuz çocuk?

"O pek-

"Sakın katil gibi görünmediğini söylemeye cüret etme. Bana en son ne zaman böyle birini tutukladığımızı söyle. Hiç kız kardeş cinayeti diye bir şey duymadın mı?

"Hayır," diye yanıtladı Bryant. "Peki sizde varsa, bulaşıcı mıdır?

"Birinin kız kardeşini öldürmesi," diye detaylandırdı Kim. 'Öncelikle kardeş rekabeti kontrolden çıktığında. Ronald DeFeo Jr. 1974 yılında iki kız kardeşini de vurdu. Cinayetler *Amityville Horror* kitaplarına ve filmlerine ilham kaynağı oldu. Karla Homolka ve Paul Bernardo 1990 yılında Karla'nın kız kardeşi Tammy'ye tecavüz ettikten sonra öldürdüler ve Yuki Muto da kız kardeşini öldürdü-'

Bryant parmaklarını masaya vurarak, "Birileri dün gece boş zamanlarını araştırma yaparak geçirmiş gibi görünüyor," diye gözlemledi.

"Evet, sadece dizüstü bilgisayarda açık olan bir makalenin üzerine düştüm," diye yalan söyledi.

Adam gittikten yirmi dakika sonra bir göz atmaktan kendini alamamıştı.

"Aah, anladım," dedi Stacey. 'Eğer bilgisayarlarımızı açarsak ve orada bir şey varsa...'

"Size söyledim. Bu bir kazaydı.'

"Evet, ayağı takıldı ve Wikipedia'nın içine düştü," dedi Bryant aralarında yürürken.

'Patron, çağrı kayıtlarında hala üzerinde çalışılması gereken bazı telefon numaraları var...'

Lanet o l s u n , şu anda mahkemede Penn olmadan da yapabilirdi. Stacey'nin iş yükü oldukça ağırlaşacaktı. "Önce bunu

bitir ve sonra diğer işlere başla. Stacey anlayışla

başını salladı.

Dedektif polis memuru yoğun bir gün geçirecekti ama yine de Kim, onun buna aldırmayacağını hissediyordu.

"Bryant ve ben onun son çalıştığı yere, görüştüğü adama odaklanacağız ve nereye gittiğini bulmaya çalışacağız.

"Çantada prezervatif mi vardı? Stacey iri gözlerle sordu.

"Sorumluluk sahibi davranıyordu," diye yanıtladı Kim.

"Ama demek istediğim...

Bryant kollarını kavuşturdu. 'Stace, eğer onun yaşından bahsediyorsan, insanların emeklilikten sonra da normal arzuları olduğunu biliyorsun. Ve altmışlı yaşlarda olmanız cinsel yolla bulaşan hastalıklara yakalanmanızı engellemez.

"Evet, anlıyorum, ama bu sadece...

"Stacey Wood," diye kabardı. 'Birini sırf şu noktaya geldi diye nasıl silebilirsiniz...'

"Aldırma ona, Stace. Kendisi de hayatının o evresine yaklaştığı için sinirleniyor'.

Bryant cevap vermek için ağzını açtığında Stacey kıkırdadı.

Cep telefonu çalmaya başladığında Kim onu durdurmak için

elini kaldırdı. "Keats," diye cevap verdi.

"Sana burada ihtiyacım var.

"Size de günaydın.

'Size göstermem gereken bir şey var. Cevabı

buldum. Hat kadının elinde kesildi.

Bir soru olduğunu bile bilmiyordu.

YİRMİ BİR

Penn mahkemeye bir gün öncesine göre birkaç dakika daha fazla zaman ayırarak geldi.

Binaya girdi ve Lynne ile Doug'ın alanın en solundaki kahve barını tuttuğunu gördü. Bay Kapoor'un ileride, sıranın sonunda halka açık galeriye girmek için beklediğini görünce tereddüt etti.

Bay Kapoor'a doğru yöneldi. Adam tanık değildi, dolayısıyla aralarında bir iletişim sorunu yoktu.

"Nasılsın? Penn elini uzatarak sordu.

'Doğrusu, efendim, bunun bitmesini istiyorum. Oğlumu başka şeylerle hatırlamak istiyorum.

Penn anlıyordu. Adam Noeller, doğum günleri, okul, üniversite ve mezuniyetle dolu yirmi üç yıl yaşamıştı ve Bay Kapoor'un düşünebildiği tek şey oğlunun hayatının son birkaç dakikasında yaşananlardı. Ve bunu yapan piç cezalandırılana kadar da düşünebileceği tek şey bu olacaktı. Penn bu adamın bir nebze olsun huzura kavuşmasından başka bir şey istemiyordu.

"Bayan Kapoor nasıl?

Ayaklarına baktı. "Hâlâ beni suçluyor ve bunu anlıyorum. Aptalca davrandım. Seni dinlemeliydim," dedi başını kaldırarak ve kafedeki diğerlerine doğru başını sallayarak. 'Kamera sistemi kurmalıydım. Herkes için kolay bir hedeftik ama bunu karşılayamazdım. Her hafta para kaybediyorduk ama bunu bulmalıydım.

Penn adam için üzülüyordu. Yol boyunca bir mini marketin açılması onu çok etkilemişti. Elindeki birkaç parça bakkaliye ürünü cadde boyunca uzanan aydınlık, parlak ve ışıltılı tesislerle rekabet edemiyordu ve eğer bir buçuk mil ötedeki Tesco süpermarketi hakkında duyduğu söylentiler doğruysa, adam benzinini bile zar zor satabilecekti.

Penn adamın pişmanlığını hissedebiliyordu: ne kaybedeceğini bilseydi daha fazla güvence için yalvarır, borç alır ya da hırsızlık yapardı ama yapmamıştı, oğlu ölmüştü. Penn katilin cezasını çekmesini istiyordu, böylece bu adam hayatını yeniden kurmaya başlayabilecekti.

"Davayla ilgili her şey yolunda mı efendim?

Israrlarına rağmen adam ona başka bir şey söylemeyi reddetti. 'Dün bir çeşit üzüntü fark ettim. Her şey yolunda mı?

Penn, tanıklardan birinin kaybolduğunun ortaya çıkmasını kastettiğini fark etti.

"Bizden yana bir şey yok Bay Kapoor," diyerek adamı rahatlattı ve koluna dokundu. "Bilmeniz gereken bir şey olursa, sizi bulurum," dedi ve arkasını dönüp gitti.

"Başka haber var mı?" diye sordu Lynne ve Doug'a yaklaşırken.

Lynne başını salladı, Doug da 'Kimin umurunda' dercesine omuz silkti.

'Savunma Gregor'un karısını arıyor, üniformalara daha fazla zaman vermek için

"McCann'i takip edin." dedi Lynne.

Mahkeme salonuna girmeye başladıklarında Doug ellerini birbirine sürterek, "Bu eğlenceli olacak," dedi.

Penn, düşmanca bir tanık beklediklerinden emindi ama henüz Irina Nuryef ile tanışmamışlardı.

Kadınla iki kez karşılaşmıştı ve her ikisinde de eğlenceli olduğunu söyleyemezdi.

YİRMİ İKİ

Kim, Bryant'ın ne söyleyeceğini o söylemeden önce biliyordu. Sadece morga doğru yürüyene kadar bunu içinde tutmayı başarmasına şaşırmıştı.

"Stacey'i gördün, değil mi? Her akşam saat beşte eve gönderildiği için mutsuz olduğunu biliyorsun.

Elbette meslektaşını görmüştü. 'Bu bir alışma dönemi. Buna alışacaktır. Bu fazladan zamanla sen de yeni arkadaşlar edinirsin, pasta süslemeye başlarsın; şimdi yakamdan düş. Yapabileceğim bir şey yok.

"Peki buna ne zaman diyorsunuz? Soğuk ve steril alana girdiklerinde Keats sordu.

"Hiç başlama bile," diye tavsiye etti. "Şimdi de yarım gün mü çalışıyorsun?

Ve tabii ki ondan bir şeyi yapmayı bırakmasını istemek onu daha da cesaretlendirdi.

"Ee, ne buldun?" diye sordu ellerini metal tabağın üzerine koyarak. "Çek ellerini," dedi adam, elindeki cetvelle kızın parmak eklemlerini sararak.

"Oww," dedi kadın, elini ovuşturarak.

"Daha yeni temizledim," dedi ve elindeki panoya uzandı.

Bryant'a baktı ve sessizce bunun onu yakasından tutup tabağın üzerine çekme izni verip vermediğini sordu.

Bryant'ın başını kısa bir süre sallaması hayır anlamına geliyordu.

Cetvel hâlâ adamın elindeyken, hem cetvelden hem de patoloğun boğazını sıkmaktan korumak için kendi cetvelini cebine koydu.

"Belinda ile biraz daha sohbet ettik ve söyleyecek daha çok şeyi varmış gibi görünüyordu. Cinsel olarak aktif olduğunu doğrulayabilirim ve-'

"Vay canına Keats, böyle bir şeyi nasıl çıkarabiliyorsun? Kim böyle bir keşfin fizikselliğini merak ederek sordu.

"Bunlar yüzünden," dedi ve aralarındaki metal tabağa bir fotoğraf yerleştirdi.

Aşağıya baktığında pembe deri kabarıklıklarını gördü.

"Genital siğiller, Müfettiş," diye açıkladı Keats. 'HPV: insan papilloma virüsü. Bu küçük dehşet verici virüsler ağrılı ve acı vericidir ve cinsel temas yoluyla kolayca bulaşır.

Kim bilgiyi sindirmek için bir an durdu ve profesyonel, eğitimli, orta yaşlı, iyi giyimli, iyi sunum yapan ve oldukça seksi görünen bir kadın imajını hesaplamaya çalıştı.

"Hepsi bu kadar da değil," dedi ve masaya iki fotoğraf daha koydu.

Kadın u z a n d ı , o n l a r ı yan yana koydu ve sonra karıştırdı,
tam olarak neye baktığından emin değildi.

"Eller," dedi Keats, yine cetvelle parmaklarını kırarak.

'Keats, yemin ederim bunu bir kez daha yaparsan, ben...'

"Burada gördüğünüz şey," dedi cetvelle ilk fotoğrafı göstererek, "Belinda'nın ağzının köşelerinin büyütülmüş bir görüntüsü. Burada,' dedi kendi ağzını işaret ederek, alt dudağın üst dudakla birleştiği yeri. "Her iki tarafta da deride çok küçük yırtıklar var. Ve bu da,' dedi ikinci fotoğrafı yüzüne doğru çevirerek, 'her iki tarafta kulaklarına yakın, makyajla akıllıca gizlenmiş bir dairenin izi.

Kim başını salladı.

"Bir top tıkacı, Müfettiş. Genellikle sado-mazoşizmle ilişkilendirilir. Top ağza yerleştirilir ve deri bir kayış ağzın arkasından geçirilir.

kafaya.'

'Hala hiçbir fikrim yok...'

"Bryant, onun için Google'da aratır mısın?

İş arkadaşı telefonunu çıkardı, birkaç tuşa bastı ve ekranı ona doğru çevirdi.

"Oh, tamam," dedi, böyle bir nesnenin cinsel zevki nasıl artırabileceğini merak ediyordu.

"Keats, bunu nasıl yaparsın?...

"Bunları bilmek benim işim, Müfettiş.

"Görünüşe göre kurbanımız sadece seksten değil, cinsel oyunlardan da hoşlanıyor.

Bryant, 'Bence o cinsel oyunları kiminle oynadığını bulmamız gerekiyor,' dedi. 'Ve belki de bulabiliriz-'

"Cinsel bir şey değil," dedi Kim, elleri ceplerinde masanın etrafında dolanırken.

"Hadi ama, Şef," dedi Bryant, inanamayarak. 'Kadın gittiği her yere prezervatif götürüyordu, cinsel yolla bulaşan bir hastalığı vardı ve oyun oynamayı seviyordu.

"Kesinlikle. Kadın seksüeldi ama cinayet değildi.

"Ters giden bir seks oyunu olabilir," diye zorladı.

İnatla başını salladı. 'Cinsel amaçlı bir cinayetin belirtilerinden hiçbiri yok. Cinsel temas yoktu-'

Bryant, 'Cinsel saikle işlenmiş bir cinayet olması için illa seks olması gerekmiyor, şef,' diye savundu.

'Katılıyorum ancak hiçbir giysi çıkarılmamıştı; cinsel organlarda herhangi bir sakatlama yoktu. Hiçbir şey çıkarılmamış veya kurcalanmamıştı ve boynundaki işaret, giysilerine dokunulmasına gerek olmayan bir bölgede yapılmıştı.

'Peki ya hastalığı, hediyeden pek de memnun olmayan birine geçirseydi?

"Yine de seksüel olmazdı, değil mi? Kim gözlemledi. "Bu intikam olurdu.

Bryant Keats'e döndü. "Bana yardım eder misin?

Keats cetvelle çenesine vurdu. "Üzgünüm ama bu vesileyle beni ne kadar şaşırtsa da patronunuza katılmak zorundayım, Tanrı beni affetsin," dedi göğe bakarak. Devam etti. 'Tecrübelerime göre, cinsel motivasyonla işlenen cinayetler şüphe götürmez: giysiler çıkarılmış, tahrip edilmiş, cinsel organlar teşhir edilmiş ve genellikle sakatlanmış, müdahale edilmiş veya tamamen çıkarılmıştır. Bu bir ifadedir. Katilin fark etmenizi istediği ilk şey budur, ister fetiş olsun ister başka bir sebep. Normalde sembolizmin açık olması için sergilenir. Bu onların mesajıdır.

Bryant hâlâ ikna olmamış görünüyordu ve Kim'in bunun nedeni hakkında iyi bir fikri vardı.

Kim masanın karşısından ona dönerek, "Onun yaşının görüşünüzü renklendirmesine izin veriyorsunuz," dedi.

"Yapma...

"Yirmili yaşlarında bir kurbana bakıyor olsaydık, seks hayatıyla ilgili bilgileri hikayesinin bir parçası olarak kabul ederdiniz, ancak yaşlı olduğu için bunun onun tek hikayesi olduğunu varsayıyorsunuz. Eğer altmışlı yaşlarındaysa ve sapıkça seks yapıyorsa, o zaman ölümünün nedeni bu olmalı.

"Keats, bu saçmalıkları duyuyor musun?" diye yalvardı Bryant.

Keats başını salladı. 'Şu anda sessiz kalıyorum çünkü ben bile müfettişle bir günde iki kez aynı fikirde olmayı içime sindiremiyorum. Her ne kadar ayakta durup ölümüne tartışmanızı izlemek istesem de, ilgilenmem gereken başka müşteriler var, bu yüzden...'

"Teşekkürler Keats," dedi Kim, kapıya doğru ilerlerken zihni öğrendikleriyle çalkalanıyordu.

'O kadar hızlı değil, Müfettiş. Gitmenizi istediğimi kabul ediyorum, ancak sizi buraya çağırmamın nedeni olan cevabı hala vermediniz.

"Peki soru neydi?

"Sol el kemiklerindeki kırk yedi çentiğin nedeni.

"Ve?" diye sordu.

"Bunun artık çok açık olduğunu düşünmüştüm," diye cevap verdi nazlı bir gülümsemeyle.

Beyni tıkladı.

"Cetvel mi?" dedi sol elini ovuşturarak.

Keats başını salladı. "Bir aşamada kurbanımızın parmak eklemlerine keskin, metal bir cetvelle sürekli olarak kuvvetlice vuruluyordu.

YİRMİ ÜÇ

Penn, Irina Nuryef tanık kürsüsüne doğru ilerlerken nefesini tuttu ve önüne çıkan herkese pis bir yan bakış attı.

Yine, onu gördüğü diğer iki seferden farklı görünüşünü fark etmekten kendini alamadı.

Sürekli kaşlarını çatan yüzüyle her an saldırmaya hazır vahşi bir hayvana benziyordu. Saçları daha iyi şekillendirilmiş, makyajı daha ustaca yapılmış ve mücevherleri daha ince olabilirdi ama düşmanca ifadesini her yerde tanıyabilirdi.

Yemin ederken onu inceledi ve kocasına bir kez bile bakmadığını fark etti.

Savunma avukatı ayağa kalktı ve tanığa doğru gülümsedi, tanık da ona karşılık olarak ters ters baktı.

"Nuryef Hanım, mahkeme, şu anda cinayetten yargılanmakta olan kocanızın savunma ekibine karşı düşmanca bir tanık olduğunuzu anlıyor.

Yine de ona doğru bakmadı ve sessiz kalmayı başardı, açıkça doğrudan bir soru sorulmadığı sürece sessiz kalması için eğitilmişti. Penn onu tanıdığı için bunun ne kadar süreceğini merak ediyordu.

"Geçen yıl Ekim ayının yirmi altıncı gecesi kocanızın evde olmadığına dair ifadeniz var.

'Evet'

"Ve kocanızın o akşam nerede olduğuna dair hiçbir fikriniz olmadığını?"

"Doğru. Ben zaten-'

Savcının başını sallaması onun sözünü kesti ama gerçek İrina Nuryef kaçmak için can atıyordu.

"Ve hafızanızın en iyisine göre bu bilgi doğru ve gerçek mi?

Penn rahatlamaya başladı. Bu sorgulama onlara hiç zarar vermiyordu. Cevabını her tekrarlayışında jüri onun tekrar söylediğini duydu.

"Zaten söyledim-

"Sadece soruya cevap verin, Nuryef Hanım," dedi avukat sert bir şekilde ve kadının gözlerindeki öfkenin parlamasına neden oldu.

"Akşam 9 civarında ayrıldığını ve 11 civarında döndüğünü

söylüyorsunuz? "Ben de öyle dedim, değil mi?

"Eninde sonunda, evet," dedi avukat. "Ama o konuya geleceğim.

Penn birden avukatın nereye varmak istediğini anlamıştı ama bunun onlara ne kadar zarar vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu. İşin tanığın güvenilirliğine kadar varacağını hissediyordu ve endişesinin nedeni de buydu. Ve yüzlerindeki gerginliğe bakılırsa meslektaşlarının da endişesi buydu.

'Ve doğrudan eve gelmediğini hatırladınız. Önce bahçeye mi girdi?'

'Evet, piç kurusu-'

Kahretsin, cin şişeden çıkmıştı.

"Kocanızın bahçede ne yaptığını gerçekten bilmiyorsunuz, değil mi?

"O lanet şeyi saklıyordu-

Avukat, "Kocanızın bahçede bir şey sakladığını gördünüz mü, Nuryef Hanım?" diye sordu.

Penn, avukatın onun sözünü her kesişinde ya da sözünü her kesişinde savcılığın rahat bir nefes aldığını görebiliyordu. Kadının sesinin kesilmesinden dolayı rahatlamışlardı ama fark etmedikleri şey, avukatın bunu kasıtlı olarak yaptığı, onunla alay ettiği, sözünü kestiğiydi ve bu da onu daha fazla ateşliyordu. Kapıyı, kızın kafasını dışarı çıkarmasına yetecek kadar açıyor ve sonra yüzüne çarpıyordu. Adam hazır olduğunda, kadın kapıyı zorladığında

Tasma ve söz hakkı için can atıyordu, kapıyı tamamen açacaktı. Bunu görebiliyordu ve durduramıyordu.

'Yani polise bahçede bir şey sakladığını ve sonra da temizlenmek için yukarı çıktığını söylediniz? Bu doğru mu?'

'Evet, o piç gidip kanı yıkadı-' 'Ve sen bunu

gördün mü? Yani kanı?'

'Şey... hayır... ama...'

"Yani, tuvalet ihtiyacı olduğu için yukarı koşmuş olabilir mi?

"İmkanı yok. O-'

"Ama yapabilirdi. "Hayır,

o-

"Ve bunun gece 11 olduğuna emin

misiniz? "Saatlere baktım-

"Saat 10.45 olamaz mı?"

"Söyledim ya-

"Ya da 10.40?

"Ne olduğunu biliyorum-

"Saatin 10.35 olmadığını nereden

biliyorsun?" "Bunu söyleyebilirim-

"Ve tüm bunları net bir şekilde hatırlıyorsun?

"İtiraz ediyorum, Sayın Yargıç," dedi savcılık. Penn'e göre yaklaşık kırk saniye geç kalınmıştı.

Ekibin ona kendini toparlaması, öfkesini dizginlemesi için bir an verdiğini anlıyordu. Sonradan pişman olacağı bir şey söylemeden önce düşünmesi için.

Yargıç, savunma avukatına uyarı niteliğinde bir bakış atarak, "Kabul edildi," dedi.

"Yani, söz konusu gecede yaşanan tüm bu olayları hatırladığınızdan emin misiniz?

"Evet," diye homurdandı.

"Aklınızda hiç şüphe yok mu?"

"Hayır," diye tükürdü.

"O zaman lütfen mahkemeye, gerçek olaya en yakın olan ilk ifadenizde neden kocanızın bütün gece evde sizinle birlikte olduğunu belirttiğinizi açıklayın?

"Kafam karışmıştı," dedi boyayarak.

Jüri üyelerinin çoğu kaşlarını çatmış ama dikkat kesilmişti.

"Tarih, saat ve kocanızın nerede olduğu konusunda kafanız karıştı, hangisi Nuryef Hanım?

"Evet, hayır, yani...

"Devlin Kapoor'un öldürülmesinden dört gün sonra eşinizin o sırada yanınızda olduğunu söylediniz, değil mi?

'Yanlış tarih atmışım. Hatırlayamadım...'

"Aah, tam olarak hatırlayamadınız ama kocanıza cinayet için bir mazeret mi verdiniz?

"Evde olduğunu sanıyordum.

Kadının yüzündeki renk, boynundan göğüs kemiğine doğru yayılmıştı.

"Aah, tahmin ettiniz. Yani hafızana güvenilmez mi?'

'Hayır, şimdi çok net hatırlıyorum. O-'

"Olayları şimdi, olaydan aylar sonra, dört gün sonrasından daha net hatırlıyorsunuz?

"Evet, biliyorum," diye tersledi, düşmanca savunması tenindeki gergin kırmızı lekeyi silerken.

"Yani, hikayenizi değiştirmek için hiçbir art niyetiniz yok mu?"

"Neden olsun ki?...

"İfadenizi değiştirmeniz arasında geçen sürede hiçbir şey olmadı mı?

Konuşmak için kendine güvenmiyormuş gibi başını salladı.

"Lütfen soruya cevap verin. "Hiçbir

şey olmadı.

"Tartışma yok
mu?" "Yok.
"Fiziksel kavga yok
mu?" "Zaten
söyledim.

"Özür dilerim Nuryef Hanım ama hafızanızın bir kez daha sizi yanılttığını ya da sadece kendinizin bildiği bir nedenden ötürü kürsüde yalan söylediğinizi düşünüyorum.

"Ben doğruyu söylüyorum. O yaptı. Onun yaptığını biliyorum.'

"Nuryef Hanım, size şunu söyleyebilirim ki, bir sebepten dolayı mahkemeye açık açık yalan söylüyorsunuz.

"Yalancı olan o, ben değilim," diye bağırdı, kocasını işaret ederek ve ilk kez ona doğru bakarak. "Yıllardır yalan söyleyen o.

Gözleri nefretle doluydu ve bakışları kocasına kilitlenirken dilinden zehir damlıyordu.

"Senden nefret ediyorum; şimdi cehennemde çürü seni yalancı,
hilekâr piç. Penn bu konuşma boyunca tuttuğu nefesini dışarı verdi.

Her şey bitmişti ve mahkeme salonu sessizdi.

Penn'in bunun onları ne kadar incittiğini ölçmek için savcılığa, savunmaya ya da jüriye bakmasına gerek yoktu.

Taşaklarını tekmelemişti.

YİRMİ DÖRT

Halesowen Koleji 1966 yılında büyük bir bina olarak hayatına başlamıştır. Seksenli yılların başında dört blok daha eklenmiş ve o zamandan bu yana geçen yıllar içinde Spor Çalışmaları, Medya, Müzik ve Sahne Sanatları, Bilgi ve İletişim Teknolojileri, Bilim ve Hayvan Bakımını içeren sekiz blok daha eklenmiştir. Ayrıca kolejin Coombswood'da bir Bilim ve Teknoloji merkezi ve Shenstone trafik adasının hemen yanında bir Saç ve Güzellik tesisi vardı.

"Yanlış bir şey yapmışız gibi mi hissediyorsun? Bryant, başka bir personel yanlarından geçip onlara doğru bakarken sordu.

Müdürün odasının dışında oturmak hiç de iyi yaptığı bir şey değildi ve üniversitenin henüz sonbahar dönemine başlamamış olmasına ve binlerce öğrencinin daha aval aval bakmasına seviniyordu.

Kolejin müdürü Felicity Astor'la önceden ayarlanmış olan sabah 10 toplantısına beş dakika erken gelmişlerdi. Görünüşe bakılırsa kadın her şeyi dakikasına göre ayarlıyordu. Üstelik yakalamaları gereken bir katil de yoktu.

Kim ayağa kalktı ve yönetici ofisine bakan cam pencerenin önünde volta atmaya başladı. Dönem henüz başlamadığı için her masa dolu değildi ama içerideki beş kadın ekrana bakıp yoğun bir şekilde yazı yazarken çok az sohbet ediyorlardı.

Biri hariç hepsi.

Bryant, 'Acaba bizden daha önemli olabilecek kiminle konuşuyor,' diye gözlemledi. Resepsiyon görevlisi geldiklerini haber vermek için onu aramıştı.

Kim pencerenin önünden bir kez daha geçti ve bakmamaya çalıştı.

Birkaç kafa kalkıp ona doğru baktı ama dikkati hemen arkadaki tek bir kadının üzerindeydi. Birkaç nedenden dolayı diğerlerinden ayrılıyordu. Öncelikle ofisteki herkesten yirmi yaş daha büyüktü. İkincisi, erik rengi fırfırlı bluzu ve makyajlı yüzü, diğer personelin giydiği kot pantolon ve tişörtlerle büyük bir tezat oluşturuyordu ve üçüncüsü kulaklık takan tek kişi oydu.

Kim eski kafalı olduğunu fark etti. Ses tanıma yazılımı nedeniyle sesli daktilo uygulaması ölüyordu ve steno becerisi neredeyse yok olmak üzereydi.

Ama kadının Kim'in dikkatini çekmesinin asıl nedeni bu değildi. Çünkü ekrana bakmasına ve parmakları klavyenin üzerinde durmasına rağmen ayağı ayak pedalı kontrollerine bir kez bile dokunmamıştı.

"Şef, bu da ne?...

"Sus, takip modundayım.

"Şeffaf cam bir pencerenin önünde mi?

Kim şeffaf camlı pencereye yaklaştı ve kapıyı çaldı. En yakınındaki kadın neredeyse yerinden sıçrayacaktı ve sonra Kim'e sert bir ifade takındı.

Kim onu görmezden geldi ve odanın arka tarafındaki kadını işaret etti.

Sonunda yaşlı kadın ona doğru baktı ve Kim öne gelmesini işaret etti. Kadın kulaklıklarını çıkardı ve cama doğru yürüdü. Kim kapıyı işaret etti.

"Şef, ne halt ediyorsun? Bryant, kadın kapıdan çıkmak için son birkaç masayı da atlatırken sordu.

Kim, ona soran gözlerle bakarken kimliğini kaldırdı. Kendisini ve iş arkadaşını tanıttı.

"Ida Lincoln," dedi bir ayağından diğerine geçerek.

"Bayan Lincoln, Belinda Evans cinayetini araştırıyoruz. Onu iyi tanır mıydınız?' Kim sordu.

Ofiste işine konsantre olamayan tek kişi oydu.

Gözlerinde yaşlar birikti. 'Dün gece hepimizi çağırdılar ve haberleri verdiler. Hâlâ kafamda oturmadı. Artık burada çalışmadığını biliyorum ama onun gittiğini bilmek, yani gerçekten gittiğini bilmek...'

Elini kolunun içine sokup bir mendil çıkarırken sözleri kesildi. Kim ona birkaç saniye verdi.

"İkiniz yakın mıydınız?

"Yakın olduğumuzu söyleyemem ama birçok ortak noktamız vardı," dedi arkasına bakarak. "İkimiz de bu kadar gençliğin arasında yaşlı bunaklar gibi hissetmeye başladık.

Kim bu kelimenin bu kadının ağzından çıkmasını beklemiyordu.

"Personel odasında konuşmaların kafamızın üzerinden geçtiği zamanlar oldu. Ben yeni teknolojilerden hoşlanmıyorum, o da hoşlanmıyordu. Orada konuşulan tüm o sosyal medya şeylerini anlamadık. Sevimli kedi yavruları görmek isteseydim bir tane alırdım. Kitaplar hakkında çok konuşurduk. Farkında mısınız bilmiyorum ama o çok zeki bir kadındı. Onunla tartışmaya girmek istemezdiniz.

"Nedenmiş o? Kim, kadının saldırganlık ya da öfke göstermesiyle tanınıp tanınmadığını merak ederek sordu.

'Çünkü her zaman parmaklarının ucunda bir noktayı kanıtlayacak bir gerçek vardı. Çok zekiydi.'

"İkiniz iş dışında mı karıştınız? Kim, Ida'nın parmaklarında alyans olmadığını fark ederek sordu. Bu iki kadın birbirleri için iyi birer arkadaş olabilirlerdi.

"Akşam bir şeyler içmek için buluştuk, Belinda içki içmediği için tabii ki alkolsüzdü. Afrika cenaze törenleriyle ilgili yeni bir belgesel hakkında sohbet etmeye başladık ama kısa kesildi.

"Nedenmiş o? Kim sordu.

'Orada bulunduğumuz kısa süre içinde kız kardeşi bir düzine kez aramış olmalı. Belinda'nın bu davetsiz misafirden rahatsız olduğu belliydi ama

telefonu kapattım. Sonunda kedimle daha konsantre bir konuşma yapabileceğimi fark ederek oradan ayrıldım. Aslında bir kedim yok ama ne demek istediğimi anladınız. Garip bir şey ama,' dedi başını kaldırıp sola bakarak.

"Garip mi? Kim sordu. Tuhaflığı severdi. Tuhaf, olağandışı ile aynı evde yaşıyordu ve sıra dışı olan her şey bir ipucu yaratabilirdi.

"Dışarıdaki otoparkta kız kardeşini gördüğüme yemin edebilirdim ama bu hiç mantıklı olmazdı, değil mi?

"Belinda'ya bundan bahsettin mi? Kim sordu.

'Hayır, hiç de değil. Sabaha kadar yanıldığımdan emindim.' Şu

anda Kim o kadar emin değildi.

"Arkadaşlığınız bu kadar mıydı? Kim sordu.

Ida başını salladı. "Bir hafta kadar sonra Belinda işten sonra bir kahve içmek isteyip istemediğimi sordu, ama uygun bir şekilde kız kardeşi tam biz bitirmeden önce bir tür düşüş yaşadı. Yani emin olamıyorum ama-'

"Memur beyler, sizi görmeye hazırım," dedi arkadan gelen bir

ses. Kim müdürün odasının kapısının açıldığını duymamıştı.

Kim dönmeden, 'Evet, bir dakika içinde yanınızda olacağız,' dedi. 'Lütfen devam et, Ida. Ne söyleyecektin?'

"Pek bir şey yok, gerçekten. Sadece kız kardeşinin onun birileriyle vakit geçirmesinden pek hoşlanmadığı izlenimini edindiğimi söyleyecektim.

YİRMİ BEŞ

Kim kapıyı çaldı ve az önce arkasından kapanan kapıdan içeri girdi.

Kesilmiş sarı saçları olan tombul bir kadın elini uzattı. Bryant öne çıktı ve ikisini tanıştırırken elini sıktı.

Kim, kadının masanın diğer tarafına geri dönmesini izledi ve üç inçlik topuklu ayakkabıların istediği kadar yükseklik katmadığı izlenimine kapıldı.

Bryant, masanın kapı tarafındaki mavi minderli koltuklardan birine oturarak, "Meslektaşlarınızdan birini kaybettiğiniz için üzgünüz," dedi.

Genel masanın üzerinde bir dizüstü bilgisayar açık duruyordu ve Kim ofisin geniş ve hoş olmasına rağmen hiç de zengin olmadığını fark etti. Mobilyalar birbiriyle uyumsuzdu ve hangi departmanın bütçesiyle yenilenmişse oradan alınmış gibiydi.

'Tahmin edebileceğiniz gibi çok sarsıldık. Kalması için yalvarmamıza rağmen Belinda bizi sadece birkaç ay önce terk etti.

"Öyle mi?" diye sordu Bryant.

Kim, bekletilmekten duyduğu rahatsızlığı bastırırken onun yönlendirmesine izin vermekten mutluydu. Ida zamanını fazlasıyla doldurmuş, Belinda hakkında hayatını tamamen bölümlere ayırmaya çalışması dışında çok az şey anlatmıştı. Ida'nın arkadaşının cinsel istekleri hakkında hiçbir şey bilmediği açıktı ve ona karşı dürüst olsalardı muhtemelen onlara inanmazdı. Daha da ilginci, kız kardeşi hakkında öğrendikleriydi.

ölmemişti. Birbirlerini bu kadar sevmiyorlarsa, neden birbirlerinin hayatlarına karışıyorlardı?

Felicity Astor tüm dikkatini Bryant'a yönelterek, "Elbette kalmasını istedik," dedi. 'En popüler profesörlerimizden biriydi. Derslerinde sadece ayakta kalanlar olurdu.

"Özel bir nedeni var mı? Bryant sordu.

'Çocuk Psikolojisi her zaman popüler bir derstir. Bu yeterlilik, danışmanlık, öğretmenlik, sosyal hizmet ve kendi polis gücünüz gibi pek çok meslek için bir değerdir ancak Belinda'nın dersi özellikle popülerdi.

Bryant hiçbir şey söylemedi ama devam etmesi için başını salladı.

"Konuyu öğretmedi, yaşadı. Yılda bir kez tüm profesörlerimin dersine girmeye özen gösteririm ve onun dersleri çok etkileyiciydi. Özellikle kötü muamele konusunda çocuk ruhu hakkındaki bilgisi ansiklopedikti.

Kim öne doğru oturarak, "Devam et," dedi.

Felicity ona doğru döndü. "Belinda özellikle erken dönem zihinsel zulmün uzun vadeli yansımaları konusunda uzmandı.

Felicity gökyüzüne baktı ve hüzünlü bir gülümseme sundu.

"Derslerinden birinde, çalışmalarından biri beni büyülemişti. Dokuz yaşındayken tanıştığı küçük bir çocuktan bahsetti. Zavallı çocuk hayatının büyük bir bölümünde küçük bir kutu odaya kapatılmıştı. Günde bir kez besleniyor ve karanlıkta bırakılıyormuş. Hiçbir etkileşim ve sevgi yoktu. Zincirlenmemişti ve kapısı kilitli değildi. Eğitilmiş ve asla ayrılmamaya şartlandırılmıştı. Çocuk iki bağımlının çocuğu olarak dünyaya gelmişti.

"Uyuşturucu mu? Bryant

sordu. "Alkol mü? Kim

sordu.

Felicity her ikisine de başını salladı.

"Bilgisayar oyunları. Her saatlerini Xbox'a yapışıp birbirleriyle ve diğer insanlarla çevrimiçi oyun oynayarak geçiriyorlardı. Kadın, onun bilgisayar oyunu oynadığını bile bilmiyordu.

Küçük çocuk doğana kadar hamileymiş. Ne yapacaklarını bilemediler, bu yüzden onu boş odaya koydular ve beslenmeyle ilgili YouTube videoları izlediler.

Bryant, "Bu gerçek mi?" diye sordu, ancak Kim gazetede benzer bir şey okuduğunu hatırlıyordu.

'Oh, bu gerçek. Çift için hayat normal seyrinde devam etmiş. Çocuğu günde bir kez beslemişler, bezlemişler ve ancak yakın zamanda benzer bir evde meydana gelen bir ölüm vakasının ardından belediye ısrarla evin kazanını incelemek isteyince farkına varmışlar.

"Ne oldu? Bryant sordu.

"Komşular dehşete düştü, ebeveynler hapsedildi, yetkililer parmakla göstermeye başladı ve küçük çocuk bakıma alındı.

"Ve?

"Şimdi Belinda'nın derslerinin neden heyecan verici olduğunu anlıyorsunuz, memur beyler. Öğrencilerin ilgisini çekerdi. Gerçek çocuklarla, gerçek durumlarla, tanıştığı ve etkileşimde bulunduğu insanlarla ilgili hikayeler anlatırdı.

"Peki ya çocuk?" diye ısrar etti Bryant.

'Hayatının geri kalanında bir kurumun dışını görmesi pek olası değil. Belinda, bu dokuz yıllık koşullandırmanın onun sevme, güvenme ve iletişim kurma becerilerini yok ettiğini açıkladı. Dokunulmaya tahammül edemiyordu. Birinin ona dokunması bile histerik tepkilere yol açıyordu. Hiçbir şey öğrenmemişti ve sonuç olarak kimsenin anlayamayacağı bir dünyaya kilitlenmişti.

"Ne kadar korkunç," diye fısıldadı Bryant.

Kim de aynı fikirdeydi ama ebeveynlerin verebileceği zararlara yabancı değildi.

Sonra aklına başka bir şey geldi.

"Ama Belinda bir öğretmendi, bir profesördü, tıp doktoru değildi, o halde bu çocukları nereden biliyordu?

"Onları inceledi, Müfettiş. Sorunlu ya da zarar görmüş bir çocukla etkileşim kurma şansı onun için bir hediyeydi. Erken çocukluk deneyimlerinin kalıcı etkilerini öğrenmekten asla vazgeçmek istemedi.

Burada şu anda tatsız hissettiren bir şey vardı: kadının hasarlı ve kırılmış çocuklarla onları ve acılarını incelemek ve analiz etmek için bir araya geldiği, ancak onlara yardım edecek klinik eğitim veya bilgiye sahip olmadığı fikri.

"Belinda'nın bir seyahate çıkmayı planladığından şüpheleniyoruz. Nereye gideceği hakkında bir fikriniz var mı? Bryant sordu.

Felicity omuz silkti. "Bildiğim kadarıyla nadiren tatile ya da küçük molalara çıkardı, bu yüzden bir yere gidiyorsa muhtemelen bilgisini ilerletmek içindir.

"Tamam, teşekkürler," dedi Kim, ayağa kalkarak. "Bize Charles Blunt'ın yerini gösterebilir misiniz?

"Elbette, ama neden?

"Belinda'nın bilinen son sevgilisi olduğuna inanıyoruz.

"Emin misin?" diye sordu şaşkınlığını gizlemeye çalışmadan.

"Öyle sanıyoruz," diye tekrarladı Kim, Belinda'nın ilişkisini herkesten gizlemeyi başardığını fark ederek. Arkadaşı bilmiyordu, patronu bilmiyordu ama sevmediği kız kardeşi *biliyordu*. İlişkileri her geçen dakika daha da garipleşiyordu.

"Sanırım yanılıyorsunuz ama sizi Bay Blunt'a ben götüreceğim.

Kim, ne bulacaklarını şimdiden merak ederek kadının arkasına geçti.

YİRMİ ALTI

"Bu da neydi böyle? Lynne mahkeme salonundan çıkarken tısladı.

Yargıç jüriden izin istemişti ve her iki avukatla da özel olarak konuşuyordu.

Penn'in bundan sonra ne olacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Doug telefonunu çıkararak, 'Hadi ama Lynne, savunmanın onu biraz hırpalamasını bekliyorduk,' dedi. 'Kadın ifadesinde tam bir dönüş yaptı ve ikinci kez doğruyu söylediğini düşünmemize rağmen, jürinin neden-'

"Ondan değil," dedi Lynne sinirlenerek. 'Elbette bunu bekliyordum, ama şu bağırıp çağırdığı aldatma saçmalığı neydi ve ifadesini değiştirmesiyle bir ilgisi var mı?

Doug gülümseyerek, 'Fark etmez,' dedi. 'Jüri kan lekeli tişörtü hemen unutmayacaktır. İfadesi bize arama emri çıkarttırdı ve tişörtü de o zaman kulübede bulduk. Dev Kapoor'un giysilerindeki kan tartışılmaz, öyle değil mi?

Adam haklıydı. Adli tıp incelemesi sanığı suçla ilişkilendirmişti ama Penn, tanık ifadesinin zayıf ya da uydurma olduğunu düşünen jürilerin adli tıp kanıtlarını reddettiğini görmüştü. Bu onların polise, davaya ve sürece olan güvenlerini yok ediyordu. Ve cinayetten hüküm giymek için hem güçlü bir mide hem de su götürmez bir dava gerekiyordu. Jüri üyeleri 'makul bir şüphenin ötesinde' kararına bağlı kaldılar, böylece bir cinayetin geri dönülmez değişimine taraf olmadılar.

bir insanın hayatı. Netflix dizisi *Making a Murderer*'ı izleyenler için bu iki katına çıktı.

Ne yazık ki, jüri hizmeti bildirimindeki yanıt kutucuklarında 'Hiçbir zaman hüküm giyebileceğimi düşünmüyorum' şeklinde bir seçenek yer almıyordu.

Lynne ellerini ovuşturarak, "Her şey yoluna girecek," dedi. 'Mahkûmiyet kararını alacağız ve hepimiz işimize geri dönebileceğiz.

Doug omuz silkti. 'Bütün gün mahkemede oturmak için para almanın sakıncası yok. Kolay para.'

"Tanrım, Doug," diye bağırdı Lynne ama sesinde bir gülümseme vardı. Doug her zaman Doug olarak kalacaktı.

"Efendim, var mı?...

"Bay Kapoor, elbette," dedi Penn, uzaklaşarak.

"İşler ters mi gidiyor?" diye sordu sessizce.

Penn başını salladı. 'Hayır, her şey yolunda. Yargıç her iki avukatın da azarlanması gerektiğine karar verdi. Savcılık tanığı daha iyi hazırlamalıydı ve savunma da onu iğnelemekle suçluydu ama bir dakika içinde işleri bitecek ve duruşma kaldığı yerden devam edecek,' dedi Lynne'in cep telefonunu kulağına götürdüğünü görünce.

"Daha sonra gelip seni bulacağım ve daha iyi sohbet edebiliriz,

tamam mı? Penn eski iş arkadaşlarının yanına dönerken Bay Kapoor

başıyla onayladı. "Her şey yolunda mı?

Lynne sıkıntılı görünüyordu ve cevap olarak omuz silkti.

"Hiçbir fikrim yok ama patron, Travis sana, istasyona dönmemizi istiyor. Şimdi.

O da buna senin de dahil olduğunu söyledi.

YİRMİ YEDİ

Stacey, şimdi bir gökkuşağını andıran Belinda'nın telefon kayıtlarından geriye doğru oturdu. Farklı renklerde kalemler kullanarak sayfalardaki telefon numaralarının çoğunu elemişti; kız kardeşinin cep telefonu sarı renkteydi. Stacey başını salladı. Bir gün içinde bir kişiyle hiç bu kadar çok konuşmamıştı. Hiç konuşmamıştı. Her günü boş verin.

Mavi, zararsız aramaları elemek içindi. Çoğunlukla PPI temizleyicilerinden ve diğer pazarlama aramalarından gelenler.

Pembe, yaptığı ve aldığı hizmet çağrılarını temsil ediyordu: saç, tırnak ve yakın zamandaki bir ayak hastalıkları uzmanı randevusu, taksiler ve internet sağlayıcısına yaptığı on iki dakikalık bir arama.

Sadece üç numara kaldı. İki giden ve bir gelen.

İlkini denedi, bu da doğrudan sesli mesaja giden bir cep telefonu numarasıydı. Diğer uçta kimin olması gerektiğine dair hiçbir belirti içermeyen standart bir mesaj. Yanına küçük bir kalem işareti koydu ve diğerine geçti. Sonunda kesilene kadar çalan bir sabit hattı. Mesaj seçeneği yoktu. Stacey bunu henüz elemediğini belirtmek için yanına küçük bir kalem işareti koydu.

Sonra son numarayı, Belinda'nın öldürüldüğü gün erken saatlerde aramış olan sabit hattı çevirdi.

Stacey sabırla telefonun cevaplanmasını bekledi ve cevaplandığında gelen karşılama mesajı karşısında şaşırdı.

YİRMİ SEKİZ

Kim, Felicity'nin Charles Blunt ile Belinda Evans arasındaki ilişki hakkındaki şüphesini, kadın onu işaret ettiği anda anlamıştı.

Bryant'ı yargılayıcı olduğu için azarladıktan sonra kendisi de aynı tuzağa düşmüştü ve adam beklediği gibi biri değildi.

Felicity boş spor salonunda kırklı yaşlarının başında ya da ortalarında atletik görünümlü bir adama doğru yürüdü. Kısa siyah saçlarının şakaklarında gümüş teller görünüyordu. Yüzü hoş ve açıktı ve haki eşofman altları ve kolundan bileğine sabitlenmiş bir spor saate kadar uzanan koyu renkli tüyleri gösteren düz beyaz bir tişört ile sağlık ve zindelik yayıyordu.

"Bu Charles Blunt, Spor ve Egzersiz Bilimi HND sınıfımızı ve daha pek çok şeyi yönetiyor," dedi koluna dokunarak.

Felicity devam ederken o da onlara doğru gülümsedi.

"Bu polis memurları sizinle Belinda hakkında konuşmak istiyorlar.

Başını salladı ve sonra konuşmanın başlamasını bekliyor gibi görünen kolej müdürüne baktı.

Belli ki Felicity Astor üniversitede olup biten her şeyi bilmekten hoşlanıyordu.

"Teşekkür ederim Bayan Astor, bundan sonrasını biz hallederiz," dedi Kim hoş bir şekilde ve kadının uzaklaşmasını bekledi.

Onun gidişini izleyen adamın yüzündeki eğlenen ifadeyi yakaladı.

"Hoş bir hanımefendi," diye gözlemledi.

"Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu, Kim'in ifadesine yanıt vermedi. Kim birkaç saniye boyunca ona baktı.

'Bunun etrafından dolanmanın ince yollarını düşünmeye çalışıyorum ama lanet olsun. Belinda Evans ile yatıyor muydun?'

Onun açık sözlülüğü karşısında gülümsedi. "Yakın zamanda değil ama geçmişte, evet," diye cevap verdi, gerçeği gizlemek için hiçbir çaba sarf etmeden.

"Sorduğum için gerçekten üzgünüm ama...

"Nedenini bilmek ister misin?" diye sorarak onun rahatsızlığına son verdi.

Başını salladı. "Gerçekten kabalık etmek istemem ama yaş farklılıkları daha çok diğer türlü olur ve yanlış bir şey olduğunu ima etmek istemem-

"Lütfen durun, Müfettiş," dedi ellerini kaldırarak. "Ne demek istediğinizi anlıyorum ve sorunuzdan alınmadım.

"Bu bir sır mıydı? Kim sordu. Bu ilişkiden utanıyor muydu? "Sadece ondan," dedi, başını kapıya doğru sallayarak.

Felicity gitmişti. 'Herkesin işine karışmayı seviyor. Kuralları kendine göre koyar ve değiştirir. Başını öne eğdi. "Memur bey, birlikte geçirdiğimiz zamandan utanmıyorum ve öldüğü için gerçekten üzgünüm," dedi üzüntüyle.

Odanın köşesindeki üç hasır yığınına doğru ilerledi ve oturdu.

"Nasıl başladı? Bryant, ikisi de karşıdaki minderlere otururken sordu. "Sormamızın sakıncası yoksa?

"Sormamda bir sakınca var mı?" dedi, gülümsemesinin hayaletini ona doğru yönelterek. 'Geçen yılki Noel partisi. İkisi de buğday içermeyen seçenekler için açık büfeyi avlıyordu. Konuşmaya başladık ve duramadık. Üniversite tatilinde kahve içmek için buluştuk ve yine aynı şey oldu.

"Peki seni çeken neydi?

Onun zekası, Müfettiş. Her ilişki fiziksel bir çekimle başlamaz ve benim için hiç başlamadı. Yaşlı kadınlarla arkadaşlık etmekten her zaman hoşlanmışımdır ama Belinda'nın diğer kadınlara benzemediğini anlamalısınız. Tanıdığım en zeki kadındı. Parlaklığı hem çekici hem de cazipti. Kendinden emin, kendinden emin ve bazen de çocuk gibiydi.

"Olağanüstü bir piyanistti ve saatlerce çalardı ama zor parçalar değil, kolay, neşeli şarkılar çalar ve ardından sevinçle ellerini çırpardı.

"Kulağa biraz tuhaf geliyor," diye nazikçe gözlemledi Bryant, kendi düşüncelerini yankılayarak.

Başını iki yana salladı. 'Benim için değil. Birlikte geçirdiğimiz her dakikadan keyif aldım.

"Kim bitirdi? Kim onun sesinde hem sevgi hem de pişmanlık duyarak sordu.

"Yaptım, ama düşündüğünüz gibi bir nedenle

değil. "Devam et," dedi Kim.

"Mesele seks değildi, yani ilişki. Benim için değildi. Bu ilişkinin bir parçasıydı ama ben sadece onunla birlikte olmaktan keyif alıyordum. Seks onun için daha önemli hale geldi,' dedi renklenerek.

Kim şimdiye kadarki dürüstlüğünü takdir ediyordu ama bu konuşmanın onun için giderek daha rahatsız edici hale geldiğini görebiliyordu. Ve henüz zor sorulara başlamamıştı bile.

"Sormak zorunda kaldığımız için üzgünüm ama...

"Hayır, anlıyorum. Belinda cinsel açıdan daha talepkar hale geldi. Yeni şeyler denemek istiyordu, oyuncaklar, tehlikeli yerler, oyunlar, sert oyunlar, ki bu benim çekici bulduğum bir şey değil. Israrcıydı, bu yüzden bitirmekten başka seçeneğim yoktu.

Kim, Belinda'nın bu adamla şansının yaver gittiğini fark etti. Görünüşe bakılırsa, Belinda'ya doğru nedenlerle ilgi duyan, iyi, şefkatli bir adamdı.

Yine de yeterli olmamıştı.

"Bu onun için bir tür kaçış, sevişmenin ötesinde bir zorunluluk gibi görünüyordu ve ben aynı şekilde hissetmiyordum.

"Ama onu seviyordun?

"Evet, memur bey. Onu sevdim.'

Keats tarafından kendilerine gösterilen fotoğrafları hatırlayarak, "Bu da bir sonraki sorumu sormamı neredeyse imkânsız hale getiriyor," dedi.

"Özel hayatımızla ilgili size daha önce anlattıklarım göz önüne alındığında, bu beni şaşırtıyor, ama lütfen ihtiyacınız olan her şeyi sorun.

"Belinda mı sana, yoksa sen mi ona CYBE bulaştırdın? Adamın yüzündeki ani şok ona cevabı vermişti. "Kesinlikle hayır," diye cevapladı. "Öyle mi diyorsun?...

Kim başıyla onayladı. "Korkarım öyle ve görünüşe göre bu oyunları biriyle oynamaya kararlıydı.

Başını salladı ve yere baktı.

Kim ilişkilerini yeterince ayaklar altına aldıklarını düşünüyordu ama yine de başka soruları vardı.

"Kız kardeşiyle tanıştın mı? Kim sordu.

"Sadece birkaç kez ama bu kadarı yeterliydi.

"Nedenmiş o? Bryant minderin üzerinde kayarak sordu.

'O tuhaftı, birlikte tuhaftılar. Belinda kız kardeşinin yanında bambaşka bir insana dönüşüyordu.

"Açıklayabilir misiniz? Kim, Ida'nın onlara anlattığı şeyleri hatırlayarak sordu.

"Sanki birbirlerine tahammül edemiyorlardı. Her türlü konuda didişiyorlar, her konuda anlaşamıyorlardı ama sürekli birbirleriyle iletişim halinde olmak zorundaydılar.

"Bir keresinde annelerinin cheesecake tarifi üzerine tartışmaya başladıklarını hatırlıyorum. Belinda'nın kız kardeşini fiziksel olarak evden dışarı atmasıyla son buldu. İki dakika sonra Veronica odada volta atıyor ve iyi olup olmadığı konusunda endişeleniyordu. Belinda onu aradı ve Veronica kendi evine dönene kadar tartışmaya devam ettiler ve Belinda onun iyi olduğunu anladığında aramayı sonlandırdı. Aralarındaki dinamik bozulmuştu ama bunun tamamen normal olduğunu düşünüyorlardı.

"Veronica hiç ilişkinize engel olmaya çalıştı mı? Kim sordu.

Bir dakika düşündü. "Kasıtlı olarak değil, sanmıyorum. Aralarındaki temas seviyesi nedeniyle onun varlığını her zaman hissedebiliyordum ama hiçbir zaman açıkça aramıza girmeye çalışmadı.

Veronica bir şekilde Ida gibi bir kadınla platonik bir ilişki yaşamaktan, Charles'la cinsel bir ilişki yaşamaktan daha çok mu korkuyordu?

"Belinda hiç çocukluğundan bahsetti mi? Bryant sordu.

Charles başını salladı. "Asla.

Onları oluşturan her neyse orada başlamıştı.

'Ve son olarak, Pazartesi gecesi nerede olduğunuzu söyleyebilir misiniz? Sormak zorundayız.'

Elbette. Romsley'deki The Cock Robin pub'da eski futbol takımımla bir pub yarışmasındaydım. Saat 10.45'te ayrıldık ve size hepsinin ismini vermekten mutluluk duyarım.

Charles telefonunda isimler ve numaralar arasında gezinirken Bryant not defterini çıkardı.

Kim ayağa kalktı ve elini uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi adam elini sıkarken. Avucu serin ve kuruydu. 'İrtibatta olacağız eğer...'

Telefonu çaldığında sözleri kesildi.

Bir adım geri çekildi ve dedektif memurunun bulgularını dinledi.

Telefonu kapattı ve geri döndü.

"Özür dilerim Bay Blunt, ama görünüşe göre sizinle işimiz henüz bitmedi.

YİRMİ DOKUZ

"Neden burası? Penn, köşeyi dönüp Curzon Sokağı'na girdiklerinde sordu. Daha arabaya varmadan Doug'ın telefonuna gelen bir kısa mesajla talimat değişmişti.

"Hiçbir fikrim yok. Patron sadece... Tanrım, bütün bunlar da ne demek oluyor?'

Yol boyunca iki lamba direği arasına bir kordon yerleştirilmişti. Kordonun ötesinde üç ekip arabası, bir ambulans ve telefonla konuşan Dedektif Müfettiş Travis vardı. Cadde, Kidderminster'in üç mil kuzeyinde orta fiyatlı yarı müstakil ve müstakil evlerden oluşan bir yerleşim yeriydi.

Lynne tek kelime etmeden arabayı park etti ve hepsi arabadan atladı.

Doug kalabalığı zorlayarak ilerlerken, Lynne "affedersiniz" diye bağırarak onu takip etti, Penn ise yoldan çekilen insanlara başıyla özür diledi.

Batı Mercia'da bir suç mahalli olduğunu anlamıştı. Anlamadığı şey, oraya çağrılma sebebiydi. Ve bir cinayet duruşmasını gölgede bırakacak ne olabilirdi ki?

"Şef?" dediler hep birlikte ve gerçekten de eski günlerdeki gibi hissettiler. Travis aramayı sonlandırdı ve pek de mutlu görünmüyordu.

"Duruşma şimdilik askıya alındı," dedi telefonu kaldırarak ve az önce kendisine söylenenleri doğruladı.

"Şef? Lynne tekrarladı.

Üçünün de paylaştığı kafa karışıklığına baktı.

"Beni takip edin," dedi ve iki müstakil evi ayıran bir patikaya doğru ilerledi.

Patikanın sonunda, büyümüş otların arasında bir patikanın bulunduğu dik bir kıyı vardı.

Kıyıya tek sıra halinde tırmandılar ve tepeye ulaştıklarında birlikte durdular.

Penn önce, tren yolunun yaklaşık yirmi metre ilerisinde, dirseğin hemen altından kopmuş bir kol gördü. Kolun kütüğü, kurumuş kanla koyu kırmızıya bürünmüş, et renginde bir malçtı. Gevşek et sanki sürünerek uzaklaşmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu. Pullaşmış kaslardan sinirler sarkıyordu.

Uzvun ötesinde, beyaz takım elbiselerle çevrili, buruşuk, kanlı bir karmaşa vardı. Çizginin ilerisinde bir başka beyaz takım elbise kümesi daha vardı, bu da ona bu zavallı ruhun yetmiş ila seksen metrelik bir alanda parçalara ayrıldığını söylüyordu.

"Lanet olsun," dedi Doug.

"Gerçekten de Doug. Yedi farklı parçası yola saçılmış.'

Sahne ne kadar korkunç olsa da Penn hâlâ neden orada olduğunu anlamıyordu. Gregor Nuryef'in davası askıya alındıysa, kendi ekibine dönme zamanı gelmişti.

"Daha yakından bak," dedi Travis.

Penn yalnız koluna baktı. Gömleğe, takım elbiseye.

İçinde bir hastalık dalgası yükseldi.

"Kahretsin, bu mu?...

"Evet, Penn. Cinayet davasında savunmanın tanığı olan Bay Dexter McCann'in parçalarına bakıyoruz.

Yüz hatlarını öfke kaplamış bir halde onlara döndü.

"Söyleyin bakalım çocuklar, bunu nasıl batırdınız?

OTUZ

Charles Blunt onları genel ofise geri götürdü. Ida başını kaldırdı ve Kim ona doğru gülümsedi.

Kollarını kavuşturarak, "Lou size benden çok daha fazlasını anlatabilir," dedi.

Kim, tüm kadın çalışanların onun sesini duyunca başlarını kaldırdıklarını fark etti. Ida dışında hiçbirinin şansı olmadığını da hemen fark etti. Geri kalanlar arasında otuz beş yaşın üzerinde kimse yoktu.

"Burada neler olduğunu sorabilir miyim? Felicity Astor ofisin diğer tarafındaki bir kapının girişinden sordu.

"Size yardımcı olabileceğim başka bir şey yoksa işimin başına döneyim," dedi Charles ve geri çekildi.

Bryant, kibar bir gülümseme takınmasına rağmen hâlâ orada olduklarından pek de memnun görünmeyen kolej müdürüne doğru adım atarken Kim ona teşekkür etti.

Kim, "Öldüğü gün buradan Belinda'nın telefonuna bir arama yapılmış ve bu aramayı kimin yaptığını bilmemiz gerekiyor" dedi.

Felicity diğer kapıya doğru baktı. "Bana söylediklerine bakılırsa bu çok açıktı.

"Hiç sanmıyorum," dedi Kim. Charles, Belinda'yla bir aydan uzun süredir görüşmediğini zaten doğrulamıştı ve diğer her konudaki dürüstlüğünün ardından Kim'in ondan şüphe etmesi için hiçbir neden yoktu. Mazereti kontrol edilecekti

diğer herkesin nerede olduğu ile birlikte. "Ama yanıldığımızı kanıtlayan verileri bize vermekten çekinmeyin.

Belinda'nın telefon kayıtlarında sadece üniversitenin ana numarası kayıtlıydı ama Kim, hepsinin dış hatta erişimi olan yüzlerce dahili numara olduğunu tahmin ediyordu.

Felicity boş bir masanın üzerindeki ekrana dokunarak, "Gelen ve giden tüm aramalar bilgisayarlı santral üzerinden yönlendiriliyor," dedi. "Bu binadan gelen her arama ana numarayı kaydeder ama neredeyse üç yüz dahili numara vardır.

Kim umutla, 'Lütfen bana tüm aramaları kaydettiğinizi söyleyin,' dedi.

Başını iki yana salladı. 'Sadece biraz fazla istilacı, memur bey. Satış dahili hatlarında ve yardım hatlarında çağrı izleme sistemimiz var.

"Peki, bu aramayı kimin yaptığını öğrenmenin bir yolu var mı?

'Hiç izlemediğimizi söylemedim, Müfettiş. Personelimizin tüm gününü telefonda geçirmediğini bilmek isteriz.

"Yani?...

"Yani, tesis dışında yapılan her telefon görüşmesi, yapılan zaman, süre ve benzeri tüm bilgileri kaydeden bir veri tabanı var.

"Peki veri tabanında arama yapılabiliyor mu? Kim umutla sordu.

"Sanırım Louise'in şu anda aranan numarayı beklediğini göreceksiniz.

"Bu Belinda'nın-

"Personel bilgilerini orada tutmuyoruz, veri koruma. Bryant

not defterini çıkardı ve numarayı ona okudu.

Yazdı ve ekran yüklenirken birkaç saniye bekledi.

"İşte geldik," dedi Louise. "Numara Pazartesi sabahı 9.55'te kolejden aranmış.

"İşte bu," dedi Kim.

"Arama iki dakika otuz üç saniye sürdü ve 27 numaralı dahili hattan yapıldı, yani... Oh.

Louise telefonunu eline aldı ve iki ve yedi tuşlarına bastı. Birkaç saniye bekledikten sonra başını salladı.

'Bu aktif bir hat ama...'

"Ama ne, Louise? Felicity kaşlarını çatarak

sordu. Sürprizlerden hoşlanmayan bir kadındı

bu.

"Öyle bir şey yok. Listede 27 numaralı dahili numara yok.

"Saçmalama," dedi Felicity masanın diğer tarafına geçerek. "Olmak zorunda.

Louise omuz silkti. "Listede yok," dedi sıkıntıyla.

Felicity omzunun üzerinden baktı. "Yani 26 numaralı dahili hat Biyoloji ofisi ve 28 numaralı dahili hat Fizik laboratuvarı.

'Ama hepsi değiştirildi ve ne zaman-'

Kim onlara orada olduğunu hatırlatmak için "Affedersiniz," dedi.

'Beni takip edin. Bilim bloğu kompleksin en eski bölümlerinden biridir,' diye açıkladı Felicity, geldiği kapıya doğru ilerlerken. Hem o hem de Bryant onu takip etti.

'Dolayısıyla dahili numaralar daha düşük. Şu anda tüm laboratuarı yeni bloğa taşıma sürecindeyiz ancak henüz bir kısmı tamamlandı.

Kim, topukları hızına hiçbir şekilde zarar vermeyen kadını takip etti. Koridordan koridora, merdivenlerden aşağıya, üst katlara indiler ve bir bloktan diğerine geçtiler.

"Herhangi bir karışıklığı önlemek için dahili numaraları aynı tutuyoruz, ancak 27 numaralı dahili numara gözden kaçmış gibi görünüyor.

Felicity ağır çift kapıyı iterek açtı, bu sırada Kim'in telefonu bir mesaj geldiğini bildiriyordu. Arkasına yaslandı ve mesajı hızla okudu.

Mesaja ve gönderene kaşlarını çatarak baktı.

Dedektif Tom Travis'ten gelen şifreli bir mesajın gününe olumlu bir şey katması pek olası değildi. Ne istiyor olabilirdi ki?

Telefonu bir kenara bıraktı ve koridorda ikisine katıldı.

Felicity işaret ediyordu. 'Bu eski Biyoloji ofisi ve hemen yanındaki de Fizik laboratuarı. Arada telefon yok.

Kim koridorun karşı tarafındaki kapıya baktı. "İçeride ne var?...

Kim kapıyı açarken Felicity, "Bu sadece bir temizlikçi dolabı," dedi.

Kim, endüstriyel paspas makinesini görünce onun haklı olduğunu fark etti,

Kovalar, fırçalar, raflar ve duvardaki telefon. "Aman Tanrım...

Hiç...

Kim Bryant'a döndü. "Bir şey bulmamız pek olası değil ama Mitch'i arayıp parmak izi olup olmadığını sor.

Bryant başını salladı ve arkasını döndü.

"Bu kapının kilitli olması gerekiyor Bayan Astor. Olay yeri inceleme görevlileri içeri girene kadar kimse bu odaya girmeyecek.

Kim'in telefonun o zamandan beri kaç kez kullanıldığı ya da aramanın Belinda'nın cinayetiyle bir bağlantısı olup olmadığı konusunda hiçbir fikri yoktu ama şu ana kadar ellerindeki en iyi ipucuydu.

"Binanın bu bölümüne kimin erişimi var? Kim sordu. İnsanların listesi sonsuz olamazdı, bu da onlara başlamak için bir yer verirdi.

'Öğrenciler, öğretmenler, bakım görevlileri, temizlikçiler. Hemen hemen herkes. "Bir listeye ihtiyacım olacak.

Felicity, 'Binlerce kişiden bahsediyoruz,' dedi.

'Kesinlikle, ama erişimi olan herkes varsa katilimiz orada bir yerde olacaktır. Tüm dünyayı arıyor değiliz.'

Felicity onun gözleri önünde solmaya başladı.

"Aramanın Pazartesi sabahı yapıldığını mı söylemiştiniz?

Kim aniden bunun kötü bir şey olacağını hissederek başını salladı.

"Üzgünüm, Müfettiş, ama sonuçta dünyayı arıyor olabilirsiniz.

"Ne olduğundan emin değilim...

'Pazartesi günü açık günümüzdü. Kelimenin tam anlamıyla binlerce insan kapıdan içeri girdi'.

Kim hayal kırıklığı içinde gözlerini kapadı.
Çünkü onlardan herhangi biri olabilirdi.

OTUZ BİR

"Peki ne istediğini söylemedi mi? Bryant tepsiden içeceklerini alarak sordu.

Kim başını salladı. Mesajında şöyle yazıyordu:

BULUŞMAMIZ

GEREKEN YERIN

ADI.

'Barnett Hill' diye mesaj atmıştı, Wyevale'de bir bahçe merkezi, alışveriş köyü ve kafe, iki polis teşkilatının sınırından çok uzakta değildi. Ama aslında orası onunkinden çok onların bölgesiydi.

Belli ki ondan bir şey istiyordu ve bunu elde etmek için kilometrelerce yol kat edebilirdi.

"Bize öğle yemeği ısmarlayacağını söyledi,"

dedi gülümseyerek. "Normalde öğle yemeği

yemezsiniz.

"Travis elini cebine atıyorsa bu bir olaydır.

Bryant güldü ve sonra ayıldı. "Birkaç yıl önce ikinizin aynı ilçede k a v g a etmeden bulunamadığınızı ve şimdi size öğle yemeği ısmarlamayı teklif ettiğini hatırlamak zor.

Evet, ikisinin bir geçmişi vardı. Birlikte çalıştıkları beş yıl, bir gün bir şüpheliye sert davranması konusunda ona özel olarak meydan okuduğunda hiçbir şey ifade etmemişti. Ona yumruk atmadan hemen önce

ağzından. Onu ihbar etmemeyi tercih etmiş ve West Mercia'ya transferinin gerçek nedenini ancak on sekiz ay önce bir nefret suçları davasında birlikte çalışmak zorunda kaldıklarında öğrenmişti.

Bryant, 'Kolejde biraz fiyasko oldu ama,' dedi. 'Gerçekten bir şeyler yapabileceğimizi düşünmüştük ama bu kadar insan girip çıkınca tıkandık.

Kim başıyla onayladı.

'Mitch telefondan işe yarar bir şey elde ederse şanslı olacak ama Felicity olayı kaydeden bazı kamera görüntülerini gönderecek. Asla bilemezsin. Şansımız yaver gidebilir.

'Ancak kimi ya da neyi aradığımıza dair hiçbir fikrimiz yok, yani katilimiz kameraya doğru yürüyebilir, bize işaret verebilir ve biz yine de onun olduğunu anlayamayız. Bilim bloğunun etrafındaki CCTV'nin bağlantısının kesildiğini zaten biliyoruz.

'Evet, ama katilimiz tüm bunları nereden biliyor, ha?

"Güzel soru," dedi Bryant, bir ekip arabası ön girişin önünde dururken.

Adam çift kapıdan içeri girerken Kim, "Geldi ve acelesi var gibi görünüyor," diye gözlemledi. Kim elini kaldırdı ve onu yüksek görünürlüklü bir ceket içinde görünce şaşırdı.

Masaların arasından onlara doğru ilerlerken yüzünde beliren gergin ifade, bir fincan şeker ödünç almak ya da ondan bilgi almak istemediğini gösteriyordu.

Bryant'ın yanına otururken ceketi hışırdadı. "Ne

içiyorsun?" diye sordu meslektaşı.

"Benim için bir şey yok, teşekkürler... Çabuk olup...

"Hey, öğle yemeği sözü vermiştin," dedi Kim, yüzündeki gerginliği hafifletmeye çalışarak.

"Parayı size bırakacağım ama saat ikide Komiser ile bir toplantım var.

"Lanet olsun, Tom, neler oluyor?

Onu tanıdığı onca yıl boyunca, ondan hoşlandığı ve nefret ettiği yıllar boyunca, onu hiç böyle görmemişti.

Tom Travis pek çok şeyi iyi yapardı, bir ekibi yönetirdi, suçları çözerdi, çizgiyi aşmazdı, yalakalık yapardı ama stres yapmazdı. Şimdi ilgisini çekmişti.

"Bu hafta mahkemede olan dava; silahlı soygun.

"Ne olmuş ona?" diye sordu soğukkanlılıkla. Bu artık Tom Travis'le ilgili değildi. Penn'le ilgiliydi. Onunkilerden biriyle.

'Boktan bir fırtına. Penn sana ne söylediyse...'

'Pek bir şey değil,' dedi dürüstçe.

Tereddüt etti, nefes aldı. 'Dürüst olmak gerekirse dava dağılıyor. Tek tanığımız kürsüde çuvalladı. Sanığın karısı ifade verirken hiçbir şeye yardımcı olmadı. Hatta ifadesini sadece onu aldattığı için geri almak için değiştirdiği izlenimini verdi.

"İfadesini değiştirdi mi?

Travis başını salladı. "Mazeretini geri

çekti. Kim tereddüt etti.

"Evde olduğunu söyledi ve sonra olmadığını mı söyledi?

Bryant alçak sesle ıslık çaldı. "Tanrım. Ve tanık kürsüsünde bunu kıskançlık yüzünden yaptığını mı ima etti?'

"Çok fazla kelimeyle değil ama çıkarım oradaydı.

"Peki o yaptı mı? Kıskançlık yüzünden ifadesini

değiştirdi mi?

"Umarım değildir, yoksa düşündüğümden daha da boka

batarız. "Daha fazlası mı var?

"Evet, çok daha fazlası. Savunmanın tanığı, cinayet gecesi adamımızı evde gördüğüne ve duyduğuna yemin eden sanığın komşusu dün öğle vakti ortadan kayboldu.

'Evet, Penn bundan bahsetmişti,' diye hatırladı.

"Ve bu sabah tren raylarında ölü bulundu. "İntihar mı?

Travis başını salladı. "Her iki bileğini de bahçe teliyle bağlamayı başaramadıysa hayır.

"Kahretsin Travis," dedi Kim, arkasına yaslanarak. "Sanırım ülkeden çıkmak için yardıma ihtiyacın var.

Kısa bir süre gülümsedi. "Pek sayılmaz.

"Yeni bir kimlik mi? Bryant sordu.

"Teşekkürler çocuklar, güven oylarınız için minnettarım.

Kim bekledi, zaten bundan hoşlanmayacağını biliyordu.

'Dava durduruldu ve en başa dönmemiz gerekiyor. Her T'nin üstünü çizip her I'nın altını çizmemiz gerekiyor. Adamımızı yakaladığımızdan emin olmalıyız.

"Peki ya sen? Kim sordu.

"Dünkü kadar emin değilim," dedi dürüstçe.

"Tanrım, Tom.

Geçmişte farklılıkları ve sorunları olmuştu ama iş uygulamalarındaki herhangi bir eşitsizlik ne olursa olsun, Travis olabildiğince dürüsttü ve masum bir adamın hapse girmesini istemezdi.

'Penn'i tutmam gerek. En azından bu işi çözene kadar birkaç günlüğüne.

"Lanet olsun Tom, şu anda kendime ait bir bedenim var.

'Biliyorum, bunu duydum ve üzgünüm ama yardım çağırabilirsiniz. Penn bu konuda SIO'ydu. Kimse onun gibi parçalara ayıramaz. Yemin ederim çaresiz olmasam istemezdim ama neler olabileceğini biliyorsunuz.

Evet, neler olabileceğini biliyordu ve Komiser saat ikide onu bu konuda uyaracaktı. Eğer bu dava kapanacaksa, hangi memurun çuvalladığı önemli değildi; sonuçta Travis ekibin başındaydı ve en yüksek bedeli ödeyecekti.

Ve ikisi de onun kişisel koşullarının bunu kaldıramayacağını biliyordu.

Nefret suçları davası üzerinde çalıştıklarında, adamın o zamanki karakterinin çok dışında davranmasının sebebinin

Karısına erken başlangıçlı demans teşhisi konmuştu. Kadın kırklı yaşlarının ortasındaydı ve bu durum onu mahvetmişti. Emekliliğine sadece birkaç yıl kalmıştı ve polislikten ayrılmayı maddi olarak güvence altına almaktan başka bir şekilde karşılayamazdı.

"Birkaç gün, Tom, hepsi bu. Eğer hafta sonuna kadar düzelmezsen, karanlıkta görmeyi öğrenmek zorunda kalacaksın, tamam mı?

Gözleri buluştu ve kadın oradaki minnettarlığı gördü. "Teşekkür ederim," dedi adam elini cebine atarken.

'Sende kalsın,' diye ısrar etti öğle yemeği için ödeyeceği para için. Telefonu çalmaya başladığında, "Birdenbire iştahım kaçtı," dedi.

OTUZ İKİ

Kim Timbertree sitesine girdi ve arabasını kaldırıma çekerek bir sıra küçük bungalovun önüne geldi.

Keats onları bahçe merkezinde rahatsız etmiş, nerede olduklarını söylemiş ama nedenini söylememişti.

Siteye hizmet veren birkaç dükkânın önündeki durak çoktan ekip arabalarıyla dolmuştu.

Araçlar çevrilerek yönlendirilmiş ve yolun diğer tarafında bir kordon oluşturulmuştur.

Dükkânların üzerindeki pencerelerin çoğu ardına kadar açıktı ve içeridekiler kordonun dışında dolaşan insanlara bağırıyordu. Herkes neler olup bittiğini öğrenmek istiyordu. Kim'in kendisi de öyle.

'Hey, umarım şu barikat yakında kaldırılır. İşe gitmem gerekiyor,' diye bağırdı pencerelerden birinden bir kadın.

Kim, bunun önümüzdeki birkaç saat içinde herhangi bir zaman olması ihtimalinin çok düşük olduğunu düşündü.

Keats ona sadece acilen Timbertree barına gitmesini söylemişti. Fark etmediği şey ise Timbertree barının gitmiş ve yerine tahta dikilmiş olmasıydı.

Bryant, 'İyi bir içki mekânı daha yok oldu,' diye gözlemledi. "Yirmili yaşlarımda orada içerdim.

"Yakın zamanda oraya gittin mi?" diye sordu. Adam başını salladı.

'O zaman inlemeyi kes,' diye tersledi.

Bu durum ona, otomobil üreticisi Rover'ın binlerce kişiyi işten çıkardığı dönemde, yabancı otomobil kullananların halktan gelen tepkilerini hatırlattı. Başarılı şirketler nadiren iflas eder.

Vandalları dışarıda tutmak için tasarlanmış yedi fit yüksekliğindeki beyaz tahtaların arasındaki boşluğa yaklaştı. Bir dakika durdu ve etrafına bakındı.

"Güvenlik kameralarını, pencereden bakan herkesi ve bu otobüs durağında beklemiş olabilecek herkesi kontrol etmeleri için üniformalıları çağırın.

"Keşke Penn de şu anda bizim takımda olsaydı," dedi Bryant, istifin kenarındaki bir polis çavuşuna doğru ilerleyerek.

Evet, tam olarak yapması gereken şey buydu.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu," diye seslendi Keats'e. Keats, beyaz teknisyen takım elbiseli bir grubun arasındaydı.

'Ve sizi hiç özlemiyordum, Müfettiş,' diye cevap verdi dönmeden. 'Ve hemen geldiğiniz için teşekkür ederim. Sanırım arabayı siz kullanıyordunuz. Etrafına bakındı. "Onu yolda mı öldürdünüz?

'Yaşayacak,' dedi.

Keats kenara çekildi. "Ön muayene tamamlandı ancak siz gelene kadar onu hareket ettirmemeyi tercih ettik.

Kim, üzerinde kanıt numarası bulunan rulo halindeki bir gazetenin etrafından dolaştı.

Yerde yüzüstü yatan erkek kurbana yaklaştı, başı sağ yanağı çakıl taşlarına değecek şekilde dönmüştü. Altında bir kan gölü birikmişti ve Kim adamın hafif spor ceketindeki yırtığı görebiliyordu. Kurbanları arkadan bıçaklanmıştı.

"Bir yara mı? Kim cesedin etrafında dolaşarak sordu.

Keats başını salladı. "Ben iki tane düşünüyorum. İlki onu yere yatırmak için arkaya, diğeri de öne.

Belli ki adam buralıydı, yürüme mesafesindeydi. Gazetesini almak için gazete bayiine yaptığı rutin bir gezi ölümle sonuçlanmıştı. Burada bir

koşulların sıradanlığındaki hüzün. Adam kanlı bir kağıt getiriyordu. Bunu hak edecek ne yapmıştı ki?

Vücudunun ayak ucunda durarak pozisyonunu değerlendirdi.

Sol bacağı düzdü ama sağ bacağı, ayağı karşı dizine değecek şekilde bükülmüştü. Kolları yana doğru uzanmıştı ve sanki düşüşünü engellemeye çalışıyormuş gibi açılmamıştı. Böyle bir düşüşe yol açabilecek hiçbir ayakta durma pozisyonu yoktu.

"Kurgulanmış mı?" diye sordu.

Keats başını salladı ve onun yanına geldi. "Kan gölünün kenarına bak. Sanki önden kan kaybederken hareket ettirilmiş gibi kuru ve bulaşmış.

Fotoğrafçı son birkaç kareyi çekerken Kim cesedin etrafında bir tur daha attı.

Adamın başında durdu ve kaşlarını çatarak aşağıya baktı.

"Keats, bu tebeşir mi?" diye sordu, etrafındaki soluk beyaz işaretlere bakarak.

Başlangıçta bunların barın önündeki park alanından asfalta bırakılmış soluk beyaz çizgiler olduğunu düşünmüştü.

"Emin değilim. Onu hareket ettirdiğimizde daha

fazlasını öğreneceğiz. Başını salladı; yeterince

görmüştü.

Teknisyenlerin hepsi öne doğru ilerledi ve onu sırt üstü yatırdı.

Beyaz açık yakalı gömleği kanla lekelenmişti ve bu da Keats'in ikinci bıçak yarası konusunda haklı olduğunu kanıtlıyordu.

Kim şimdi adamın ince yapılı, aşağı yukarı kendi boyunda, kahverengi pantolonlu ve mavi Skechers ayakkabılı olduğunu görebiliyordu.

Spor ceketinin kolunu kıvırarak standart bir erkek spor saatini ve pantolonunun ön cebindeki şişkin cüzdanı ortaya çıkarmış, böylece yanlış giden bir soygun ihtimalini ortadan kaldırmıştır.

"Kontrol ettiniz mi?...

"Evet, X işareti boynun arka tarafındaki deride kesilmiş, ölüm sonrası.

"Belli miydi? Kim sordu.

Keats başını salladı ve kalemini kaldırdı. "Hayır, onu bulmak için giysileri kenara çekmek zorunda kaldım.

"Ne yazık ki cetvelini getirmemişsin," dedi.

Dolayısıyla, X'in markası Belinda Evans ile aynı yerde ve açık bir şekilde sergilenmiyordu.

"Sanki bu bize değil de onlara bir mesaj gibi," diye gözlemledi Bryant, onun yanında belirerek.

İkisi de cesedin etrafındaki alana, ceset taşındığı için ortaya çıkan zemine bakmaya devam ederken Kim, "Katılıyorum," dedi.

Bryant sessizliği bozdu ve ikisi de şimdi yüzlerine bakmakta olan şeyi anladılar.

"Şef, bu tebeşir izleri düşündüğüm gibi mi?" "Evet

Bryant, kesinlikle öyle olduğunu düşünüyorum.

Ceset barın otoparkındaki beyaz çizgilerin üzerinde yatmıyordu. Bir seksek ızgarasının üstünde yatıyordu.

OTUZ ÜÇ

Penn son kanıt kutularını da ahşap masanın üzerine koydu ve kapıyı kapattı.

Lynne taze kahve getirmişti ve Doug mahkemedeki rahat gününün kısa kesilmesine sinirlenmiş görünüyordu.

Travis onlara karakolda yuvarlak masalı, beyaz tahtalı ama penceresiz küçük bir oda ayarlamıştı. DI, savunma tanığı Dexter McCann'in öldürülmesiyle ilgili mevcut soruşturmadan mümkün olduğunca uzakta olmalarını istiyordu. Her iki davanın da lekelenmesini istemiyordu ve yeni cinayetin, olayla doğrudan ilgisi olmayan memurlar tarafından tarafsız bir şekilde incelenmesini istiyordu.

Penn bu ikisinin ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlı olduğunu açıklamaya çalışmıştı.

Travis kararlı bir şekilde başını salladı. 'Dün gece Dexter McCann'i kimin öldürdüğünün, geçen yıl doğru adamı yakalayıp yakalamadığımızla bir ilgisi yok. Davaları ayrı tutmak zorundayız,' diye açıkladı ve onları Sibirya'daki bir ofise gönderdi.

İşin iyi tarafı, kantinden sadece kısa bir yürüyüş mesafesi uzaktaydılar.

"Pekâlâ çocuklar. Bu işi en başından halletmeliyiz, tıpkı
Patron talimat verdi,' dedi Penn ifadelerin bulunduğu ilk kutuyu açarken. DI Travis, patronunun geçici görevlendirmeyi kabul ettiğini kendisine bildirdikten sonra, incelemeyi kendisinin yöneteceğini açıkça belirtmişti.

Bir parçası onun birazcık da olsa mücadele etmesini umuyordu.

"Pekâlâ, ilk istediğim şey bir zaman çizelgesi," dedi takım elbisesinin cebinden bandana çıkararak. Öğleden sonraydı ve saçlarını düz tutmak için kullandığı jöle

savaşın kaybeden tarafı.

"Ve adamımız geri döndü," dedi Doug, ifadeleri gözden geçirirken. Lynne gülümsedi ve başka tarafa baktı.

Penn siyah keçeli kalemi kaptı. "Tamam, olay Ekim ayının yirmi altısında oldu," dedi ve tahtaya not etti.

Doug, "Ricky Drake adamımızı Ekim ayının yirmi dokuzunda teşhis etti," diye seslendi.

"Nuryef ayın otuzunda sorgulandı. Aynı gün eşi bütün gece evde olduğunu söyledi.

Penn, meslektaşları gerçekleri dile getirirken zaman çizelgesini yazmaya devam etti.

Doug, "Nuryef Hanım otuz birinci gün ifadesini geri almak için geldi," diye ekledi.

Lynne, "İlkinde arama emri çıkarttık ve kulübede kanlı bir tişört bulduk," diye seslendi.

"Üçüncü Kasım'da DNA'yı geri aldım. Ve dördünde onu suçladık.'

Penn geri çekildi ve tahtayı inceledi.

26/10 - Olay
29/10 - Ricky Drake teşhis
edildi 30/10 - Nuryef
sorgulandı 31/10 - Bayan
Nuryef ifadesini geri aldı 1/11
- Tişört bulundu
2/11 - DNA sonuçlarını aldım
4/11 - Nuryef cinayetle suçlanıyor

"On gün," diye düşündü Penn, keçeli kalemi dudağına vurarak. "Her şeyi on gün içinde hallettik.

"Çok uzun bir on gün," diye gözlemledi Doug.

"Evet, her gün on iki saat," diye onayladı Lynne. 'Ders kitabı,' dedi Doug.

Penn de aynı fikirdeydi. Davaların tam olarak böyle olması gerekiyordu. Bir görgü tanığından ipucu almak, peşine düşmek, insanları sorgulamak ve şüpheleri destekleyecek adli kanıtlar bulmak. Soruşturmaların tam olarak böyle gitmesi gerekiyordu. Çok nadiren olması dışında.

"Olay ilk olduğunda hepimiz bunun çete bağlantılı olduğu konusunda hemfikirdik, değil mi?

İkisi de başını salladı.

'Yer tipi, sessiz yol, güvenlik kamerası yok, gece vakti. Hepsi de
-'

"Cinayet hariç," diye araya girdi Lynne. 'Reed çetesi normalde insanları öldürürler. İçeri giriyorlar, kasiyeri büyük bir bıçakla korkutuyorlar, parayı alıp gidiyorlar.

Penn bunun onların normal yöntemi olduğunu biliyordu.

Ama bazen işler ters gider. Belki Devlin Kapoor parayı vermeye o kadar hevesli değildi. Belki de o kadar kolay korkmuyordu. Genç, formda ve sağlıklıydı. Muhtemelen babasının işleri kötü gittiği için de kızgındı ve o kadar uyumlu değildi.

Doug elini kaldırdı. "Ne?

"Kulübedeki tişört.

"Bunu bir dakikalığına bir kenara
bırak," dedi. Doug ve Lynne
birbirlerine baktılar.

"Peki, neden çeteye bakmayı bıraktık?" diye sordu. İçgüdüleri onu kesinlikle bu yönde yönlendiriyordu.

Lynne, 'Ricky Drake oldu,' dedi. Bize bir isim verdi ve-' 'Neden? Penn
sordu. Bu soruyu o zaman da sormuştu ama
tişörtün bulunmasının ardından unutulmuştu.

'Gönüllü o ise olmak sorgulandı üzerinde başka bir dava,' Lynne cevapladı.

Penn meslektaşına döndü. "Onu soygunla ilgili sorguluyordunuz, değil mi?

Lynne başını salladı, yüz hatlarına bir çekingenlik

yayılmıştı. "Nasıl oldu bu?

Omuz silkti. "Hatırlamıyorum ama kesinlikle başka bir konuda bize yardımcı olursa hoşgörü gösterilip gösterilmeyeceğini sordu.

'Bak, o bundan daha iyisini bilir. Anlaşma yapmadığımızı biliyor.

"Ben de ona bunu söyledim," diye sıkıca önerdi. "Ve onu vatandaşlık görevini yerine getirmesi ve bildiklerini bize anlatması gerektiğine ikna ettim.

"Geçmişte onun bu kadar yardımcı olduğunu bilen var mı?

Doug, Lynne'den uyarıcı bir bakış almadan önce, "Asla," diye teklif etti. Doug meslektaşını destekleyerek, "Ama eğer sahip olduğu bir bilgiyse, bunu koz olarak kullanmaya çalışarak kaybedecek hiçbir şeyi yoktu," dedi.

Lynne yanaklarına renk gelirken, "Onun ilk sözüne inanmış değilim, Penn," dedi. 'Bana tekrar tekrar anlattı. Sokakta yürürken sigara yakmak için durduğunu ve bu sayede katili görebildiğini anlattı. Ne yapmamı istiyordun, kanla yazmasını mı?'

"Sana hakaret etmiyorum," diye açıkladı Penn, onun küfrettiğini

duyunca şaşırmıştı. "Hayır, sadece işimde berbat olduğumu mu

söylüyorsun?

'Lanet olsun, Lynne. Duyarlılığı bir kenara bırak,' dedi ve sonra Lynne'in yüzünde beliren acı gölgesi için üzüldü. 'Ne yaptığı ve ne gördüğü hakkında onu kapsamlı bir şekilde sorguladığınızı ve hikayesinin hiç değişmediğini biliyorum, ama patron bize bunun üzerinden geçmemizi ve...'

"Berbat ettiğimiz alanlar mı? Doug sordu. "Ama gerçekten batırdığımızı sanmıyorum.

'Tamam, Drake'i şimdilik bırakalım. Bugünkü diğer tutarsızlığımız büyüleyici Bayan Nuryef'ten geldi.

Lynne, çok az ilgisi olan bir konuya geçtiklerinde gözle görülür bir şekilde rahatladı.

'Peki, bugünkü patlamadan sonra hikayesini değiştirme motivasyonunu sorgulayacak mıyız? Doug'a döndü. "Ayın otuzunda onu sorguladığımızda, kocasının evde olduğuna yemin ettiğinde ondan şüphelenmek için herhangi bir nedeniniz var mıydı?" diye sordu, onun tavrında bir şeyi gözden kaçırıp kaçırmadığını merak ederek.

"Bilmiyorum," dedi Doug sırıtarak. "Bataklığa ihtiyaç duymakla görevlendirilen bendim," dedi havada görünmez tırnak işaretleri koyarak.

Penn gülümsedi. "Evet, etrafı biraz kolaçan etmek için bir kod. Televizyondaki her polisiye dizide kullanılan bir taktikti, bu yüzden hâlâ paçayı sıyırmalarına şaşırmıştı ama Nuryef Hanım, kızgın ve düşmanca olmasına rağmen dürüst görünmüştü. Neden evde olduğundan emin olduğuna dair hiçbir ayrıntı vermemişti ama evde olduğundan kesinlikle emindi.

Doug, 'Ertesi gün ifadesini geri aldığında oldukça dürüst görünüyordu,' diye gözlemledi.

Penn, zaman çizelgesine bakarak, "Ve tişörte ulaşılmasını sağlayan arama emrini güvence altına alan da bu yalanlama oldu," diye gözlemledi.

"Peki, tekrar soruyorum, bunu neden

yaptı?" "Ahlaki sorumluluk mu?

Lynne sordu.

"Ama adam onun kocası," diye bastırdı Penn. "Üç çocuğu var, yani doğru olsa bile, neden onu suçlamakta bu kadar acele etsin?" Lynne'e döndü. "Eğer Simon olsaydı, polise bir hata yaptığını söyleyip sevdiğin adamı hemen cinayetle suçlar mıydın?

"O sabah bataklık koltuğunu indirip indirmediğine bağlı," diye

espri yaptı. Hepsi güldü.

"Ama bu iyi bir soru," dedi düşünceli bir şekilde. 'Ve dürüst olmak gerekirse ne yapacağımı ya da ne kadar çabuk yapacağımı bilmiyorum. Onun böyle bir şey yapabileceğine inanmayacağımdan eminim.

"Ve sen de bir polis

memurusun. Doug tekrar

elini kaldırdı.

Penn elinin tersiyle itti. Meslektaşının ne söyleyeceğini zaten biliyordu.

Bu davayı su geçirmez kılan üç şeyi düşündü.

Onların görgü tanığı - şimdi titrek.

Mazeret yok - şüpheli ama hala yerinde. Kan lekeli

tişört - reddedilemez.

Görünüşe bakılırsa doğru adamı yakalamışlardı. Onu rahatsız eden, oraya varış şekilleriydi.

Lynne alnında çizgiler belirirken, "Bir dakika bekleyin," dedi. "Bu davayı Gregor Nuryef'in masumiyeti ya da suçluluğu için mi inceliyoruz?

"Bulmaya çalıştığımız şey," diye yanıtladı, "gerçektir.

OTUZ DÖRT

"Yani seksek ızgarasının daha önce de orada olduğunu mu düşünüyorsun? Bryant, Norwood Caddesi 118 numaranın önünde otururlarken sordu. "Ve o sadece üzerine mi düştü?

"Hiç bu pozisyona düşen birini gördün mü?" diye sordu. 'Ve belki oraya girebilirsek biraz daha fazlasını öğrenebiliriz,' diye inledi.

Ehliyeti cüzdanında olan kurbanlarının evini bulmak zor olmamıştı.

Karısına haberi vermek üzere üniformalılar gönderilmişti ve konuşabilecek kadar sakinleştiğine dair bir işaret bekliyorlardı. Evinde bir anda bu kadar çok yabancının olması çok fazla bunaltıcı olurdu.

Ama şimdi yarım saatten fazla bir süredir bekliyorlardı.

"Ona bir şans ver, Şef. Kocasının öldürüldüğünü yeni öğrendi.'

"Evet ve bunu yapan piçi bulmak istiyorum," diye tersledi.

Arkasını döndü ve pencereden dışarı baktı.

O da aynısını yaptı ve evi değerlendirdi. Evin satın alma hakkı programı kapsamında satın alındığı çok açıktı. Sağdaki ve soldaki evlerin pencere çerçeveleri daha iyi günler görmüştü ama Nixon pencereleri parlak, yeni UPVC'ydi ve buna uygun pervaz ve kaplamaları vardı.

Yeni çit panelleri çakıl levhalarla donatılmış ve ön bahçe bir araba yoluna dönüştürülmüştür.

Ev, akranlarına kıyasla bakımlı ve taze görünüyordu.

"X ne anlama geliyor? Kim sordu.

Bryant gözlerini kapıdan ayırmadan, "Hiçbir fikrim yok, şef," diye cevap verdi.

"Beni rahatsız eden başka bir şey daha var," dedi Kim, zamanı iyi kullanmak için.

"Tabii ki var.

'Sembolü neden koyduğu yere koyuyor? Öldükten sonra hissetmemeleri için onları işaretliyor, ama ne boyut ne de görüntü olarak gereksiz değil. Bu hiç mantıklı değil," dedi.

"Hmm..." dedi Bryant dikkati dağılmış bir şekilde.

'Bütün teorilerini bir seferde bana atma, olur mu? Ağır ol, dostum.'

Bryant hiçbir şey söylemedi.

'Tanrım, kedi dilini nereden aldı çünkü-'

Üniformalı bir subay kapı aralığından onlara başıyla selam verirken, 'Sıra bizde,' dedi.

"Bekle," dedi Kim. 'İçeri girmeden önce, yüzünün neden tokatlanmış bir kız gibi olduğunu söyle bana.

'Onu asla yakalayamayacağız,' diye basitçe cevap verdi.

"Sen neden bahsediyorsun? Meslektaşına pek çok şey diyebilirdi ama bozguncu bunlardan biri değildi.

"İki cinayetin birbiriyle bağlantılı olduğu açık. Bir gün arayla işlenmişler, yani adamımız bir çeşit çılgınlık yapıyor. Birini gece, diğerini gün ortasında yapıyor. Bu insanların ölmesini istiyor, şimdi olduğu gibi. Hızla çalışıyor ve biz sekiz saatlik vardiyalara bağlı kalmak zorundayız ve daha bir saat önce ekibimizin dörtte birini ele verdiniz. Dürüst olmak gerekirse, adamımız istese bile daha iyi bir zamanlama yapamazdı.

OTUZ BEŞ

Stacey, Belinda Evans'ın telefon kayıtlarını bir kenara koydu. Artık üniversiteden yapılan arama hariç her numaranın bir rengi vardı.

Patronu aramış ve ondan sembolizmle, özellikle de X harfiyle ilgili her şeyi araştırmasını istemişti.

Buna ek olarak, iki kız kardeş arasındaki ilişkiyi daha derinlemesine incelemeye çalışıyordu.

Stacey normalde stresli biri değildi ama iş yükü her geçen dakika artıyordu. Ve normalde bu onu hiç rahatsız etmezdi. Onu en çok sinirlendiren şey, tüm bunları sekiz saatlik bir vardiya içinde yapmaya çalışmaktı. Yıllar boyunca kendi çalışma pratiklerini başarılı bir şekilde düzenlemeyi başarmıştı. Görevlere öncelik vermeyi öğrenmiş, bir ipucundan ne zaman vazgeçeceğini ve yönünü değiştireceğini öğrenmiş ve en önemlisi de ne zaman yeterince yorulduğunu ve dinlenmeye ihtiyacı olduğunu öğrenmişti.

Onun için daha stresli olan, eve gitmek zorunda kalmak ve işleri yarım bırakmaktı.

Parmaklarını masaya vurdu.

Ayrıca elindeki kaynakları nasıl kullanacağını da öğrenmişti.

Skype simgesine tıkladı ve adres defterindeki ilk kişinin üzerine bastı.

Çağrı iki kez çaldıktan sonra cevaplandı ve tanıdık bir yüz ekranını doldurdu.

"Naber, Stace? Alison genişçe gülümseyerek şöyle dedi.

"Geri çekil," dedi Stacey, ona kameraya bu kadar yakından bakmak zorunda olmadığını hatırlatarak. Kamera onu gayet iyi görebiliyordu.

Profil uzmanı ve davranış uzmanı Alison Lowe koltuğuna geri

oturdu. "Daha iyi," dedi Stacey. "Meşgul müsün?

Alison ona bir ahududu üfledi.

Stacey daha yakından baktı. "Saçındaki kalemler kalem mi?

Alison'ın elleri yukarı kalktı ve başının etrafını yokladı. "Ah evet," dedi ve ellerini çıkardı.

"Yazmak iyi gidiyor demek? Stacey sordu.

Alison'ın kendini on üç katlı bir binanın çatısından sarkarken bulduğu, birlikte çalıştıkları son davadan sonra, aktif soruşturmalara biraz ara vermeye ve davranış uzmanı ve profil uzmanı olarak deneyimlerine dayanan bir kitap yazmaya karar vermişti. Belli ki bazı yazma günleri diğerlerinden daha iyi geçiyordu.

Alison ona bir ahududu daha üfledi.

'Olgun, her neyse yardımına ihtiyacım var,' dedi.

Birlikte çalışmaya başladıklarından beri ikisi arasında gelişen dostluğa kimse onun kadar şaşırmamıştı. Arada sırada sabahın erken saatlerinde birlikte koşmakla başlayan bu dostluk, Stacey için o zamandan beri yenilikçiliğini yitirmiş ve artık haftada bir kahve içmek ya da hızlı bir öğle yemeği yemek için buluşmaktan ibaret hale gelmişti.

Alison bir elmayı ısırarak, "Kahretsin," dedi.

'Bana markalaşma ve sembolizmden bahsedin ve-'

'Dur bakalım, hangisi? Onlar farklı. Damgalama ya da damgalama, yaşayan bir insanın derisine sıcak ya da çok soğuk bir dağlama demiri kullanılarak bir sembol ya da desen yakılmasıdır. Çiftlik hayvanlarına yapılanlara benziyor. Gerçekten damgalanmış bir kurbanınız var mı?'

"Hayır, ama ensesinde X işareti olan iki kurban var. 'Aaah, şimdi bu daha çok imzaya benziyor ki bu çok daha

İlginç,' dedi Alison, elmayı masanın üzerine koyarak.

"Devam et," diye ısrar etti Stacey.

'İmza, suçlunun ruh halinden gelmektedir. Katilin kurbanları hakkında sahip olduğu bir fanteziyi, bir ihtiyacı yansıtır. Fanteziler yavaş yavaş gelişir ve zaman içinde artar. İmza normalde kurbanın bedeninin sakatlanmasını ve bazen de parçalanmasını içerir. Bir katilin imzası her zaman aynıdır çünkü fanteziden ortaya çıkar ve büyük olasılıkla ilk cinayetinden önce de mevcuttu. Elmayı yerden aldı, bir ısırık daha aldı ve tekrar yere bıraktı.

"Herhangi bir sahneleme ya da poz verme?

"Ugghh, Alison, Tanrı aşkına ağzın kapalıyken çiğne," dedi Stacey, kıkırdamasını bastırarak. "Ve evet, ilki salıncakta, ikincisi seksek ızgarasında.

"Vay canına,"

dedi. "Vay be,

ne?

"Vay canına, keşke bu davada seninle çalışıyor

olsaydım. Stacey öne doğru eğilerek, "Konuş

benimle Alison," dedi.

'Tamam, sahnede veya vücut pozisyonunda kasıtlı olarak yapılan değişiklikler bazen polisi şaşırtmak için yapılabilir, buna sahneleme denir. Diğer zamanlarda fanteziye hizmet ederler ve imzanın bir parçası olarak kabul edilirler ve poz verme olarak değerlendirilirler. Bazen poz vermenin amacı polise ya da halka bir mesaj vermektir. Karındeşen Jack, Viktorya dönemi İngiltere'sinde polisi ve izleyenleri şok etmek için kurbanlarına bacaklarını ayırarak poz verdirmiştir.

'Bazıları cesetlerin yerini değiştirmiş, kurbanları ısırmış, yüzlerini kapatmış, saçlarını yıkamış ya da alışılmadık bir düğümle bağlamıştır. Hindistan'daki bir seri katil kurbanlarının yanına bira kutuları bırakmıştır.

"Peki, X ile bize ne anlatmaya çalışıyor?

Alison saç kalemlerinden birini parmaklarının arasında döndürürken omuz silkti. "İmzalar psikolojik bir sapmanın sonucu olabilir ancak bazıları sadece etki yaratmak içindir. Bazı uzmanlar imzaların kişilik özellikleriyle daha yakından bağlantılı olduğunu düşünüyor.

Cinayet. Polonya'da bir adam kendi iyiliği için fazla zekiydi. Genç sarışın kadınların bağırsaklarını deşiyor ve polise kırmızı mürekkeple cesetlerin nerede bulunabileceğini gösteren şifreli mektuplar yazarak kendisini yakalamaları için meydan okuyordu. Mürekkebi analiz ettikten sonra tam olarak bunu yaptılar.

"Yani X harfinin bildiğiniz yaygın bir kullanımı yok mu?

Alison başını salladı. 'Kurbanın üzerine işaretlenen herhangi bir sembol katil için tamamen kişisel olacaktır. Bütün mesele de bu zaten.

Anladım. Teşekkürler-'

'Hey, ben burada inzivaya çekilmiş biriyim. Bir dakika konuş benimle.

Devon nasıl?" "Sonra, gitmem gerek," dedi Stacey ve konuşmayı kısa keserek

iki nedeni vardı. Birincisi, özel hayatında olup bitenleri ifşa etmek istememesi, ikincisi ise ekranının sağ üst köşesinde beliren bildirim.

'Oh güzel, beni yarı yolda bıraktın, ha? Hafta içinde seni kontrol edeceğim, dostum.

"Tamam, sonra konuşuruz," diyerek aramayı sonlandırdı ve Alison'ı ekranından sildi.

Hemen *Daily Telegraph*'ın editörünün sekreterinden aldığı bildirime tıkladı. Veronica ile patronu arasındaki Skype görüşme kaydının ekran görüntüsüydü.

Ve orada hemen dikkatini çeken bir şey vardı.

OTUZ ALTI

Barry Nixon'ın karısı Kim'in beklediği gibi biri değildi.

Beth Nixon'ın boyu kendi boyu olan 1.90 civarındaydı. Saçları ve yüz hatları Kim'in esmerliği kadar açık renkliydi.

Dar kot pantolonu ve spagetti askılı tişörtü, kocasından en az yirmi yaş küçük bir kadının ince ve sıkı vücudunu gösteriyordu. Yaş farkı olan ilişkiler bu hafta yaygın gibi görünüyordu.

Kırmızı çerçeveli gözler umutla Kim'e döndü.

Kim anlamıştı. Kocasının öldürüldüğü üniformalı polisler tarafından kendisine bildirilmişti ama şimdi takım elbiseli insanlar gelmişti ve muhtemelen ona üniformalıların bir hata yaptığını söyleyeceklerdi.

"Kaybınız için çok üzgünüz, Bayan Nixon," dedi Bryant hemen onu bu umudundan vazgeçirmek için.

Uzun bacakları altından bükülür gibi oldu ve yarı yarıya sandalyeye düştü.

Kim, 'Bunun sizin için büyük bir şok olduğunu anlıyoruz, Bayan Nixon,' dedi. 'Arayabileceğimiz biri var mı?

'Şu anda yolda. Polis memuru onu aradı,' dedi ve kuzeyli aksanını belli etti.

"Annen mi?" diye sordu Kim.

Başını salladı. 'Lenora, Barry'nin kız kardeşi, yolun hemen aşağısında oturuyor. Şimdi geliyor.'

Bryant, 'Ve yolda bir aile irtibat görevlisi de var,' diye önerdi.

Kim başıyla devam etmesini işaret ederken bir yandan da odaya göz gezdirdi. Mobilyalar açık meşeden yapılmış, birbiriyle uyumlu ünitelerdi. Pencere kenarlarını süsleyen kokulu mumlar ve küçük kesme cam süsler, odanın etrafındaki duvarlara iğne ucu kadar ışık yansıtıyordu.

Kim, Barry ve kızını, Barry ve Beth'i, Barry ve kız kardeşini gören ama Beth'i Barry'den başka biriyle gösteren hiçbir fotoğrafı incelemedi. Arayabileceği bir ailesi yoktu ve duvarlarda da bir ailesi yoktu.

Bryant özür dileyerek kadına baktı. 'Bayan Nixon, şimdi size soru sormak zorunda kaldığımız için üzgünüz ama bize son birkaç gün içinde garip bir şey olup olmadığını söyleyebilir misiniz?

Koridordan gelen bir ses 'Sakin olun,' diye gürledi.

Üniformalı bir memur özür dileyen bakışlarla arkada belirdi. İçeri dalan kadın zayıftı ama enerjisi hissediliyordu.

Şu anda Barry Nixon'ın kız kardeşiyle birlikte olduklarını tahmin etti.

'Ona ne soruyorsun ve neden? Belli ki bir çeşit
hata," diye gürledi ve Beth'i elinden tuttu. Beth minnetle ona doğru eğildi, aynı şekilde hisseden birine sahip olduğu için rahatladığı belliydi.

Kim, iki kadının ne kadar yakın göründüğünü fark edince bir sürpriz daha yaşadı. Duvardaki fotoğraflardan Barry'nin üniversiteyi bitirmiş bir kızı olduğu anlaşılıyordu ve bu Beth'ten olan çocuğu değildi. Yani bu onun ikinci evliliğiydi.

Beth önce baldızına sonra da duvardaki fotoğrafa baktı. 'Lenora, söylemeliyiz...'

'Böyle bir şey yapmayacağız. Katie'yi bir hiç uğruna üzmeyeceğiz. O bile değil. Sana fotoğraflarını gösterdiler mi?'

Başını sallayıp onlara doğru bakan Beth'in gözlerinde yeni bir umut parıldadı.

Kim, "İçinizden birinden resmi bir kimlik tespiti yapmasını isteyeceğiz," dedi. "Ancak bu kişinin kocanız Bayan Nixon olduğundan eminiz.

Gözyaşlarına boğuldu.

Kim Bryant'a baktı ve tek kaşını kaldırdı.

Öksürdü.

"O olduğuna dair bir kanıt bulana kadar size inanmamayı tercih ediyorum," dedi baldız, ince limonlu hırkasını çıkararak.

Bryant tekrar öksürdü.

'Kendini öldürtmeyecek kadar zeki biri. O çok zeki biri-' Bryant sanki ciğerleri dumanla doluymuş gibi öksürdü.

Bayan Nixon ağlamayı kesti ve adam tekrar öksürürken ona baktı.

"Özür dilerim memur bey, iyi misiniz? Size içecek bir şey getireyim mi?' 'Evet, lütfen, ne olursa.

Ayağa kalkmaya çalıştı.

'Ben yaparım, Beth. Sen burada kal tatlım,' dedi Lenora onun elini okşayarak.

Bryant kadını odadan çıkarken takip ederken ona eğlenen bir bakış attı. Bu sık kullandıkları bir taktikti. Böl ve öğrenebildiğin kadar çok şey öğren.

Ancak Kim'in önce bir noktaya değinmesi gerekiyordu.

'Bayan Nixon, kocanızın ölmediğine ne kadar inanmak isteseniz de, bundan hiç şüphemiz olmadığını ve aksini düşünmenize izin vermemizin bizim açımızdan duyarsızlık olduğunu vurgulamalıyım. Özür dilerim.'

Beth Nixon yutkundu ve başını salladı. "Aklım anlıyor ama kalbim sana inanmamak için bir neden arıyor.

"Biliyorum ama sorumlu kişiyi bulabilmemiz için size gerçekten bazı sorular sormam gerekiyor.

"Lütfen, devam edin," dedi burnunu silerken.

"Kocanızın bildiğiniz herhangi biriyle sorunu var mıydı?

Başını iki yana salladı. "Barry harika bir adamdır, herkese yardım eder. "İşle ilgili bir sorun var mı? Kim umutla sordu.

"Pek sayılmaz. Bazen insanlara duymak istemedikleri şeyleri söylemek zorunda kalıyor ama söz konusu çocukları olunca herkes savunmaya geçiyor, değil mi?

"Pardon, ne iş yapıyordu? Kim sordu.

"Barry bir danışman, çocuklar için, özellikle de zor vakalar

için. Yine çocuklar. Belinda Evans'ı düşündü.

Kim, "Lütfen, devam et," diye ısrar etti.

'Travmatik çocukluk geçirmiş, genellikle şiddet eğilimi olan çocuklarla çalışıyor. Özel olarak çalışıyor ve çok talep görüyor' dedi gururla.

Bu yüzden hafta içi bir gün öğle yemeğinde köşedeki dükkana gidiyordu.

Kim içinden geçen tiksinti duygusuna engel olamıyordu. Çocukken pek çok Barry görmüştü, hepsi de onu nasıl idare edecekleri konusunda farklı görüşlere sahipti ama hepsinin ortak bir noktası vardı: Onu kişisel bir meydan okuma olarak görmüşlerdi.

Ne kadar zarar gördüğünü anladıklarında çaresizliğin kokusunu alabiliyordu. Hızlı sorular, onu şaşırtmak ve kafasını karıştırmak için tasarlanmış farklı türde sorular. Bebekler, kitaplar, oyunlar, hileler, testler, onu kandırıp açmaya çalışacak her şey.

Ted farklıydı. Küçük gölette yüzen balıklarını izlemesine izin vermişti. Ona lolipop vermiş ve sessizce oturmasına izin vermişti. Hiç kimseye tam olarak açılmamıştı ama eğer birini seçmek zorunda kalsaydı bu o olurdu.

"Yani, kocanızın görüşlerine kızan ebeveynler mi var? Kim sordu. Birinin çocuğunu savunması pek çok cinayete yol açmıştı.

"Ah evet," diye cevap verdi heyecanla, güncel olayları inkar ettiği bir dönem yaşıyordu. 'Parasını ödüyor olsalar bile her zaman gerçeklerden hoşlanmazlar.

Kim bunun gerçek değil fikir olduğunu iddia etmek istiyordu ama şimdi zamanı değildi.

"Kocanızın bulgularından rahatsız olan özel biri var mıydı?

Beth başını salladı. 'Son zamanlarda kimse yok. Müşterilerini biraz azalttı ve evde biraz daha fazla zaman geçirmeye başladı.

Kulakları kelimeleri duyarken, beyni bunları işlerin kuruduğu şeklinde tercüme etti.

"Eğer bir şekilde kocanızın son müşterilerinin bir listesini alabilirsek.

"Elbette. Lenora'ya sorarım. Randevuları ve idari işleriyle o ilgileniyor.

"Bayan Nixon, Belinda Evans ismi size bir şey ifade ediyor mu?

Kadın düşündü ve başını salladı. "Hayır, olmalı mı?

Kırık ve hasarlı çocuklara duydukları ortak ilgiye dayanarak bunu ummuştu. Elbette bir bağlantı olmalıydı. Bunun dışında aralarında hiçbir bağlantı göremiyordu.

Kim hayal kırıklığının omuzlarında ağırlaştığını hissetti.

Saatler bir iş gününün daha sonuna doğru hızla ilerliyordu. Bir ceset daha bulmuşlardı ama sorumlu kişiyi bulmalarına yardımcı olacak çok az şey vardı.

'Tamam, Bayan Nixon, yardımınız için teşekkür ederim ve...'

"Gerçekten gitti, değil mi?" diye fısıldadı şömineye doğru bakarak.

"Korkarım öyle," dedi Kim, keşke acıyı hafifletecek bir şey önerebilseydim.

"İnanması o kadar zor ki, yarınki yolculuğunu dört gözle bekliyordu.

OTUZ YEDİ

Arabaya dönerlerken Bryant kendini beğenmiş bir ifadeyle, 'Kazanacağım,' dedi. 'Lenora'mız bir bilgi madeniydi.

"Hadi, takas yapalım.

'Kurbanımız bir çocuk danışmanı,' dedi arabaya binerken.

"Evet, anladım," dedi ve yolcu kapısını kapattı.

"Lenora da onun için defterlerini ve randevularını yapıyor.

'O da var,' dedi.

"İlk eşim üç yıl önce kanserden öldü. 'Bunu

anlamadım,' diye itiraf etti.

"Ah, bir şey kaçırdınız.

'Hayır, sadece ikinci eşe birincisi hakkında çok fazla soru sormanın ihtiyatlı olacağını düşünmedim ama sen devam et ve şanını alabildiğin kadar al, dostum.

"Lenora, ilk eşinin uzun süren hastalığından sonra ağabeyini çok mutlu eden Beth'in kemiklerine bayılıyor.

"Buna gerek yoktu.

'Gerilimi arttırıyorum,' diye açıkladı.

'Hayır, gerçekten değilsin ve eğer anlatmaya niyetliysen-

' 'Artık hiç eğlenceli değilsin.

'Birincisi, başlangıçta hiç eğlenceli değildim ve ikincisi, adamımızın da bir seyahate çıktığını öğrendim ve bahse girerim Belinda Evans ile aynı yere gidiyordur. Hadi, ne buldun?'

'Etkileyici,' diye itiraf etti. "Ama Beth'in eskiden kocasının hastalarından biri olduğunu biliyor muydunuz?

"Iyy..." dedi bunu düşününce.

'Evet, Facebook'ta tekrar takıldık. Kahve içmek için buluştuk ve görünüşe göre aşk filizlendi.

Evet, ikisi de yetişkin insanlardı ama Kim dilinin ucuna gelen ekşi tiksintiye engel olamadı. Yasal olsun ya da olmasın, bu tür şeylere karşı mutlaka etik ya da ahlaki bir kural vardı.

"Ah, Bryant," dedi saatine bakarak. 'Daha uzun süre çalışabilmemiz gerekiyor-'

Telefonu çalmaya başlayınca konuşmayı kesti.

"Efendim?" dedi, patronu DCI Woodward'ın numarasını tanıyarak.

Adamın kendisine derhal karakola gelmesi için verdiği talimatı dinledi.

"Kesinlikle efendim, yoldayım, çünkü ben de sizinle konuşmak istiyorum.

OTUZ SEKİZ

Penn otobüsten iki durak erken indi. Arabasını almak için kendisini tren istasyonuna bırakması için bir ekip arabası bulabileceğini biliyordu ama bacakları ve cebindeki parası gayet iyiyken bu ona dalga geçmek gibi geldi.

O sabah sadece mahkemeye giden trene binmek için park ettiğine inanmak zordu. Üçünün bir arada göründüğü günlerden biriydi.

Ve henüz bitmemişti, diye düşündü ama aslında umursamadı. Son birkaç haftadır daha kısa vardiyalarla çalışmak zorunda kalmak içindeki enerjiyi çekip almış gibiydi. Travis bu işin bir an önce çözülmesini istiyordu ve patronuyla aynı notu okumamıştı.

Neyse ki, hepsi aynı şekilde düşünüyordu ve ne Doug ne de Lynne bir ilerleme kaydedinceye kadar mesailerini bitirmek istememişlerdi.

Doug'ı, Irina Nuryef'in hikâyesini değiştirmesinin olası bir nedeni olarak aldatma söylentisiyle ilgili bir şey olup olmadığını anlamak için biraz araştırma yapmakla görevlendirmişti. Olmaması için dua etti. Lynne'e de gözden kaçan bir şey olup olmadığını anlamak için adli kanıtları sorgulama görevi verilmişti. Yine olmaması için dua etti. Ve kendisi de Ricky Drake'in hikâyesinde açık aramak için benzin istasyonuna dönmeyi seçmişti.

Otobüsten erken inmiş ve Drake'in açıklamasında belirttiği gibi yola koyulmuştu.

Adam bardan saat on buçukta ayrılmıştı ve hava kararmıştı. Şu anda hava alacakaranlıktı ama yeterince yakındı.

Penn barın hemen dışında bir dakika durdu ve yola baktı. Yolun kendi tarafında birkaç teraslı ev, kapanmış bir şarap barı, yolun yarısına kadar uzanan bir çorak arazi vardı ve Drake'in gitmekte olduğu chippy yaklaşık yüz yirmi metre ileride, barın hemen önündeydi.
yol küçük bir trafik adasına çarptı.

Şu anda büfeden en uzak noktadaydı ve büfeyi net bir şekilde görebiliyordu. Sadece bu kadar uzaktayken bir sigara yakabileceğinden emin değildi ve yolun diğer tarafındaki benzin istasyonuna yakın bile değildi.

Kaldırım boyunca ilerlemeye devam etti, Drake'in adımlarını onun anlattığı gibi takip etti. Otuz metre sonra Penn iyi aydınlatılmış benzin istasyonunu görebiliyordu. Kısmen adamı iyi tanıdığı için Bay Kapoor'un suretini seçebiliyordu.

İlerlemeye devam etti. Yörüngesi nedeniyle birkaç saniye boyunca bir benzin pompası kasayı görmesini engelledi ve sonra tekrar görüş alanına girdi. Drake'in sigarasını yakarken olduğunu iddia ettiği noktada durdu. Çorak arazinin önündeki lamba direğinin hemen yanında.

Penn kaşlarını çattı. Hayır, bu doğru olamazdı. Diğer lamba direklerine baktı ama aralarındaki boşluk diğerlerini tamamen ulaşılmaz kılıyordu.

Penn, benzin istasyonunun önünde bir ileri bir geri gidip gelirken midesine bir endişe tohumunun ekildiğini hissetti, tüm uzunluğu üç kez daha yürüdü ve her adımda kontrol etmek için durdu.

Drake bu pozisyondan Nuryef'i net bir şekilde teşhis etmişti. Önce şöyle bir bakmış, sonra da yakından bakarak sanığı tanımıştı.

Penn durduğu yerden Bay Kapoor'u iyi aydınlatılmış dükkânın içinde net bir şekilde görebiliyordu. Biriyle konuştuğunu, hatta tezgâhın üzerinden para üstü verdiğini bile görebiliyordu.

Ancak dükkân boyunca uzanan çikolata vitrini yüzünden Penn başka kimseyi göremiyordu.

Ricky Drake'in tanık ifadesi tamamen yalandı.

OTUZ DOKUZ

Kim, Woody'nin ofisine girerken, 'Yapamam efendim,' dedi.

'Çok haklısın, yapamazsın Stone, ama tamamen farklı iki şeyden bahsediyor olabileceğimizi hissediyorum. Peki, seni ne ele geçirdi?'

"Ee..." diye teklif etti, zamana oynuyordu. Bir şey itiraf etmeden önce hangi konu hakkında konuştuklarından emin olmak istiyordu.

'İki cesediniz varken Travis'in ekibinizin bir üyesini tutmasına izin verdiniz...'

Ah şu.

'Teknik olarak efendim, Travis'le konuştuğum sırada elimizde sadece bir ceset vardı. İkinci ceset rapor edildi-'

Benimle oyun oynama. Resmi olmayan bir geçici görevlendirmeyi kabul etme yetkisini sana kim verdi? Bunun bana iletilmesi gerekirdi.'

'Kusura bakmayın ama Penn, bu hafta benim için kayıp olan ekibimin bir üyesi, yine de mahkemede oturmuş parmaklarını oynatıyor. Dürüst olmak gerekirse, dava tam bir karmaşaya dönüşmüş gibi görünüyor-'

'Evet, ama bu onların kümesi... karmaşa ve onları bundan kurtarmak bize düşmez. "Bu haritadaki bir çizgi, efendim," dedi, kendi sözlerinden alıntı yaparak
güç sınırları. "Hepimiz suçla mücadele ediyoruz.

DCI Woodward, şimdiye kadar tanıştığı kuvvetler arası çalışmanın en ilerici savunucularından biriydi. Güçleri ayıran çizgilerin sadece bütçe ve organizasyonel amaçlar için olduğunu düşünüyordu, çünkü hepsi aynı şeyi yapmaya çalışıyordu.

aynı iş. Suçlular kuvvet sınırlarını aştı, bu nedenle prosedürler ve çalışma uygulamaları da uyum sağlamak zorunda kaldı.

"Biliyor musunuz efendim," diye devam etti, "aslında kendi kendime düşündüm, patron bu durumda ne yapardı? Talebi dikkate almadan reddeder miydi yoksa operasyonel sınırın ötesindeki meslektaşlarıyla işbirliği yapmaya ve daha-'

"Başlangıç için üst subayına danışırdı ve bildiğiniz gibi, üflediğiniz duman arkamdan hiçbir yere gitmiyor.

"Her zaman Travis'i arayıp bir hata yaptığımı söyleyebilir ve Penn'i geri alabilirim.

'Bu teklifi reddedeceğimi çok iyi biliyorsun. Artık olan oldu ama seni bu kadar pervasızca davranmaya iten şeyin ne olduğunu anlamıyorum.

"Bu onun davasıydı efendim," dedi dürüstçe. 'Penn SIO'ydu ve işleri berbat edip etmediğini bilmesi gerekiyor. Ve eğer yaptıysa bunu düzeltmeye çalışmalı, aksi takdirde kariyerinin geri kalanında bu onunla birlikte kalacak.

"Bunu en başta da söyleyebilirdin," dedi alaycı bir ifadeyle.

"Peki bunun neresi eğlenceli, efendim?" diye sordu, niyetinin kuvvetler arası işbirliğine dayanmadığını bilmesi gerektiğini fark ederek. Bu onun işi değildi ve nadiren bir şey verir ya da ödünç alırdı ama başladığın işi bitirmenin nasıl bir his olduğunu biliyordu.

"Yine de bu sizi görmek istememin nedenini açıklıyor. Efendim, prangaları çıkarmak zorundasınız. Penn'le bile bu davada dokuzdan beşe çalışamazdık ve ekibim yaşama isteğini kaybediyor. Stacey yarı zamanlı bir iş arıyor ve Bryant boşanmanın eşiğinde. Ve eğer bu yeterince kötü değilse, ben de evimi temizliyorum.'

Adamın ağzının kenarlarında bir gülümseme seğirdiğini gördü.

"Tamam, Stone, biraz serbestlik ama onları yerin dibine sokma.

"Teşekkür ederim," dedi kapıya ulaşırken.

"Ama unutma Stone, her eylemin bir sonucu vardır ve sen de kendi sonuçlarına katlanmaya hazır olmalısın.

Kim kapıyı arkasından kapattı. Bununla ne demek istemişti?

KIRK

"Pekâlâ çocuklar, saat beşi geçti," dedi Kim, ekip odasına girerken.

Bryant inledi ve Stacey bir ahududu patlattı.

'Ama Penn'i kaybettiğimizi ve artık iki cesedimiz olduğunu göz önünde bulundurursak, biraz daha devam edelim, olur mu?

İki meslektaşı odanın diğer ucunda birbirlerine beşlik

çaktı. "Arama yapması gereken var mı?

"Hayır," dedi Bryant. 'Eşim erken geleceğimde aramamı tercih ediyor çünkü eskiden bu bir istisnaydı.

Stacey basitçe, "Hayır," dedi ama Kim onun yüzünde beliren gölgeyi yakaladı. Birlikte çok fazla zaman geçirmenin bir sonucu olarak başka bir ilişkinin zarar görmemiş olmasını umuyordu.

"Bununla birlikte, ikinize de kendinizi yorgun hissetmeye başlarsanız veya stres seviyeniz artarsa...

"Şef, işimize geri dönebilir miyiz?" diye sordu

Bryant. "Peki, ama sadece söyle, tamam mı?

"Tamam," diye kabul etti Stacey. 'Şimdi, Veronica Evans hakkında bilmen gerektiğini düşündüğüm bir şey var.

Kim kollarını kavuşturarak, "Git," dedi.

Editörle yaptığı Skype görüşmesi. Aşağı yukarı söylediği saatti ama 9.52'de bitmişti, Rota Planlayıcı'ya göre bu da ona Haden Hill Park'a gidip kız kardeşinin evinden önce tekrar uzaklaşması için yeterli zamanı veriyordu.

ceset bulundu. İkinci ceset ışığında bunun ne anlama geldiğinden emin değilim ama...'

"Öğrendiğim iyi oldu Stace, aferin," dedi. Ne kadar ceset olursa olsun Kim hâlâ Belinda ve kız kardeşi hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu.

"Evet," dedi Kim, tahtaya doğru ilerleyerek. 'Salıncakta Belinda Evans ve seksek ızgarasında Barry Nixon var, ikisinin de ensesinde X harfi var. Belinda'nın çocuk psikolojisi profesörü olduğunu, Barry Nixon'ın ise özellikle sorunlu çocuklara danışmanlık yaptığını biliyoruz. Ayrıca Barry'nin yarın Stourport-On-Severn'de Brainboxes adında iki günlük bir etkinliğe katılacağını da biliyoruz. Sanırım Belinda'nın da oraya gideceğini söyleyebiliriz.

"Barry Nixon'ın karısı, tesadüfen onun vakalarından biriydi-" "Ugghh,"

dedi Stacey, Kim'e kendi duygularını doğrulamasını önererek

Daha önce.

"Aynen öyle. Her neyse, Barry'nin yıllardır bu etkinliklerden birini kaçırmadığı ve organizatörler tarafından katılması için para ödendiği konusunda ısrar ediyor.

"Ne için?

'Emin değilim ama bu etkinliğin tam olarak neyle ilgili olduğunu görmek için organizatörlerle konuşmak istiyorum. Bu arada adamın kendisi hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum ve bunu ne karısından ne de her ikisi de onun bir tür tanrı olduğunu düşünen kız kardeşinden öğrenemeyeceğim.

Bryant araya girdi. "Ama kendisi için çalıştığı için tam olarak bir patronu yoktu ve arkadaşlarıyla dolu olduğundan emin değilim.

"Hmm. Haklısın, Bryant?" dedi düşünceli bir şekilde. "Ama sanırım yardımcı olabilecek birini tanıyorum.

KIRK BİR

Penn kapıyı itip açmadan önce derin bir nefes aldı ve arabasının anahtarları ve paket kahve ile hokkabazlık yapan bir kadın için kapıyı açık tuttu.

İçecek bölümündeki iki gencin yeni CCTV kamerasına bakması dışında servis istasyonu boştu.

Birbirlerine baktılar ve dükkândan dışarı çıktılar. Gençler - okul çocukları - ve yine de her ikisinde de bıçak olabilirdi.

Penn şişeyi tezgâha götürdü.

"Bay Penn, efendim. Burada ne işiniz var?'

Penn ağzını açtı ve bir müşteri elindeki parayla ödeme yapmak için içeri koşarken tekrar kapattı.

Penn o günleri hatırlıyordu. Arabayı cebinizdeki paranın tam miktarına göre doldururdunuz. Fazla doldurmamaya dikkat ederdiniz ama olabildiğince yaklaşırdınız. Tam kuruşuna kadar doldurmak kişisel bir meydan okumaydı.

Bay Kapoor oğlunun ölümünden bu yana her müşteriye dikkatle mi baktı? Hangi noktada müşterinin silah, bıçak ya da daha kötüsünü göstermeyeceği konusunda rahat bir nefes aldı? Sadece benzin parasını ödeyip gecelerine devam etmek istiyorlardı.

Gençler gidene kadar bekledi.

"Yolun üzerinde volta atan sen miydin?" diye sordu kaşlarını çatarak. Penn yalan söylemeyi düşündü ama onun yerine başını salladı.

'Bay Kapoor, bugün mahkemede çok şey oldu. Bizim açımızdan iyi şeyler değil. Sizi bilgilendireceğime söz verdim ve size şunu söylemeliyim

ki

Şu anda davaya bir kez daha bakıyoruz.

Kaşlarını çattı. "Anlamıyorum. Gregor Nuryef oğlumu öldürdü. Bunu bana sen söyledin. Adamın olduğunu söylemiştin.'

Evet, söylemişti. DNA testinin sonuçlarını aldıktan hemen sonra, vardiyasından çıkar çıkmaz adamı ve ailesini ziyaret etmiş ve onlara haberi vermişti.

Dev'in kanının olduğu tişört. O...'

"Öyleydi, Bay Kapoor. Tam orada, Nuryef'in kulübesindeydi ama göz ardı edemeyeceğimiz tutarsızlıklar var.

"Şu öldürülen adam. Nuryef'in o gece evde olduğuna dair tanıklık mı edecekti?

Penn başını salladı. 'Yapması kolay bir hata. İfadesi, komşusunun her gece saat on buçukta köpeği çağırdığını duymasına dayanıyordu. Dava için bir tehdit oluşturmuyordu.

Bay Kapoor basitçe, 'O birileri için tehditti,' dedi.

Penn de aynı fikirdeydi ama McCann cinayeti davasında çalışan ekibin, savunma tanığının ölümünün Kapoor davasıyla ilgisi olmadığına dair tartışılmaz bir neden bulacaklarını umuyordu. Belki de adam yanlış kişiye olan kumar borcunu ödememişti ya da belki de hoşnutsuz bir müşteri tarafından öldürülen bir uyuşturucu satıcısıydı. Mantıksal aklı ona kırk altı yaşındaki muhasebecinin her ikisi de olma ihtimalinin düşük olduğunu söylüyordu ama bu umuda tutunmak zorundaydı.

'Bunu sağlamak için her açıdan araştırma yapıyoruz-'

Bay Kapoor üzgün bir ifadeyle gülümseyerek, "Lütfen bunu yapmayın efendim," dedi. 'O ilk geceden itibaren bana saygılı davrandınız. Dev'in cesedinin başında birlikte durduk,' dedi yattığı yere bakarak. "O zaman bile kamera kayıtları olmadan sorumlu kişiyi bulamayabileceğini söylemiştin ama ben sende elinden gelenin en iyisini yapma tutkusunu hissettim. Her zaman adil ve dürüst oldunuz, lütfen şimdi bana polis ağzıyla konuşmayın.

Penn başını salladı ve derin bir nefes aldı. "Bay Kapoor, doğru adamı yakaladığımızdan emin olmak için kontrol ediyoruz.

"Teşekkür ederim.

'Bunun size nasıl hissettirdiğini anlayabiliyorum. Bana ve bize kızgınsınız, buna hakkınız var...'

'Oğlumu benden alan kişiye kızgınım. Karımın ilk çocuğunu elinden alan kişiye kızgınım. Genç kızlarımın olması gerekenden daha önce keder, korku ve güvensizlikle yüzleşmelerine neden olan kişiye kızgınım. Polis tarafından defalarca güvenliğimi arttırmam söylendi ama ben sizi ya da meslektaşlarınızı dinlemedim ve bunun bedelini ağır ödedim. Bunun için kendimden başka kimseyi suçlayamam.

Penn aniden midesinin bulandığını hissetti.

'Bay Kapoor, bu işi düzeltmek için elimizden gelen her şeyi yapacağımızı bilmenizi isterim.

Dükkâna başka bir müşteri girerken, "Biliyorum efendim," dedi.

Penn başını sallayarak veda etti ve kendini içeri girdiğinden daha da boktan hissederek binadan ayrıldı.

KIRK İKİ

Bryant arabayı durdururken, "İçeri girebileceğimden emin misin?" diye sordu. "Davetiye olmadan giremeyen bir vampir misin?" diye sordu.

"Neden sorduğumu biliyorsun.

"Evet, ama bu kişisel bir ziyaret değil.

"Harika, bu adamı seviyorum.

Kim gözlerini devirdi. Evde, onu bu adrese getirdiğinde aynı şekilde heyecanlanan başka bir adam daha vardı.

Eski danışmanı ön kapıyı açtığında, "Hey, Ted," dedi. "Merhaba

Kim, görüyorum ki takviye kuvvet getirmişsin.

Kim eve girerken gülümsedi. "Sana biraz abayı yakmış," dedi onun yanından geçerken.

Bryant, 'Haklı, biliyorum,' dedi ve onu eve kadar takip etti.

"Teşekkür ederim. Sanırım bu işle ilgili olmalı,' diye gözlemledi Ted. 'Çünkü kişisel bir ziyaret için aradığınız saatin yakınından bile geçmiyor.

Başıyla onayladı.

Başını eğdi. "Yani, en son buraya geldiğinde kafamı koparmadığını ve sonra da fırlayıp gitmediğini mi varsayacağız?

'Kesinlikle,' dedi. Bu onlar için yeni bir şey değildi. O da böyle büyümüştü.

"Öyle mi?" diye sordu Bryant, hepsi küçük mutfakta dururken.

"Gerçekten de Bryant, ona taklitçi davasında çalışmaması gerektiğini düşündüğümü söylediğimde.

Bryant, 'Ah,' dedi.

"Ziyaretimiz iyi bitmedi.

"Yani ben top mermisi miyim? Bryant sordu.

"Evet," dedi bisküvi fıçısından bir krema alarak.

"Peki bugün nerede oturacağız canım?" diye sordu gözleri parlayarak.

Son ziyareti sırasında, konuşmak istemediğinde dışarıda oturmayı tercih ettiğini açıklamıştı. Eğer onun yardımını istiyorsa oturma odasında oturmayı tercih ediyordu ve eğer onun fikrini almak istiyorsa mutfağı seçiyordu, çünkü burası üçü arasında kapıya en yakın olanıydı ve eğer onun fikri kendi fikriyle uyuşmazsa hışımla dışarı çıkmaya hazırdı.

"Oturma odası," diye önerdi Kim. "Siz arayı kapatırken ben de kahve yapayım.

Ted başıyla onayladı ve Bryant'ı salona yönlendirdi.

Çaydanlığı ocağa koydu ve dolaptan üç fincan çıkardı. "Ne kadar güzel bir oda," dedi Bryant, bir yandan da kaşıkla
granüller. "Yani genç Kim'in güvenebileceği tek kişiyle konuştuğu yer burası mı?

"Pek sayılmaz," dedi Ted, sütü doldururken. 'Evin hiçbir yerinde çok az konuşurdu ama yine de gelmeye devam etti. Planlanan her randevuya geldi ve bunların çoğu sessizlik içindi.

Kim bardaklara su doldurdu. Her bir seansı hatırlıyordu.

'Ona yardım etmeme hiç izin vermedi ama yine de gelmeye devam etti. Tam olarak ne aldığından emin değilim-'

Kim tepsiyi odaya taşırken, "Hey, Bryant, burası benim yerim," dedi.

Bryant ateşin yanındaki tekli koltuktan kanepenin ucuna geçti.

Ted içkilere baktı, başını salladı ve ayağa kalktı.

"Her zamanki gibi çok güçlü.

Mutfaktan döndü ve bardağına fazladan süt doldurdu ve iş arkadaşının da onayıyla onun içeceğine de koydu.

"Pısırıklar," diye mırıldandı.

"Peki, nasıl yardımcı olabilirim? Ted ellerini kucağında kavuşturarak sordu.

"Barry Nixon adında birini tanıyor musun?" diye sordu, çocuk danışmanlığı dünyasının sonsuz olmadığını ve iki adamın birbiriyle karşılaşmış olabileceğini düşünerek.

Bir an düşündü, kaşları çatıldı. "İsim tanıdık geliyor. Kim onun anılarını gözden geçirdiği izlenimine kapıldı.

Şimdi yarı emekli olmasına rağmen, hala ara sıra kırılması zor cevizler için çağrılıyordu.

"Evet, evet, sanırım bu isimde birini hatırlıyorum. Yaklaşık yirmi yıl önce departman için çalışıyordu. Yanlış hatırlamıyorsam çok uzun süre değil.

Kim, Bryant'a muzaffer bir gülümseme sundu. Bu adam bir kâhin gibiydi. "Hmm... dava takipçisiydi, onu şimdi hatırlıyorum. Uzun boylu, zayıf, sarı saçlı,

baykuşsu özellikler.'

Evet, bu onların adamıydı. "Dava takipçisi mi?" diye sordu.

'Evet, birkaç tane vardı ama özellikle hırslıydı. Bazı ellerin diğerlerinden daha hızlı havaya kalkmasına neden olan bazı davalar vardı. Departmana gelen en sulu, en iğrenç, en yüksek profilli vakaların peşine düştü. Bakım sisteminin sunduğu en hasarlı, kırılmış, öfkeli çocuklardan bahsediyoruz.

Sizin gibi çocuklar, sözlerinin arkasındaki tonu duydu.

"Ama neden belirli vakalar? Kim sordu. 'Acı çeken herhangi bir çocuğa yardım etmek elbette yeterliydi.

"Herkesi iyileştirebileceğini düşünüyordu. Ama yüksek profilli davaları iki nedenden dolayı istiyordu. Makaleler, dergiler, kitaplar yazmak istiyordu. Özel sektöre geçmeden önce CV'sini oluşturmak ve bir saha lideri olarak ün kazanmak istiyordu.

uygulama. Özel sektörde kazanılacak çok para var ama rekabet de çok fazla.

"Devam et," diye ısrar etti Kim, savunmasız çocukları tedavi etmenin adam için böylesine hesaplanmış bir hırs olmasından hem büyülenmiş hem de dehşete düşmüştü.

"Birçok danışmanlık işi dinlemeyi ya da sizin durumunuzda dinlememeyi içerir," diye ekledi sırıtarak. 'Farklı travma türleri farklı yaklaşım türleri gerektirir: çocuk istismarı, ihmal, TSSB, terk edilme, hepsi farklı bir araç seti gerektirir, ancak hepsi ortak bir payda gerektirir. Sabır. Çocuğun hızına göre hareket edersiniz. Yani-'

"O haklı Ted," dedi Bryant. "Sana biraz aşık oldum. Hem o hem de

Ted yüksek sesle güldüler.

Bryant, "Özür dilerim, daha fazla içimde tutamadım," diye özür diledi.

"Teşekkür ederim," dedi ve devam etti. 'Bu onun sahip olmadığı bir özellikti. Davaları çok çabuk sonuçlandırdığı için birkaç kez başı derde girdi.

"Çocuk Hizmetleri'nden bu yüzden mi ayrıldı?" diye

sordu. Ted başını salladı. "Kendisinden istendiği için

ayrıldı. "Neden?" diye sordu Kim öne doğru eğilerek.

"Tammy Hopkins.

"Kim?

Ted içkisinden bir yudum aldı. 'Bu onun gerçek adı değil. Hepimiz ona Tammy Hopkins derdik ki kimden bahsettiğimizi bilelim ve ağzımızdan kaçırıp gerçek kimliğini ifşa etmeyelim. Tammy, Glasgowlu şarkıcı-söz yazarı çiftin on bir yaşındaki kızıydı.

"Bir şey hatırlıyorum; yaklaşık on beş yıl önce? Bryant sordu.

Ted başını salladı.

'Ebeveynlerin cinayet intiharı. Anne babasını bıçakladı ve sonra kendi bileklerini kesti. Tammy on yaşındaydı ve her şeyi gördü. Dehşete kapılarak iki gün boyunca dışarıdaki kulübede saklandı, ta ki bir komşu yanlış teslim edilmiş bir paketle uğrayıp tüm bu kanlı karmaşayı bulana kadar.

Ürperdi. "Tammy teyzesiyle birlikte yaşamak üzere buraya taşındı ve bu davayı almak için ilk sırada kimin olduğunu tahmin edebilirsiniz. Her neyse, bir süre sonra Tammy'nin babası tarafından istismar edildiği ve tecavüz kurbanı olduğu anlaşıldı ve...'

"Ona ömür boyu anonimlik vermek.

"Yani bir daha asla servis dışında vaka hakkında yazamayacak ya da vakadan bahsedemeyecekti. Kadının ıstırabından faydalanamazdı ve bu yüzden ona elinden geldiğince yardım ettiğini iddia ederek tedavisini kısa kesti.

"Ve?

'İki hafta sonra kendi bileklerini kesti. Öldü.'

Kim, o küçük kızın acısı yüzünden içinde bir öfke biriktiğini

hissetti. "Nasıl olur da hakkında dava açılmaz?

Ted omuz silkti. "Danışmanlığın en öznel alanlarından biri hastayı ne zaman bırakacağınızdır. Yeterince şey yapıp yapmadığınızdan emin olmanın bir yolu yok. Güvende olmak için hepsini ömür boyu tedavi etmeniz gerekir,' dedi ona dikkatle bakarak.

Güldü ve içindeki gerginliğin hafiflediğini

hissetti. "Ondan sonra ona ne olduğu hakkında

hiçbir fikrim yok.

"Brainboxes adında bir etkinlik duydunuz mu?

Kaşları yeniden çatıldı. 'Sakın bana bu işe karıştığını söyleme? Eğer öyleyse eminim orada onu meşgul edecek bir sürü zavallı yaralı ruh vardır. Hakkında çok şey bildiğimden değil. Bir tür zihinsel gladyatör şeyi ama çocuklar için. Hiç gitmediğim için daha fazlasını söylemek istemem.

İçkisinin son yudumunu da içti ve ayağa kalktı. Bryant isteksizce onu takip etti.

"Onsuz geri gelip sadece seni dinleyebilir miyim? Bryant elini uzatarak sordu.

"Elbette," diye cevap verdi Ted, gülümseyerek ve kolunu okşayarak. 'Şununla geçirdiğin saatlere bakılırsa senin de kapsamlı bir danışmanlığa ihtiyacın olmamasına şaşırdım...'

"Hey, yeter," dedi dönerek. "Ve teşekkürler, Ted.

"Bir şey değil, her zamanki gibi canım.

Kim, Bryant'ı arabaya kadar takip etti. Bryant arabaya

bindi. O binmedi. Ted'in kapının eşiğinde durduğu

yere geri döndü.

"Barış," dedi onun sorgulayan bakışlarına karşılık vererek. 'Bryant'a her seansa neden sessiz kalmak için geldiğimi bilmediğini söylemiştin. Huzur için geldim. Bundan kurtulmak için geldim," dedi şakağına dokunarak.

"Anlamıyorum...

"Geldim çünkü burada olduğum sürece kimsenin beni incitmesine izin vermeyeceğini biliyordum.

Arkasını dönüp arabaya yönelmeden önce onun gözlerinde toplanan duyguyu gördü.

KIRK ÜÇ

'Biliyor musun, bu adam içimi döküp ona her şeyimi anlatmak istememe neden oluyor. Yoda gibi.'

"Biliyorum," dedi Kim, telefonunu çıkararak. Bryant arabayı çalıştırdı ve o Stacey'nin numarasını tuşlarken bekledi.

"Hey, patron.

'Görünüşe göre adamımız biraz zafer avcısıymış. Sadece büyük davaların peşine düşmüş,' dedi. "Brainboxes hakkında bir şey var mı?

"Şimdilik sadece web sitesinin bana gösterdiği kadarıyla. Ülkedeki en parlak çocuklar için iki günlük bir etkinlik. Yıllardır devam ediyor. Her türlü yarışma, etkinliğin sonunda en zeki erkek ve kızlar arasında bir bilgi yarışmasıyla sonuçlanıyor. Ödüller ve her şey var. Web sitesinde eğlenen çocukların bir sürü fotoğrafı var. Şu anki organizatörler, Stourport'taki The Village Hotel'e doğru yola çıktıkları için şu anda ulaşamadığım bir karı-koca ekibi.

Woody'nin uyarısını hatırlayarak, "Tamam Stace, bu gecelik bu kadar yeter," dedi. "Ama saat yedide brifing veriyoruz," diyerek görüşmeyi sonlandırdı.

"Şef...

"Evet, sen de Bryant, beni istasyona geri bırak.

Homurdandı ama arabayı vitese taktı ve kaldırımdan uzaklaştı.

Stacey'nin olayla ilgili değerlendirmesi Ted'den yeni öğrendikleriyle çelişiyor gibiydi ama yine de anlattıkları Stacey'nin beynine kazınmıştı.

Çocuklar için Gladyatörler.

KIRK DÖRT

"Pekala çocuklar, bu sabah nasıl hissediyoruz? Kim sordu.

Bryant parlak bir ifadeyle, 'Sanki başlangıç için günün doğru saatinde işe başlıyoruz,' dedi.

"Memnuniyetle," dedi Kim, aynı şekilde hissederek. Güne saat beşte kahve demlenirken Barney'yle parkta tempolu bir yürüyüş yaparak başlamıştı ve etrafta başka kimse yoktu.

O kahvesini içerken köpek de tavuk parçaları eklenmiş bir kase kuru mamayı mideye indirmiş ve sonra ikisi de bahçeye çıkıp güneşin doğuşuyla birlikte gökyüzünün aydınlanmasını seyretmişlerdi.

En iyi arkadaşı bir havucu kemirmeye bırakılmıştı ve yolun aşağısındaki arkadaşı Charlie, öğleden sonra yürüyüşü ve Charlie'nin arka bahçesinde sincap avı için onu almaya gelecekti.

Bryant buna 'köpek paylaşımı' diyordu ama bu hepsine uyan harika bir düzenlemeydi.

'İkinci kurbanımızın bugün Brainbox şeysine katılmayı planladığını biliyoruz. Hizmetleri, kesinlikle konuşmak istediğimiz organizatörler tarafından karşılanmış," dedi ve başıyla onaylayan Stacey'ye baktı.

"Ama Veronica'nın kız kardeşinin nereye gittiğini neden paylaşmadığını bilmek istiyorum.

"Sence biliyor muydu? Bryant sordu.

"Kız kardeşi hakkındaki diğer her şeyi biliyordu, bu yüzden öyle olduğunu tahmin ediyorum. Kız kardeşleri araştırmaya devam et, Stace. Bilmediğimiz çok şey var.

en kısa zamanda Brainbox yetkilileriyle görüşmek istiyorum. Ve her iki kurbanın da katıldığı tarihlerin çapraz referansını unutmayın.

"Yapacağım, patron.

Kim, Stacey'ye yönelttiği iş yükünün farkındaydı ve Penn'in boş sandalyesine özlemle baktı.

'Keats, otopsiyi tamamladıktan sonra Nixon hakkında not edilecek başka bir şey olup olmadığını bize bildirecek-'

"Merhaba," dedi kapıdan gelen parlak bir ses.

Üçü de polis üniforması giymiş, ışıl ışıl parlayan elf figürüne doğru baktı. Kim, sarı saçlarını başının arkasında topuz yapmış olan bu adamın 1.80 boylarında olduğunu tahmin ediyordu.

Kim, bugünün çocuğunu giydirip işe getirme günü olduğunu fark etmemişti.

"Kayıp mı oldunuz? Kim sesindeki gerginliği bastırmaya çalışarak sordu. Kapının üzerinde açıkça CID yazıyordu.

Odaya girerken hâlâ gülümseyerek başını salladı. 'Ben Tiffany,

şarkıcı Tiff gibi. Beni beklediğinizi söylediler. "Ne yapmak için?

Kim sordu.

Narin küçük omuzlarını silkti. "Yardım et, sanırım.

Kim bir şey kaçırıp kaçırmadığını anlamak için meslektaşlarına baktı. Yüz ifadeleri öyle olmadığını söylüyordu.

"Tiffany, emin değilim...

"DCI Woodward beni istedi," dedi, sanki Disneyland'e bir gezi vaat edilmiş gibi sesindeki neşeyi zar zor tutabildi. "Aşağıda bir ekip üyesi olduğunuzu söyledi ve benden yardım istendiği için çok heyecanlıyım.

Ve hâlâ gülümsemesi değişmemişti.

'Hakkınızda çok şey duydum. Çok heyecan verici işler yapıyorsunuz ve şu anda burada olduğuma inanamıyorum.

Kim, Stacey ile aynı şaşkınlıkla bakan Bryant'a baktı.

"Sanırım bir hata oldu, Tiffany. Eğer normal görevlerinize dönerseniz, bunu DCI ile bir kez halledeceğim-'

"Bunu söyleyebileceğini söyledi," dedi, sanki bir tür şakanın içindeymiş gibi daha da geniş gülümseyerek. "Dünkü konuşmanızı size hatırlatmamı söyledi ve aman Tanrım, bu ofis harika," dedi, oturmadan önce etrafına bakınarak.

Bu hareket Stacey'nin yüz ifadesinin eğlenen bir meraktan paniğe kapılmasına neden oldu.

"Lütfen beni istediğiniz gibi kullanın," diye teklif etti parlak bir sesle.

"Ben sadece çok..." "Evet, anladık," dedi Kim, gözleri yalvaran Stacey'ye bakarak
Araya gireni uzaklaştırmak için.

Yapamam, dedi yüz ifadesi.

'Woo... DCI Woodward ile konuşup düzenlemeleri netleştireceğim,' dedi.

Tiffany heyecanla başını salladı ve gülümsedi.

"Ama bu arada Stacey'nin ona yardımcı olabileceğiniz bir şeyler bulacağından eminim.

'Oketty doketty,' diye cevap verdi.

Kim ceketini alırken Stacey'e özür dileyen bir bakış attı. Dışarı çıkması gerekiyordu.

Birdenbire küçük ofisleri gözlerini alamayacak kadar aydınlandı.

KIRK BEŞ

Woody sonunda onun çağrısına cevap verdiğinde neredeyse Veronica'nın evine varmışlardı. Belki de arka arkaya yirmi yedi kez aramış olması ona Veronica'nın gitmeyeceğini söylemişti.

'Günaydın, Stone,' diye cevap verdi.

Neşeli karşılaması, neden aradığını çok iyi bildiğini gösteriyordu. "O benim cezam mı, efendim?

"Her eylemin bir sonucu olduğunu açıkladığımı hatırlıyorum-" "Yani o bir sonuç mu? Kim düzeltti.

"Çok istekli, yetenekli, genç bir polis memuru..." "Ne kadar genç?

"Yirmi dört.

Kim sırf eğlence olsun diye mi on yıl eklediğini merak etti.

"Sanırım Noel Baba'nın küçük yardımcısının sezon dışında yapacak bir şeylere ihtiyacı var.

Bir kıkırdama duyduğundan emindi ama hemen ardından bir öksürük geldi. "Sakın bana neşeli olduğu için ondan hoşlanmadığını söyleme.

"Onu sevmediğim için tanımıyorum ama biliyorsun ki neşeli bir mizaca sahip insanların yanında bana güvenilmez. Denemeden bile onları kırma eğilimindeyim. Lütfen tekrar düşünün efendim. Onun iyiliği için.'

Hat sessizleşti.

Talebini ciddiye aldığını umarak onun cevabını bekledi.

"Efendim?

'Pardon, bu ciddi bir istek miydi? Sadece tosttan bir ısırık alıyordum ve cevabım hayır. Penn'in yokluğunda umutsuzca ihtiyaç duyduğunuz fazladan bir çift el ve fikrimi değiştirmem için bana zorlayıcı bir neden sunmadınız. Hassasiyetleri konusunda da endişelenmeyin, sizi temin ederim ki göründüğünden çok daha serttir. Ve bu notla birlikte, şimdi huzur içinde kahvaltımı bitireceğim. İyi günler dilerim.'

"Kahretsin," dedi hat elinde biterken. 'Ekibe tamamen yeni birinin katılmasının herhangi bir şekilde yardımcı olacağını nasıl düşünüyor? Yani, biberonla besleme ve tuvalet molaları arasında ne kadar yardımcı olabilir ki? Ve neden yanıma b u kadar neşeli birini seçti?

'Adil olmak gerekirse, şef, ona fikrini değiştirmesi için hiçbir sebep vermediniz. Siz onun neşeli olduğunu düşünüyorsunuz diye kararından geri dönemez.

"Bryant, şımarık kelimesini hiç kullanmadığıma eminim ve senin de kullanman gerektiğinden emin değilim," dedi kapısı açık bir garajın önünde durduklarında.

"Araba gitmiş," dedi Bryant, bariz olanı söyleyerek.

Kim, Veronica'nın garajı gerçekten arabasını saklamak için kullanan çok küçük bir azınlıktan biri olduğunu hemen anladı. Ve sadece arabasını, diye fark etti Kim, çünkü çoğu insanın garajda gözlerden uzak bir yere yerleştirdiği normal kutu ve döküntülere dair hiçbir kanıt görememişti.

"Kapıyı açık bıraktıysa fazla uzağa gitmemiştir.

"Orada çalınacak bir şey yok," diye cevap verdi, her ne kadar onunla aynı fikirde olsa da. "Köşeyi dön," diye talimat verdi meslektaşına, o da geri geri gitti

ve arabayı çevirdi.

Bir dakika sonra kız kardeşinin yaşadığı sokağa döndüler.

Belinda'nın mülküne yaklaştıklarında Kim bakışlarını kısmıştı.

"Burada ne haltlar dönüyor?

KIRK ALTI

Lynne Costa'dan aldığı içeceğin kabını yere bırakırken Penn, "Her buluşmamızda kahve getirmek zorunda değilsin, biliyorsun," dedi.

Doug'a birkaç poşet fırlatarak, "Bak, bu şey olmadan düşünemiyorum bile ve sadece kendime bakmam kabalık olur," dedi. "Sadece lanet bir kahve.

"Şikayet etmiyorum," dedi Doug, şeker paketlerinin başlarını koparıp içkisine boşaltarak. "Paranı saçmak istiyorsan, yoluna çıkmaktan mutluluk duyarım.

"Peki, Bayan Nuryef'le aranız nasıl? Penn iyi huylu atışmaları yarıda keserek sordu.

Doug başını sallayarak, "Kıpırdamıyor," dedi. "Orada olmadığını söyledi ve beni evden kovdu.

"Düşünceleriniz? Penn sordu.

"Bence doğruyu söylüyor. Bence onu korumak için verdiği ilk tepki muhtemelen böyle bir şey yapabileceğini inkâr etmekti ve sonra panik başladı. Düşünmesi gereken çocukları var.'

Penn, "Bunu anlıyorum," dedi. 'Bunu beklerdim ama o zaman neden fikrini değiştirdin? Hâlâ çocukları var ve o içerideyken de beslenmeye ihtiyaçları olacak. Hikayesini "hatırlayamıyorum" şeklinde değiştirmiş bile değil. Doğrudan "Yalan söyledim ve o yanımda değildi "ye geçti.

Doug omuz silkti. "Dostum, kadın türleri hakkındaki anlayışım en iyi zamanlarda bile sınırlıdır ama Irina Nuryef tamamen başka bir seviyede. O

soluna doğru eğildi. "Alınma Lynne.

Lynne, "Alınmadı ama benim bakış açıma göre her iki ifade sırasında da eşit derecede tedirgin ve öfkeli görünüyordu," dedi. "Dün gece görüntüleri tekrar izledim ve hangisinin doğru olduğuna dair bu fincan kahve üzerine bahse girmezdim.

"Adli tıpta kaçırdığımız bir şey var mı?

Görebildiğim kadarıyla hayır. Arama iznimiz var, tişörtü bir alet kutusunun arkasına gizlenmiş bir taşıma çantasında bulduk. Kanıt zinciri tamam. Adli testler kanın Devlin Kapoor'a ait olduğunu doğruladı. Hata payı yok, tutarsızlık yok. Fiyonkla güzelce bağlanmış. Peki ya sen?'

"O kadar da değil," diye itiraf etti. 'Dün gece olay yerine tekrar gittim ve Drake'in tanık ifadesiyle ilgili bir sorun var.

"Nasıl yani? Doug sordu.

"Dükkânın içini göremiyor

musunuz?" "Ne?" diye sordular

birlikte.

'Evet, biliyorum,' dedi. 'Bunu nasıl bilemedik?

Hiç kontrol etmedikleri gerçeği onu gecenin büyük bir bölümünde

uyutmamıştı. Doug, "Dükkân o tarafta lanet bir fener gibi yanıyor,"

dedi.

Penn başını salladı. 'Kasanın arkasında kimin olduğunu görebiliyorsunuz ama diğer tarafta kimin olduğunu göremiyorsunuz. Her açıdan denedim ama göremiyorsunuz.

"Kahretsin," dedi Lynne, Doug'ın sorgulayan kaşları ise gerçeği henüz kabullenmediğini gösteriyordu.

Penn, "Bu gece oraya gidip yanıldığımı kanıtlamaktan çekinme, dostum," diye davet etti. "Ama Gregor Nuryef'i orada nasıl gördü, eğer kendisi orada değilse, bunu asla bilemeyeceğim.

"Peki öyle olabilir miydi? Doug sordu.

Kim bilebilirdi ki?

"Yani, sormak zorunda kalmamayı umduğumuz soru şimdi önümüzde duruyor," diye gözlemledi Lynne. "Dexter McCann'i kim ve neden öldürdü?

"Bunun beklemesi gerekecek," dedi DI Travis kapı aralığından. "Irina Nuryef resepsiyonda ve sadece sizinle konuşacak," dedi Penn'e bakarak.

KIRK YEDİ

"Ee," dedi Stacey, odanın diğer ucuna bakarak. "Becerileriniz neler?

Lütfen patron, *Woody'*nin *kapı aralığında belirip hatayı düzeltmesini sağla*, diye düşündü kendi kendine. Bakıcılık oynayacak zamanı yoktu.

"Kazmayı seviyorum," dedi neşeyle. 'Bunu sokakta her zaman yapıyorum. Bir şeyin dibine inmeyi seviyorum.

Stacey kapı aralığına bir kez daha özlemle baktıktan sonra, kız kazmayı seviyorsa ona kendi bahçesini vermeye karar verdi.

"Pekala, şu anki davamıza dahil olan iki kız kardeş var. Belinda ve Veronica Evans. İkisinden biri ya da ikisi hakkında bulabildiğiniz her şeyi bana bulun.

"Doğum, evlilik, çocuklar gibi şeylerden mi bahsediyorsunuz?

"Ne olursa," diye yanıtladı Stacey. Çoktan kontrol etmişti ve orada hiçbir şey yoktu ama patron bu karmaşayı çözene kadar kızı meşgul edecekti.

Bu arada, Brainbox organizatörleri Bay ve Bayan Welmsley'in iletişim numarasını tekrar aradı. Hayal kırıklığı içinde telefonu kapattı. Cep telefonu numarası sesli mesajdan kalıcı olarak meşgul konumuna geçmişti. Şimdiden iki mesaj bırakmıştı ve üçüncüsü yasaklama emri sınırına dayanabilirdi.

Tamam, işinin geri kalanı Brainbox web sitesiyle ilgiliydi. Web sitesinin zaten açık olduğu sekmeye tıkladı ve keşfetmeye başladı.

Siteyle ilgili her şey dostane, erişilebilir ve davetkâr görünüyordu.

Gerçekleri not etmeye başladı.

Brainboxes 1961 yılında başlamıştı ve üstün yetenekli çocukların dostça oyunlar ve rekabet için bir araya geldiği küçük bir topluluktu.

Popülarite 1970'ler ve 80'lerde artmış ve sonra sönmüş, ancak 90'ların ortalarında yeni bir iki günlük program, giriş ücreti, ödüller ve giriş için minimum IQ puanı ile yeni bir canlılıkla geri dönmüştür.

Hmm, Stacey bu son kısım hakkında ne hissettiğinden emin değildi. Etkinliğin harika çocuklar için olduğunu anlıyordu ama her çocuk testlerde iyi değildi ve dürüst olmak gerekirse, diğer çocukları dışlayan her şeyden nefret ederdi. Ancak, bu özel bir etkinlikti ve kimsenin bu konuda yapabileceği çok az şey vardı.

Stacey, yeniden keşfedilmesinden bu yana geçen yıllara baktığında sayıların her yıl istikrarlı bir şekilde arttığını görebiliyordu. 1995 yılında otuz bir çocuk kayıt yaptırmışken geçen yıl bu sayı altmış dörde yükselmişti. Açıkça görülüyordu ki, üstün yetenekli çocuklar yükselişteydi.

Galeriye gitti ve son etkinliklerin fotoğraf ve video karışımına sahip olduğunu, daha eski etkinliklerin ise sadece fotoğraflara sahip olduğunu gördü.

Bir yıl önceki etkinlikten görüntülere tıkladı.

Gruplar halinde çekilen fotoğraflardan gülümseyen yüzler ona parlıyordu: tüm çocuklar ve daha sonra etkinlikler boyunca farklı alanlarda çekilenler. Stacey satranç, piyano, mental aritmetik yarışması, heceleme yarışması ve son olarak da tüm küçük bölümlerin kazananlarının yer aldığı büyük bilgi yarışmasını gördü.

Ona sadece iki kısa gün içinde çocuklar için çok fazla rekabet varmış gibi geldi ama fotoğraflar çok eğlenceli olduğunu da gösterdi.

Barry Nixon'ın katılımını bulmak yeterince kolaydı. Her yıl, oyuncu listesi gibi bir etkinlik personeli listesi vardı ve Barry 2003'ten geçen yıla kadar etkinlik danışmanı olarak listelenmişti, birkaç yıl önce sadece bir etkinliği kaçırmıştı ve bunun da karısının öldüğü zaman olduğundan şüpheleniyordu.

Stacey tüm yılları not defterine yazdı ve sonra istenmeyen bir ses sessizliği bozunca durakladı.

"Islık mı çalıyorsun?" diye sordu Tiffany odanın öbür ucundan.

Kız gülümsedi. 'Evet, gösteri melodileri. Çocukken öğrenmiştim. Sessizliği dolduruyor. Çoğu zaman bunu yaptığımın farkında bile değilim.

Stacey ona sıkı bir gülümseme sundu. Sadece devam et, Stace, dedi kendi kendine.

Patron bunu halledecekti. Sadece kendini ayarlaması gerekiyordu ve iyi olacaktı.

Bu randevuları Belinda Evans ile evlendirmek kolay olmayacaktı ve kısa bir süre için patronun yanlış anlayıp anlamadığını merak etti. Belinda Evans hiçbir zaman personel listesinde yer almamıştı ve etkinliğe hiçbir resmi sıfatla katılmamış gibi görünüyordu.

Web sitesinin arama motoruna Belinda'nın tam adını yazdı ve fotoğraf etiketleme özelliği için Tanrı'ya şükretti.

Fotoğraflardan, blog yazılarından ve bahsedenlerden bulabildiği verileri eşleştirdi ve not defterine baktığında ikisinin etkinliğe en az on kez birlikte katıldığını fark etti.

KIRK SEKİZ

Bryant çöp kamyonu ile temizlik şirketinin minibüsü arasına park etmeyi başardı. Kim, Veronica'nın arabasının Belinda'nın yandaki ikinci evinin yoluna park ettiğini gördü.

Bryant, 'Fazla zaman kaybetmemiş,' diye gözlemledi.

Hiç vakit kaybetmedi. Mülkiyet sadece birkaç saat önce geri verildi. Bütün bu insanları yolun başında bekletmiş olmalı.

Mitch ona mesaj atarak sabah 6'da işi bitirdiklerini ve mülkü kilometrelerce ötedeki gerçek suç mahalliyle ilişkilendirecek hiçbir kanıt bulamadıklarını söylemişti.

İki temizlik görevlisi çöp konteynerine kutu taşıyarak yanından geçerken Kim patikada yanlamasına yürüdü.

'Hayır, hayır, her seferinde bir odayı boşaltın,' diye duydu Kim eve girdiklerinde.

Veronica oturma odasının ortasında, bir metre genişliğinde şeffaf bir halının üzerinde duruyordu.

Açık renk kot pantolon ve yeşil bir tişört giymişti. Kirlenmesini beklemediği iş kıyafetleri.

Onlara doğru baktı ve kaşlarını çattı.

Kim, odanın ortasına doğru ilerlerken parlak dergi kapaklarına basmamaya dikkat ederek, "Burada çok meşguldüm Bayan Evans," dedi.

Kim'in bu insanlara ne kadar ödediğine dair hiçbir fikri yoktu ama yığınların arkasından duvarda bir boşluk belirdiğini görebiliyordu.

"Bana bu kadar hayran olmasaydınız kız kardeşimin katilini bulma şansınızın daha yüksek olacağını düşünüyorum.

'Ve belki de biraz daha dürüst olsaydınız...'

"Bu da ne?..." dedi Veronica etrafına bakınarak.

"Kuş kafesi," dedi az önce bir yığın eski yatak çarşafını öne çeken kadın.

'Ondan kurtul, ama sağdaki kutuyu değil. Onu "kontrol edilecek" yığınına koyun.

Açıkçası Veronica, yakından izlenebilmesi için her seferinde tek bir odaya odaklanılmasını istiyordu.

Belki de Kim kadını yanlış anlamıştı ve Belinda'nın kişisel eşyalarını ya da hatıralarını sakladığından emin olmak istiyordu.

"Burada küçük bir mücevher kutusu var," dedi daha küçük olan ajan ve kutuyu Veronica'ya uzattı.

Açtı. "Belinda'nın seksenli yıllardan kalma takıları. Bu saçmalıkları severdi.'

Kutuyu kapattı ve en yakındaki siyah çöp torbasına attı. Ya da

belki de değildir, diye düşündü Kim, tüyleri diken diken

olmaya başlarken.

Bir süre kadının işgücünü yönetmeye ve yönlendirmeye devam etmesini izledi.

Duygusal bağ kurma konusundaki kendi eksikliklerine rağmen, Kim sık sık aile üyelerine, geride kalanlara, artık hayatlarında kurban şeklinde boşluklar olan insanlara karşı belli belirsiz bir empati duygusu hissediyordu. Tüm varlıklarını boş bir alan etrafında yeniden düzenlemek zorunda kalan insanlar için hissetti. Empati kuruyordu çünkü kaybı anlıyordu.

Yine de bu kadın onda hiçbir duygu uyandırmamıştı. Veronica'nın duygularıyla yüzleşmekten kaçınmak için onları bu kadar derine gömüp gömmediğini merak etmişti. Birbirlerinin hayatlarına dahil olduktan sonra Veronica'nın günleri çoğu zamankinden daha boş geçiyor olmalıydı.

Ama ölümünden bu kadar kısa bir süre sonra kız kardeşinin varlığını ortadan kaldırma ihtiyacı Kim'i soğukta bırakmıştı. Belinda bundan daha iyisini hak ediyordu. Çalıştığı yüzlerce dava arasında bir akrabasının bu kadar soğuk davrandığını hiç görmemişti.

"O değil," diye bağırdı Veronica aniden ve Kim'in daha yakından bakmasına neden oldu.

Eski kâğıtlar, ders kitapları ve alıştırma kitaplarından oluşan bir kutuydu. Veronica onu kaptı ve kendine doğru çekti.

"Bayan Evans, meşgul olduğunuzu biliyoruz ama...

'Ben izlerken siz konuşabilirsiniz, Müfettiş. Bu insanlara saat başı ödeme yapıyorum.'

Aklıma amansız kelimesi geldi. Bu kadın hiçbir konuda kimseye bir santim bile vermiyordu.

"Bayan Evans, bir iki dakikalığına tüm dikkatinizi bize verirseniz memnun oluruz, isterseniz bunu istasyonda da yapabiliriz.

"Kesinlikle yapabiliriz," dedi gözünü bile kırpmadan. 'Hafta sonunda bir ara görüşürüz. Eğer daha erken ilgilenmemi istiyorsanız, sorularınızı sormanızı tavsiye ederim, Müfettiş. Birden fazla iş yapabilecek durumdayım.

Kim, ellerini kadının boğazına sarma eğiliminin aşırı bir tepki olup olmadığını anlamak için Bryant'a baktı. Yanağındaki kas seğirmesi öyle olmadığını gösteriyordu.

"Bayan Evans, kız kardeşinizin birkaç günlüğüne nereye gittiğini biliyoruz ve sizin de bildiğinizden eminiz.

Veronica başını sallamaya başladı.

"Bizi aşağılamayın Bayan Evans. Kardeşinizin hareketleri ve planları hakkında her şeyi biliyordunuz. İkiniz birbirinize danışmadan bir fincan çayı bile zor yapıyordunuz. Lütfen bu bilgiyi neden bizden saklamayı tercih ettiğinizi açıklar mısınız?

Veronica onun ses tonundaki değişikliğe şaşırdıysa da bunu belli etmedi ve temizlikçilerin hareketlerini izlemeye devam etti.

Kim amacına ulaşmaya kararlı bir şekilde devam etti. 'Bizden bir şeyler saklamaya çalıştıkça daha çok deşeceğimin farkındasınız değil mi? Yani, ne düşünürsen düşün-'

"Ona gitmemesini söyledim ve bunun sizi nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum ve geçmişimizi kurcalamanıza yardımcı olacak hiçbir şey söylemeyeceğim.

"Bu davayı soruşturan polis memurları olarak bizi neyin ilgilendirdiğine biz karar veririz ve Belinda'nın bilinen tek akrabası olarak onun katilini bulma konusunda biraz daha yardımcı olmak isteyebilirsiniz.

Kim'in onu engellemekten kelepçelemesine on saniye kalmıştı.

'Onu öldürmek için parka çeken sapığa odaklanmanız gerekirdi, onu öldürmeye çalışmak yerine-'

"Tam olarak ne? Kim sordu.

'Hiçbir şey, Müfettiş. Lütfen sorularınıza devam edin.'

'Etkinliğe neden gidiyordu? İlgisi neydi?'

"Her zamanki gibi: çalışmak için. Bir çocuğun bedeninde yetişkin bir beyin kavramından daha büyüleyici çok az şey vardır. Gözlemlemek, etkileşimde bulunmak ve anlamak için gitti. Tüm bildiğim bu,' dedi çenesine gerginlik girerken.

Bu bilgiyi onlardan sakladığı için özür dilemiyordu ve dilemeye de devam edecekti ve Kim'den gelecek herhangi bir patlamanın bunu değiştirmesi pek olası değildi.

'Bayan Evans, Skype'tan gazetenin editörüyle yaptığınız görüşmeyi araştırdık.

Telgraf ve bize söylediğinizden çok daha önce bitmiş gibi görünüyor.

Veronica omuz silkti, etkilenmemişti.

"Tüm kitap ve dergilerin gidebileceğini söylemiştim," diye seslendi Kim'in başının üzerinden.

Temizlik görevlilerinden biri elinde bir yığın kitapla duraksadı. 'Ama hayırsever dükkanlar-'

"Atla," diye talimat verdi Veronica, belli ki kız kardeşinden geriye hiçbir şey kalmasını istemiyordu.

"Bayan Evans, Pazartesi gecesi saat 10.30 ile 11 arasında tam olarak

neredeydiniz?

Ve sonunda Veronica ona doğru döndü, yüzü sabit ve inatçıydı.

'Dedektif Stone, beni uyarmadınız, tutuklanmadım ve bu soruya cevap vermeyi reddediyorum. Şimdi gitmenizi istiyorum ve eğer bu talebimi reddederseniz resmi şikayette bulunmaktan başka çarem kalmayacak.

"Veronica, bizden ne saklıyorsun? Kim dilini tutamayarak sordu.

Kadın cep telefonunu çıkardı. "Lütfen derhal bu evden çıkın ve bizi rahat bırakın," dedi kararlılıkla.

Başka çaresi kalmayan Kim, Veronica'nın neden 'biz' kelimesini kullandığını merak ederek topuklarının üzerinde döndü ve dışarı çıktı.

KIRK DOKUZ

Penn odaya girmeden önce kadını yirmi dakika kadar bekletti.

Hem Lynne hem de Doug ona eşlik etmesi için ısrar etmişlerdi ama o reddetmişti. Şu anda o kadınla arasındaki buzlar erime noktasına gelmişti ama kadın özel bir görüşme talep etmişti ve alacağı şey de buydu. Ayrıca, eğer onlarla uğraşmaya devam ederse, aklının bir parçasını da alacaktı.

"Nuryef Hanım," dedi soğukkanlılıkla,

otururken. Elinde ne kâğıt, ne klasör, ne de not

defteri vardı. Duvardaki ses kayıt cihazına baktı.

Başını iki yana salladı. "Bir anlamı yok. Bana söyleyeceğin hiçbir şey delil olarak kullanılamaz. Ülkedeki hiçbir jüri söyleyeceğin tek bir kelimeye bile inanmaz,' dedi dürüstçe. 'Ve dürüstlük istiyorsan, benim de inanacağımdan emin değilim.

Önceki günkü performansından ve değişen hikayesinden sonra her şeyi itiraf edebilirdi ve jüri kafalarını sallayıp her kelimesini reddedebilirdi.

Ellerini masanın üzerine koyarak, "Yalan söyledim," diye fısıldadı.

'Bunu biliyoruz Nuryef Hanım. Sadece ne zaman olacağını bulmaya çalışıyoruz,' dedi soğuk bir şekilde.

Anladığını başıyla onayladı.

"Dün söylediklerim yüzünden kızgın olduğunuzu biliyorum ama artık bu yalanları söyleyemem.

Penn ona tarafsız bir gözle baktı. Yorgun görünüyordu; saçları dağınık haline geri dönmüştü. Hiç makyaj yapmamıştı. Ama en büyük değişiklik fiziksel görünümü değildi. Gözleriydi. İlk kez korkuyu görmüştü.

"Devam et, İrina," dedi. 'Buraya ne söylemeye geldiğini anlat bana.

Ellerini sıktı ve derin derin yutkundu. "O gece benimleydi. Kocam kesinlikle evdeydi.

Penn tedirginliğini sesinden uzak tutmaya çalıştı. "Bunu neden söylüyorsun?

Çünkü bu doğru. Ve insanlar ölüyor. Komşum...'

'Öldürüldü, Irina ve nedenini bile bilmiyoruz. Ama şimdi sana nasıl inanabilirim?" diye sordu sinirli bir şekilde. "Peki ifadeni değiştirdikten sonra kulübede bulduğumuz tişörtü nasıl açıklıyorsun?

Omuz silkti ve sonra başparmağının tırnağını ısırdı.

"Bunun dışında, neden gittiği konusunda yalan söylediniz?

Yine omuz silkti. "Bilmiyorum, açıklayamam ama şimdi sana gerçeği söylüyorum.

"Sana nasıl inanmamı bekliyorsun İrina?" diye sordu beynindeki kafa karışıklığı artarken.

Korku dolu olmasına rağmen çıplak ve hüzünlü bir bakışla ona baktı.

"Çünkü çocuklarımın hayatı üzerine yemin ederim ki, o gece
"Kocamın evde benimle birlikte olduğu bir
cinayet. Penn derin bir iç çekti ve
gözlerini kaçırdı. Tanrı yardımcısı olsun,
ona gerçekten inanmıştı.

ELLİ

Stacey arkasına yaslandı ve boynunu uzattı, birden ıslıkla çalınan melodinin farklı bir melodi olduğunun farkına vardı.

"Bir şey var mı? Stacey esas olarak kızı susturmak için sordu. Lütfen beni yakında kurtar patron, diye sessizce dua etti.

'Belinda'nın fotoğrafı ve üniversitenin web sitesindeki biyografisi dışında bir şey yok, ki bu biyografi bile sayılmaz, çok garip. Şimdi başlangıç noktası olarak doğum kayıtlarını arıyorum.

Evet, aynen öyle yapardı.

'Yani onları sosyal medyada görmeyi beklemezdim çünkü bunun için çok yaşlılar ama-'

"Hey," dedi Stacey. 'Kurbanımız pek çok şey için çok yaşlı görünmüş olabilir ama bu onları yapmasına engel olmadı. İnsanları yaşlarından dolayı hafife almayın,' diye uyardı ve kurbanlarınıza saygı göstermenin eğitim müfredatından ne zaman çıkarıldığını merak etti.

Tiffany şüpheyle gülümsedi. "Tamam, güzel. Her neyse, eğitimle ilgili hiçbir şey bulamıyorum, yani çok fazla yer değiştirip değiştirmedikleri ya da...'

"Devam et," diye tavsiye etti Stacey, muhtemelen gösteri melodilerini tercih ettiğini fark ederek.

Ancak kız kardeşler hakkındaki bilgi eksikliğinin gerçekten de tuhaf olduğunu kabul etmek zorundaydı. Günümüzde ve çağımızda dijital ayak izinden kaçınmak giderek daha da zorlaşıyordu. Özellikle de arşivler sürekli yüklenirken.

Stacey neredeyse internette kaçırdıkları koca bir bölüm olduğunu hissediyordu. İki kız kardeş siber uzayın karanlık bir köşesinde saklanıyorlardı.

Ama şu anda Tiffany'nin tam tersi bir sorunu vardı. Çok fazla bilgiye sahipti.

Eğer patron haklıysa ve cinayetler Brainbox olayıyla bağlantılıysa, araştırılması gereken çok sayıda insan vardı.

Şimdiye kadar iki liste yapmıştı: çocuklar ve personel ve toplamda üç yüzden fazla isim vardı.

Tüm web sitesini neredeyse tüketmişti ama 'Hall of Fame' başlıklı son sekmeye tıkladı. Sayfada her yıl final etkinliği olan bilgi yarışmasında çekilmiş bir fotoğraf vardı. Fotoğrafta her takım kendi adlarının yazılı olduğu bir panelin arkasında, diğer takımın karşısında ve aralarında bir bilgi yarışması yöneticisi ile birlikte görülüyordu.

Stacey yıllar içinde gezinirken değişen modaya gülümsedi ama fotoğrafın formatı hep aynı kalmıştı. Üç kişilik bir ekip, ellerini bir isim levhasının arkasında kavuşturmuş, edeple oturuyordu.

Parmağı fare düğmesinin üzerinde durakladı ve son fotoğrafın yanından geçip gitti.

Ekrana daha yakından bakınca gözleri büyüdü. "İmkânı yok," dedi ve telefona uzandı.

ELLİ BİR

Bryant kaldırıma çıkarken Kim, "Yemin ederim, bu kadın çekilmez, inatçı ve inatçı olduğu için listemin en tepesinde yer alıyor," dedi.

Bryant arabayı Dudley'e doğru çevirirken, "Benimkinde ikinci sırada," diye teklif etti.

Barry Nixon'ın otopsisi sırasında başka bir şey bulup bulmadığını görmek için Keats'e uğramaktan zarar gelmezdi.

"Hiç komik değilsin," diye tersledi Kim. 'Sadece yüzündeki o lanet bakışı silmek istiyorum. Yani kız kardeşinin ne kadar çabuk gitmesini istiyor?

"Dürüst olmak gerekirse, hiçbir zaman en iyi arkadaşmışlar gibi davranmadı.

"Ama her gün onlarca kez konuşuyorlardı, yani bir tür bağlantı vardı.

"Ya da kontrol," diye teklif etti.

Kim tereddüt etti ve meslektaşına döndü. Ara sıra yaptığı gözlemler anlayışlı ve konuyla ilgiliydi.

"Devam et.

'Şu ana kadar Veronica kız kardeşinin kaybıyla ilgili hiçbir duygu belirtisi göstermedi ama kız kardeşi ona yakın bir yerde yaşıyordu ve sürekli konuşuyorlardı. Normalde tüm bunların yakın oldukları için olduğunu düşünürsünüz, ancak Veronica kız kardeşini kontrol altında tuttuğundan emin olmak için bu yakınlığı sürdürmüş olabilir.

"Bryant, emin değilim?...

"Tamam, ben çocukken tatil döneminde okul hayvanlarını sırayla eve götürmek zorundaydık. Annem bunu duymak istemezdi. Evde kemirgen dediği hayvanları istemezdi. O zamanlar on iki yaşındaydım.

-'

'Bryant, emekliliğin giderek yaklaşıyor,' diye inledi.

Yine de bir tanesini eve götürdüm. Bu, tüm Sağlık ve Güvenlik ve her şey için izin belgelerinden önceydi. Öğretmenler ailenizin evet dediğine dair sizin sözünüze güveniyordu.

Kim kafasını yolcu camına vurdu.

"Her neyse, gine domuzu Rupert'i odama gizlice soktum, onu orada bırakmanın ve yatağa gittiğimde beslemenin kolay olacağını düşündüm.

"Ve? Kim bunun nereye varacağı hakkında hiçbir fikri olmadan sordu.

"Yerimde duramıyordum. Aşağıya her indiğimde birinin odama girip onu bulduğunu hayal ediyordum. O benim sırrımdı, bu yüzden eğer odamda değilsem Rupert'in fark edilmemesi için etrafta dolanıyordum.

"Veronica'nın bir sırrı korumak için yakınlarda kaldığını mı düşünüyorsunuz?

"Bunun kardeş sevgisinden kaynaklanmadığı kesin. Geçmişleri hakkında tek kelime etmiyor, yani dünyanın bilmesini istemediği bir şey var ve Belinda'nın fevri davranışlar sergilediğini tespit ettik, bu yüzden belki de Veronica onu kontrol altında tutmak için yanında kaldı. Kız kardeşinin nereye gittiğini bilmemesine imkan yok ama bunu bizden saklamak neden bu kadar önemli? Olmayan bir şeyi büyük bir şey haline getirdi.

'Vay be Bryant,' dedi.

'Evet, biliyorum, gözlemlerim anlayışlı, algısal, değerli ve

-'

"Annenden bir kobay saklamaya mı çalıştın?

Adam ofladı ve kadın şaka yapıyordu çünkü adamın bir şansı vardı. nokta. Ama ne saklamaya çalışıyordu ki?

'Bryant, sadece iki sorum var. Birincisi, bu anekdotları beni sakinleştirmek için mi anlatıyorsun?

Çünkü her zaman öyle olmuştur.

'Kapalı bir alanda sadece ikimiz olmadığımızda kızgın olmanı tercih ediyorum diyelim. Buna kendini koruma diyelim.

"Ve son olarak, Rupert'a ne oldu?

"Sırrı bir hafta boyunca sakladım. Tüm zamanımı odamda geçirdim ve arkadaşlarımla dışarı çıkmadım. Pazartesi sabahı annem kafesle birlikte okula bırakılmak isteyip istemediğimi sordu ve iyi bir tatil geçirdiğimi umduğunu söyledi.

Kim yüksek sesle güldü. "Bryant, yemin ederim...

Telefonu çalmaya başlayınca konuşmayı kesti.

'Stace, beni Bryant'ın hikayelerinden kurtaracak iyi bir şeyin olduğunu söyle-'

Stacey onun sözünü kesti ve gözleri büyürken meslektaşının konuşmasına izin verdi.

Polis memuru sözlerini bitirdiğinde, "Vay canına, Stace," dedi. "İyi iş çıkardın.

"Ne? Bryant hastane adasına vardıklarında sordu.

"Arabayı geri çevir ve beni Belinda'nın evine götür, hemen şimdi.

"Neden?" diye sordu Bryant, trafik adasının etrafında tam bir tur atarak.

"Çünkü Stacey dileğimi gerçekleştirdi ve şimdi Veronica'nın yüzündeki o gülümsemeyi silmek için geri dönüyoruz.

ELLİ İKİ

Penn, görüşme odasından çıktığında DI Travis'in kendisini beklediğini görünce şaşırmadı.

"Eee?

Adamın umutla karışık endişesini görebiliyordu.

Penn başını salladı. 'Dürüst olmak gerekirse, şef, burada neler olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Şimdi ilk hikayesine geri döndü. Onunla evde olduğuna yemin ediyor.

İki polis memuru aralarında yürürken Travis koridorun duvarına yaslandı. Konuşmadan önce onlar uzaklaşana kadar bekledi.

"Neden fikrini değiştirdi?

"Komşusunun cesedi tren raylarında bulunduğu için korkmuş. Travis,

"Tamamen alakasız da olabilir," dedi.

Penn, ikisinin de buna inanmadığını hissetmesine rağmen başını salladı.

"İçgüdülerin ne diyor? Bu sefer doğruyu mu söylüyor? Travis sordu.

'Kesinlikle bir şeyden korkuyor. Elleri titriyor, sesi biraz titrek ve çocuklarının hayatı üzerine küfrediyor. Onunla daha önce karşılaştığım iki seferdeki kadar ukala değil.

'Bu tam bir karmaşa, Penn. Tam bir karmaşa.'

'Evet, şef, öyle ve bunu daha da ileriye taşımak için gidip görebileceğim tek bir kişi var ve bundan hiç hoşlanmayacaksınız.

ELLİ ÜÇ

Kim bungalova geri döndü ve Veronica'yla koridorda karşılaştı.

Yüz ifadesi sertleşti. "Müfettiş, bu iş yorucu olmaya başladı ve gerçekten yapacak çok işim var.

Kim arama izni kartını çıkardı ve havada tuttu.

'Polis,' diye yüksek sesle bağırdı. 'Herkes kahve molasına.

Şimdi. Yakınlardaki iki ajan soru sorarcasına etraflarına

bakındı. Kim, "Dışarı," diye bağırdı ve oda boşaldı.

Kim ilk kez kadının yüz hatlarında belirsizlik gördü.

'Neden bize Belinda hakkındaki gerçeği söylemedin? Kendisinin de bir dahi çocuk olduğunu? İlk Brainbox yarışmalarından birinde yarıştığını?'

Veronica bir adım geri çekildi ve elini yeni temizlenmiş büfenin üzerine koydu.

"Üzgünüm ama bu bilginin size nasıl yardımcı olacağından emin değilim. 'İkimiz de aptal olmadığınızı biliyorken aptal gibi davranmayın Bayan Evans. Siz

Bu etkinliğe gideceğini biliyordu ve bize söylememeyi tercih etti ve şimdi etkinlikle ne kadar yakın bir bağlantısı olduğunu öğreniyoruz. Belinda bir dahi çocuktu, değil mi?'

Veronica bu konuda tek bir hece bile söyleyemeyecek kadar kendine güvenmiyormuş gibi başını salladı.

"Gitmesini istemedin mi?

Başını iki yana salladı.

"Tanrı aşkına, konuş. Sırrınızı biliyoruz ama neden bu kadar sıkı koruduğunuzu asla anlayamayacağım.

"Kendini hatırlatmak, ailemizle birlikte orada olmanın anısını canlı tutmak için başarabildiği her yıl gitti. Ayrıca çocukları, davranışlarını, tutumlarını incelemekten zevk alırdı, hatta nasıl olacaklarını tahmin edebileceğine inanırdı. Onlarla konuşur, onları sorgulardı. Onları anlamaya çalışırdı.

"Neden?" diye sordu Kim, basitçe.

"Böylece kendini anlayabilirdi.

"Anlamıyorum," dedi Bryant, "eğitimliydi, iyi bir işi vardı, iyi sunulmuştu, iyi ayarlanmıştı...

"Buraya iyi düzenlenmiş mi diyorsunuz? Veronica ellerini etrafta sallayarak sordu. 'Bunun normal olduğunu mu düşünüyorsun? Onlar öldüğünde Belinda ailemizin sahip olduğu her şeyi sakladı ve etrafını onlarla çevreledi. Her eşyanın onun için bir anısı vardı. Hepsini yeniden ele geçirmek istedi.

Kim konuşurken kadını izliyordu. "Dahi bir kız

kardeşe sahip olmak nasıl bir şeydi?

Veronica sert bakışlarını ona çevirdi. 'Tamamen yasak bölge, Müfettiş ve size hiç yardımcı olamayacağım. Ama size söyleyebileceğim şey, hiçbir ailenin bir daha eskisi gibi olmayacağıdır.

"Devam et," diye ısrar etti Kim. 'Bana Belinda'nın gelişiyle işlerin nasıl değiştiğini anlamama yardımcı olacak bir şey söyle.

Veronica yüzüne hüzünlü bir gülümseme yerleşmeden önce bir an düşündü. "Bir oyuncak bebek vardı. Benim bebeğim. Özel bir şey değildi, kumaştan yapılmış, üzerine pamuklu bir elbise dikilmiş, yüz hatları boyanmış ve saçları sarı yünden yapılmıştı. İki yaşımdayken ailem tarafından hediye edilmişti.

Kim, altmış yıldan daha uzun bir süre önce kendisine verilen bir oyuncak için ne kadar ayrıntılı bir tanımlama, diye düşündü.

"Belinda bebekken sancılanmıştı ve onu sakinleştiren tek şey Jemima'yı önünde salladığım zamandı. Bebeği dans ettirirken, yüzünü buruştururken ve kollarını sallarken beni izlerdi. Her şey için işe yarıyordu. Buna bayılıyordu ve ne zaman kendini kötü ya da üzgün hissetse Jemima'yı gösterip bana gülümsüyordu. Belinda okula başladığında bebeğimin adı "Mima" olmuştu ve hala mutsuz olduğunda kız kardeşimi sakinleştiriyordu.

Dudakları sertleşmeden önce ağzından kısa bir nostaljik gülümseme geçti.

Kim kendini Jemima'nın nihai kaderinden korkarken buldu.

"Ta ki Belinda'nın kulağının ağrıdığı bir güne kadar. Kendini iyi hissetmiyordu ve babamızın ona verdiği derslerden kolayca uzaklaşıyordu. Kulağını ovuştururken sürekli "Mima" diye bağırıyordu. Koridordaki oyuncak kutusunu işaret ediyor ve çalışmasına konsantre olamıyordu. Sinirlenen babam onu göz önünden kaldırdı. O gece onu yırtılmış ve çöpe atılmış halde buldum.

Kim şimdi Jemima'nın ve Veronica'nın anlattığı hikâyenin önemini anlamaya başlamıştı.

Tıpkı anne ve babası gibi Jemima da Belinda gelene kadar tamamen onun olmuştu ve paylaşmış, sonra da tamamen kaybetmişti.

"Bu yüzden mi Belinda önce doğsaydı seni asla doğuramazlardı dediniz?

"Mükemmelliği tattıktan sonra kim ortalama bir şey ister ki?

Veronica tersledi. "Peki ya o? Kim sordu. "Mükemmellikten bahsediyorum.

Kadın ona soğukkanlılıkla baktı. "Bu soruyu kaç kez ya da kaç farklı şekilde sorduğunuzun bir önemi yok, size geçmişimizin her ayrıntısını anlatmayacağım.

"Tamam, bana Belinda'dan bahset. Bana geçmişinin bugünü üzerindeki etkisini anlat.

Veronica onları fiziksel olarak dışarı mı atacağına yoksa şaka mı yapacağına karar vermeye çalışır gibi duraksadı.

Derin bir iç çekti.

"Aileniz hiç spor gününüze geldi mi, Müfettiş?" diye sordu.

Bryant onun yerine 'Her yıl,' diye cevap verdi. "Fasulye torbası yarışı şampiyonu," diye ekledi hafifçe.

Veronica'nın ifadesi değişmedi. "Peki, kazandığında yüzlerini gördün mü?

Bryant başını salladı.

"Eminim çok mutlu ve gururlu görünüyorlardı, sanki güneş sizin arkanızdan parlıyormuş gibi.

"Öyle olduğunu varsayalım.

"Bu baş döndürücü bir duygu. Hatta bağımlılık yapıyor. Hepimiz ebeveynlerimizin gurur duymasını isteriz ve bunu her gün çok az çabayla yapabiliyorsanız, neden yapmayasınız ki?

"Ama? Kim, onun sesindeki 'ama' kelimesini duyarak, "Ama" dedi.

"İki yaşında bir çocuğun karmaşık çarpma işlemlerini yaptığını görseniz ne kadar şaşırırdınız?

"Kesinlikle etkilenirdim," diye kabul etti

Kim. "Peki ya bir genç?

"Hala oldukça özel.

"Yirmi altı yaşında bir Oxford mezunu

mu?" "Daha az öyle," dedi dürüstçe.

"Çocuk dahilerle ilgili bir sorun var, memur bey. Sonunda büyürler ve şok faktörü ortadan kalkar. Çok az insan yapabildiği için yetenek daha az benzersiz veya özel değildir, ancak ilgi çekicidir. Artık tuhaf, ucube ya da uzaktan bile ilginç değildir.

"Ailen ondan sıkıldı mı?

"Herkesin yaptığı gibi. Çocuk dahiler büyüleyicidir, yetişkinler değil. Bu yüzden elbette ilgi azalır. Sirk sonunda şehri terk eder.

Kim, 'Ancak ilgi ihtiyacı devam ediyor,' diye fark etti.

"Doğru.

"Peki bu durum... üstün yetenekli çocuklarda nasıl ortaya çıkıyor? Kim sordu.

"Bazen uyuşturucu, bazen alkol, seks ihtiyacı, onaylanma, dikkat ve onay getiren her şey.

"Yukarıdakilerin hepsi mi?

"Ara sıra," diye yanıtladı Veronica.

"Bu tür bireylerin, muhtemelen hayatlarının tamamı olmasa da büyük bir kısmı boyunca yakın gözetime, bir güvenlik ağına ihtiyaç duyabileceklerini tahmin ediyorum.

"Evet, Müfettiş, bazıları muhtemelen öyle.

Kim bu kadını biraz daha iyi anlamaya başlayıp başlamadığını merak etti.

"Ve ikiniz de adınızı Evans olarak mı değiştirdiniz?

Veronica'nın yüzü granit gibi sertleşti.

"Bunu biliyorsan bana gerçekten hiç ihtiyacın yok demektir," dedi kendini toparlayarak ve büfeden uzaklaşarak.

"Yani, evet, Müfettiş, artık her şeye erişiminiz var.

ELLİ DÖRT

HM Prison Hewell, Worcestershire'daki Tardebigge köyünde yer almakta ve West Midlands ve Warwickshire'a da hizmet vermekteydi.

Karma kategorideki cezaevlerini barındıran bu yerde, Temmuz 2017'de aşamalı sigara yasağının başlamasının ardından çıkan bir cezaevi isyanını bastırmak üzere Tornado timleri getirilmişti.

Penn, cezaevi görevlilerinden oluşan seçkin ekibin kargaşayı kontrol altına aldığı görüntüleri izlediğini hatırladı ve kendi kariyer seçimi için Tanrı'ya şükretti. Birkaç sınavda başarısız olsaydı, o da olabilirdi ve her resmi raporda kaydedilen artan şiddet göz önüne alındığında, polis gücünün hala daha güvenli bir bahis olduğunu düşünüyordu.

Sanki yanlış bir şey yapıyormuş gibi hissederek parmaklarını masaya vurdu. Burada olmak için geçici patronundan izin almıştı ama yine de düşmanla işbirliği yaptığı için birinin omzuna vurmasını bekliyordu.

Nihayetinde, bir katili tutuklayan polis memuruydu ve duruşma sırasında o katili ziyaret etti. Burada kesinlikle hiçbir uygulama kuralı ihlal edilmiyor.

Muhafızın işaret ettiği katilin onu gördüğüne pek memnun olmamış gibi görünmesi önemli değildi.

"Ne istiyorsun lan?" diye sordu otururken. Rus aksanı karısınınkinden biraz daha kalındı.

Yine de Penn son konuşmalarından bu yana geçen sürede onun yaşlandığını fark etti. Gözlerinin kenarında belli belirsiz çizgiler belirmişti. Kırmızı, sağlıklı açık hava teninin yerini solgun, solgun bir cilt almıştı.

"Nasıl?

"Siktir git," dedi ve Penn ona doğru mini torpidolar gibi fırlayan birkaç tükürük damlasından kaçınmak için hafifçe geri çekilmek zorunda kaldı.

Penn konuşmak için ağzını açtı ama şansını kaybetti.

'Bugün ne bok yiyeceksiniz, ha? Yanlış adamı yakaladınız ve davanızı benim yalancı karım ve lanet olası düşük seviyeli bir sokak suçlusu üzerine kurdunuz.

Penn onun bakışlarıyla karşılaştı. Gözlerindeki kızgın öfkeden kaçmak mümkün değildi. Ve bu onu rahatsız etmedi. Şimdi onu bir böcek gibi lime lime etmeyi hayal eden bir sürü insanı içeri tıkmıştı. Suçluları ve kötü insanları kızdırmak onun işiydi. Orada yansımasını görmekten hoşlanmadığı şey suçlamaydı: yanlış yaptığının söylenmesinin sessiz iddiası.

Gregor acı bir sesle, "Boku yedin aynasız," dedi.

"Öyle mi? Penn gözünü bile kırpmadan sordu. Cinayetle suçlanan bir adamın tam olarak bunu söylemesini beklerdi. Ama buraya bunu öğrenmek için gelmişti. Hemen hemen diğer herkesle konuşmuştu.

"Evet, sanki şimdi beni dinleyecekmişsin gibi. O zaman beni dinlemiyordun, şimdi neden ilgileniyorsun? Suç için adamınız var. Suç için *bir* adamınız var, bu yüzden istatistikleriniz ve hedefleriniz iyi; bu yüzden o çocuğu gerçekten öldürüp öldürmediğim kimin umurunda, değil mi?

Penn dürüstçe, "Evet," dedi, az konuşuyor ama çok dinliyor ve daha da çok izliyordu.

Adam pes etmişti. Aylarca masum olduğunu haykırmış ve artık suçlu da olsa masum da olsa kaderini kabullenmişti.

'Bana bir şey ver Gregor,' dedi.

Adam ellerini açtı. "Ne istiyorsunuz? Bunun olacağını bilseydim, bana bir mazeret vermesi için bütün sokağı davet ederdim. Normal bir geceydi. İki bitkin anne baba

televizyon izliyor, çocuklar yattıktan sonra zar zor konuşuyordum. Gözlerimi zor açık tutuyordum. Normal bir gece ve bunu doğrulayabilecek sadece iki kişi var. Biri ölü, diğeri de yalancı bir lanet-'

Penn, "Hikâyesini yine değiştirdi Gregor," diye teklif

etti. Adamın meşgul ağzı açık kaldı. "Ne yaptı?

"A hikayesine geri döndü. Bütün gece onunla birlikte olduğunu

söylüyor. Kelimeler kifayetsiz kalıyor gibiydi.

'O teklif edildi Hayır daha fazla Açıklama ve o

görünüyor korkmuşama dürüst olmak gerekirse söylediği tek bir kelimeye bile güvenemeyiz.

Başı, sanki hiç umutlanmaya zahmet etmeyecekmiş gibi öne düştü.

"Başka bir şey daha var," dedi Penn, çok fazla şey ifşa ettiğinin farkındaydı ama adamın tepkisini görmek zorundaydı.

Gregor başını kaldırdı.

"Görgü tanıklarının ifadeleri düşündüğümüz kadar güvenilir değil.

"Nasıl olabilir?" diye sordu inanamayarak. "O lanet olası suçlu beni görmüş olamaz çünkü orada değildim.

Penn, Ricky Drake'in aslında kimseyi görmemiş olabileceğini açıklamamayı tercih etti. Bu onlar için çok büyük bir hataydı.

"Ama bu beni tişörte getiriyor Gregor," dedi Penn ağır bir sesle. Her seferinde buna geri dönüyorlardı.

"Daha önce hiç görmedim," dedi başını sallayarak.

"Bu doğru değil, dostum. Kurbanın kanı kulübenizdeki bir giysinin üzerinde bulundu.

Derin, yenilmiş bir nefes aldı. "Bunu kaç farklı şekilde söylemeye çalıştığımın bir önemi yok. Sana yemin ederim ki onu oraya ben koymadım.

Penn parmaklarını saçlarında gezdirdi. 'Bana bundan daha fazlasını vermelisin. Bak, bana güvenmek için hiçbir nedenin olmadığını biliyorum, ama burada benimle çalış. Son zamanlarda sana konuşma şansı veren başka biri oldu mu?

Gregor tam bir dakika boyunca ona baktı.

'Bu konuda gerçekten ciddi misin? Bu sefer gerçekten gözlerin açık mı bakıyorsun?

"Bu yüzden buradayım.

"Size şu ya da bu şekilde yardımcı olacak hiçbir şeyim yok, ama size tüm gerçeği anlatacağım ve siz de kendi kararınızı vereceksiniz.

"Devam et.

"Tişörtü buldun mu?" diye sordu.

Penn başıyla onayladı. "Dışarıda arama

yaptım. "Neredeydi?

"Sağ arka, kapıdan en uzak köşe. "İçeri girmek

için ne yapman gerekiyordu?

Penn düşündü. "Bir çift merdiven, birkaç çocuk bisikleti, saklama kutuları.

"Hepsi ön tarafta, değil mi?

Penn düşündü. 'Evet, yolun yarısına kadar ve sonra arkaya doğru temizlendi.

'Her şeyi ön tarafa koydum, dostum. Kapının her iki tarafına. Üst üste yığıyorum ve kapı aralığından itiyorum.

Evet, Penn gördüklerinden bunu tahmin edebiliyordu.

'Daha önce de söylediğim gibi, kullanabileceğiniz bir şey değil ama o tişörtü kulübenin arka tarafına koymadığımı söyleyebilirim, çünkü o şeyin içine adımımı bile atmam. Asla.

Penn anlamayarak başını salladı.

Örümcekler, dostum. Onlardan sadece korkmuyorum. O küçük pisliklerden kesinlikle dehşete düşüyorum.'

ELLİ BEŞ

"Sence Veronica her şeye erişim derken ne demek istedi? Bryant bir yaya geçidinde dururken sordu.

Evet, Kim kapıdan çıkmadan hemen önce kadının söylediklerini düşünüyordu. Tam olarak erişebilecekleri ne vardı? Artık her şeyi bilmiyorlar mıydı?

'Stace ve Tinkerbell şu anda üzerinde çalışıyorlar,' diye cevap verdi. "Ama ben daha çok Freddie Compton'ın söyleyecekleriyle ilgileniyorum.

"Veronica'yı dışarıda mı bırakıyorsun?

'Oh, Bryant, ne zaman birini eledim ki? O şimdilik sadece arka planda. İkinci kurbanımızla bariz bir bağlantısı ortaya çıkarsa onu tekrar gündeme getireceğim.

"Dün gece bir şeyler pişirmeyi denedin mi?" diye sordu ona yan yan bakarak. 'Sadece mutfağa tekrar girdiğinde yemek benzetmeleri yapma eğilimindesin. Başarısız olduğunu tahmin ediyorum.

"Ocağım benden nefret ediyor.

"Mutfak aletlerinizi mi suçluyorsunuz?" "Tabii

ki," dedi, sanki çok basit bir şeymiş gibi.

Her türlü tarifi, kitabı, interneti, YouTube videolarını ve hatta çocuk yemek köşesini denemişti ama henüz başarılı olamamıştı. Tek bir ortak payda vardı: ocağı.

Hayır, tekrar ediyorum, Veronica Evans'ı henüz göz ardı etmiyorum. Ama Stacey, Freddie Compton adındaki bu adamın on iki yıl boyunca Brainboxes'ı organize ettiğini söyledi.

Welmsley'ler devralmadan önce, yani her iki kurbanımızı da olaylarda görmüş olacak. Ortak noktalarının ne olduğuna dair bir ipucu olmalı ama daha da önemlisi Bryant, hangi cehennemdeyiz?" diye sordu etrafına bakarak.

Bryant sırıtarak, 'Endişe seviyenizin ne zaman devreye gireceğini merak ediyordum,' dedi.

Evet, ateşleniyorlardı. Kidderminster ile şu anda bulundukları yer arasında çok fazla yeşil alan vardı.

"Cleobury Mortimer adında bir köydeyiz ve şuradan sola döneceğiz," dedi, hemen dik bir tırmanışa dönüşen dar bir virajdan geçerken.

Yolcu tarafındaki çalı çırpı camına çarpınca, "Burası yol değil," diye inledi.

Yol tırmanmaya devam etti ve sonra gri taştan bir çiftlik evinin ötesine yavaşça düşmeden önce düzleşti.

"Neden biri burada yaşamak istesin ki?" diye sordu.

Bryant bir Land Rover'ın yanındaki yola yanaştı ve işaret etti. "Bunun için.

"Oh," dedi.

Ev, aşağıda bir vadiye uzanan dik ve eğimli bir bahçenin üzerinde yükseliyordu. Ev kilometrelerce uzanan kırlara bakıyordu.

Arabadan indiklerinde Bryant, "Uzaktan görünen Clee Hills," diye önerdi. "Biz çıkarken hanımımı oraya götürürdüm.

"Seni ucuz alçak.

'Romantik,' dedi başını sallayarak.

Kim omuz silkti ve evin yan tarafındaki kapıya doğru yürümeye başladı.

"Duydun mu? Bryant onun koluna dokunarak söyledi.

"Neyi duyayım?" diye sordu sabırsızlıkla, adam yürümeyi

bıraktığında. "Sessizliği.

Bu konuda haklıydı. Hiçliğin ortasındaydılar. Düzgün bir A yolundan dar ve engebeli bir B yoluna sapmışlar, sonra da tepelik toprak yola çıkan tek şeritli bir yola girmişlerdi.

Kilometreler boyunca başka bir araba gördüğünü

hatırlamıyordu. "Gerçekten anlamıyorsun, değil mi?

Hayır, gerçekten bilmiyordu. Arazi kırsaldı, izole edilmişti ve ona göre ıssızdı. Kasabanın gürültüsünün tanıdıklığından, hatta ara sıra çalan sirenlerin, çarpan kapıların, bangır bangır çalan televizyonların, açık pencerelerden gelen yüksek sesli müziğin, bardan eve dönerken şarkı söyleyen sarhoşların, oraya vardıklarında onlara hadlerini bildiren eşlerin gece geç saatlerde çıkardığı gürültüden bile huzur duyuyordu.

Kırsal kesime olan tek ilgisi, zihnindeki örümcek ağlarını temizlemek için Ninja'yla kırlarda dolaşmaktı.

"Haydi, köylü çocuk," dedi, ağır ahşap kapıyı çalarak.
Ani ses, ağır sessizliği yarıp geçti.

Cevap yok.

Kapıyı tekrar çaldı.

Kapının diğer tarafından hiçbir ses gelmedi.

"Bryant...

"Evet, biliyorum," dedi, çoktan etrafına bakınmaya başlamıştı.

Kim bel hizasındaki bir yan kapıdan geçerek, aşağıdaki eğimli zeminde kaybolan kazıklarla desteklenmiş bir güverte alanına yöneldi.

Bir veranda penceresi güverteye bakıyordu ama perdeler çekiliydi.

Kim kapıyı denedi. Kapı kilitliydi.

"Kahretsin," dedi, arazinin etrafından dolaşmaya devam ederek güverteden sert zemine geri adım attı.

"Mutfak penceresi," dedi Kim, ellerini yüzünün iki yanına kaldırıp içeri bakarak. Bryant da aynısını yaptı.

Mutfak düzenli ama boş görünüyordu.

'Burada olmalı. Arabası sağda...'

Bryant'ın sözleri bir sineğin cama çarpmasıyla son
buldu. Birbirlerine baktılar.

Bryant bir kez daha bakarken umutla, "Yılın tam zamanı, şef," dedi. İki
sinek daha içerideki pencereye çarptı.

"Tamam, yeterince adil," dedi ve güverteye geri döndü. Başlangıçta kapısını çaldıkları yan kapıya doğru ilerledi.

Ferforje bir sandalye aldı ve başının üzerine kaldırdı.

"Şef," diye bağırdı Bryant tam zamanında. "Kapı açık. Adamları hayatta ve iyiyse ve sadece ağır ağır uyuyorsa, bu yeni cam için bütçelerinin bir kısmını kurtarmıştı.

Ona katıldı ve hemen burnunu kapattı.

"Tanrım," dedi parmaklarının arasından nefes alarak. Burada ağır ağır uyuyan hiçbir şey yoktu. İkisinin de iyi bildiği bir kokuydu bu.

Çürüyen etle dolu bir odaya ancak dışkı kokusunun eklenmesiyle kıyaslanabilecek keskin, kötü bir kokuydu. Derinlemesine temizlenmesine rağmen bir evde yıllarca yaşayabilen ve ölü bir bedenden başka bir şey olduğu anlaşılamayan bir kokuydu.

Artık eve girerken acele etmelerine gerek olmadığını biliyorlardı. Sinekleri gördüğü mutfağa doğru sola döndü. Bryant sağa dönerek küçük bir resepsiyon odasına girdi.

Artık içeriden mutfağın temiz olan zeminini görebiliyordu.

Koridora doğru yöneldi. Mülk küçük alanlardan oluşan bir labirent gibi görünüyordu.

Mutfağın solundaki odanın kapısı kapalıydı. Açık kapılara hızlıca baktığında alt katta bir tuvalet ve bir hizmet odası olduğunu gördü. Ve Bryant'ın bağırması ona bilmesi gerekenleri söylemedi.

"Buradayım Bryant," diye seslendi.

Bryant koridorda ona katıldı ve başıyla kapıyı açması için hazır olduğunu işaret etti.

Kapı kolunu tuttu ve iterek açtı. Daha odaya girmeden hem uğultu hem de pis koku onları yönlendirdi.

Kim ciğerlerini doldurdu ve içeri girdi.

Bryant, gözleri önlerindeki manzarayla buluştuğunda, "Aman Tanrım," dedi.

Freddie Compton rahat bir koltukta oturmuş, geniş gözlerini perdeli avlu penceresine dikmiş, göğsünün ortasından bir mutfak bıçağı çıkmıştı.

Bir zamanlar sırılsıklam olan beyaz gömleği şimdi karnındaki yaradan akan kanla kaskatı kesilmiş, gömleğinin kıvrımları ve kıvrımları boyunca dalgalanarak bacaklarına dökülmüş ve altındaki sandalyeyi lekelemişti.

Sinekler burun deliklerine girip çıkıyor, hafifçe açık ağzının içinde geziniyor, gözlerinin etrafında vızıldıyor ve kurtçuklar gömleğinin üzerinde, cesedin yerini tespit ettiklerinde ilk tercih edecekleri yer olan yaranın etrafında geziniyorlardı.

Gözlerini bir zamanlar yürüyen, konuşan bir insan olan şeyin içinde yuva kurmuş olan topluluktan ayırdı.

"Masada ne olduğunu gördüm, şef.

Telefonunu çıkararak, "Gerçekten de var," diye cevap verdi.

Masanın üzerinde yılan ve merdiven oyunu duruyordu.

Bryant sandalyenin etrafında yürüdü.

"Göremiyorum ama X işaretinin boynunda olduğunu tahmin ediyorum ve dört ila beş gündür ölü olduğunu söyleyebilirim.

"Evet, Bryant," diye kabul etti. 'Bunun adamımızın ilk cinayeti olduğuna bahse girerim.

ELLİ ALTI

"Tamam, Tiff, ne buldun? Stacey sandalyesinde arkasına yaslanarak sordu.

Kız kardeşlerin gerçek soyadlarının Loftus olduğunu ve daha sonra annelerinin kızlık soyadına dönüştüklerini öğrendiklerinden beri internette araştırma yapmışlar ve yüzlerce hit arasında yollarını bulmaya çalışmışlardı.

"Tamam, Belinda 1957'de doğduğunda Veronica dört yaşındaydı. Alfred ve Martha Loftus çiftinin çocuğu olarak dünyaya gelmiş. Adam ekonomi profesörüymüş, çocukları da Martha büyütmüş. Belinda altı, Veronica on yaşına gelene ve her iki çocuk da okul kayıtlarından kaybolana kadar her şey normal görünüyordu. Evden taşınmamışlar, bu yüzden evde eğitim almışlar gibi görünüyor. O zamanlar yapılan bir şey değildi ve bu arada Bay Loftus da aynı zamanlarda akademiden kaybolmuş gibi görünüyordu.

"Çocuklarını okutmak için işini mi bıraktı? Stacey sordu.

"Öyle görünüyor.

"Peki, aile nasıl hayatta kaldı?

"Görünüşe göre Bay Loftus kızlarıyla, özellikle de sadece yetenekli bir matematikçi olmakla kalmayıp aynı zamanda altı yaşına geldiğinde Birleşik Krallık'taki tüm şehir, kasaba ve köyleri sayabilen Belinda ile hava atmayı seviyordu. Bay Loftus her Cuma gecesi evini insanların gelip çocuklarıyla oynaması için açardı.

Stacey boğazının arkasında ekşi bir tat hissetti.

"Oynamak mı?

"Test edin, sorular sorun ve bu ayrıcalığın bedelini ödesinler.

'Yani Belinda sergilenecek ve şantaj yapılacak bir ucubeydi. Peki Veronica'nın hediyesi neydi?'

'Heceleme ve biraz piyano çalma. Ama asıl yıldız Belinda'ydı.

Stacey o gecelerin kızlar için ne kadar eğlenceli geçtiğini merak etmekten kendini alamıyordu.

'Aferin, Tiff, bu-'

"Henüz işim bitmedi," dedi notlarına bakarak.

Son birkaç saat boyunca Stacey kendini Tiffany'nin henüz götürülmeyeceğini umarken bulmuştu. Belki günün sonunda ama şimdi değil.

"Oyun geceleri sonunda radyo, tiyatro ve televizyon gösterilerine dönüştü. Ne kadar çok iş yaparlarsa o kadar çok talep görüyorlardı. Yetmişli yılların başında bir süre Avrupa'da turne yaptılar ve New York'a gittiler. Ondan sonra halka açık pek bir şey bulamadım ama yaptıkları son televizyon programının görüntüleri bende var.

"Yukarı çek," dedi Stacey, sandalyesini ofisin diğer ucuna götürerek. Ekranın canlanmasını izledi.

Set tipik bir sohbet programı düzenindeydi; Kenny Franks adlı sunucu cam bir masanın solunda, aile ise sağında oturuyordu. İki kız yan yana oturuyor, ebeveynleri de arkalarında daha yüksek taburelerde oturuyordu.

Stacey ilk olarak kızların görünüşünden etkilendi. Belinda'nın on ya da on bir, Veronica'nın ise on dört yaşlarında olduğunu tahmin etti. Her ikisi de aynı çiçek desenli elbiseyi giymişlerdi ve başlarının solunda bir fiyonk vardı. Kısa beyaz bilek çorapları ve düz bale ayakkabıları görünümü tamamlıyordu. Belinda'nın yaşına uygun bir kıyafetti ama büyük kızın üzerinde uyumsuz duruyordu.

Her ikisi de bacak bacak üstüne atmış ve ellerini kucaklarında düzgünce k a v u ş t u r m u ş bir şekilde oturuyorlardı.

Stacey tüm bu resimle ilgili oldukça rahatsız edici bir şey buldu.

Kamera, ekose desenli ceketinin yakaları kadar geniş bir gülümseme takınan sunucu Kenny'ye zoom yaparken Stacey, "Sesi açın," dedi.

'...ve başarılarının sırrı çalışmak, çalışmak, çalışmak mı? Kenny kızların başlarının üzerinden ebeveynlere bakarak sordu.

"Kesinlikle," diye cevap verdi Bay Loftus espri yapmadan. 'İnsanın bir yeteneği varsa bunu geliştirmesi ve uygulaması gerekir.

Kızlara gülümseyerek, "Ama eğlenmek için biraz zamanınız var mı?" diye sordu. "Elbette," diye cevap verdi Bay Loftus ama ayrıntıya girmedi.

"Ve siz güzel genç hanımlar, tüm bu sıkı çalışmanın sonuçlarını bizim için göstereceksiniz, değil mi?

Seyirciler beklentiyle alkışlarken iki kız da başını salladı.

"Bu gerçekten eğlence mi? Ev sahibi görünmez bir yapımcının elinden bir kart alırken Tiff fısıldadı.

'Tamam, burada önceden hazırlanmış birkaç matematik sorumuz var. Belinda ile başlayacağız.

Stacey kızın yüz ifadesinin hiç değişmediğini fark etti.

'Tamam, üçün ilk sorusu. Üç bin iki yüz elli dört ile yedi bin altı yüz doksan üçün çarpımı kaç eder?

İki kez göz kırptıktan sonra, 'Yirmi beş milyon otuz üç bin yirmi iki,' diye yanıtladı.

"Aman Tanrım," dedi Tiff öne doğru eğilerek.

Kenny yüksek sesle güldü ve etrafına bakındı. "Buna inanamıyorum. O kesinlikle haklı.

Seyirciler alkışladı ve tezahürat yaptı. Belinda cevap olarak gülümsedi, anne ve babası gururla parladılar ama Veronica duygusuz ve hareketsiz kaldı. Kız kardeşinin soruyu doğru yanıtlamış olması onu hiç şaşırtmamıştı.

Kenny kıza doğru öne doğru eğildi.

"Kartımı gördün mü?

Gülümsedi ve başını salladı. "Ben hilekâr değilim, efendim.

"Tamam, bakalım bu sefer biraz daha zorlaştırabilecek
miyiz? "Bundan hoşlanmadım," dedi Tiffany.

Stacey, "Ama yine de izlemeye devam ediyoruz," diye gözlemledi.

"Tamam, yetmiş üç bin altı bölü on yedi ve çarpı yüz kırk üç kaç eder?

Üç kez göz kırptı. '614,109.29,' diye cevap verdi.

Kenny şaşkınlık içinde seyircilere döndü. "O haklı, millet.

Seyirciler alkışlarını gürletti.

Alkışlar dindiğinde, 'Hayret vericisiniz genç bayan,' dedi. "Son sorunuz için hazır mısınız?

Yutkundu ve başını salladı.

Stacey kendini öne doğru eğilmiş buldu.

'Tamam, işte başlıyoruz. Yedi yüz altmış yedi çarpı yüz on bölü on bir ve çarpı üç yüz on altı kaç eder?

Dört göz kırpıyor. "Bu iki milyon dört yüz yirmi üç, yedi yüz yirmi... bir eder.

Kenny'nin yüzü son rakama kadar şaşkınlık içindeydi. Seyirciler umutla beklerken kaşlarını çattı.

"Neredeyse," dedi zoraki bir
tezahüratla. Seyirciler sessizce
bekledi.

'Bir rakam eksik söylediniz. Yedi yüz yirmi, yedi yüz yirmi bir değil, ama yine de oldukça yakın,' dedi, kalabalık coşkusuzca alkışlamaya başlarken.

Görüntüler oynamaya devam ederken Tiff, "Vay canına, çok gergindi," dedi. 'Yani, bir hata ve kalabalık-'

'Çünkü herkes bazen hesapları yanlış yapabilir,' diye gözlemledi Stacey. 'Görmek istedikleri şey hiç yanlış yapmayan biri. Artık onun yanılabilir olduğunu biliyorlar. Az önce sorduğu inanılmaz derecede zor iki soruyu unutun.

hiçbir yetişkinin cevaplayamayacağı bir soruyu doğru cevapladı. Yanlış yaptı ve ne kadar yanlış yaptığı önemli değil.

"Ama o sadece...

'Tiff, bana bir iyilik yap. Tekrar oynat ve sesi kapat,' dedi Stacey. "Sadece şu son soru.

Sesin dikkat dağıtıcı etkisi olmadan mikro ifadeleri fark etmek daha kolaydı. Kamera soruyu soran Kenny'de.

"Birini kaçırdım," dedi Stacey beş göz kırpışını sayarken. Diğer iki sorudan daha fazla göz kırpmıştı.

"Bir ne?

'Mikro tikler: matematik problemini çözerken gözlerini izleyin. Son soruda gözlerini daha fazla kırpıyor.

"Daha zor bir soruydu," diye yanıtladı Tiff. 'Beyninin çalışması için daha fazla aşama vardı.

"Ve eğer cevabı çok yanlış olsaydı anlayabilirdim ama bir basamak eksikti.

"Ee, nesin sen?...

"Sanki yanlış yapmak için daha çok çalışıyormuş gibi.

Tiffany başını salladı. "Hiç sanmıyorum," dedi ve görüntüyü ilerletip duraklatma tuşuna bastı.

Yanlış cevabın ardından Bay Loftus'un yüzünün yakın çekim görüntüsüydü. Kızarmış ve cani görünüyordu.

Tiff ona döndü. "Eğer bu olası bir sonuç olsaydı, bilerek yanlış yapar mıydınız?

ELLİ YEDİ

Keats ve Mitch bir dakika arayla geldiler ve bir süre ön kapının önünde sohbet ettiler.

Acele etmeyin çocuklar, diye düşündü. Neredeyse bir saattir bekliyor değillerdi.

Kadının ihbarının ardından ekip arabaları geldiklerini haykırmışlardı, ancak çevredeki kırsal alan ve vahşi yaşam bundan pek etkilenmemiş görünüyordu.

Ne yol kapatma ne de yol saptırma vardı, sadece ön kapıya bir kordon şeridi çekilmişti. Tüm bu telaşın nedenini görmek için bir kişi bile gelmemişti.

Ekip arabalarından biri, onları bulduklarında komşuları sorgulamakla görevlendirilmişti ve yirmi dakikadır ortalıkta görünmedikleri için pek umutlu değildi. Bu onun bildiği gibi kapı kapı dolaşıp sorgulama değildi. Mahalle gözetimi ve CCTV'nin de bir fiyasko olacağından şüpheleniyordu.

Keats koridordaki iki memurun yanından başını sallayarak ve yarım bir gülümsemeyle geçti. Günün birinde o yarım gülümsemelerden birine sahip olacaktı. Bu onun arzuladığı bir şeydi.

Keats alaycı bir tavırla, "Uygun bir şekilde giyindiğini gördüğüme sevindim," dedi ve kızın ayaklarına baktı.

Bugün o gün değildi.

Normalde Bryant arabasının bagajından mavi koruyucu terlikler çıkarmayı başarmıştır.

"Biraz acelem vardı," dedi kurbana bakarak.

"Adamının bir yere gideceğinden emin değilim," dedi, bakışlarını onun üzerinde gezdirerek. Kahretsin, buna verecek bir cevabı yoktu.

"Evet, Bryant, neden bana hatırlatmadın?" diye sordu onu dürterek.

"Tamam, benim hatam," dedi ellerini kaldırarak.

Keats cesede yaklaşarak, "Affedildin," dedi.

Bir sinek sürüsü, bir kuş sürüsü gibi cesetten havalandı. Keats gözünü bile kırpmadı.

"Mevcut davanızla bağlantılı mı?" diye sordu, masa oyununa bakarak. "Evet," diye cevapladı.

"Ve diğer ikisinden önce öldürüldü," diye gözlemledi Keats, ona yetişirken.

Sandalyenin arkasına doğru yürüdü ve kalemini kullanarak gömleğin yakasını kenara çekti.

"Onda X var ama tabii ki bunu zaten biliyorsunuz.

Tartışmaya ya da yalan söylemeye zahmet etmedi. Onu yeterince iyi tanıyordu.

Mitch odaya girdiğinde Kim, "Ah, tam aradığım adam," dedi. Telefonunu tekrar cebine yerleştiriyordu.

"Adamın ek iş falan mı yapıyor?" diye sordu.

"Pardon?

'Penn daha sonra uğrayıp beni görmek istiyor. Sanırım bu davayla bir ilgisi yok?'

Kim başını salladı. Penn, Mitch'ten West Mercia'daki teknisyenlerden alamayacağı neyi alabilirdi ki? Ona daha sonra yetişmek için bir not aldı.

Mitch önce etrafına, sonra cesede, sonra da ona baktı. 'Bu hafta bir tür ödül mü alacaksın? Teknisyenlere gerçekten bulabildiğimiz en kötü sahneleri mi verelim?

'Bazılarını memnun etmek yok,' dedi masaya yaklaşarak. "Bu masa oyunu sana yeni mi görünüyor Mitch?

İyice baktı ve omuz silkti.

'Bir ipucu yok. Kesinlikle eski ve yıpranmış değil, neden?'

"Düşünüyorum da, koleksiyoncu olmadıkları sürece orta yaşlı dulların pek çoğu etrafta yepyeni masa oyunları bulundurmaz ve ben buralarda başkalarını da görmüyorum ve bakın," dedi, işaret ederek. "Başlangıç pozisyonuna iki sayaç yerleştirilmiş. Neden?

"Bu bir retorik mi?" diye sordu.

"Çünkü amaç oyun değildi," diye cevapladı. 'Katilimiz oyun oynamak istemedi, o zaman neden uğraşsın ki?

Sessizlik.

"Bu bir retorik değildi, çocuklar, bu yüzden cevaplara açığım.

"İlk kurban bir salıncaktaydı," diye düşündü Bryant. 'İkincisi seksek, üçüncüsü de masa oyunundaydı. Gerçekten oynamak için değilse ne istediğinden emin değilim.

'Ben de öyle ve beni rahatsız eden de bu. Buna bakarak oyunların amacını anlamıyorum. Kuruluyor ama oynanmıyor, neden?" diye tekrar sordu.

"Bir şeyi kanıtlamak için mi?"

diye sordu Bryant. "Kime?

Kurbana mı yoksa bize mi?

Meslektaşı omuz silkti.

'Ama,' dedi yüksek sesle düşünerek, 'oyun cinayet kadar önemliyse, doğru yapılması gerekir. Adamımız burada oynanacak bir masa oyunu olacağını düşünemezdi. Yanında getirmiş olmalı,' dedi etrafına bakarak.

"Bir dakika bekle," dedi ve mutfağa geri döndü. Bryant hemen arkasındaydı.

Mutfak masasını göstererek, 'Kutu orada, şef,' dedi.

"Peşinde olduğum kutu bu değil," dedi sallanan çöp kutusunun

kapağını kaldırarak. 'Aha, işte buradasın. Mitch,' diye seslendi

Bryant'ın omzunun üzerinden.

Eldivenlerini takarak odaya girdi.

Selofan ambalajı işaret etti. 'Her yerinde parmak izlerini bırakmadan o şeyi tutamazsın. Çıkması tam bir kabus. Bir paket bisküviyi açmak gibi.

Mitch çöp kutusuna uzanırken bir kanıt torbası açtı. Selofanı çıkardı ve ışığa tuttu.

Ona doğru gülümsedi.

"Evet, Müfettiş, sanırım elimizde bir şey var.

ELLİ SEKİZ

"Tamam, o tarihten sonra halka açık performanslar konusunda çok az şey bulabiliyorum," dedi Stacey, google hitlerini tararken.

"Belinda on beş yaşında Oxford'a girdi ve dört yıllık matematik eğitimini yarı sürede tamamladı. Her gece eve gelebilsin diye tüm aile şehre taşındı. Muhtemelen evde çorap çekmecesi olmasını istiyordu. Bu süre zarfında Veronica'nın nerede olduğu belli değil,' dedi Tiffany.

Geri çekil. Çorap çekmecesi nedir?' Stacey kaşlarını hissederek sordu Kaldır.

"Babası muhtemelen onun her gece eve gelmesini istiyordu, böylece boş zamanlarını daha fazla bilgi ve öğrenmeye ayırıyor. Evdeki çorap çekmecem gibi. Ne kadar dolu olursa olsun oraya bir küçük enayi daha koyabilirim.

Stacey yüksek sesle güldü.

"Her neyse, bulabildiğim kadarıyla kızlar otuzlu yaşlarına kadar aileleriyle yaşamaya devam etmişler, anne ve babaları bir araba kazasında ölmüş. Cenazenin ertesi günü her ikisi de isimlerini annelerinin kızlık soyadıyla değiştirmiş ve şu ana kadar gözden kaybolmuşlar...'

Stacey'nin telefonu çalınca Tiffany konuşmayı kesti.

Bir düğmeye bastı. "Eller serbest, patron," diye tavsiye etti.

Üçüncü bir kurbanımız var, Stace. Önceki Brainboxes organizatörümüz. Günlerdir ölü.'

Tiffany odanın diğer ucundan dikkatle dinlerken, "İlk kurban mı?" diye sordu.

"Evet, telefon numarası bende var ama telefon Mitch'te, o yüzden bunu yaz.

Stacey patronun söylediği cep telefonu numarasını yazdı.

"Konuya gir, Stace. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Özellikle de Brainboxes etkinliğini düzenlemeyi neden bıraktığını ve devrettiğini bilmek istiyorum. Bunun Belinda Evans ya da Barry Nixon ile bir ilgisi var mı?'

"Tamam patron, Belinda'dan bahsetmişken..."

"Biz dönene kadar bekleyemeyecek bir şey var

mı?" "Hayır patron ama yine de kazıyorum ve

bununla-

'Peki, bırakın Tink devam etsin...'

"Ben Tiff, patron," dedi Stacey, patronun hatası karşısında yanaklarının ısındığını hissederek.

'Evet, biliyorum' diye cevap verdi. 'Patron, eller

serbest sistemindesiniz,' diye heceledi. 'Evet,

bunu ben de biliyorum. Sorun nedir?'

"Yok bir şey, birazdan görüşürüz," dedi ve aramayı

sonlandırdı. "Tiff, bunun için üzgünüm-

"Ne hakkında?" diye sordu parlak bir

sesle. "Patronun adını unutması.

Nedense kız için kendini kötü hissetti.

"Unutmamış Stacey," dedi gülümseyerek. "Patron bana bir lakap taktı.

ELLİ DOKUZ

'Ara verdiğimize sevindim, şef, ama ne oldu? Buradan bir an önce uzaklaşmak istersiniz diye düşünmüştüm.

O haklıydı. Cleobury Mortimer köyüne vardıklarında Kim ona kenara çekmesini söylediğinde ve bir kez daha insan varlığına dair izler gördüğünde ikisi de şaşırmıştı.

El yazısıyla yazılmış tabelaları ve dışarıda iki masası olan küçük bir kafe onu çağırmıştı. Şu anda taze kahveye ve temiz havaya ihtiyacı vardı. Freddie Compton'ın çürüyen bedeninin kokusu burun deliklerinin zarlarına sinmişti. Ayrıca düşünmek için bir dakikaya ihtiyacı vardı.

"Bryant, tüm suç mahallerinin ortak noktası nedir?"

"Kurbanların hepsi ölüydü," diye teklif etti, akıllıca.

Burnundan derin nefes alarak, 'Bu tür bir tepki sana bitki kazandırmaz,' dedi.

"Belli ki bir tür oyun oynamakla ve ensedeki X harfiyle bağlantısı var.

'Evet, bu konuda, yerleştirme konusunda. Ne düşünüyorsun?'

Omuz silkti. "Ulaşması kolay.

"Öldükten sonra uygulanmış, o zaman bunun ne önemi var?" diye düşündü. 'Zaten içlerine bir bıçak soktu, oldukça samimi bir şekilde. Ölmelerini istiyor, öyleyse neden umursuyor?

'Belki boyun önemlidir. Belki de vücudun o kısmı onun için bir şey ifade ediyordur.

"Ya kıyafetler?" diye ısrar etti. 'Her zaman yerinde, her zaman doğru, hiçbir şey görünmüyor. Sanki...'

Bryant onun başının üzerinden bakarak, "Saygı," dedi.

"Kesinlikle," diye onayladı Kim. "Sanki onlardan nefret ediyor ama onlara saygı da duyuyor. 'Ben çocukken...'

'Tanrım, şimdi senden birinin zamanı değil-'

"Çocukken hatırladığım kadarıyla sadece bir tokat yemiştim. Kötü bir şey değildi, sadece kafamın arkasına bir tokat. Babam yan komşumuzdan nefret ederdi. Sürekli onun aletlerini ödünç alır ve haftalarca geri getirmezdi. Babam her zaman gidip onları geri istemek zorunda kalırdı. Kapıya gelip babamın zımpara makinesini ödünç istediğinde on yaşlarındaydım. Ona şarjlı matkabı geri getirdiğinde alabileceğini söyledim.

Kim kıkırdadı. "Seni küçük arsız herif.

'Kesinlikle,' dedi Bryant. 'Bu yüzden tokat yedim. Büyüklerinize yan bakmadınız. Ne olursa olsun saygı gösterdin.

"Aynı şeyi düşünüyoruz, değil mi? Kim sordu. "Katilin yetişkin bir dahi çocuk olduğunu.

ALTI

"Stacey'nin bu işte çok daha hızlı olacağının farkında mısın?" diye sordu Bryant, Amazon'da gezinirken.

"Yapacak yeterince işi olmadığını mı düşünüyorsun? Kim Wikipedia'ya anahtar kelimeler yazarak sordu. "Biraz araştırma bizi öldürmez.

"Kahretsin, bu ekran çok küçük," dedi yine yanlış tuşa basarak.

"Gözlüklerini tak ve bu kadar kibirli olmayı bırak," diye mırıldandı.

Garson boş bardakları almak için yaklaştı.

Çocuk dahiler hakkında hiçbir şey bilmediklerini ve bilen birinin tavsiyesine gerçekten ihtiyaçları olduğunu çabucak fark etmişlerdi.

Bryant, 'Buralarda bir yerde bir kitap olmalı,' dedi. 'Amazon'da her şey için bir kitap var.

Kim gözlükleri olmadan doğrudan ona baktığı için endişelendi.

Sormak için ağzını açtığında adamın yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. 'Bir şey buldum. Doktor Gerald Kennedy'nin kendi yayınladığı *Çocuk Dâhiler - Şimdi Neredeler?*

"Tam da ihtiyacımız olan şeye

benziyor. "Prime'dan sipariş

edeyim mi?

"Kitabı unut Bryant, benim asıl istediğim yazar.

ALTMIŞ BİR

Penn bir gün içinde ikinci kez sanki yanlış bir şey yapıyormuş gibi hissetti. Sadece bu sefer öyleydi.

Daha önce Gregor Nuryef'i hapishanede ziyaret etmek için Travis'in iznini almıştı, son derece usulsüz olmasına rağmen. Ama bu kez ne şefin izni ne de onun bilgisi vardı. Meslektaşlarından hiçbirinin ne yaptığını bilmemesi ve sorumlu tutulamaması en iyisiydi. Her türlü pislik sadece ona ait olacaktı.

"Selam Mitch," diye selamladı teknisyenin morgun yanındaki yarı laboratuarına girerken.

"Yo," dedi tavuklu salatalı sandviçini çiğneyerek. 'Öğle yemeğini kaçırdım,' dedi sandviçin geri kalanını üçgen pakete geri koyarken.

"Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Penn, tezgâhın üzerine bir kanıt torbası koyarak.

'Bana henüz teşekkür etme. Ne istediğini bile bilmiyorum.' "Ben-

"Ben çıkıyorum, Mitch, görüşürüz... oh, burada neyimiz varmış? Keats odaya girerek sordu. "Dedektif Müfettiş Stone'un ekibinin en zeki üyesi dışında.

"Pardon? Penn sordu.

'Anladığım kadarıyla çoktan Batı Mercia'ya geri dönmüşsünüz, yani bu şanslı bir kaçış...'

Penn gülerek, "Bu geçici bir durum," dedi. Patolog da bunun tamamen farkındaydı.

"Ah, o kadar da zeki değilsin demek?" dedi tezgahın üzerindeki çantaya bakarak. "Nedir bu?

Mitch sandviçinden bir ısırık daha alarak, "Ben de tam b u n u öğrenmek üzereydim," dedi.

Keats'in hareket etmediğini fark edince kanıt çantasını açtı ve Gregor'un bahçe kulübesinden aldığı tişörtü ortaya koydu.

İkisi de önce aşağıya, sonra da yukarıya, sorgulayarak ona baktılar.

'Şu anda cinayetten yargılanan bir adam var. Dava ç ö k ü y o r ve ona karşı elde kalan tek somut kanıt bu.

"Sizin davanız mı? Keats gözlüklerinin üstünden bakarak
sordu. Penn başıyla onayladı.
"Ve sonuçları ne olursa olsun tek istediğiniz gerçek mi?" "Kesinlikle,"
dedi tereddüt etmeden.
Keats ceketini çıkarmaya başladı ve Mitch'e yan gözle baktı. "O
zaman işe koyulsak iyi olur.

ALTMIŞ İKİ

"Tüm bu süre boyunca telefonunuzda kitap okurken neden Manchester'a doksan milden fazla yol geldiğimi bana hatırlatır mısınız? Bryant sordu. "Eminim artık her şeyi biliyorsundur.

Stacey, sosyal medya kanalları aracılığıyla psikoloji profesörünün izini bulmak için sihrini konuşturmuş ve acil bir toplantı talep etmişti. Kim numarayı alıp onu arayana ve biraz daha bilgi verene kadar reddetmişti. Saat beşte Manchester Üniversitesi'nde buluşmayı kabul etmişti.

Woody'yi arayıp planlarını bildirmeden önce Bryant'ın elli mil gitmesini beklemişti. Yolu yarılamışken ona geri dönmesini söylemenin pek bir anlamı yoktu.

Kim telefonunu bıraktı ve etrafına bakınmaya başladı.

"Böyle bir kitabı yazmak için ne kadar araştırma yapılması gerektiği hakkında bir fikriniz var mı?" diye sordu.

Geniş üniversite kampüsüne giriyorlardı ve Oxford Yolu boyunca Christie's Bistro'yu arıyorlardı, neden daha önce geçtikleri Starbucks'lardan birini buluşma yeri olarak seçemediğini merak ediyorlardı.

"Eee... hayır, çünkü ben bir polis memuruyum.

"İddiaya göre," diye espri yaptı. 'Kitaptakiler onun bilgisinin onda biri kadar. Sorular sorabilmemiz gerekiyor ve teknoloji düşündüğümden daha fazla ilerlemediyse bunu kitapla yapamayız.

"Biliyor musun, bazı günler diğerlerinden çok daha uzun görünüyor," dedi kafeyi görüp içeri girerken.

Ekibi, daha kısa bir süre önce sekiz saatlik vardiyalara mahkûm edildikleri için sızlandıklarını ne çabuk unutmuştu ve şimdi ikisi birlikte saat 17:00'de, evden iki saat uzakta ve görünürde günün sonu belli olmadan çalışıyorlardı. Bazı insanları memnun etmek mümkün değildi.

Heykeller, kitap rafları ve kanepelerle dolu yüksek tavanlı mağara gibi bir odaya adım attı. Evet, burası zincir bir kahve dükkânı değildi, diye itiraf etti, taze çekilmiş kahve çekirdeklerinin aromasının tadını çıkararak.

Gerald Kennedy'yi, deri kaplı kitaplardan oluşan bir duvarın önünde, bilimsel bir yağlı boya portrenin altında oturan yazar fotoğrafından fark etti.

Bryant yanına yaklaşırken, "Bana duble espresso," dedi.

Adam tezgâha doğru yöneldi ve o da köşedeki, yazarın fotoğrafından biraz daha yaşlı görünen sakallı adama doğru ilerledi. Sakalı yüzünden olduğunu fark etti. Fotoğraflarda katran siyahıydı ama gerçek hayatta griyle doluydu.

"Bay Kennedy," dedi elini uzatarak. 'DI Stone ve şuradaki de meslektaşım DS Bryant. Bizimle kısa sürede görüşmeyi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

'Hiç de değil, memur bey. Tüm çaba size aitti. Günün bu saatinde normalde olduğum yerdeyim,' diye gülümseyerek kitabını masanın üzerine bıraktı. 'Ve itiraf etmeliyim ki nasıl yardım edebileceğimi düşündüğünüz konusunda meraklandım.

Kadın şüpheleriyle birlikte davalarını daha ayrıntılı bir şekilde anlatırken sessizce dinledi.

Bryant geldi ve içkilerini masaya koydu. İki adam birbirlerini sessizce selamladılar.

"Yani katilin tüm bu insanlara karşı bir tür kin besleyen eski bir çocuk dahi olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Bryant, "Ya öyle ya da Brainbox etkinliğinden gerçekten hoşlanmayan biri," diye önerdi.

Ted'in olayla ilgili açıklamasını hatırlayarak, 'Bu anlaşılabilir bir şey,' diye itiraf etti.

"Hiç gitmedim," diye itiraf etti Gerald.

"Yapmadın mı? Kim şaşırarak sordu. "Üstün yetenekli çocuklara bu kadar ilgi duyan birinin çok değerli bir araştırmayı kaçırdığına eminim.

"Benim ilgimi yanlış anladınız," dedi içkisini yudumlarken. 'Benim merakım onların sonraki yıllarında yatıyor. Sahne ışıkları söndükten sonra normal, tatmin edici bir hayat sürüp sürmedikleri ve ben de çok ünlü beş tarihi vakaya odaklandım. Buster Keaton'ın vodvillerde oynayan bir çocuk olduğunu biliyor muydunuz? Babası onu sahneye fırlatırken hiçbir duygu göstermemesi için eğitilmişti. Hayatının ilk birkaç ayında bir bavulun içinde uyumuş.

"Bir de Clara Schumann vardı, beş yaşına kadar konuşmayan yetenekli bir piyano sanatçısıydı. Babası çok para kazandı ve onun için günlüğünü bile yazdı. Evlenmek için babasını terk ettiğinde, paranın bir kısmını alabilmek için dava açmak zorunda kalmış. Benim merakım bu zavallı çocukların uyum sağlayıp normal bir hayat yaşayıp yaşayamayacaklarını öğrenmekti.

"Ve? Kim sordu.

"Sonunda net bir cevap olmadığı sonucuna vardım. Çocuklarını korunması gereken bir can olarak görmeyi bırakan ve onları bir araç, para kazanılacak bir varlık olarak gören ebeveynler var. Bu çocuklar memnun etme ve performans gösterme ihtiyacından nadiren kurtulurlar. Öte yandan, bunu farklı şekilde ele alan bazı ebeveynler de vardır. *"Tepedeki Çocuklar "*ı duymuş olabilirsiniz.

Kim başını salladı.

"Bu kitap, dış uyaranlardan uzak, başarma baskısının olmadığı ama entelektüel uyaranlarla dolu bir ortamda yaşayan, aşırı başarılı bir aile hakkında. Her dürtü ya da meraktan en iyi şekilde yararlanmaları için teşvik edilmişler. Anlatılanlara göre tüm çocuklar büyüyüp toplumun değerli birer üyesi olmuşlar.

"Yani, olası psikolojik sorunlar için ebeveynleri mi suçluyorsunuz?

'Kimseyi suçlamıyorum. Bir ebeveyn olarak, çocuğunuz yaşının ötesinde yetenekler sergiliyorsa ne yapmanız gerekir? Bunu görmezden mi gelmelisiniz, saklamalı mısınız, bastırmalı mısınız? Bu çocuğa yardımcı olur mu yoksa potansiyelini gerçekleştirmesi için onu cesaretlendirmek mi gerekir? Olabileceği her şey olması için?

"Ne pahasına? Kim sordu.

"Bunun bir önemi var mı?" diye sordu, açıkça şeytanın avukatını oynuyordu. 'Bunlar geleceğin bilim insanları ve büyük beyinler-'

'Aah, şart değil,' dedi Kim. 'Kitabınız Winifred Stoner adında bir kadının çocuğunu dahi olarak yetiştirdiğini ama annesi öldükten sonra hiçbir şey yapmadığını anlatıyor. Üstün yetenekli çocukların yaratıcı yetişkinler olması gerekmez ve yaratıcı yetişkinlerin de üstün yetenekli çocuklar olması gerekmez,' dedi ilk birkaç paragrafı yorumlayarak.

Adam yüksek sesle güldü. 'Kendi sözlerimden alıntı yaptığınız için teşekkür ederim ama ben tartışmanın her iki tarafını da sunuyorum, Müfettiş. Bu içinden çıkılması kolay bir konu değil ve ne siyah ne de beyaz. Brainbox etkinliği hakkındaki yorumunuzu ele alalım. Varlığına açıkça karşı mısınız?'

"Kulağa pek de eğlenceli gelmiyor," diye itiraf etti. 'Acaba bu çocuklar çocukluğun eğlencesini kaçırıyorlar mı, sadece yetişkinlerin hayranlığını tatmin etmek için çok mu hızlı büyüyorlar?

"Tamam, burada olabildiğince objektif olacağım ve eğlenceli bir çocukluk fikrini kaçırdıklarını düşünüp düşünmediğinizi soracağım.

"Muhtemelen," diye itiraf etti Kim.

"Büyürken sizin için eğlenceli olan neydi?"

"Speedway ve klasik bisikletler," diye
cevapladı.

"Peki, sınıfınızda aynı şeyi yapmaktan hoşlanan kaç çocuk var?"

"Bildiğim kadarıyla yok," diye itiraf etti Kim.

"Benim eğlence anlayışım ağaç
numaralandırmaktı. "Ha? Bryant
sordu.

"Dünyadaki her ağacı numaralandırmak istiyordum, bu yüzden dışarı çıkıp bulabildiğim her ağaca bir numara kazıyordum.

Kim, 'Evet, bu çok tuhaf,' dedi.

"Kesinlikle, ama tahmin edin ne oldu, akranlarımdan hiçbiri bana

katılmak istemedi. "Şok edici.

'Peki, normal eğlence nedir? Böyle bir şey olduğundan bile emin değilim.

"Ama her zaman çok ciddiler," dedi Bryant araya girerek. "Kötü niyetli değilim ama bu çocuklardan bazıları oldukça sinir bozucu görünüyor.

'Üstün zekalı olmayan pek çok çocuk gibi, memur bey. Üstün zekalı çocuklar özellikle can sıkıcı değildir, ancak hiç herkesten daha fazla şey bildiğinizi düşündüğünüz bir odada bulunup bulunmadığınızı sorabilir miyim?

Bryant öksürürken Kim başını

salladı. "Peki bunu onlara söyledin

mi?

'Sık sık,' diye şaka yaptı. "Pek sayılmaz.

"Çünkü zaman içinde nezaket ve diplomasiyi öğreniyorsunuz. Bu çocukların çoğu odadaki en zeki kişi olduklarını bilirler ancak sosyal becerileri zekaları kadar gelişmiş değildir. Sorunları ortalama bir topluma uyum sağlamanın zorluğundan kaynaklanır. Benzer zihniyet ve ilgi alanlarına sahip gerçek arkadaşlar bulmak zor olduğu için sık sık hayal kurarlar.

"Hayali arkadaşlar mı?

Bazen. Aynı yaştaki akranlarıyla hiçbir ortak noktaları yoktur ve diğer dahilerle de pek bir ortak noktaları yoktur, sadece ortak bir yüksek zekaları vardır. Yine de bu aynı şeylerden hoşlandıkları anlamına gelmiyor. Açıkça öne çıkarken uyum sağlamak için mücadele ederler. Dahi çocuk, on yaşından küçük olup bir alanda yetişkin bir uzman sanatçı düzeyinde anlamlı çıktılar üreten kişi olarak tanımlanır. O yüzden baskı yok,' dedi içkisinin sonunu bitirirken.

Kim'in aklına ani bir fikir geldi. "Sence katilimiz bunu dikkat çekmek için yapıyor olabilir mi?

"Bunu göz ardı etmezdim, ama dürüst olmak gerekirse, memur beyler, katilinizin şu anda bu çılgınlığı yapmasına neyin sebep olduğunu bilmek daha çok ilgimi çekerdi. Eğer gerçekten de eski bir dahi çocuksa. Hiçbir çocuğun aniden öldürme ihtiyacıyla uyandığını gösteren bir kanıt görmedim.

Bryant, "Tetiği bulmamız gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu.

'Dinleyin, araştırmalarım gösterdi ki, hayatlarının ilerleyen dönemlerinde zorluklar yaşayan eski dahi çocukların çoğu genellikle uyuşturucu, alkol ve sekse yöneliyor. Dikkat çekmek için her yolu deneyebiliyorlar. Artık ilgi odağı olmamak bazı çocukların değerini düşürebilir, bu yüzden kim olduklarını bile bilmezler. Bazılarının bir büyüden fayda görmesi alışılmadık bir şey değil...' ifadesi düşünceli bir hal alırken sözleri dağıldı. Düşünürken sakalının ucunu çekti ve koyu renkli, seyrek saçlarından sivri bir üçgen oluşturdu.

"Biliyor musunuz, cinayetlerin aniden artmasının başka bir nedeni olabilir.

"Devam et," dedi.

"Eğer katil rahatsızsa, diyelim ki bir tür akıl hastanesinde. Üstün yetenekli çocukların hayatlarının ilerleyen dönemlerinde akıl sağlığı sorunları yaşamaları duyulmamış bir şey değil. Kitabımda bunlardan birine yer verdim. Ellili yıllarda Avustralya'da yaşayan Richie Taylor, ergenlik çağının sonlarına geldiğinde tam bir çöküş yaşadı. Altı yaşından beri keman çalma yeteneğine hayran olan dinleyicilerin artık neden o kadar da ilgilenmediğini anlayamıyordu. Normallikle yüzleşirken neredeyse beş yılını akıl hastanesinde geçirdi, ama hatırladığım kadarıyla benim çalışmalarımdan çok daha yeni bir vaka daha vardı. Yanlış hatırlamıyorsam sizin oralarda bir yerdeydi.

Hatırlamaya çalışırken kaşlarını daha da çattı.

"Adının Beth ya da başka bir şey olduğuna eminim.

ALTMIŞ ÜÇ

"Hmm..." dedi Keats yedinci kez.

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi Mitch, tişörtü başka bir yöne çevirerek.

Penn ayağa kalktı ve bacaklarını gerdi. Bir saatten fazla bir süredir köşede oturuyordu ve bu yarı iletişim biçimleri ikisi arasında düzenli aralıklarla geçiyordu.

Her iki adam da giysiyi onlara bırakmasını önermişti ama o gözünün önünden ayırmıyordu. Artık hiçbir şey ifade etmese bile kanıt zinciri korunacaktı.

Adli tıp teknisyeninin yanında durarak, "Yarım kelimeden ne düşündüğünü nasıl bilebilirsiniz?" diye sordu.

'Bu kelimenin değeri,' diye açıkladı.

Her iki adam da lateks eldiven giyiyordu ve cetveller, not defterleri, kalemler ve bir ders kitabıyla silahlanmışlardı.

"Tekrar anlat," dedi Keats. "Bize nasıl olduğunu anlat ve Mitch'i kullan," diye devam ederek onu ileri doğru itti. "Ve işte bıçağın.

Penn patologdan cetveli aldı ve Mitch'le yüz yüze gelecek şekilde metal masanın diğer tarafına geçti.

"Tamam, ben Gregor ve dükkana geldim. Sen de tezgahın diğer tarafındaki Dev Kapoor'sun. Duruyorum ve para istiyorum. Muhtemelen bıçağım olduğunu söylüyorum. Bana inanmadın ve sinirlendin, bu yüzden tezgahın yanından geçtin. Bıçağa uzanıyorum ve seni tam orandan bıçaklıyorum," dedi Penn. Cetveli tam o noktaya saplıyor.

"Ve don," diye bağırdı Keats.

Keats önce gözlüklerinin üzerinden sonra da içinden bakarak etraflarında dolaşırken iki adam da kıpırdamadan duruyordu.

"Hmm..." dedi.

"Kesinlikle," diye

onayladı Mitch.

"Çocuklar, durugörü kafamı yanımda getirmediğim için...

"Yara noktasından emin misin?"

Başını salladı. "Ah, evet.

"Peki ya yörünge?

Bir kez daha baktı. "Evet.

"Peki iç yara göz önüne alındığında bıçağın uzunluğu?

"Evet," dedi sabırsızlıkla. Elindeki her bilgiyi onlara vermişti.

Keats gözlüklerini çıkararak, "Burada bir sorunun var evlat," dedi.

"Nasıl yani?" diye sordu, midesindeki korkunun yükseldiğini hissederek.

Mitch'in tişörte geri dönmesini izledi ve kaşlarını çattı ama konuşan Keats'ti.

"Bu şekilde olmadı. Penn,

"Öyle olmalı," dedi.

"Benimle tartışmıyorsunuz, bilimle tartışıyorsunuz ve size kategorik olarak söyleyebilirim ki kan sıçrama izleri eşleşmiyor.

"Tanrım," dedi elini kıvırcık saçlarında gezdirerek. Şu anda ihtiyacı olan şey daha fazla şüphe değildi.

"Hmm..." dedi Mitch onun yanından.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Korkarım tek sorununuz bu değil.

ALTMIŞ DÖRT

Kim ve Bryant kendilerini sosyal medya kanallarının yokluğu dikkat çeken Beth Nixon'ın kapısını çalarken bulduklarında saat neredeyse sekizdi. Yirmili yaşlarının sonlarında, kapalı FB hesabında toplam on bir arkadaşı olan ve başka hiçbir çevrimiçi ayak izi olmayan bir kadın, duyulmamış olmaktan çok sıra dışıydı.

Beth kapıyı açtığında üzerinde ne gündüz ne de yatak kıyafeti olan gri bir takım elbise vardı. Sadece rahattı. Sarı saçları omuzlarına gevşekçe dökülüyordu ve yüzü solgun ve makyajsızdı. Bu kadına kocasının öldüğünü söylemek için buraya geldikleri daha dün müydü?

"Memurlar mı?

"İçeri girmemizin bir sakıncası var mı? Kim sordu.

"Lütfen, mutfaktayım," dedi, yolu göstererek. Kim sessiz evin içinde yürüdü.

'Biz sadece aranıyor içinbkz. Eğer Orada oldu herhangi bir şey daha fazla hatırlardın,' dedi Kim.

"Öyle olsaydı seninle iletişime geçmezdim, değil mi?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle.

Kim hiçbir şey söylemedi ama mutfak masasına oturdu. Bryant da onu takip etti.

Köşedeki duvara asılı küçük televizyon açıktı ama hiç ses yoktu. Bütün ev ürkütücü bir sessizliğe gömülmüş, sanki bir şeylerin olmasını bekliyordu.

bir şey için.

Beth onun bakışlarını takip etti. "Haberlerden sonra izlemiyorum," dedi kumandaya uzanarak. "Kitap okumayı tercih ederim ama görüntü odaya biraz hareket katıyor.

Kim anlayışla başını salladı. Bu, evdeki hareketsizliğin yerine geçebilecek bir şeydi.

"Yanınızda olabilecek bir aileniz yok mu?

'Hayır, Lenora var ama bir süre sonra... şey, onunla tanıştınız. Sanırım anlayabilirsiniz. Katie eve geldi ama Lenora ile kalıyor.

"Anlaşamıyor musunuz?

'Barry'nin hatırı için anlaşıyoruz ama buraya onsuz gelmesi garip olur. Kendi acısı benimkini düşünemeyeceği kadar büyük.

"Kendi ailen yok mu? Kim itti. Katie, Barry'nin ailesiydi.
Lenora, Barry'nin ailesiydi. Bu kadın tarafından miras bırakılmış. Kendi ailesi değil.

Başını iki yana salladı. 'Bir erkek kardeşim var ama yıllardır konuşmuyoruz.
Şimdi, size nasıl yardımcı olabilirim?

"Kurbanlara yakın olan herkesi yeniden sorguluyoruz.

"Kocamı kimin öldürdüğü hakkında hiçbir fikriniz yok, değil mi?" diye sordu anlayışlı bir şekilde.

Kim, "Elimizde takip ettiğimiz ipuçları var" dedi.

Söylediklerine rağmen, ziyaretlerinin nedeni bu değildi.

"Kaba olmak istemem ama neden buradasın?" diye sordu televizyonu tamamen kapatarak.

"Bayan Nixon, siz ve eşiniz ilk olarak çocukken Brainbox etkinliğinde mi tanıştınız?

"On dört yaşındaydım," dedi savunmacı bir tavırla ve Kim'in üstün yetenekli çocuklar için düzenlenen etkinlikten bahsetmesine hiçbir tepki vermedi.

Kim ellerini kaldırdı. 'Burada yargılama yok,' dedi. Senin açından yok, diye düşündü kendi kendine. Kocanızın ahlak anlayışı tamamen farklı bir konu.

Kadın kollarını kavuşturarak, "Yüzündeki ifadeyi okuyabiliyorum," dedi. "Ve anlamadığını da biliyorum.

Kim yalan söyleme zahmetine girmeden, "Yardım et bana," dedi. 'Zeki ve yetenekli bir gencin nasıl aşık olduğunu anlamama yardım et...'

"On dört yaşımdayken ona aşık olmadım, en azından ben öyle demezdim. Ona bağlandım ve o da bana bağlandıysa bile bunu belli etmedi. Bana nasıl hissettirdiğini biliyorum ve bu bana yapıştı.

"Peki bu nasıldı? Kim, tımar alanına girip girmediklerini merak ederek sordu. "Sana nasıl hissettirdi?

"Beni tamamen ve eksiksiz olarak anladı. Beni dinledi. Konuşmama izin verdi ve nasıl hissettiğimi anladı; korkularımı, güvensizliklerimi, ani öfke patlamalarımı, nefretimi-'

"Öfke patlamaları mı? Kim omurgasında bir ürperti fısıldadığını hissederek sordu.

'Çocukluğum normal değildi, Müfettiş. Bir dünya haritasına baktıktan bir saat sonra haritadaki her ülkenin adını söyleyebildiğim andan itibaren. Üç yaşındaydım. İtildim, kakıldım, test edildim, okuldan alınıp izole edildim ve neredeyse uyanık olduğum her saat çalışmaya zorlandım ve tahmin edin ne oldu, bazen bu beni kızdırdı.

"Peki Barry duygularını anlamana yardımcı oldu mu?" diye sordu.

"Yaptı ama bundan daha fazlasını yaptı. Benimle başka şeyler hakkında konuştu. Müzik, kitaplar, sanat hakkında konuştuk. Benimle bir dahi olarak değil, bir insan olarak konuşmak istiyordu. Bunu hep hatırladım çünkü başka hiç kimse bana böyle hissettirmemişti. Gerçekten önemli olduğumu.

Bryant öne doğru eğildi. "Daha sonra sizinle temasa geçti mi?

Beth kollarını indirirken başını salladı. "Hayır, onunla temas kurdum. Hayatımın özellikle zor bir döneminden sonraydı ve ona ulaştım. Karısını kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyordu ama buluşup konuştuk ve işte o zaman ona aşık oldum. Bu olaydan nefret ettim Müfettiş, ancak hayatımın aşkıyla ilk olarak bu şekilde tanıştım ve bunun için özür dilemiyorum.

"Nefret ettin çünkü?

"Bir keresinde bunu yapmaya zorlandım ve orada bundan keyif alan çocuklar olabilirdi ama ben değildim. Doğal bir yarışmacı değilim, bu yüzden benim kadar yalnız hissetmiş olabilecek çocuklarla karşı karşıya bırakılmaktan hoşlanmadım.

"Ama bir erkek kardeşin vardı? Kim, daha önce ondan bahsettiğini hatırlayarak, "Ama senin bir erkek kardeşin vardı," dedi.

"Bizi ayrı tuttular," diye itiraf etti. "O yetenekli değildi. Onu kıskanırdım. Performans göstermesi ve beklentileri karşılaması gerekmiyordu,' diye çıkıştı.

"Birkaç yıl önce sorun yaşamana neden olan şey bu muydu? Kim sordu.

Kaşlarını çattı ve sonra farkına vardı. "Oh, uzakta geçirdiğim zamanı mı kastediyorsun?

Kim başını salladı.

"Bunun kocamın ölümüyle ne ilgisi olduğunu sorabilir miyim?" diye sordu. "Vahşice öldürüldüğünde her şey bir şekilde alakalı oluyor," dedi Kim

dedi, kaba olmayan bir şekilde.

"Her şeyin bir karışımıydı memur bey. Bir aile trajedisi yaşandığında kendimi birdenbire yirmili yaşlarımın başında hiç arkadaşım, hobim ve işim olmadığı gerçeğiyle uğraşırken buldum. Hepsi bir anda oldu ve biraz zamana ihtiyacım vardı.

"Anlaşılabilir," diye onayladı Kim.

'Yedi ay boyunca akıl hastanesinde kaldım ve bu verdiğim en iyi karardı. Bu süre zarfında kendimi yeniden keşfettim ve ucube Beth olarak değil yetişkin Beth olarak ortaya çıktım. Başını yana eğdi. 'Ve şimdi buraya gelme sebebiniz olan soruyu sordunuz, ben de kendime ait bir soru sorabilir miyim?

"Sorabilirsin," dedi Kim, ayağa kalkarak. Kadın haklıydı. Akıl sağlığı merkezinde kalmasına neyin sebep olduğunu öğrenmek istemişti.

"Bugün erken saatlerde Cleobury'de bir erkek cesedi bulundu. Freddie Compton mı?'

Kim, 'Buna cevap verememem,' dedi. Memurlar hâlâ en yakın akrabasını bulmaya çalışıyorlardı.

"Eğer öyleyse, bu üç kurbanın da bir şekilde Brainbox olayıyla bağlantılı olduğu anlamına mı geliyor?

"Eğer öyleyse, evet, bu adil bir değerlendirme olur, neden?

"Burada ne işin var da orada yok diye merak ediyorum.

ALTMIŞ BEŞ

"Pekâlâ millet, neredeyiz? Kim ekip odasına girerek sordu.

Bryant'ı Beth Nixon hakkında öğrendiklerini ekibe aktarması için önden göndermiş, kendisi de Woody'yi bilgilendirmiş ve ona alışılmadık isteğini iletmişti. Kaşlarını çatıp birkaç soru sorduktan sonra kabul etmiş ve bir telefon görüşmesi yapmıştı.

Daha sonra ekiple paylaşacaktı.

Onun yokluğunda Bryant taze kahve hazırlamış ve ona bir fincan doldurmuştu.

Onu selamlamak için elini kaldırdı ve Penn'in boş masasının üzerine tünedi.

Stacey kız kardeşler hakkında şu ana kadar keşfettikleri şeyler hakkında onu bilgilendirmeye devam etti. Kim dinlerken içti.

"İyi işti Stace," dedi Kim.

'Adil olmak gerekirse, esas

olarak Tiff'ti.

"Aferin Tink, bana klibi göster.

Tiffany yükledi ve Kim arkasında durdu. Ses açıkken üç kez izledi.

"Sesi kapatın ve kare kare gidin.

Stacey'nin gülümsemesi ona polis memurunun da aynı şeyi yaptığını söylüyordu. Kim, Penn'in sandalyesini odanın diğer ucuna çekti ve tekrar izlemeye koyuldu.

Kimse konuşmadı.

İlk soru. Belinda'nın yüzü sakin, rahat ama odaklanmıştı. Kim neredeyse göz kapaklarının hareketlerini görebiliyordu.

beyninin.

İkinci soru. Aynı cevap.

Üçüncü soru. Soru daha sorulmadan göz kırpmaya başladı.
Zihni hesaplamalarla boğuşurken gözleri buğulandı.

'Sanırım haklısın. Bence o soruya bilerek yanlış cevap verdi ve babamın ifadesi konusunda da çok haklısın ama başka bir şey daha var,' dedi bilgisayar ekranına yaklaşarak.

'Bu kez Veronica'nın yüzüne dikkat et,' dedi Kim, herkes etrafına toplandığında.

"Bakın, ağzının köşelerindeki hafif kalkıklığı görün," dedi. "Memnun ama aynı zamanda muzaffer.

Herkes başıyla onayladı.

"Bu iki kıza ne oldu böyle? Kim, Penn'in masasına geri dönerek sordu.

Tiffany, "Sadece dördüyle çok zaman geçirdim," diye önerdi. "Arkadaş yok, erkek arkadaş yok...

Stacey notlarına göz atarak, "Belinda daha sonraki hayatında kesinlikle barışmış olsa da," dedi. "Linda Loftus adıyla pek çok arkadaşlık sitesinde yer alıyor.

Tiffany burnunu kıvırarak, "Kulağa biraz pornografik geliyor," dedi. "Pekâlâ, Freddie Compton hakkında ne biliyoruz?

Kim hâlâ kız kardeşler hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu ama bunun katili bulmakla ilgisi artık kafasında kuşkuluydu.

"Elli sekiz yaşında, çocuğu yok ama karısına kanser teşhisi konulduğu 2004'ten 2016'ya kadar on iki yıl boyunca Brainboxes etkinliğini yönetti. Kendisi bir ilkokul öğretmeniydi ve görevi devralmadan bir yıl önce öğrencilerinden biriyle etkinliğe katılmıştı. Bu işten hiç para kazanamadı ve karısına bakmak için erken emekli oldu.

"Düşman mı? Kim hiç umutlanmadan sordu.

Stacey başını salladı. "Şimdilik değil.

İçkisinin son yudumunu yudumlarken hayal kırıklığı içinde homurdandı.

"Yani hepimiz onları birbirine bağlayan şeyin Brainboxes'ta bulunacağı konusunda hemfikir miyiz?

Stacey dahili bir çağrıya cevap verirken Bryant başını salladı, ama Tiffany belli ki fikrini söyleyemeyecek kadar bilgisiz hissediyordu.

Kim saatine bakarak, "Tamam," dedi. 'Eve git, gece için bir çanta hazırla.

"Arayan Müfettiş Plant'ti," dedi Stacey. "Kriket kulübünden ve Belinda'nın komşularından aldığı ifadelerle yola çıktı.

'Beklemek zorunda,' dedi Kim. 'Mekâna gitmemiz ve tüm bunların neyle ilgili olduğunu görmemiz gerekiyor. Bir saat içinde burada ol,' dedi ve ceketini kaptığı gibi odadan çıktı.

Durakladı ve talimatının açık olmaması ihtimaline karşı başını kapıya doğru çevirdi. "Ve buna sen de dahilsin, Tinkerbell.

ALTMIŞ ALTI

Penn, iş başındaki iki adamı izlemeye devam ederken bir esnemeyi bastırdı. 'Alakasız bir konuda size yardım ederken sizi uyutmadığımız için özür dileriz.

Bizim zamanımızda başka bir güçten gelen bir vaka,' dedi Keats, hiçbir şeyi kaçırmadan.

'Yardımlarınız için sonsuz minnettarım çocuklar. Sadece uzun bir gün oldu,' dedi, oturup izlemekten daha fazlasını yapabilmeyi dileyerek.

Şimdiye kadar kahve yapmış, Jasper ve annesini kontrol etmek için evi aramış ve öğrendiklerini anlamlandırmaya çalışarak penceresiz odada volta atmıştı.

Kan sıçrama teknolojisinde kaydedilen ilerlemeler hakkında çok şey anlatmışlardı.

'Bize çok erken teşekkür etme Penn. Korkarım daha kötü haberlerimiz var. Kahretsin, bu gün nasıl daha da kötüleşebilirdi ki?

Şimdiye kadar ikisinin kan lekelerinin rengini, şeklini ve boyutunu analiz etmelerini ve akışkanlar mekaniği denen bir şeyi ayrıntılı olarak tartışmalarını izlemişti. Kanın kaynağını ve arkasındaki güç miktarını belirlemek için çarpma açısına dikkat etmişlerdi.

Mitch bilgisayara yönelirken Keats, "HemoSpat'i tekrar kontrol et," diye önerdi.

"Hem ne? Penn sordu.

'Kan sıçrama analiz yazılımı. Sonunda birbirimizle aynı fikirdeyiz, şimdi sıra teknolojinin bizimle aynı fikirde olup olmadığını görmeye geldi.

Mitch döner koltuğunda dönerek, "Öyle," dedi.

Mitch tezgâhın başına gelip ona katılırken Keats, "Ah canım," dedi.

"Anlat bana," dedi Penn, ayağa kalkarak.

"Bu tişörtün üzerindeki kan, şiddet içeren bir olaydan kaynaklanan herhangi bir güçle kumaşa bulaşmamıştır, bu nedenle herhangi bir kan sıçraması deseni oluşturamıyoruz.

"Anlamıyorum," dedi Penn, onların yanında durmak için hareket ederek.

Mitch giysiyi ters çevirdi. 'Kan malzemenin içinden bile geçmiyor. Tişörtün üzerine düşmemiş; bir insan eli tarafından oraya bulaşmış.

ALTMIŞ YEDİ

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Bryant çantaları arabanın arkasına atarak sordu.

Arka yolcu koltuklarına oturduklarında Tiffany heyecanla Stacey ile konuşuyordu.

Kim, iki kadını sadece birkaç yılın ayırdığına inanmakta güçlük çekiyordu; Bryant'ın yüklediği valizler de bunu kanıtlıyordu. Tiffany'nin sırt çantası, bagajın karanlığından parlayan gösterişli, parlak sarı ayçiçekleriyle kaplıydı.

'Uzaklaşmak iyi gelecek,' dedi sırtına vurarak.

Bagajı kapatırken inledi ve sonra arabanın önüne bindi. Omzunun üzerinden, "Kemerlerinizi bağlayın çocuklar," diye seslendi.

Stacey emniyet kemerini vücuduna doğru çekerken inledi.

Bryant'a söylediklerine rağmen burası Kim'in olmak istediği son yerdi. Şu anda garajında bisiklet üzerinde çalışıyor olmayı ve Barney'nin köşede uzanmış onu izlemesini tercih ederdi.

Köpeğini düşünmek bir suçluluk duygusu yarattı.

Eve koşmuş, birkaç parça eşyayı bir çantaya koymuş ve sonra da hızlı adımlarla Charlie'nin yolun aşağısındaki evine gitmişti.

Yarım saatini Barney'i gezdirerek, beş dakikasını onu besleyerek ve on dakikasını da sessizce onu neden Charlie'lere bırakması gerektiğini açıklayarak geçirmişti. Açıklamasının son birkaç dakikasında bahçenin dibindeki ağaçta bir sincap görmüş ve onu kendi haline bırakmıştı.

Eğer bir köpek gözlerini devirebilseydi Barney'nin bunu günde yirmi kez yapacağına yemin ediyordu.

Charlie, Barney'nin bir gece kalmasına çok sevinmişti. Ona köpeğin yatağa girmesine izin vermeyeceğine dair söz verdirmişti ve bunun ne kadar süreceğini biliyordu.

Ama aynı zamanda o otelde olmaları gerektiğini de biliyordu. Katillerinin orada olduğundan emindi ve kim bilir onun ölüm listesinde başka kimler vardı.

Bryant sırıtarak, 'Şu anda kendimi biraz Hugh Hefner gibi hissediyorum,' dedi. "Kimmiş o? Tiffany sordu.

Sırıtışı kayboldu. "Ondan artık hoşlanmıyorum, şef," dedi yüksek sesle.

Kim omzunun üstünden Tiff'e, "Merak etme," dedi. 'Daha sonra
Beş yıldan fazla oldu, hala benden hoşlanmıyor.

Tiffany gergin bir şekilde güldü. 'Her zaman yanlış şeyler söylüyorum. Okul karnemde her zaman çaba için büyük bir tik vardı ama-'

"Sus, Tink," dedi Kim, beyninde bir şeyler kırılırken. "Özür
dilerim, çok konuştuğumu biliyorum.

Kim, 'Bu iyi bir susturmaydı,' diye açıkladı.

Koltuğunda döndü ve üç yolcuya da baktı.

"Kurbanların boyunlarındaki işaretlere X harfi gibi bakıyor ve ne anlama geldiğini merak ediyorduk.

Stacey kaşlarını çatarak, "Ama bu bir X," dedi.

'Evet, Stace, ama aynı zamanda bir kene yerine bir çarpı işareti. Onlara ya da bize bu insanların yanlış bir şey yaptığını söylemeye çalışıyor.

ALTMIŞ SEKİZ

Kim saat onu iki geçe odanın kapısını açtı ve başıyla onayladı. Etkinlik nedeniyle otel tamamen doluydu ama Woody bazı torpiller yapmayı başarmıştı ve sonuçta küçük bir balıkçı gölüne bakan, yemek alanı olan iki yatak odalı bir süit elde etmişti.

Bryant onun arkasından yaklaşarak, "Woody iyi iş çıkardı," diye gözlemledi.

'Tamam, şimdilik eşyaları içeri atın. Restoran on beş dakika içinde kapanacak, yemek istiyorsanız oraya gidin.

"Geliyor musun? Bryant sordu.

'Evet, birazdan orada olurum. Bana bir sandviç ya da başka bir şey getir.'

Başıyla onayladı ve diğerleriyle birlikte dışarı çıktı. Dört yetişkinden oluşan bir grubun arasında göze çarpmadan etrafa bir göz atmak istedi.

Village Hotel kompleksi, ön taraftaki otoparkı kesen merkezi bir araba yolu ile genişleyen bir labirentti. Odalar solda, tesislerin geri kalanı ise sağda yer alıyordu ve iki yarıyı birbirinden ayıran büyük bir ortak resepsiyon, bar ve kafe bulunuyordu.

Otelde üç konferans salonu, bir ziyafet salonu, spor salonu, yüzme tesisleri ve gelirken önünden geçtikleri çocuklar için geniş bir oyun alanı olduğunu anladı.

Restoranın çift kapısından geçerek, böyle bir etkinlikten bekleneceği üzere, masaların etrafında oturan ebeveynler ve çocuklarla dolu olan resepsiyon alanına yöneldi. Kitaplar ve not defterleri masaların üzerini kaplamıştı, çünkü birçoğu bu saatte fazladan ders çalışıyor gibi görünüyordu.

kesinti. Bu kadar çok çocuk arasında kahkaha ve gürültünün olmaması rahatsız ediciydi.

Kaşlarını çattı ve konferans tesislerine doğru yolculuğuna devam etti.

Girdiği ilk odada müzik için üç açık alan vardı. Bir piyano, bir keman ve bir flüt. Odanın tepesinde bir değerlendirme masası ve arkasında üç sandalye bulunuyordu.

Çift kapı, satranç tahtalarıyla döşenmiş bir sonraki odaya açılıyordu ve yine odanın tepesinde tek bir masa vardı.

Koridorun karşısındaki üçüncü odada da aynı üç koltuk ve pencerenin önünde küçük, yükseltilmiş bir podyumu olan yargılama masası vardı. Bunun heceleme ya da sorular için olduğunu tahmin ediyordu.

Son oda, boş olmadığını görünce şaşırdığı ziyafet salonuydu.

Alanın yarısı oturma yerleriyle doluydu: masalar ve rahat sandalyeler. Diğer yarısı ise ertesi geceki ana etkinlik için hazırlanmıştı: Yılın Beyin Kutusu çocuklarından birini taçlandıracak olan bilgi yarışması.

Yirmi kadar ebeveynden oluşan bir grup, konuşmadan, odanın ortasında yarım daire şeklinde toplanmıştı.

Kim birkaç adım daha yaklaştı ve sebebini gördü.

Renkli bir palyaço, böyle bir gösteriyle eğlendirilemeyecek kadar yaşlı görünen yaklaşık on üç çocuktan oluşan oturmuş bir izleyici kitlesine gösteri yapıyordu.

Palyaçonun kolundan bir sıra bayrak çıkarmasını ve ardından düşüyormuş gibi yapmasını izledi.

Kim'in on yaşlarında olduğunu tahmin ettiği çocuklardan biri, "Boktan Coco," diye bağırdı.

Güzel, diye düşündü Kim. Çocuk haksız değildi ama daha görgülü olmasını b e k l e r d i .

Açıkça görülüyor ki, organizatörlerin etkinliğe biraz mizah ve oyun katma çabası çocuklar arasında pek de popüler olmadı.

Arazinin durumunu kafasında not ettikten sonra, aileler belli ki odalarına çekildiği için daha da sessizleşen resepsiyona döndü. Saat on buçuğa yaklaşıyordu.

Restoran neredeyse boştu ama ekibinin Woody'nin yemek bütçesini iyi kullandığını görmekten memnundu.

Boş koltuğun önüne salata ile süslenmiş tavuklu bir sandviç konmuştu.

Oturdu ve ılık kahvesini yudumladı.

"Yani? Bryant domates kaplı makarnadan bir çatal alarak sordu. "Katilimizi bulabildiniz mi?

Bryant'ın sorusunu duymazdan gelerek, 'Bir çocuk etkinliği için ürkütücü derecede neşeden yoksun,' diye yanıtladı. *"Mastermind*'ı bir patlama gibi gösteriyor.

"Hey, biz dahi çocuklar için zor bir hayat," diye öneride bulunan Bryant, Tiffany'nin neredeyse yemeğini boğazına tıkamasına neden oldu.

"Bu da ne böyle? Kim tabağına bakarak sordu. "Balık

parmaklı sandviç," dedi Tiff parmaklarını yalayarak.

Bryant polis memuruna "Dur bakalım, daha da önemlisi bu neden bu kadar komikti?" diye sordu.

Sessiz kaldı ve sandviçinden bir ısırık daha aldı.

Stacey cep telefonundan bir şeyler okurken hiçbir tepki vermedi. Balık ve patates kızartması yenmek yerine yeniden düzenlenmiş gibi

görünüyordu. "İyi misin, Stace?

"Evet, patron," dedi ve telefonunu kapattı. Balıktan bir ısırık aldı ve sonra tabağı itti.

Belli ki öyle değildi, diye not etti Kim ve onu yakından izlemeye karar verdi.

Neredeyse terk edilmiş restoranın etrafına bir göz attı. Otuzlu yaşlarının sonlarında siyah saçlı bir kadın tek başına oturmuş, önündeki masada yarısı bitmiş bir tatlı kâsesi ile kitap okuyordu. Sayfaları çevirirken sağ eli sağ yanağını okşuyor gibiydi.

Odadaki diğer müşteriler sadece evrak işleriyle uğraşan bir çiftti. Kim, kadının bakışlarının ara sıra yalnız kadına da yöneldiğini fark etti.

"Stace, bu mu?...

"Evet, bunlar Welmsley'ler. Jared ve Serena, organizatörler.'

Kim tam Serena'nın durduğu anda durdu. Kadının iskelet gibi olduğu hemen anlaşılıyordu ama dikkatini çeken bu değildi. Kitap okuyan bekâr kadına bir kez daha bakarken gözlerindeki ifadeydi. Jared Welmsley elini kadının koluna koydu ama kadın elini sallayıp odanın diğer tarafına geçti.

Kim tekrar yerine oturdu ve ilgiyle izledi.

Bekâr kadın, Serena Welmsley tam karşısına gelene kadar başını kaldırmadı. Serena konuşmaya başladığında aralarında hiçbir gülümseme geçmedi. Bekâr kadının ifadesi kontrollü ve hoşgörülü görünüyordu. Serena daha hareketli görünmeye başladığında başını hafifçe eğdi, başı sağa sola sallanıyor ve elleri önünde hareket ediyordu.

Kim, Serena iki elini masanın üzerine koyup, yakınlık değişimiyle yüzü temkinli bir hal alan kadına doğru eğilirken konuşulanları duyabilmeyi diledi.

Serena konuşmasını bitirdi ve bir yanıt bekliyor gibiydi. Ve yanıt, kadının kitabını alıp okumaya devam etmesiydi.

Kim, diğer kadın uzaklaşırken çenesindeki gerilime rağmen onun tarzını anında beğendi.

"Bütün bunlar ne içindi? Bryant sordu.

Onun da izlediğini fark etmemişti. "Emin

değilim Bryant, ama öğrenmek isterim.

Welmsley'lerin başlarını birbirine yaklaştırmalarını ve yakınlarında kimse olmamasına rağmen fısıldaşmalarını izledi. Uzaktan bile rahatsız ediciydi. Kitap kurduna doğru kaçamak bakışlar Kim'e onların

Hâlâ kadını ve az önce gerçekleşen tek taraflı alışverişi tartışıyorlardı.

Bir iki dakika sonra evrakları incelemeye devam ettiler ve Kim tekrar ayağa kalktı.

Bryant ona baktı.

"Şimdi gidip kendimi tanıtmak için mükemmel bir zaman gibi görünüyor.

ALTMIŞ DOKUZ

Kim rozetini göstererek, "Dedektif Müfettiş Stone," dedi ve yerine oturdu.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dediler birlikte, ona ürkütücü benzerlikte bir gülümseme sundular.

Kim, o kadar uzun süredir birlikte olan bazı çiftlerin birbirlerinin özelliklerini bile aldıklarını biliyordu.

"Sanırım Belinda Evans ve Barry Nixon cinayetlerini duymuşsunuzdur?"-

"Korkunç bir iş," dedi Serena başını sallayarak.

Jared yere bakarak, "Korkunç," diye cevap verdi.

"Ve Freddie Compton, kim bulundu-" "Freddie de

mi öldü? Serena kocaman gözlerle sordu.

Adı saat dokuz haberlerinde açıklanmıştı ama bu çift belli ki olayla fark edemeyecek kadar meşguldü.

"Peki öyle miydi?...

Kelimeyi söyleyemiyormuş gibi göründüğü için sözleri dağıldı.

Kim başını salladı. 'Evet, öldürüldü,' diye onayladı. "Onlardan herhangi birini iyi tanıyor muydunuz?

İkisi de başını salladı ama konuşan Serena oldu ve Kim'e bu ilişkide kesinlikle baskın olanın kendisi olduğunu gösterdi.

"Hepsini tanırdık. Muhtemelen en iyisi Freddie'ydi ve onun... onun...'

"Öldü," diye tamamladı Kim onun yerine. Sınırlı empati kası bu ikisi için hiç esnemiyordu.

'Hepsini tanıyordunuz ama etkinliği daha yeni mi düzenliyorsunuz?...'

'Oh, hiçbir yılı kaçırmadık, Müfettiş. 1995'te tekrar başladığından beri. O yıl ikimiz de buradaydık.'

"İkisi de mi?" diye sordu.

"Evet, Jared satranç şampiyonuydu ve ben de keman çalmayı severdim.

"Biraz alçakgönüllüsün Serena," diye azarladı Jared gülümseyerek. "O bir dünya
sınıfı,' dedi gururla.

Kim noktaları birleştirdiğinde kadının gözlerinde bir pişmanlık parıltısı belirdi. "Siz kardeş misiniz?" diye sordu.

"İkizler," diye birlikte cevap verdiler.

Birbirlerine dönüp gülümserken Kim, "Hem de çok yakınlar," diye düşündü.

Kim, 'Burada ne güzel bir etkinlik düzenliyorsunuz,' dedi.

"Bu muhteşem," dedi Serena sevinçle. 'Ülkenin dört bir yanından olağanüstü genç yetenekleri bir araya getirmek için harika bir fırsat.

"Son derece rekabetçi bir ortam olsa da mı? Kim satış konuşmasını kısa keserek sordu.

'Sıradan bir okul spor gününden fazlası değil, Müfettiş. Katılımcılarımızın çoğu fiziksel olarak yetenekli değil ama yine de yarışma fırsatını memnuniyetle karşılıyorlar.

Kim bunun kulağa yeterince mantıklı geldiğini kabul etmek zorundaydı ama yine de ağzında ekşi bir tat bırakan bir şey vardı.

"Tamam, başka bir şekilde açıklayayım," diye devam etti Serena. 'Buraya gelen çocuklar hiçbir yere uyum sağlayamıyor. Normal bir okul ortamında, zekaları öğretmenler de dahil olmak üzere çevrelerindeki hemen herkesten çok daha üstündür. Kendi zekaları yüzünden izole olurlar, genellikle kıskançlık yüzünden ya da sadece farklı oldukları için zorbalığa uğrar ve dışlanırlar. Buraya gelmek

onlara yalnız olmadıklarını, kendileri gibi başkalarının da olduğunu ve yeteneklerinin saklanmayıp kutlanması gerektiğini görme fırsatı verir.

Kim yine noktayı kabul etmek zorunda kaldı.

"Ama yarışmanın yoğunluğu, ebeveynlerin tutkusu?" diye sordu, etrafta dolaşırken kafe alanında gördüğü eğik başları hatırlayarak.

"Son zamanlarda bir çocuk futbol maçına gittiniz mi, memur

bey?" Kim başını salladı.

"Yapmalısın. Çok acımasız. Rekabetçi ebeveynler saha kenarından bağırıyor, diğer çocuklara, hakeme ve diğer ebeveynlere hakaret ediyor. Bağırmalar dışında bir farkı yok tabii ki. Buna izin vermiyoruz ama çocuklar gelmeyi, akranlarının arasına karışmayı dört gözle bekliyorlar. Sadece birkaç gün kendilerini ucube ya da tuhaf hissetmemek için.

Kim anladı ama ormanda yürüyüş, tırmanma ve arkadaşlar arasında eski moda eğlence için buluşsalardı daha mutlu olurlardı, yoğun rekabet için değil.

'İşte bu yüzden bu yılki etkinliği iptal etmedik. Çocukların bir araya gelmesi gerekiyordu ve-'

"Cinayetler yüzünden mi iptal etmeyi düşündünüz? Kim sonunda anlayabildiği bir şekilde sordu.

Serena başını salladı. "Hayır, Robinson'un trajik ölümü yüzünden.

Kim kaşlarını çattı. "Pardon?

Serena bilmediği için şaşırmış görünüyordu.

"Robinson ailesi etkinliğimizin yıldızları. "Ve? Kim

daha da yaklaşarak sordu.

"Geçen hafta, on iki yaşındaki oğulları trajik bir şekilde öldü.

YEDİ

"Pekâlâ millet, elimizde ne var? Kim otel odasına girerken sordu.

O Serena'yla konuşurken ekip fotoğrafları duvara yapıştırmak ve yazı tahtalarını gerçekler ve tarihlerle doldurmakla meşguldü.

Daha sonra, Jared ve Serena'yla konuşmasını bitirdiğinde ortadan kaybolmuş olan ve Jared'in neredeyse hiç konuşmamış olmasına rağmen, daha önce gördüğü bekâr kadını aramak için ıssız koridorlarda dolaşmak için birkaç dakika ayırdı.

Ancak binanın her yerinde ışıklar söndürülmüş ve herkes geceyi geçirmek üzere yattığı için kapılar kilitlenmişti.

İki kadın arasında geçen sahne hâlâ zihninde tazeydi ve bu olayın iç yüzünü öğrenmek istiyordu.

"Flip chart'ları hazırladığın için teşekkürler, Tink," dedi Kim, onlara bakmak için arkasını masaya dayayarak.

'Hey,' diye itiraz etti Bryant. "O ben olabilirdim.

Kim bir panodan diğerine bakarak, "En son duyduğumda İ'lerin üzerine noktalar yerine küçük daireler koymuyordunuz," dedi. Tüm olaylar kaydedilmişti ve zaman çizelgesi çarpıcıydı. Bir haftadan az bir süre geçmişti ve üç kişi ölmüştü. Profesörün sözleri hâlâ zihninde dönüp duruyordu. "Ama tetikleyici ne?" diye sordu kollarını kavuşturup sertçe bakarak. 'Ne oldu da bu cinayet çılgınlığına neden oldu?'

Hiçbir yanıtın gelmediği sessizlikte Woody'nin uyarısı kafasının içinde yankılandı. Saat neredeyse gece yarısıydı ve ekibi o devam ettiği sürece devam edecekti.

"Stace, Stevie Robinson ismini not al, Evesham'dan on iki yaşında bir çocuk, geçen hafta öldü.

Stacey ismi yazmadan önce bir saniye sessizlik oldu ve sonra bilgisayarına döndü. Bir çocuğun ölümü asla kabul edilmemiş sayılmazdı.

'Yarın, Stace,' dedi Kim. 'Geç oldu ve eminim Woody şu anda bizi görseydi bağırsaklarımı jartiyer olarak kullanırdı. Biraz dinlenme zamanı, ama cidden, bugün harika iş çıkardınız millet,' diye onayladı, onlar odanın içinde dolaşmaya başlarken.

"Stace, bir saniyen var mı? Tiff bir odaya, Bryant da diğer odaya yönelirken Kim sordu.

"Evet, patron.

Kim birkaç saniye bekledi. "İyi misin?" "Tabii

patron, neden?

'Sessiz ol, yemek yemiyorsun. Uzun bir gün oldu ve sen

çalıştın...' 'Stresli değilim patron,' dedi Stacey, ona yorgun bir

gülümseme sunarak.

'Yine de bilmeniz gerekmez. Siz farkında olmadan sinsice yaklaşabilir.

'Gerçekten patron, stresli değilim. Kesinlikle iyiyim, sadece biraz yorgunum ama iyiyim, yemin ederim,' dedi ve Tiff ile paylaşacağı yatak odasına doğru ilerledi.

"Konuşmak istediğin bir şey olursa, burada olduğumu biliyorsun,

değil mi?" "Elbette. Ama yemin ederim ki çok iyiyim.'

Kim, meslektaşının verdiği güvencelerden hiçbir rahatlık duymadan ona iyi geceler diledi.

Stacey açıkça ona yalan söylüyordu ve nedenini bilmiyordu.

YEDİ BİR

Penn gece 2'de yatağa girdi ve kemiklerini ağırlaştıran yorgunluğa rağmen bu gece çok az uyuyacağını biliyordu. Ve bunu umutsuzca istiyordu, en azından kafasında dolaşan düşüncelerden kaçmak için.

Keats ve Mitch'ten gelen açıklamalardan sonra beyni aşırı hızlanmıştı. Bir hata yaptığına ve SIO olarak bunu giymek zorunda kalacağına dair korkuları çoktan gitmişti. Onu uyanık tutan şey bu değildi.

Mitch ona gece boyunca birkaç test daha yapmak istediğini ve sabah kendisine geri döneceğini söylemişti. Kanıtları teknisyene bırakmayı bir an için düşünmüştü ama artık giyside kullanabilecekleri hiçbir şey olmadığını biliyordu. Artık tek istediği gerçekti.

Bitkin bir halde kabul etmiş, laboratuvardan ayrılmış ve eve döndüğünde sessiz, boş bir evle karşılaşmıştı. Gece arkadaşı olan radyonun yumuşak, arka plan gürültüsü eşliğinde mışıl mışıl uyuyan annesine baktı.

Jasper yatağının üzerine yayılmıştı; duvarlara ve tavana yıldızları ve gezegenleri yansıtan astronomi lambasının aydınlattığı kaygısız bir kol ve gövde yığınıydı.

Penn birkaç saniye boyunca onu izlemişti. Bir an için gözünü kırpmadan ve dağılmış uzuvlarının ara sıra yaptığı ani, sarsıntılı hareketlere tepki vermeden.

Sessizce odadan çıkmadan önce kardeşinin başına hafifçe dokundu.

Bunlar onun değişmezleri, ailesiydi. Misafirperver ve dost canlısı olsa da, West Mercia'da tanıdığı uzun süreli yakınlığa henüz sahip olmayan bir ekibin parçasıydı.

Eski takımı ona daha tanıdık, daha evi gibi gelmeliydi, ama aslında kendini ait hissettiği yere dönmek için sabırsızlanıyordu.

Eski takımında bir şeyler değişmişti ama ne olduğundan emin değildi. Eski meslektaşlarında daha önce olmayan bir çekingenlik vardı.

Sanki hepsi onun artık uymadığını biliyor ama bunu görmezden gelmek için ellerinden geleni yapıyorlardı.

Ona verdiği üzüntüye rağmen, onu bütün gece ayakta tutacak olan düşünce bu değildi.

YEDİ İKİ

"Herkes iyi uyudu mu? Kahvaltıya oturduklarında Kim sordu. Dört kişilik bir masa bulmak neredeyse on beş dakika sürmüştü. Görünüşe göre oteldeki herkes aynı anda yemek yemeye karar vermişti. Lanet olası palyaço bile bir tabak pastırma ve yumurtayı mideye indiriyordu.

"Kütük gibi," dedi Tiff portakal suyunu

yudumlarken. Bryant ve Stacey ona doğru

hançerlerini fırlattı. "Ne?

"Tink, horluyorsun," dedi Kim. "Yüksek sesle.

"Çok," diye ekledi onunla aynı odayı paylaşan Stacey.

Bryant bile odasından elinde bir yastıkla çıkmıştı.

"Biraz aşırı," demişti sabahın dördünde, koltukta oturduğu yerden, onu genç polis memurunun yüzüne yerleştirirken hayal ederek.

"Kahretsin, yerimi kaptın," dedi, fazladan birkaç metre mesafenin sesi azaltacağını umarak. Öyle olmadı, Kim dönüp yatağına gitmeden önce ona güvence verdi.

Gerçi onu uyanık tutan Tiffany'nin horlaması değildi. Bu hafta şimdiye kadar tanıştıkları herkes arasında görünmez çizgiler çizen zihniydi. Sonunda kafası patlayacakmış gibi hissetti.

Kim, ekibi yemek siparişi verirken bir an durup ağzına kadar dolu olan restoranın etrafına iyice baktı ama etrafı üç kez kolaçan ettiğinde önceki gece tek başına yemek yiyen kadının ortalıkta olmadığını gördü. Sanki ortadan kaybolmuş gibiydi. O tanık olmuştu

Kadın ve Serena Welmsley arasında düşmanlık vardı ve nedenini öğrenmek istiyordu.

Garson masadan kalktıktan sonra Kim, "Pekâlâ, işte planımız," dedi. 'Bryant ve ben etrafta dolaşıp sorular soracağız ve sizden Beth Nixon hakkında biraz daha derinlemesine araştırma yapmanızı istiyorum. Akıl hastanesinde kaldığı tek zamanın bu olup olmadığını bilmek istiyorum ve o zamandan önceki bir yıl boyunca neler olduğunu öğrenmek istiyorum. "Hakkında konuşmak istemediği bir aile trajedisi vardı.

"Tamam, patron, biz-

'Bunun yanı sıra, yakın zamanda oğullarını kaybeden Robinson ailesi hakkında daha fazla bilgi edinmenizi istiyorum. Herhangi bir bağlantı olduğunu sanmıyorum ama zamanlama kötü, bu yüzden bunu elemek istiyorum.

"Sorun değil, ben-

'Ve bunu tamamladıktan sonra, kurbanlarımızın üçünün de bu etkinliğe katıldığı yılları ve hangi çocukların üçüyle de temas kurduğunu belirlemenizi istiyorum. Sonra da katılımcı listesinde herhangi bir sıfatla yer alan eski yarışmacılara bakın: ebeveynler, gönüllüler, jüri üyeleri, herkes," dedi Kim, az önce önlerine attığı işin hacmini fark ederek.

"Onun burada olduğunu düşünüyorsun, değil mi? Tiffany, sanki bir seri katille aynı mekânda bulunma fikri aklına yeni gelmiş gibi, kısık bir sesle sordu.

"Kesinlikle," dedi Kim. "Kurbanlarımıza bakılırsa başka nerede olabilir ki?" diye sordu.

Kimse itiraz etmedi ama üçü de dönüp onu tam burada, kahvaltı salonunda görebilecekmiş gibi etraflarına baktılar.

"Millet, üzerinde lanet olası bir işaret yok," dedi eğlenerek.

"Kadın da olabilir," diye önerdi Tiff.

"Bunu asla göz ardı etmiyoruz, Tink," diye açıkladı Kim. 'İnan bana, kadın katillerinden payımıza düşeni aldık ama referans kolaylığı için "erkek" terimini kullanıyoruz.

"Kadın katiller genellikle zehir kullanmazlar mı?" diye sordu ikinci fincan çayını bitirirken.

Bryant, 'Gerçek suç kitapları öyle diyor, ama uğraştığımız kadın katillerden hiçbiri bu yöntemi kullanmadı,' diye cevap verdi.

"Ama o gösteri melodilerini ıslıkla çalmaya devam et, Tiff," dedi Stacey. 'Ve bunu kesinlikle dikkate alacağım.

Stacey dikkatle Tiff'in çay bardağına bakarken hepsi kıkırdadı.

Kapı aralığında iyi tanıdığı bir figür belirdiğinde Kim'in yüzündeki gülümseme hızla silindi.

"Pekala çocuklar, onun burada ne işi var?

YEDİ ÜÇ

"Neredeyse hazır mısın, dostum? Penn tostundan son ısırığı alırken kardeşine sordu.

Her zaman aynı. Bir dilim, yarısı sadece tereyağlı, yarısı çilek reçelli.

"Bana kahvaltı kulübüne neden para ödediğimi hatırlatır mısınız?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi Jasper, parmaklarındaki kırıntıları temizlemek için ellerini öfkeyle birbirine sürterek.

Jasper beş yıldır normal okula gidiyordu ve her dakikasını çok seviyordu.

Başlangıçta Penn, kardeşinin maruz kalacağı sataşmalardan ve zorbalıklardan korkmuş, onu dünyada farklı olan insanlara karşı var olan çirkinliklerden korumak istemişti.

Bir gün Penn kardeşine kendisine zorbalık yapılıp yapılmadığını ve lakap takılıp takılmadığını sormuştu.

Jasper başını salladı ve ona bazı sataşmaları anlattı.

Penn'in öfkesi tüm vücudunu sarmıştı. Kardeşi konuşurken yüzünü nötr tutmuştu ama aklında çoktan o okula gidip öğretmenlerden bir şeyler yapmalarını talep etmek vardı, yoksa onu okuldan tamamen alacaktı. Kararını vermişti. Kardeşi dışlanma işkencesine katlanmak zorunda bırakılmayacaktı.

"Billy'ye topal olduğu için sataşıyorlar. Sarah'ya kaşları kalın olduğu için sataşılıyor. Misty'ye sataşılıyor çünkü ailesi boşanmış.

Penn 'boşandı' diye düzeltti.

"Swat dedim. Billy'nin zorbalara karşı ne yapmamızı söylediğini biliyor musun?" "Ne? Penn sordu.

Jasper ağzını kapattı ve sanki yaramaz bir şey söyleyecekmiş gibi güldü.

"Devam et," diye ısrar etmişti Penn.

"Taşaklarını tekmele.

Kardeşi azarlanıp azarlanmayacağını görmek için beklemişti ama Penn bir kahkaha patlatmış ve vücudundaki tüm gerginliğin boşaldığını hissetmişti. Kardeşini ya da Billy'yi hiç bu kadar sevmemişti.

'Hadi git o zaman. Git dişlerini fırçala,' dedi Penn, saatine bakarak.

Kahvaltı tabaklarını toplarken, yarım dilim reçelli tostu bir kare mutfak rulosunun üzerine yerleştiren kardeşinin tanıdık seslerini duydu.

Artık kahvaltıya nadiren inen kardeşi ve annesi arasındaki vedalaşmaları duydu.

Bir elinde sırt çantası, diğer elinde tostla kapının önünde bekledi.

Jasper sırt çantasının içinde kıvranırken Penn onun saçlarını karıştırdı. "İyi günler, dostum.

Jasper uzandı ve ona da aynısını yaptı. "Sen de. Penn güldü ve kadehi ona uzattı.

Kardeşi yolun sonunda arkadaşlarıyla buluşma özgürlüğünü ilk istediğinde hem korkmuş hem de gururlanmıştı.

Jasper'ın haberi olmadan ilk birkaç sabah onu takip etmişti. Onu yürürken reçelli tostunu yerken görmeyi bekliyordu ama arkadaşlarıyla tanıştığını ve tostu en iyi arkadaşı Billy'ye verdiğini görmüştü.

Billy yedi kardeşli bir aileden geliyordu ve çok nadiren kahvaltı ediyordu.

Çoğu insan kardeşinden çok şey öğrenebilir, diye düşündü kapıyı kapatırken.

Kardeşinin dikkatini dağıtacak bir şey kalmadığından, düşünceleri önündeki güne yöneldi ve bu hiç de hoşuna gitmeyen bir ihtimaldi.

YEDİ DÖRT

Kim kadının her hareketini izledi ve ancak kadın yeni boşaltılmış tek kişilik bir masaya kahve içmek için oturduğunda Kim yanına yaklaştı.

"Seni görmek ne güzel, Veronica," dedi Kim boş koltuğa oturarak. "Ama senin burada ne işin var?

"Merak ettim," dedi, Kim'in ses tonuna ya da sorusuna hiçbir duygusal tepki vermedi. "Belinda'yı bunca yıldır büyüleyen şeyin ne olduğunu görmek istedim," dedi odanın etrafına bakarak. "Neden sürekli bu ortama döndüğünü merak ediyordum.

Kim konuşmak için ağzını açtı ve sonra durakladı. Bilmek istediği çok şey vardı ama bir anlığına kadının sesinde daha önce duymadığı bir hüzün duymuştu. Ve bu hüzün onun içinde bir yerlere ulaşmıştı.

Bu kadının hayatı onu nasıl şimdi olduğu kadına dönüştürmüştü?

"Veronica, o zamanlar sana ne oldu böyle?" diye sordu nazikçe.

"Paylaşmak istediğim bir şey değil, Müfettiş," diye cevap verdi, elindeki Kendi etrafına ördüğü bariyerler. Kim'in kendisinin de kabul ettiği ve anladığı engeller, ama bu kadının içinde dışarı çıkmak isteyen bir şey vardı.

'Şimdi kimin canı yanacak? Hiç kimse kalmadı. Bana kendi tarafını söyle.'

Veronica onun bakışlarına karşılık verdi. 'Anlamıyorsun, değil mi? Benim bir tarafım yok. Bu benimle ilgili değildi. Her şey kız kardeşimle ilgiliydi. Her şey. Her zaman.'

"Tamam, bana Belinda'dan bahset. Çocukluğu nasıldı? Kendini dışarıda bırak.'

Gerçi izledikleri televizyon görüntülerine bakılırsa Veronica hiç de dışarıda bırakılmamıştı.

İçkisinden bir yudum aldı ve Kim elinin hafifçe titrediğini görünce şaşırdı. Kadına karşı duyduğu tüm öfke ve düşmanlık yok olmuştu. Ne kadar saklamaya çalışsa da içinde bir yerlerde bir insan vardı. Ve acı çekmişti; bir şekilde Kim bunu her zaman hissetmişti.

"Belinda doğduğunda dört yaşındaydım. Oldukça ortalama ve normaldim ve kesinlikle ailemin herkese Belinda'nın "her şeyi Veronica'dan önce" yaptığını söylediğini duyacak kadar büyüktüm. Daha önce konuştu; daha önce yürüdü; ilk kelimesini daha önce heceledi. Onun zeki olduğu herkes için açıktı. Okuldaki ilk gününü hatırlıyorum. Babam beni sınıftan önce almış ve Belinda'nın sınıfına doğru yürürken elimi tutmuştu.

"Öğretmen onunla, kızımın sadece bir gün içinde gösterdiği olağanüstü matematik yeteneği hakkında konuşmaya başladı. Ona tamamladığı toplamları gösterdi ve dinlemek için elimi bıraktığını hiç unutmuyorum.

O anıyı yeniden yaşarken yüzündeki hüzünlü gülümseme geri döndü. Kim, altmış yılı aşkın bir süre boyunca bir anı olarak kalması için bu küçük hareketin sembolizmini merak etti.

"O gece eve gittiğimizde onu izledim. Kanepeye oturdum ve onu test edip sınav yapmasını izledim. Annem de izledi, babam Belinda'nın cevapları doğru verdiğini göstermek için hesap makinesini çevirdiğinde sevinçle ellerini çırptı.

Hikâye genç kızla ilgiliydi ama Kim'in dikkati kanepede oturup onu izleyen kızdaydı.

"Sonunda Belinda sıkıldı ve oyuncaklarına geri döndü. Annemle babam mutfağa gidip özel olarak konuştular. Ama o gün her şeyin değiştiği gündü. O günden sonra babam onu her gece test etti.

"Jemima o zaman mı dışarı atıldı? Kim sordu.

Veronica başını salladı, hatırladığına şaşırmış görünüyordu.

"Sonunda eğitiminin nasıl yürütüldüğünü görmek için okula gitmeye başladı. Kızının daha hızlı ilerlemesini istiyordu ama okul bunu sağlayamıyordu.

"Neden olmasın? Kim, odanın etraflarında boşaldığını fark edince sordu.

'Çünkü diğer alanlarda eksiklikleri vardı, Müfettiş. İngilizcesi ortalamanın altındaydı ve diğer derslerdeki becerisi de en iyi ihtimalle zayıftı.

"Gerçekten mi? Kim şaşırarak sordu. Dahi bir çocuğun her konuda başarılı olduğunu sanırdı.

"Babam onlara inanmadı; onu engellediklerini düşündü. Bu yüzden bizi okuldan aldı ve bize öğretmek için işinden vazgeçti. Belinda'nın matematik yeteneğini geliştirebileceği ve diğer alanlarda onu yakalamak için çok çalışabileceği bir müfredat geliştirdi. O Belinda'ya ne öğretiyorsa ben de onu öğrendim.

"Baban seni neden okuldan aldı? Kim sordu, kaba bir şekilde değil.

"Çünkü o zamana kadar babam Belinda'nın yeteneğinin genetik olduğuna ve benim yeterince çaba göstermediğime inanıyordu. Tembeldim. Her neyse, okumaya başladı Maria Agnesi'nin babası hakkında.' Kim başını salladı.

'Maria Agnesi on sekizinci yüzyılda doğdu. Yürüyen bir poliglottu ve on üç yaşına geldiğinde yedi dili akıcı bir şekilde konuşuyordu. Ayrıca matematik ve felsefede de başarılıydı. Küçük kız kardeşi bir müzik dehasıydı ve babası eğlence geceleri düzenliyordu.

Tanrım, diye düşündü Kim. Görünüşe göre Agnesi'yi incelemekten fazlasını yapmıştı. Kız kardeşlerin çocukluklarına dair öğrendiklerine göre, babası kendisini hemen hemen bu adama benzetmişti.

'Bazıları olağanüstü yeteneğin çocuğun doğuştan gelen yeteneğinden kaynaklandığına inanır. Bazıları ise çevrenin baskın bir rol oynadığına inanıyor. Benim

Babam hiçbir şeyi şansa bırakmamaya karar verdi. İlk başta annem karşı çıkmaya çalıştı ama sonunda babam onu reddetti.

"Peki evde eğitim nasıldı?

"Babam yemek odasını bir sınıfa dönüştürdü: iki masa, bir yazı tahtası, kitaplarla dolu raflar, resimlerin yerini dünya haritaları ve periyodik tablolar aldı. Tüm uyarıcılar kaldırıldı ve eğer pencereden dışarı bakarken yakalanırsak perde çekildi.

"Ama nasıldı? Kim tekrar sordu. Artık odayı hayal edebiliyordu ama odanın dekoruyla ilgilenmiyordu.

'Muhtemelen alışmam daha uzun sürdü. Birkaç yıldır okuldaydım ve arkadaşlarım vardı.

Sesinde acı yoktu, sadece kabullenmişti.

"Ve okulun tek iyi yanı, Müfettiş, her gün belli bir saatte bitiyor olması.

"Seni çok mu çalıştırdı? Kim sordu.

"Evet, diğer oyuncakları da teşvik ya da ceza olarak elimden aldılar, artık nasıl bakmak isterseniz.

"Bu çok sert," dedi Kim, otopsiden bir şey hatırlayarak.

"Herhangi bir fiziksel teşvik var mı?" diye sordu.

"Sanırım bunu zaten biliyorsunuz, yoksa sormazdınız," dedi.

"Parmak eklemlerinde bir cetvel kenarı mı?

Veronica ensesine dokunarak, "Ve başının arkasına," dedi. "Bunu ilk kez yaptığında, o odadayken Belinda'yı komik bir suratla güldürmüştüm ve o döndüğünde kıkırdamasını durduramamıştı. Ne kadar durdurmaya çalışırsanız o kadar çok güldüğünüz nöbetlerden biriydi. Belinda duramıyordu ve adam hayal kırıklığı içinde cetvelle Belinda'nın parmak eklemlerine vurdu ve bu daha sonra odaklanma aracı haline geldi, ama o ilk seferle ilgili en çok hatırladığım şey bu değil.

Kim bekledi.

"Kapı aralığında duran annemdi. Ona umutla baktım, bir şey söyleyeceğinden ya da yapacağından emindim ve bir an için söyleyeceğini sandım ama arkasını dönüp gitti.

Kim, 'Dürüst olmak gerekirse kulağa bir canavar gibi geliyor,' diye gözlemledi.

Veronica başını salladı. "Değildi. Hiçbir zaman çok sevgi dolu bir baba olmadı ama Belinda'nın bu yeteneği onu bu yeteneğinden en iyi şekilde yararlanmaya, onu keşfetmeye ve geliştirmeye zorladı. Mükemmel olduğunu söylemiyorum ama bir canavar da değildi.

Kim, yaptıklarının her iki kız kardeşin de hayatını şekillendirmiş olmasına rağmen, şimdi bile sadık olduğunu gözlemledi.

Kim, Veronica'nın normal bir okul ortamından, arkadaşlarından, oyundan ve etkileşimden uzakta, babasının yarattığı kapalı, yalnız varoluşa götürülmesinin nasıl bir şey olduğunu hayal etmeye çalıştı.

'Araştırmalar çocukluktaki dehanın daha sonraki başarı için güçlü bir gösterge olmadığını ortaya koymasına rağmen bizi şekillendirmek için çok uğraştı. Çocuk dahiler nadiren yetişkin dahilere dönüşür. İlginç olduğu bir zaman aralığı var.

Kim, "Televizyon programını izledim," dedi. 'Nerede iki-'

"Hangisi olduğunu biliyorum, Müfettiş," dedi, yüz hatlarında bir sürü duygu gezinirken. Sanki bütün hafta boyunca eksik olan tüm içsel duygular aynı anda yüzüne fırlatılmıştı.

'Bu yüzden mi bizi her fırsatta engellediniz ve sır sakladınız? Bulmamızı istemediğin şey bu muydu? Kim sordu.

"Bu da şeylerden biri," diye itiraf etti. 'Ama esas olarak hayatımızın en kötü dönemiydi, ucube ve tuhaf muamelesi gördüğümüz, yargılandığımız ve analiz edildiğimiz bir dönemdi. Halkın incelemesi ve dikkati benim istediğim bir şey değil. Kendime bir hayat kurdum ve geçmişim ziyaret etmemeyi tercih ettiğim bir yer.

Kim bunu kolayca anlayabilirdi. O da hayatını böyle yaşıyordu.

"Belinda soruyu yanlış anladığında baban nasıl tepki verdi? Kim, görüntülerdeki yüz hatlarının gerginliğini hatırlayarak sordu.

'Eğer bunu duymak istiyorsan sana pahalıya patlayacak,' dedi Veronica.

"Ne? Kim evini, hatta bisikletini bile teklif etmeye hazır bir şekilde sordu Köpeği dışında her şeyi. Bütün hafta daha fazlasını duymak istemişti.

"En azından bir kahve daha," dedi boş fincana bakarak.

"Televizyon programı önemli mi? Kim sandalyesinden kalkarak sordu. "Evet, Müfettiş, çünkü her şey o zaman değişti.

YEDİ BEŞ

Bryant hedefine çoktan karar vermişti ve Welmsley'ler kahvaltıyı bitirip masadan kalktıklarında ayağa kalktı. Şefe başıyla selam vermeye çalıştı ama kadın Veronica Evans'tan başkasını umursamıyor gibiydi, o da ne gariptir ki bütün konuşmayı o yapıyor gibiydi. Ondan hoşlanmamasının nedeninin kadının şefe kendisinden daha fazla ısınmış olması olmadığını düşünmeye çalıştı ki bu neredeyse hiç olmamıştı. Yine de 'ısınmak' teriminin olabildiğince gevşek olduğunu fark etti.

Ama şimdi dikkati etkinlikten sorumlu kadının üzerindeydi. Şefin ikizlerle yaptığı konuşmayı ilgi çekici bulmuştu ve daha fazlasını duymak istiyordu.

Kadını satranç odasına kadar takip etti ve burada üç jüri üyesi kendi aralarında sohbet ederken jüri masasının yanında erkek kardeşiyle buluştu.

Birkaç 'affedersiniz' fısıltısı onu kapı aralığından ilerlemeye itti. Henüz hiçbir şey olmamasına rağmen, sanki herkes kütüphane moduna geçmişti ve duvarın etrafına serpiştirilmiş 'Sessizlik Lütfen' yazılı tabelaları dikkate alıyordu.

Bryant, ebeveynlerin çocuklarıyla birlikte odanın kenarlarında oturmalarını izledi. Sert bir nezaket, kısa gülümsemeler ya da baş sallamalar vardı ama sonra gözler kaçırılıyordu. Burada, benzer düşünen çocukların ebeveynleri arasında gerçek dostlukların kurulmadığı hissine kapıldı.

Jared Welmsley en yakındaki yargıca bir kâğıt uzattı ve odadan çıktı.

Serena onun yanına geldi. "Satranç hayranı mısınız, memur bey?

Henüz tanıştırılmamışlardı ama onu şefle otururken gördüğünü tahmin etti.

"Bryant," dedi elini uzatarak. "Satrançla p e k alakam yok ama...

"Tüm bu çocuk dehası fenomeni ile mi?

İtiraf etmekten nefret etse de, yargıç isimleri saymaya başladığında başını salladı.

Erkekler ve kızlar yerlerine oturmaya başlarken 'Çeyrek finaller,' diye açıkladı.

"Burası konuşmak için çok sessiz olacak, biraz
yürümek ister misin?" "Elbette," dedi ve onun
peşinden kapıdan çıktı.

Koridora ulaştıklarında ona döndü. "Peki, özellikle ilginizi çeken şey nedir, memur bey?" diye sordu hoş bir şekilde.

"Sanırım çocuklardaki bu zeka seviyesini röntgenci bir şekilde çekici buluyorum. Bariz kelimeler kullanmak ya da saldırgan görünmek istemem ama küçük bedenlerdeki büyük beyinler daha iyi bir kelime bulamadığım için rahatsız edici.

"Peki, bariz ilginiz göz önüne alındığında, bilimsel çalışmaların dahi çocukların beyinlerinin sıradan beyinlerden farklı olduğunu gösterdiğini biliyor muydunuz?

Müzik odasının açık kapısına geldiklerinde Bryant başını salladı.

'Üstün yetenekli çocuklar her türden olabilir: müzisyenler, akrobatlar, sanatçılar, satranç oyuncuları, matematikçiler, bilgisayar programcıları, hatta sihirbazlar. Burada her şeyi karşılayamayız ama iyi olduğumuzu düşünmek istiyoruz.

Bryant onun düzenledikleri etkinlikten gurur duyduğunu söyleyebilirdi. Onun iltifat bekleyip beklemediğinden emin değildi.

"Üstün yetenekli çocukların tüm ebeveynleri ısrarcı mıdır?" diye sordu. Yıllar önce Kanal Beş'te ısrarcı ebeveynlerle ilgili bir programı yarı yarıya izlemiş ve onların sadece çocuk yerine çocuğun yeteneğine odaklanmalarına sinirlendiğini fark etmişti.

Başını iki yana salladı. "Avustralya'dan Terence Tao üç yaşına geldiğinde matematik ve okuma yapıyordu. Altı yaşına geldiğinde kendi kendine BASIC öğrenmiş ve birkaç bilgisayar oyunu yazmıştı. Ailesi kredi almak ya da para kazanmak istemiyordu, bu yüzden onun hala küçük bir çocuk olabileceği bir program düzenlediler. Yedi yaşında liseye başladı ve IQ'su 100 ortalamaya karşı 220 olarak ölçüldü. SAT sınavlarında 800 üzerinden 760 puan aldı ve sekiz yaşındayken üniversite giriş sınavını geçti.

"Vay canına, ne yetenek ama.

"Elbette öyle ama ailesi tarafından hiç zorlanmadı ve şimdi iyi uyum sağlamış, evli ve kariyer sahibi bir adam.

"Ama o bir istisna mı? Bryant sordu.

"Ama baskıcı ebeveynler gerçekten o kadar kötü mü?" diye karşı çıktı.

'Sanırım hepimiz kendi çocukluğumuzu biraz normal görüyoruz. Ailem sadece mutlu olmamı istedi. Beni rekabetçi olmam için yetiştirmediler. Sadece elimden gelenin en iyisini yapmamı istediler.

'Bunu anlıyorum ve lütfen bunu alınganlıkla karşılamayın çünkü bir polis memuru olarak harika bir iş çıkardığınızdan eminim ama...'

"Ama ben asla dünyayı değiştirmeyeceğim," diye ekledi onun için.

"Başka bir şekilde ifade edeyim. 1940'larda ve 50'lerde yarışma programlarına katılan bilgi yarışmacıları vardı. İçlerinden biri, James D. Watson, DNA'nın yapısını keşfettiği için Nobel ödülü kazandı. Ama sizi rahatlatmak için her ebeveynin bir kaplan olmadığını teyit edebilirim," dedi gülümseyerek.

Bryant başını salladı. Bu terimi duymuştu ama ne anlama geldiğinden tam olarak emin değildi.

"Büyük ölçüde Çin'e özgü bir kavram ve çocuklarını başarılı olmaları için zorlayan ve baskı yapan katı, talepkar ebeveynleri tasvir ediyor. Sahne annesi gibi. Öğrenmeyi her şeyin üstünde tutarlar ve çocukların sadece potansiyel olarak ödül kazanacakları etkinliklere katılmalarına izin verirler. Çocuklar üzerinde daha yüksek düzeyde psikolojik kontrol uygularlar ve duygusal tehditler ve düşük etkili fiziksel cezalar kullanma eğilimindedirler. Çocuğa karar verme özgürlüğü tanımazlar ve sosyalleşme, insanlarla ilişki kurma, duygusal zeka gibi yumuşak becerileri göz ardı ederler.

"Peki bu çocuklara uzun vadede ne olacak? Bryant sordu. 'Şüphesiz her çocukluk dengeli olmalıdır' diye ısrar etti.

'Araştırmalar aidiyet, amaç ve özsaygı duygularını kaybettiklerini gösteriyor. Çin'de beş ila on iki yaş arasındaki çocukların psikiyatrik yardım alma ve hatta intiharı düşünme eğilimleri giderek artıyor.

Beş yaşındaki bir çocuk nasıl böyle duygulara sahip olabilir?" diye merak etti. 'Başa çıkma stratejileri yok. Olumsuz duyguları yönetemezler. Ne yaparlar

Shirley Temple'ı hatırlıyor musun?' Serena, bir çocuk piyano çalmaya başladığında koridor boyunca ilerleyerek sordu.

Bryant başını salladı. Çocuk oyuncuyu herkes biliyordu.

'Onun çekiciliği doğal olmasından ve tamamen eğlenmesinden kaynaklanıyordu. Hiçbir işle uğraşmaması ve normal bir çocukluk geçirdiğine dair iyi kurgulanmış bir imaj. Ancak günlük rejimi yedide başlayıp beş buçukta bitiyordu. Bir eleştirmen, etrafındaki herkesin onu bozulmamış tutma misyonuna rağmen, onda kaba ve kabadayı bir şeyler olduğunu belirtti.

"Stüdyo arazisinde kendine ait üç yataklı bir bungalovu, günlük bir öğretmeni, kişisel koruması, tıbbi danışmanları, rahatlama sistemi vardı ama tarzını bozma ihtimaline karşı filmleri yoktu.

"Elbette, düşünmüyorsun değil mi?...

"Israrcı ebeveynlerin her yerde var olduğunu ve her zaman var olduğunu anlatmaya çalışıyorum, memur bey. Bu durum sadece üstün yetenekli çocuklarla sınırlı değil. Ortalama bir spor gününde çocuklarını çizginin dışına iten ebeveynler olacaktır. Ebeveynler

öğretmenlere ve müdürlere sarhoş e-postalar göndererek okuldaki zamanlarını kontrol etmeye çalışıyorlar'.

"Bu kaplan ebeveynliği hakkında ünlü bir kitap yok m u y d u ? Bryant terimi oradan duyduğunu fark ederek sordu.

"Evet, Amy Chua'nın iki kızını virtüözce aşırılıklara sürüklemesinin şok edici öyküsü.

Bryant, 'Bu kaplan ebeveynliği hakkında çok şey biliyor gibisin,' diye gözlemledi.

"Evet, hem Jared hem de ben otoriter yöntemle yetiştirildik ve bakın ne kadar iyi olduk.

Evet, oldukça, diye düşündü Bryant onu koridor boyunca takip ederken.

YEDİ ALTI

"Kaç kişi kaldınız? Stacey otelin yemek masasının karşısında sordu. İlk iki kurbanın bulunduğu yılları çoktan tespit etmişti ve on yılın tamamı Freddie Compton'ın organize ettiği zaman çizelgesine denk düşüyordu. Tiff, üçüyle de temas kurmuş olan çocukları çapraz referanslamaya çalışıyordu.

"Doksan altı tane var," diye yanıtladı Tiff. "En

azından. "Tanrım," dedi Stacey.

"Sorun şu ki, Belinda'nın konuşmuş olabileceği çocuklarla ilgili hiçbir kayıt yok çünkü Belinda etkinlikte herhangi bir profesyonel sıfatla bulunmuyordu ve hepsiyle temas kurmuş olabilirdi. Bu arada, üçünün de orada bulunduğu on yıl boyunca üç yüzden fazla çocuktan bahsediyoruz.

Stacey, "Bunları atlatmak için on kişilik bir ekibe ihtiyacımız var," dedi.

"Freddie Compton da bize yardımcı olmuyor çünkü organizatör olarak her biriyle temas kurmuş olmalı. Bu nedenle, onları daraltmak için kullanabileceğimiz tek kayıt Barry Nixon'ın buradayken danışmanlık yaptığı çocukların kayıtları.

Stacey, Tiff'in mantığını anladığını ama gerçekçi olmak gerekirse bu on yıllık süre zarfında okula devam eden her bir çocuğun şüpheli olduğunu söyleyerek, "Ama bu, burada bulunan diğer çocuklarla temas kurmadığı anlamına gelmez," dedi. "Hepsinin üzerinde çalışmamız gerekecek.

"Bir de bana sor," dedi Tiff. "Bu etkinlikten nefret ettiğini gizlemeyen ama şimdi Akademgorodok'ta çalışan bir adamdan umutluydum.

"Yine mi geldin?

'Rusya'daki üstün yetenekliler şehri. Binlerce bilim insanı ve üstün yetenekli öğrencinin yaşadığı ve çalıştığı yer. Benim adamım matematik ve fizik için özel bir yatılı okulda öğretmenlik yapıyor.

"Hiç duymadım," dedi Stacey.

"Ben de öyle ama orayı düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor. "Neden?"

diye sordu Stacey, kız yüzünü buruştururken gülümseyerek ve omuzlarını kaldırdı.

"Bilmiyorum, sadece çocukları akademik süperstarlar haline getirmeye çalışan tüm bu saldırgan ebeveynleri düşünüyorum.

"Ebeveynlerin çocuklarını potansiyellerini gerçekleştirmeleri için teşvik etmeleri gerektiğini düşünmüyor musunuz?

'Vay be Stacey, bu kulağa son derece normal ve abartısız geliyor ve şu ana kadar okuduğum bazı hikayeler için cesaretlendirmenin doğru bir terim olduğundan emin değilim. Demek istediğim, diğer her şeyi dışlayan bir odaklanmadan bahsediyoruz ve bence bu düpedüz yanlış.

Ah, yirmili yaşların başındaki siyah beyaz dünya, diye düşündü Stacey, iyi hatırlıyordu. Hayatın gri alanları birkaç yıl sonra ortaya çıktı.

"Bunu anlıyorum," diye kabul etti Stacey, derdini anlatmaya kararlıydı. 'Ama yeni bir akıllı telefon aldığınızda yaptığınız ilk şey nedir?

"Sosyal medyayı ve e-postaları

yükle. "İleri.

'Bir zil sesi seçin. "İleri.

"Kamerayı kontrol et.

"Sıradaki.

"Uygulamalarla doldurun.

Yani test mi ediyorsun? Ne yapabildiğini gördünüz mü? Yeteneklerini mi keşfediyorsunuz?

"Evet ama bu doğal, değil mi?

"Ondan en iyi şekilde yararlanmak istemeniz son derece doğal.

"Ama nerede bitiyor? Tiff sordu. 'Üstün yetenekli bir çocuk isteyip de alamayan insanlar için. Öjeniye mi başvuruyorlar?

Stacey, seçici yetiştirme veya genetik manipülasyon yoluyla en iyi yavruları üretme biliminin farkındaydı.

"Tartışmayı tamamen farklı bir yöne çekiyorsun," dedi Stacey, bu Tiff'in arkadaşlığından bir öncekinden daha çok keyif alıyordu. Bu seferkinin bir fikri vardı ve onu kullanmaktan çekinmiyordu.

'Pek sayılmaz, çünkü bu zaten oluyor. Kaliforniya'da annelerin kendilerini Nobel ödülü kazananlardan oluşan bir panelden suni döllenme ile dölleyebilecekleri bir Germinal Seçim Deposu vardı. Çocuk doğmadan önce bile büyüklük beklentisi var ve eğer bir dahi değilse anında hayal kırıklığı yaşanıyor. Bunun bir çocuğa ne yapacağından emin değilim.

"Ama telefon benzetmeme geri dönecek olursak, fotoğraf çekebilmeniz, oyun oynayabilmeniz ve binlerce uygulama yükleyebilmeniz bilimde kaydedilen ilerlemeler sayesinde mümkün oluyor.

'Ama yapabiliyor olmamız yapmamız gerektiği anlamına gelmez,' diye karşılık verdi Tiff. "Peki, üstün yetenekli çocukların ebeveynlerinin ne yapmasını istiyorsunuz? Stacey sordu.

'Ben sadece her çocuğun çocukluğunu yaşamasını, çocuk olmasını istiyorum. Siyah ve beyaz.

"Yeterince adil. Bir sonraki akıllı telefonunuzda arama yapma özelliği dışındaki tüm fonksiyonları devre dışı bırakın.

"İyi bir nokta ama bir sorun var.

"Neymiş o?

"*Pet Rescue* oyununu indirerek telefonumun ruhuna hayatının geri kalanında geri dönülmez bir şekilde zarar vermeyeceğim.

Stacey kahkahayı patlatmadan önce tam yirmi saniye boyunca ona baktı.

'İyi cevap, Tiff. İyi cevap,' dedi ve kendi ekranına geri döndü. 'Şimdi, bana sadece birkaç dakika verin ve kesinlikle

Beth Nixon hakkında ilginç bir şey bulamazsam seninle birlikte o isimlerin üzerine atlayacağım," dedi ve araştırmasına devam etti.

Şimdiye kadar Beth'in Lancashire'daki evinden sadece bir kez, anneleri beyin tümöründen öldüğünde hem Beth'i hem de üvey kardeşini yanına alan anneannesi tarafından getirildiğini tespit etmişti. Beth beş, kardeşi ise on dokuz aylıktı. Olay sırasında on dört yaşındaki kız, müstakbel kocası Barry Nixon'dan iki danışmanlık seansı almıştı ve Stacey, kadının patronuna ve Bryant'a durumu nasıl anlattığını umursamıyordu, ona göre bu düpedüz yanlıştı.

Kadının eğitimi boyunca yavaş yavaş ilerlemiş ve üniversiteden fizik diplomasıyla mezun olmadan önce iki ay dinlenmek için kuzeydeki Meadow View Psikiyatri Hastanesi'ne gönüllü olarak kaydolduğu noktaya ulaşmıştı. Kadın hakkında ilginç bir şeyler bulabilmek için daha ne kadar araştırma yapması gerektiğini merak ediyordu.

İçini çekti ve bunalmış meslektaşına baktı.

Elini uzatarak, "Bana şu isimlerden birkaçını ver, Tiff," dedi. Beth Nixon'ın beklemesi gerekecekti.

YEDİ-YEDİ

Penn, telefonu çaldığında istasyondan sadece bir mil
uzaktaydı. Arabayı işaret etti ve boş bir otoparka çekti.
'Hey,' dedi, telefona cevap vererek.
"Merhaba memur bey," dedi Mitch cevap olarak. "Yaptığım ekstra testlerin sonuçlarını mümkün olduğunca erken öğrenmek istersiniz diye düşündüm.
"Teşekkürler Mitch," dedi, teknisyenin ne aradığından bile emin değildi. "Peki, ne buldun?
'Kesinlikle hiçbir şey,' dedi.
"Ah," diye yanıtladı Penn, bunun ona pek bir şey
anlatmayacağından emindi. "Evet, ne kadar tuhaf değil mi? Mitch
sordu.
"Mitch, emin değilim...
"Tişörtün çeşitli yerlerinden örnekler aldım. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, bütün gün DNA döküp topluyoruz ve bunların çoğu giysilerimize bulaşıyor, ancak bu giysi tertemiz. Kesinlikle sıfır.
"Peki, tam olarak ne demek istiyorsunuz?
"Bana göre bu tişört hiç giyilmemiş.

YEDİ SEKİZ

İki taze kahve geldiğinde restoran boşalmıştı.

Kim, bilgi için gerekli geçiş ücretini ödedikten sonra, "Peki, TV programı?" diye sordu.

"Müfettiş, bir insanı aynı anda hem sevip hem de ondan nefret edebileceğinizi biliyor musunuz?

"Baban mı? Kim sordu.

'Bu çok kolay olurdu, değil mi? Ama hayır.' "Devam

et," dedi Kim.

'Dört yaşıma kadar yeterliydim. Başarılarım ne kayda değerdi ne de gecikmişti. Sıradandım, normaldim. Yeterliydim. Ama Belinda tüm bunları değiştirdi. Belinda'nın dehası hepimizin hayatını değiştirdi. Babam yeterince çalışarak, yeterince saat ders çalışarak benim de onun kadar parlak olabileceğime inanıyordu.

"Yıllarca her gün iki küçük gösteri bebeği gibi aynı şekilde giyindik. Sadece birbirimizden ve ders çalışmaktan oluşan küçük dünyamızda var olmak için uyandık. Bu bir yaşam değil, bir varoluştu. Babamızın onayı ve hatta sevgisi için birbirimize düşmüştük. Belinda bunu benden daha çok arzuluyordu. İlgi onun için uyuşturucu gibiydi. Doymak bilmiyordu. Geceleri yataklarımıza yorgun ve sessiz bir şekilde girerdik, birbirimizin rakibi olduğumuz için normal kardeşler gibi bağ kuramazdık.

Zihni o zamana geri dönerken başını salladı. Kim sessiz kaldı.

"Televizyon programından sonra babam ikimizden de tamamen uzaklaştı. Belinda insan olduğunu kanıtlamıştı. Tek bir hata bile onu lekeledi. Ders çalışma konusunda hayat değişmedi ama babam özel bir öğretmen tuttu. Belinda babamın geri çekilmesiyle başa çıkamadı. Dört yaşından beri onun ilgisini tekeline almıştı. Ama babam artık ilgilenmiyordu. Olimpiyat gezimizi iptal etmişti ve-'

"Olimpiyat mı?

'100 ülkenin 6 öğrenci gönderdiği Uluslararası Matematik Olimpiyatı. Hesap makinesi olmadan altı problem çözmeleri gerekiyor. Belinda zaten gitmek istemiyordu ama babam ilgi ve şefkatini geri çektikten sonra onu geri kazanmak için daha çok çabaladı. Ama hiçbir şey işe yaramadı. Herkesin önünde küçük düşürüldüğünü düşündükten sonra ilgisizleşti. Ve onu geri kazanmaya çalışmaktan hiç vazgeçmedi. O denedikçe babam daha da geri çekildi.

"İki diploması onu etkilemeyi başaramayınca daha olumsuz ilgi biçimlerine yöneldi.

"Seks mi? Kim sordu.

'Ve yirmili ve otuzlu yaşlarında uyuşturucu. Olumlu ya da olumsuz ilgiye ihtiyacı vardı; bildiği tek şey buydu ve onsuz var olamazdı.

"Peki ya sen? Kim sordu. "Özgür kalabileceğin bir nokta yok muydu?

"Denedim. Ailemiz ölmeden önce birkaç aylığına taşındım. İhtiyacı olan ilgiyi gösterecek kimse olmayınca tekrar uyuşturucuya başladı. Aşırı dozdan ölmek üzereyken hastaneye çağrıldım ve işte o zaman onu bir daha bırakamayacağımı anladım.

"Onu kendinden korumak için mi oradaydın?

Veronica başını salladı. "Korumaya çalıştım.

'Ve onun buraya, bu etkinliğe gelmesinden nefret ettiniz?

"Her şeyi geri getirir ve tekrar nüksederse diye.

Kim sonunda ikisi arasında var olan ilişkiyi daha iyi anlamaya başladı.

Bu manastır hayatı, onları giydirip süsleyen ve para ve şöhret için sergileyen babaları tarafından her gün birbirlerine karşı kışkırtılmalarına rağmen, kız kardeşler arasında sadece kendilerinin anlayabileceği bağlar kurmuştu.

Kim sonunda kız kardeşleri sonsuza dek birbirine bağlayan karmaşık acı ve sevgi ağını anlayabilmişti.

'Dahi bir çocuk olmak zordur Müfettiş, ama kardeş olmak da hiç kolay değildir. İkimiz de bir şekilde çocukluğumuzu kaybettik.

Kim hayal edebiliyordu.

'Ama onun hayatını korumak için kendi hayatınızdan vazgeçmek zorunda mıydınız?

Veronica bir an düşündü, sonra başını salladı. "Evet, çünkü hepsi benim hatamdı.

"Televizyon programı mı?" diye sordu Kim, kızların yüz ifadelerini hatırlayarak. "Nihayetinde her şeyi değiştiren soru?

Veronica başını salladı.

"Bilerek mi yanlış yaptı? Veronica

yine başını salladı.

"Ama neden?

Kelimeler döküldüğünde fısıltıdan öteye gidemiyorlardı.

"Çünkü ona ben söyledim.

YEDİ DOKUZ

Penn, Travis'in kendisini karakolun dışında beklediğini görünce şaşırmadı.

Patrona konuşmaları gerektiğini bildirmek için önceden aramıştı. Travis ilk fırsatta onun söyleyeceklerini duymak isteyecekti.

Travis alt dudağını ısırarak, "Yüzün bana iyi bir haber verecekmiş gibi görünmüyor," dedi.

Penn, bu konuda kendisinden daha kötü hissedemeyecek olan eski patronu için bunu süslemenin bir yolu olmadığına karar verdi.

"Aklımda hiç şüphe yok, Şef. Gregor Nuryef masumdur. O kimseyi öldürmedi. Yanlış adamı yakaladık.'

Travis delil torbasına baktı ve sormadan ona döndü. Penn yolda morga uğramış ve onu almıştı. Travis'in yüzündeki ifadeden bunun artık pek de önemli olmadığını anladığı anlaşılıyordu. Tişört, davadaki başarısızlıkla ilgili iç soruşturma tamamlanana ve yepyeni bir kanıt zinciri başlatılana kadar kanıt odasına geri konulacaktı.

Travis bulduğu her şeyi anlatmaya başlarken ona kapı aralığından uzaklaşmasını işaret etti.

Penn'in telefonu cebinde çalarken, 'Ben yukarıya haber vermeden bunun duyulmasını istemeyiz,' dedi.

Bunu duymazdan geldi ve tişört hakkında öğrendiklerini anlatmaya devam etti.

Telefonu durdu ve sonra anında tekrar çaldı. Travis

kaşlarını çattı. "Biri seni acilen istiyor.

Penn başını salladı. 'Efendim, evet, ama sanırım yapmanız gereken başka bir şey daha var.

-'

"Tanrı aşkına dostum, cevap ver," diye emretti.

Penn telefonunu çıkardı.

Jasper'ın okulu.

"Penn," diye cevap

verdi.

"Bay Penn, her şey yolunda

mı?" "Elbette," dedi kaşlarını

çatarak.

'Oh iyi, sadece kontrol etmek istedik, çünkü normal

Ara.'

"Özür dilerim, ne için aramıştınız?

'Jasper bugün gelmiyor ama iyi olduğu sürece, kendini iyi hissettiğinde onu göreceğiz-'

'Bayan Wicks, neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Bu sabah Jasper'ı her zamanki gibi kahvaltı kulübüne uğurladım.

Bir nefes alma. "Bay Penn, Jasper sınıfında değil.

Penn vücudunda her türlü hissin gezindiğini hissetti. Sakin kalmaya çalıştı.

"Kütüphaneyi kontrol ettiniz mi?

Jasper oraya girdiğinde genellikle zamanın nasıl geçtiğini anlamazdı. Birden fazla kez dersinin başlangıcını kaçırmıştı.

"Orada değil," dedi kadın ve adam ilk kontrol edecekleri yerin orası olacağını biliyordu.

"Peki ya tuvaletler? Spor salonu, fen laboratuvarı?" diye sordu zihni okul binasının etrafında hızla dolaşırken.

Sesi zayıflamaya başlarken, "Her şey kontrol edildi, Bay Penn," dedi. "Ve size kardeşinizin bu binanın hiçbir yerinde olmadığını söyleyebilirim.

Penn aramayı sonlandırdı, kanıt torbasını Travis'e doğru itti ve olabildiğince hızlı bir şekilde arabasına geri koştu.

SEKİZ

"Ne buldun? Stacey, oda aniden sessizliğe büründüğünde sordu. *The Phantom of the Opera'*dan bir melodi aniden sona ermişti ve Stacey şimdi bunun kızın tüm dikkatini çeken bir şey olduğu anlamına geldiğini öğrenmişti.

Robinson'un ölümünü araştırmaya devam edebilmek için kızın elinde iyi bir şey olmasını umuyordu; ne kadar üzücü olsa da Robinson davada şüpheli değildi, oysa izini sürdükleri kişiler potansiyel olarak tekrar saldırabilirdi.

Tiff, "Bana bir dakika izin verin," dedi ve masanın altında kayboldu.

Yazıcının hafif vızıltısı sürekli devam ediyordu. Geçici iş arkadaşı kâğıdı çok seviyordu ve listelerin, zaman çizelgelerinin ve yoklama çizelgelerinin çıktısını almak için yarım tomar kâğıt kullanmıştı.

"Bir tane buldum," diye bağırdı, elinde üç sayfa kâğıt tutarak.

"Bir tane ne var? Stacey sordu. Şimdiye kadar aralarında yaklaşık kırk ismi ölüm ya da göç nedeniyle silmeyi başarmışlardı.

"Damien Crouch adında bir çocuk. Dokuz ve on yaşlarındayken iki yıl üst üste buraya geldi. Her iki yıl da satranç şampiyonu oldu," dedi ve masanın üzerine bir sayfa kağıt koydu. "Her iki seferde de dost danışmanımızla görüşmüş. Sabıka kaydı yok, hız cezası bile yok. Mutlu bir evliliği var ve şimdi Kent'te mikrobiyolog olarak çalışıyor," dedi ve ikinci kâğıdı masaya bıraktı.

"Pekâlâ, Damien Crouch'u ilginç kılan nedir? Stacey sordu. Kendisi de beş ya da altı benzer vakayı kısa listeye almıştı.

Tiff son kâğıt parçasını kaldırdı ve havada salladı.

"Çünkü bu yıl yine geri döndü. Altı buçuk yaşındaki kızıyla birlikte.

SEKSEN BİR

Okul otobüsü tek şeritli yolda kendisine doğru ilerlerken Penn gıcırdayarak durdu.

Çocuklarla doluydu ve ikinci ders için yüzme havuzuna gidiyordu. Biliyordu çünkü Jasper'ın mayolarını hazırlamıştı ve kardeşinin de o otobüste olması gerekiyordu.

Kenara çekip otobüsün geçmesine izin vermek yerine tam önüne park etti ve arabadan indi.

Sürücü, içeri alınmak için kapıya vururken öfkeli işaretler yapıyordu.

"Bu çocukları tanıyorum," diye bağırarak kapıyı işaret etti ve adamın kendisini gemiye alma konusundaki isteksizliğini anladı.

Tanıdığı bir öğretmen şoförün omzuna dokundu ve kapılar açıldı.

"Daha gelmedi mi?" diye sordu nefes nefese.

Kadın başını salladı. "Onunkini denedin mi?...

"Her seferinde telesekretere düşüyor," diye cevap verdi, onun yanından geçerken. Birkaç yıl önce Jasper'a acil durumlar için bir cep telefonu vermişti ve Penn aradığında her zaman cevap verirdi.

"Billy," diye bağırdı ve çocuğun kara kafası arabanın arkasında belirdi.

"Selam dostum," dedi sesini sakin tutmaya çalışarak. "Bu sabah Jasper'a ne oldu?

Korku gözlerini doldururken omuz silkti. Penn, çocuğun üzerinde yükseldiğini ve tavırlarının çılgınca olduğunu fark etti.

Karşısındaki koltuğa oturdu ve yüzüne sakinleştirici bir gülümseme yerleştirmeye çalışarak gülümsedi. 'Sorun yok, Billy. Sen yanlış bir şey yapmadın. Sadece onu bulmam gerekiyor. Seninle yolun sonunda mı buluştu?'

Billy başını salladı ve Penn büyük bir rahatlama hissetti. Buluşma noktasına varmıştı, o halde Billy nereye gittiğini biliyor olmalıydı.

"Sana tostunu verdi mi?

Hafif bir gülümseme ve

baş sallama.

"Peki, nereye gitti dostum? Neden seninle okula gelmedi?" "Sadece bir

dakikalığına Lucy'nin telefonuna bakıyordum. Onun bir videosu vardı. su kayağı yapan bir köpek. Komikti ve-'

"Jasper neredeydi, Billy? Penn, sesindeki aciliyet hissini bastırmaya çalışarak zorladı.

"Bilmiyorum. Bir araba vardı ve...'

"Jasper bir arabaya mı bindi? Penn onun sesinin nasıl yükseldiğini

duyarak sordu. "E... evet," diye cevap verdi Jasper, gözleri irileşmiş ve

alt dudağı patlamıştı.

titremeye.

'Sorun yok, dostum. Yanlış bir şey yapmadın,' dedi ve otobüsün önüne doğru ilerledi.

Penn düşünmeye çalıştı. Kafa karışıklığı beynini bulandırıyordu ama Jasper'ın mantıklı bir çocuk olduğunu biliyordu.

Jasper yabancılarla hiçbir yere gitmemesi gerektiğini anlamıştı, bu da Penn'in kalbinin göğsünde yüksek sesle çarpmasına neden oldu çünkü bunun tek bir anlamı olabilirdi.

Kardeşi zaten tanıdığı biriyle bir arabaya binmişti.

SEKİZ İKİ

"Damien Crouch," dedi Kim Bryant'a, Veronica ile konuşması hakkında meslektaşına bilgi verirken Stacey'den gelen aramayı sonlandırarak. 'Yirmi yedi yaşında, eski satranç şampiyonu, genç kızıyla birlikte burada. Stace şu anda güncel bir fotoğraf arıyor. Etrafına bakındı. "Sonra da onu aramaya gitmeliyiz," dedi ve resepsiyona doğru yürüdü.

Bu, Tink ve Stacey'nin ortaya çıkardığı iyi ve sağlam bir ipucuydu ve tam da aradığı türden biriydi. Olayla ilgili geçmişi olan ve şu anda burada olan biri.

Kimliğini erkek resepsiyon görevlisine uzattı ve yaka kartına baktı.

'Raymond, konuklarınızdan biriyle acilen konuşmamız gerekiyor. Onun Adı Damien Crouch ve az önce otoparkta arabasına çarpıldı.

Yüz hatlarında hemen bir endişe belirdi.

"Sorun yok, kimse yaralanmadı ama meslektaşım her şeye şahit oldu," dedi, bilgisayara dokunmaya başlarken.

"Sabırsızlığının sınırı yok mu? Bryant Raymond'a sırtını dönerek sordu.

Raymond telefonu açarken o da aynı şeyi yaparak, 'Bu açıkça retorik,' diye cevap verdi.

Etraflarındaki hareketlilikten oturumların ara vermek üzere sona erdiği anlaşılıyordu. Ani bir ses patlaması ve bir tren gibi hareket vardı

sessiz bir platforma boşalıyor. Bu düzeyde bir hareketle, bir fotoğrafla bile tüm gün onun peşinden mekanda dolaşabilirler.

Yüzünde endişeli bir ifade olan siyah saçlı bir adamın kalabalığı yararak doğruca masaya yönelmesini izledi. Siyah kot pantolon, spor ayakkabı ve rahat bir sweatshirt giymişti.

"İşte geliyor," dedi Kim, onun yoluna doğru bir adım atarak. Kimliğini kaldırdı. "Bay Crouch?

Görmek için çağrıldığı kişinin bu olduğunu teyit etmek için onun ötesine, resepsiyona baktı.

Raymond başıyla onayladı.

"Benimle arabam hakkında mı konuşmak istiyorsunuz?" diye sordu, otelin girişine ve ötesindeki otoparka doğru bakarak.

"Arabanızda bir sorun yok Bay Crouch," dedi. "Sizinle başka bir konu hakkında konuşmamız gerekiyor.

"Ama..." dedi etrafına bakarak.

"Boş ver Raymond. O yanlış anladı. Çok meşgul. Arabanız hakkında konuşmak istemiyoruz. Sizinle cinayet hakkında konuşmayı tercih ederiz.'

SEKSEN ÜÇ

Penn okul servisinin uzaklaşmasını izledi, içindeki herkes normal işlerine devam ederken kendi dünyası etrafında parçalanıyordu. Onlardan ne yapmalarını beklediğinden emin değildi. Şu anda tek başına olduğunu biliyordu.

Okuldan ilk telefon geldiğinde annesine haber vermeyi ertelemeye karar vermişti. Hasta sağlığı stres olmadan da idare edebilirdi. Özellikle de Jasper'ın yerini birkaç dakika içinde bulabileceğine ikna olmuşken, ama kardeşinin son görülmesinin üzerinden saatler geçiyordu. Kardeşinin güvenliği için duyduğu korku artık çok gerçekti ve annesini araması kaçınılmazdı.

Telefonunu çıkarırken kendi kendine, "İyi olacak, iyi olacak, o mantıklı bir çocuk, iyi olacak," diye söylendi. Annesini her şeyin yoluna gireceğine ve Jasper'ı bulacağına ikna etmeliydi. Ama önce kendini ikna etmeliydi.

Aramayı yapmadan önce tereddüt etti, sanki onu bir şekilde yüzüstü bırakmış gibi hissediyordu. Kardeşinin ortadan kaybolmasından kendisi sorumluymuş gibi. Jasper'ın yürüyerek uzaklaşmış olmasını diledi. Seyahat edebileceği mesafeyi sınırlıyordu. Arabayla şimdiye kadar her yerde olabilirdi.

"Neredesin dostum ve kiminlesin?" diye fısıldadı.

Haftanın olayları beyninde dönmeye başladı. Eski bir davayı incelediği hafta kardeşinin kaybolması tesadüftü. Ortaya çıkardığı her şey Gregor Nuryef'in

Devlin Kapoor'un öldürülmesinden sorumluydu. Travis'e cinayetin Reed çetesiyle bağlantılı olduğunu düşündüğünü söylemek üzereydi ve bu hepsi için yepyeni bir dizi sorun demekti.

Zihni, beyninde çözülmeye başlayan ip yumağını çözmeye başladı. Reed çetesi iç soruşturmadan haberdar olmuş ve onları suçlayacağını anlamış mıydı? Nuryef'e karşı kanıtlar birikmeye başlamadan önce ilk şüphesinin onlar olduğunu biliyorlar mıydı?

Panik bir vites daha yükseldi. Eğer haklıysa, bu insanların ona bir ders vermek için Jasper'ı ortadan kaldırmayı düşünmeyeceklerini biliyordu; ama o zaman kaybedecek hiçbir şeyi kalmayacaktı.

Hayır, eğer onu yakalamışlarsa bu pazarlık yapmak, geri çekilmesi ve soruşturmayı rahat bırakması için zorlamak içindi.

Ama telefon neredeydi? Reed çetesinden ona ne istediklerini söyleyecek, sessiz kalması için onu tehdit edecek kişi neredeydi? Telefonunu tekrar kontrol etti. Yeni bir şey yoktu. Son mesaj Mitch'ten gelmişti. Tişörtle ilgili tüm bulgularını onaylıyordu. Okumamıştı çünkü zaten kendisine söylenmişti.

Ama sonuçları madde madde sıralamanın farklı bir yanı vardı. Gregor'un masumiyetine ya da suçluluğuna dair şüphelerden arındırılmış bilgilerde daha net bir şeyler vardı.

Daha önce sahip olmadığı bir açıklık getirdi ve haftanın olayları aniden yerine oturdu.

Kardeşinin nerede olduğunu biliyordu.

Ve daha da önemlisi, kiminle birlikte olduğu.

SEKSEN DÖRT

İkisi Damien'ı büyük salona kadar takip ettiler; kızı masalardan birinde, bir gece önce restoranda kitap okurken gördüğü kadının yanında oturuyordu.

Damien ceketini ve çantasını bıraktığı yere, yandaki sandalyede açık duran dizüstü bilgisayarın yanına oturdu. Otururken kapağı kapattı.

Öndeki sandalye sırasına oturdu ve Bryant ayağa kalkarak odaya göz gezdirdi.

"Kızınız mı? Küçük kız dönüp ona el sallayınca Kim sordu.

Göz kırptı ve el salladı.

"Evet, Matilda özel ders alıyor. "Bu

kadın özel öğretmen mi? Kim sordu.

Başını salladı. "Ve çok iyi bir tane.

Kim yine, bu özel öğretmen ile etkinliği düzenleyen kişi arasında tanık olduğu husumetin kökeninde ne olduğunu merak etmekten kendini alamadı.

Dikkatini tekrar Damien Crouch'a çevirdi. "Bu olayla ilgili bir geçmişiniz var mı?

"Oldukça uzun bir geçmişten kastınızın, çocukken etkinliğe yaptığım iki ziyaret olduğunu varsayıyorum.

Başını salladı ve onun konuşmasını bekledi. Adam onun bakışlarını güvenle karşıladı.

'Lütfen bana her şeyi sorun. Saklayacak bir şeyim yok. "Üç kurbanı da tanıyor muydunuz?" diye sordu.

Kesinlikle. Freddie Compton'ı herkes tanırdı. Tüm çocuklarla ayaküstü sohbet ederek onlara eğlenmelerini söylerdi. Serena ve Jared bunu yapmıyor gibi görünüyor ama hey ho. İlk satranç oyunumu kaybettikten sonra Barry Nixon ile bir danışmanlık seansı yaptım ve ikinci kez tüm turnuvayı kazandığımda Belinda Evans bana birkaç soru sordu.

"Ve sadece iki kez mi geldin?" diye sordu. Adam başını salladı.

"Neden?

"Doğrusu, Müfettiş. Sıkıldım. Ailemin mermer satranç masasını kullanarak kendimi ayakta tuttuğum andan itibaren satranç benim hayatım oldu. Günün her dakikası oynadım ve oynamadığım zamanlarda da satranç hakkında düşündüm, okudum ya da internette ünlü oyunları izledim. Geceleri yatağıma uzanır, izlediğim oyunları kafamda tekrar eder, kaybettiğim oyunları analiz ederdim. Oynadım, çalıştım, oynadım, çalıştım ve her dakikasını çok sevdim. Diğer alanlarda berbattım, beni yanlış anlamayın. Heceleyemiyordum ve matematiğim sınırlıydı ama umurumda değildi. Her şey oyunla ilgiliydi.

Kim öne doğru eğildi, bu adamın canlandırıcı dürüstlüğü ilgisini çekmişti. Bryant bile oturmuş ve dikkatle dinliyordu.

"Ne zamana kadar?" diye sordu.

"Ta ki beni oyundan çok daha fazla şaşırtan bir şey keşfedene kadar, memur bey.

"Hangisiydi?

"Kızlar.

Bryant onun yanında, "Seni anlıyorum," diye mırıldandı.

Kim dudaklarında beliren gülümsemeye engel olamadı.

"Ergenlik," diye devam etti. 'Beni bir torpido gibi vurdu. Birdenbire karşı cins her zaman varsaydığım o iğrenç düşman olmaktan çıktı. Yani, kaybettim

Satranca ilgi duymaya başladım, kızları keşfettim ve aileme artık oynamak istemediğimi söyledim.

"Ve?

"Ve ne?" diye sordu şaşkın bir ifadeyle.

"Haberleri nasıl karşıladılar?

Kaşları daha da çatıldı. "Ne demek istediğinden emin değilim. Dürüst olmak gerekirse biraz rahatlamış görünüyorlardı ama siz şaşırmış görünüyorsunuz.

"Son birkaç gündür ısrarcı ebeveynler hakkında öğrendiklerim. 'Tüm ebeveynler ısrarcı değildir ve tüm üstün yetenekli çocuklar da boktan bir çocukluk geçirmez.

Bu senin düşüncen. Ailem seçimlerimi destekledi ve hala da destekliyor ve çocukluğum harika geçti. Elbette bazı çocuklar kötü davranabilirdi çünkü ben bir satranç ineğiydim ve kendimi kendime saklıyordum ama çocuklar farklı olan herkese sataşırlar. Bu beni rahatsız etmedi.

"Ve yine de, işte buradasın? Kim tam olarak ikna olmamış bir şekilde sordu.

Hecelemeyi seviyor. Ne diyebilirim ki? O bir sanatçı ve gösteriş yapmayı seviyor," dedi, koyu renk kıvırcık saçlarının arkasına sevgiyle gülümseyerek.

"Yaklaşık yarım saat sonra bir turu daha var ve büyük çocuklar onu silip süpürecek," dedi omuz silkerek. "Ama yine de kalıp bilgi yarışmasını izlemek isteyecek çünkü piyano çalan küçük bir kız çoktan bitirdi ve çok iyi arkadaşlar," dedi kaşlarını kaldırarak. Başını öne eğdi. "Bir dakika, kızımı bu etkinliğe katılmaya zorlayan zorba ebeveynlerden biri olduğumu mu düşünüyorsun?

Kim omuz silkti. 'Etkinlikler arasında özel ders alıyor,' diye meydan okudu.

Yanındaki dizüstü bilgisayara dokundu. "Babamın da işlerini yetiştirmek için bir iki saate ihtiyacı var," dedi iyi huylu bir şekilde. 'Ama devam et, ben de eşlik edeceğim. Mattie,' diye seslendi.

Döndü, yüzü renk ve neşe doluydu.

'Göster bana,' dedi.

Matilda parlak renklerle boyanmış bir tuvali havaya kaldırdı. Turuncu, sarıya bulaşmış, pembe bir parıltı, yeşil bir vuruş.

Damien ona başparmağıyla onay verdi. "Harika bir resim,

tatlım. Kıkırdadı ve işine geri döndü.

"Neydi o? Kim sordu, orada kesinlikle hiçbir sanatsal yetenek göremiyordu.

Hepsi.

"Kimin umurunda?" diye cevap verdi. 'Tüm dünyada yapmayı en çok sevdiği şey

"Dünya bir resimdir ve o mutluysa ben de mutluyum.

"Anlamıyorum," dedi Kim dürüstçe. 'Onu buraya yarışması için getiriyorsunuz ama tüm ahlak anlayışınız etkinliğin ruhuyla çelişiyor gibi görünüyor.

"Memurlar," dedi, ondan Bryant'a ve tekrar ona bakarak. 'Şu anda kafası karışık olan sadece siz değilsiniz. Neden buraya gelen her çocuğun kötü zaman geçirdiğini düşündüğünüzü anlamaya çalışıyorum. Ben buraya gelmeyi seviyordum. Spordan nefret ederdim, hayatım buna bağlı olsa bile bir futbol topuna vuramazdım ve üç sopayı birbirine yapıştırmış olsam bile bir kriket topuna vuramazdım. Fiziksel aktivitelerden hiç zevk almazdım. Buradayken kendimi bir ucube gibi hissetmiyordum. Evet, bazı aileler baskıcıydı ama benimkiler öyle değildi. Birkaç veliyle tanıştım ve birkaç iyi arkadaş edindim. Buraya geldim ve çok eğlendim. Artık gelmek istemediğimde de bıraktım. Gerçekten bu kadar basit.

Kim'in bir yanı ona inanmak ve bu olayın bazıları için olumlu bir deneyim olduğunu kabul etmek istiyordu. Bir başka yanı ise onun çok fazla itiraz edip etmediğini merak ediyordu.

Başını salladı ve devam etti. 'Benimle konuşmayı seçmiş olmanız bile umurumda değil. Bunu yapmış olmanız, katilin geçmişte Brainbox'lara katılmış bir çocuk olabileceğini düşündüğünüzü gösteriyor. Bu cinayetler hakkında duyduklarıma göre, Müfettiş, elinizde sinirli bir insan var.

Durakladı ve ellerini açtı. "Ve size havlamanız gereken ağacın ben olmadığımı söylemek zorunda kaldığım için üzgünüm çünkü hiç de kızgın değilim.

SEKSEN BEŞ

"Sence çok fazla protesto mu ediyor? Matilda'nın dersi sona ererken Bryant sordu.

Adamın kızının elini tutmadan önce öğretmenle hoşbeş etmesini izledi. Matilda avucunun içinde tuttuğu değerli tablosuyla oradan uzaklaştı.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. Adam dengeli, zeki, akıllı ve görünüşe bakılırsa sevgi dolu ve destekleyici bir baba gibi görünüyordu.

Kim, öğretmenin eşyalarını bir çantaya yerleştirmesini izlemeye devam etti.

Bryant onun bakışlarını takip ederek, "Bize ne verebileceğini anlamıyorum," dedi. 'Bu çocuklara öğretmenlik yapıyor. Bizim için bazı fikirleri olabilir,' dedi Kim.

tartışıldı.

'Zamanımızı boşa harcıyoruz, şef,' dedi ve uzaklaştı.

Kıpırdamadan durdu. "Otelin içinde dolaşıp insanlara son zamanlarda cinayet işleyip işlemediklerini sormakta özgürsünüz ama ben bu kadınla coşkulu organizatörümüz arasında ne olduğunu öğreneceğim.

Bryant omuz silkti ve Damien Crouch ile kızını çıkışa kadar takip etti.

Kim ona soldan yaklaştı.

Kadın başını sallayıp boş masalara bakmadan önce gözleri temkinli bir ifadeyle doldu. Kaşlarını çattı ve başını çevirerek

Elmacık kemiğinden ağzının köşesine kadar uzanan ince beyaz bir yara izi.

Kadının ifadesi, onun varlığını görmezden gelmesine meydan okuyordu.

"DI Kim Stone," dedi ve elini uzattı. Kadın elindeki kâğıt yığınını masaya bıraktı ve onun elini sıktı. Alyans yoktu, sadece sağ elinde basit bir mühür yüzük vardı.

"Ellie Lewis," dedi, başka bir şey söylemedi. "Size nasıl yardımcı olabilirim? Havadan sudan konuşmak yok. Kim bunu sevdi.

"Belli ki etkinlik için buradasınız? Kim açıklığa kavuşturdu.

Kadın başını salladı. 'Benim olayla bir ilgim yok. Ailelerin talimatı üzerine buradayım. Ben özel bir öğretmenim, etkinlik sırasında çocuklarının eğitimlerinin aksamaması için hizmetlerim karşılığında para alıyorum.

"İki gün sürecek," dedi Kim, bu kadar kısa bir sürede ne kadar çok şey öğrenebileceklerini merak ederek. "Peki bu etkinlik bir tür çalışma değil mi?" diye sordu.

"Hayır, memur bey. Birçok üstün yetenekli çocuğa öğrenmeyi eğlence olarak görmeleri öğretilir'. Evet. Kim bundan pek emin değildi.

"Serena ile iyi anlaşıyor musunuz?

'İhtiyacımız olduğu kadar,' diye cevap verdi.

Lanet olsun, bu kadın onu geveze biri gibi gösteriyordu.

"Çekinmeyin...

Yarım bir gülümsemeyle, 'Kaçamak cevaplar pek umurumda değil, memur bey,' dedi. "Ağzında bir soru varsa sor.

"Tamam, dün gece restoranda ikiniz konuşuyor gibi görünüyordunuz.

"Sanırım konuşmanın çoğunu Serena'nın yaptığını göreceksiniz. "Eğer sadece...

"Ama haklısın. Benimle mutsuzdu. Carrie Bruce adında on bir yaşında bir kıza özel ders veriyordum.

Ona verdiğim tarih testinden yüzde yüz geçme oranı. Çocuk sınava tekrar girmek zorunda kaldı ve satranç oyununa geç kaldı. Serena, çocukların etkinliklerine zamanında gitmelerini sağlamak için onunla birlikte çalışmam konusunda ısrar etmeye çalıştı.

"Ve?

"Bana ödeme yapmıyor. Carrie'nin annesi ödüyor.'

Kim kadının öfkesi karşısında sakin kalışını sevmişti. Serena'nın yetki sahibi olmaya alışkın olduğundan şüpheleniyordu. Kardeşi Jared'in sesinin neye benzediğini bile zar zor hatırlıyordu.

"Olayla bağlantılı kurbanların öldürülmesi hakkında bilginiz var mı?"

"Hayır, Müfettiş, çünkü son birkaç gündür bir kayanın altındaydım,
diye tersledi ve sonra özür dileyen bir gülümseme sundu. "Özür dilerim, yorgunluk iğnelemeden aldığım keyifle doğrudan bağlantılı gibi görünüyor.

Kim, 'Genelde benim görünmem için bir bahaneye ihtiyacım olmaz,' diye itiraf etti. Bu kadında hoşuna giden bir şeyler vardı. Muhtemelen doğrudan yaklaşımından.

"Onlardan herhangi birini tanıyor muydunuz?

"Hepsi, geçerken, ne demek istediğimi anlıyorsanız. "Yani onlarla sadece birkaç kez mi karşılaştınız?

'Hayır, onlarla birçok kez karşılaştım. Bu etkinliği on dört yıldır yapıyorum ama insanları sadece geçici olarak tanımayı tercih ediyorum.

Kim neredeyse kadına beşlik çakacaktı. Kadın direndi ve kaşlarını çattı.

'Bağışlayın ama bu kadar çok toplantıya katılmak için biraz genç görünüyorsunuz.
zamanlar.'

'İlk katıldığımda yirmi dört yaşındaydım ve bu iltifatı kabul ediyorum. Teşekkür ederim.'

'Peki sen nasıl girdin?...'

"Bana başka sorunuz var mı memur bey?

Vay canına, bu kadın konuşmak istemediğinde seni hemen susturdu.

Kim daha sonrası için zihnine bir not düştü. Burada bir hikâye vardı, bunu hissedebiliyordu ama onu daha fazla zorlamak tamamen kapanmasına neden olacaktı.

"Yani, muhtemelen bazı çocukları ve ailelerini tanıyorsunuz? Kim sordu. "Zamanımın karşılığını ödeyenleri, evet.

"Damien Crouch gibi mi?" diye sordu, şüpheli profili için mükemmel bir uyumu bırakmaya henüz hazır değildi.

'Damien işine devam edebilmek için kızıyla birkaç saat oynamam için bana para ödüyor. Öğrenmek yok, sadece oynamak var,' dedi neredeyse gülümseyerek. "Oldukça özel bir çocuk ama onu zorlamıyor.

"Bu ebeveynler çocuklarının dahi olduğunu nereden biliyorlar? Kim sordu. 'B i l m i y o r l a r. Normalde açıklığa kavuşturmak için Mensa'ya bakarlar ve

üstün yetenekli çocukların gösterebileceği on yedi işaret veya davranış vardır. Kim'in gözleri büyüdü.

"Sıra dışı hafıza, hobiler, diğer çocuklara tahammülsüzlük, zihinsel dönüm noktalarını erken geçme, kendilerine yüksek standartlar koyma, kontrolde olmayı sevme... bunlardan birkaçıdır ancak deha nadiren yetişkinlikte de devam eder.

"Ama bu nasıl olabilir? Kim sordu.

"Çocuklar çaba göstermedikleri için sonunda geride kalabilirler, örneğin başarı erken yaşta çok az çabayla ya da hiç çaba göstermeden geldiğinde. Bazı çocuklar gelecekte çaba göstermeden başarılı olabileceklerine inanırlar.

'Dahi çocukların beş özel ihtiyacı olduğu anlaşılmıştır. İlk olarak, sınıfta dikkatlerini toplamakta zorlanırlar - birçoğuna başlangıçta ADD veya ADHD teşhisi konmuştur. Belirli görevleri tamamlamak için motivasyonları yoktur. Çoğu zaman mükemmeliyetçi olurlar ve kendi beklentilerini gerçekleştirmekte zorlanırlar ve son olarak konuşmakta zorlanabilirler; karmaşık fikirleri kafalarından benzer yaştakilerin anlayabileceği bir dile çevirmeye çalışırken tereddüt edebilir veya kekeleyebilirler.

"Elbette ebeveynlik, ileriki yaşamlarında nasıl gelişeceklerini

etkileyebilir?

"Şimdi çocuk psikolojisi alanına giriyorsunuz ki bu benim bilgi dağarcığımın çok ötesinde ama gördüklerimden yola çıkarak konuşabilirim. Otoriter yaklaşım çocuk merkezlidir. Çocuklara duygularını düzenlemeleri öğretilir. Sıcak ve besleyicidir. Pozitif teşvik ama ölçülü ve tutarlı cezalar. Normalde bağımsız, kendine güvenen çocuklar üretir. "Kulağa ideal geliyor," dedi Kim, acaba bu ebeveynlik yöntemi Hollytree Malikanesi'ne varmış.

"O zaman otoriterlik var ki bu da çoğu kaplan ebeveynini kapsar. Çocuklara açıklama yapılmadan talimat verilir. Şaplak atma ve bağırma ile cezalandırma ağırlıklıdır. Amaç, çocuğa sert bir dünyada davranmayı, hayatta kalmayı ve gelişmeyi öğretmektir. Bu çocuklar sıklıkla istismara maruz kalırlar.

Kim'in aklına hemen Belinda geldi.

"Ve son olarak, hoşgörülü tarz, yani sonuçlarından korkmadan istediğini istediğin zaman yapmak. Tabii ki buradaki tehlike, çocuğun diğer insanları rahatsız edecek davranışlardan kaçınmayı asla öğrenememesi ve her zaman kendi istediğini elde etmeyi beklemesidir.

Aklı Veronica'ya gitti. "Bütün bunlar ailedeki diğer çocukları nasıl etkiliyor? Kim sordu.

"Tekrar söylüyorum, bu benim uzmanlık alanım değil.

"Evet ama sen çocuklarla benden daha çok vakit geçirdin.

"Tamam, benim deneyimlerime göre, ailedeki diğer çocuklar hiç de iyi değil.

SEKSEN ALTI

Penn, artık kullanılmayan toprak yolda oyulmuş çukurların üzerinden hızla geçmeye çalışırken kendini bir aşağı bir yukarı zıplarken hissetti.

'Girilmez' diye bağıran kapıya ulaştı ve arabadan indi.

Kapının iki tarafını birbirine bağlayan zincir kesilmişti.

Kapının sol tarafını iterek açtı ve içeri girdi. Burada her ne oluyorsa, yapmak istediği tam olarak bu olsa bile, silahlarını ateşleyerek içeri dalması ona yardımcı olmayacaktı.

Önünde terk edilmiş go-kart tesisinin ana binası duruyordu. Üç yıl önce, yetmiş metrelik bir kayalık yatağından vadiye düşen bir çocuğun ölümünün ardından kapanmıştı.

Ana binada birkaç arka ofis, bir resepsiyon alanı, tuvaletler ve küçük bir kafe bulunuyordu. Bunun ötesinde, gözden uzakta, go-kart pisti ve kaskların kiralandığı bir kulübe vardı.

Ana binaya yaklaştı ve pencerelerin altından eğilerek ilerledi.

Kardeşinden gelecek herhangi bir sesi merakla dinledi. Az önce çıktığı yoldaki trafiğin uzaktan gelen gürültüsünden başka bir şey duymadı.

Binanın kenarına doğru iki adım daha attı. Köşeye varıp döndüğünde pisti ve küçük binayı tam olarak görebilecekti.

Bulacağı şeyden dehşete kapılarak vücudunu saran titremeyi yatıştırmak için derin nefesler almaya çalıştı.

Duvarın kenarına ulaştığında derin bir şekilde yutkundu; korumasının sonu.

Bir nefes daha aldı ve sonra döndü.

Kardeşinin vadinin kenarında gözleri bağlı bir şekilde durduğunu gördüğünde son nefesi göğsünün içinde bir yerde sıkışıp kaldı.

SEKSEN YEDİ

"Kaç tane kaldı? Stacey sandalyesinde arkasına yaslanarak sordu. Sırtındaki ahşap çubuklar gıcırdarken, belini desteklemek için etine biraz bastırmaya çalıştı. Patronun ofise geri döndüğünde tedarik ettiği ergonomik tasarımlı sandalyeyi özlüyordu.

"On altı çocuğu daha eledim, geriye..." listesini kontrol etti. "Kontrol edilecek on dokuz çocuk kaldı.

"On yedi yaşındayım ve yaşama isteğimi hızla kaybediyorum," diye yanıtladı oturduğu yerden kalkarak. Aynı anda hem gerindi hem de inledi.

Tiff sandalyesini geriye iterek, "Ben de size katılacağım," dedi.

Otel odasında karşılıklı volta atıyorlardı. "Hâlâ eğleniyor musun, Tiff? Kadın odanın ortasında birkaç yıldız atlayışı yaparken Stacey sordu.

"Evet dersem hakkımda daha az mı düşünürsün?" diye sordu çay ve kahve tepsisine doğru ilerlerken.

Stacey başını salladı. "Hayır, anladım.

Tiff kendine sade bir kahve hazırlayıp buzdolabından Stacey'nin diyet kolalarından birine uzanırken adım atmaya devam etti.

"Biliyorsun, ben..."

"Bizim..."

olduğumuzdan emin

değilim.

İkisi de cümlelerine aynı anda başladıkları ve aynı şeyi düşünüyor gibi göründükleri için kıkırdadılar.

"İşe yaramıyor, değil mi? Stacey soruyu bütünüyle sordu.

"Patronun mantığını anlıyorum ama tüm bu çocukların nerede olduğunu kontrol edip doğrulamayı bitirene kadar elimizde birkaç cinayet daha olabilir.

Stacey bunu daha iyi ifade edemezdi.

Kola kutusunun kapağını açıp bir yudum aldı ve ilham almak için yazı tahtalarına baktı.

'Patron, Manchester'daki profesörün tetikleyici hakkında çok konuştuğunu söyledi. Bu cinayet çılgınlığını neyin başlattığını tespit etmemizi önerdi. 'Yani adamımızı harekete g e ç i r e c e k bir şey olmuş olmalı,' Tiff yerine oturarak cevap verdi.

Stacey'nin gözleri Salı gününden bu yana öğrendiklerinin kronolojisindeki belirli bir o l a y a gitti.

Tiffany'nin karşısındaki sandalyesine oturmak için aceleyle geri döndü. "Sanırım nereden başlayacağımı biliyorum.

SEKSEN SEKİZ

Bryant bir kahve aldı ve oturacak bir yer bulmak için kalabalık sosyal alana baktı. Şu anda otelde kendini biraz alacakaranlık kuşağında hissediyordu ve kaçıp kaçamayacağını merak ediyordu.

"Bu koltuk dolu mu dostum?" diye sordu kitapla tek başına oturan bir çocuğa. "Neresi dolu?" diye sordu, okuma gözlüklerinin üzerinden bakarak. "Sen
yani işgal mi?'

Bryant tekrar etrafına bakındı ama başka boş koltuk yoktu. "Bunu hayır olarak kabul ediyorum," dedi ve sandalyeyi kendisine doğru çekti.

Çocuk ona ciddiyetle baktı ve Bryant onun on ya da on bir yaşında, sarı saçlı ve kalın gözlüklerinin büyüttüğü berrak ela gözlü olduğunu tahmin etti.

"Orta yaşlı bir adamın sahipsiz bir çocuğun arkadaşlığını araması uygun mudur?" diye sordu çocuk ciddiyetle.

"Vay canına, dostum, sadece bir dakikalığına üzerimdeki ağırlığı atmak istemiştim," dedi, çocuğun hala bir yanıt beklediği belli olan ciddi ifadesine gülmemeye çalışarak.

Bryant kimliğini çıkardı. "Ben bir polis memuruyum.

"Yani?" diye sordu gözlüklerini burnuna doğru iterek.

"Yani insanları koruyorum, onlara zarar vermiyorum,"

diye açıkladı.

'İkisinin birbirini dışladığından emin değilim. Hala kötü bir adam olabilirsin.

Bryant kimliğini cebine geri koyarken başını salladı. "Ailen nerede?

"Genel kültür yarışmasının baş jürisiyle konuşuyorum. "Neden?" diye sordu, Serena ve Jared gelirken içkisinden bir yudum aldı.

karşı yönlerden gelerek kafe tezgâhının önünde buluştular.

"Yarışmayı kaybetmeme neden olan yanlış bir cevaptan dolayı puanımdan bir puanın silinmesi kararına itiraz ediyorlar.

"Peki cevap yanlış mıydı?"

Omuz silkti. "Evet ve hayır.

"Nasıl ikisi birden olabilir? Bryant, solundaki kardeşlerin hararetli bir sohbete dalmalarını izleyerek sordu.

'Bana hoparlörü kimin icat ettiği soruldu. Cevapları Edward oldu.

W. Kellogg ve Chester W. Rice, ama yanılıyorlar,' dedi buyurgan bir tavırla. "Nasıl yani?

"Johann Philipp Reis 1861 yılında, Kellogg ve Rice'ın 1925 yılında dinamik hoparlörü icat etmesinden yaklaşık altmış dört yıl önce telefonuna bir hoparlör yerleştirmiştir.

"Ve ailen bunu senin adına mı savunuyor? Bryant sordu. Ailesi onun adına yargıçlarla tartışıyor olsaydı çok utanırdı.

"Evet, çünkü yanılıyorlar," diye kesinlikle teklif etti. 'En azından sorunun netliği konusunda bir hata yaptıklarını kabul etmeliler.

Bryant, Serena'nın Jared'in kolundaki elini fark etmemiş olsaydı gerçekten de yüksek sesle gülme ihtiyacı hissedecekti.

Eğitimsiz bir izleyici için Serena'nın kardeşiyle sıradan bir fiziksel temasa girdiği düşünülebilirdi ama eğitimli bir göz parmaklarının kenetlendiğini, gergin olduğunu ve tırnaklarını geçirdiğini anlayabilirdi.

"Peki, sana söylediklerim hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu çocuk.

Jared kız kardeşine iyice yaklaşıp kulağına bir şeyler söyledikten sonra, "Evlat, bence sen kendi iyiliğin için fazla ciddisin," diye cevap verdi.

Kolunu kadının elinden kapıp hışımla uzaklaştı.

Telefonu çalmaya başladığında kadının yüz hatlarında oluşan dehşeti izledi.

Çocuk ona kızgınlıkla baktı.

Bryant telefona cevap vermeden önce dilini çıkarma arzusuyla yanıp tutuşuyordu ama bundan kaçındı. Gerçekten de sadece üzerindeki ağırlığı atmak istemişti.

"Hey, Stace," dedi.

'Patrona ulaşamıyorum,' diye açıkladı. "Ama bilmeniz gereken bir şey var.

Patron büyük salonun kapısından içeri girdiğinde öne doğru oturdu. "Şu

Robinson denen çocuk," diye açıkladı. "Geçenlerde ölen çocuk. "Ne

olmuş ona? Şef onu fark edince Bryant sordu.

'Medyadaki tüm haberleri inceledim ve çok fazla ayrıntı yok, ama o sadece ölmedi, Bryant. Bu on iki yaşındaki çocuk kendi canına kıydı.

SEKSEN DOKUZ

Penn, titreyen kardeşine seslenme isteğine direndi, çünkü bunun onu ürkütüp uçurumdan düşmesine neden olabileceğinden korkuyordu.

Başına geçirdiği yün şapkanın arkasından gelen belli belirsiz bir iniltiyi duyabiliyordu.

Arazinin kenarındaki çimenlik alana uzanan kırk metrelik asfalt pistte Jasper'a doğru koşmak için can atıyordu. Ama kardeşinin burada yalnız olmadığını biliyordu.

Doug binanın arkasından belirerek, "Aah, demek sonunda çözdün," dedi.

'Evet, ekmek kırıntılarının izini takip ettim, seni piç, şimdi kardeşimi o kenardan uzaklaştır.

'Jasper iyi, değil mi dostum? Ona küçük bir oyun oynayacağımızı ve senin de oynamaya geleceğini söyledim.

Penn, sesini duyduğu için Jasper'ın vücudunun seğirmesini ve uçurumdan uzaklaşmaya çalışmasını izliyordu. Kardeşinin başının arkasına bakıyordu. Yanlış bir hareket yaparsa kardeşinin öne doğru adım atacağını ve düşüp öleceğini biliyordu.

"Jasper ben hareket etmesini söyleyene kadar kıpırdamadan durması gerektiğini biliyor," dedi Doug, kardeşinden yaklaşık on adım uzakta durarak. Onları ayıran tek şey yerdeki bir oyuktu. Doug her an iki metrelik boşluktan atlayıp Jasper'ı uçuruma itebilirdi ama Jasper Doug'ın sesine doğru hareket etmeye kalkışırsa yerdeki yarıktan aşağı düşecekti.

"Kıpırdama dostum," diye seslendi Penn. 'Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum.
Sadece kımıldama.'

'O... Tamam, Ozzy,' dedi kardeşi ve Penn ağlayabilirdi.

Kardeşi hiçbir zaman Austen diyememişti, bu yüzden Aussie olmuş ve zamanla Ozzy'ye dönüşmüştü.

'Doug ve ben biraz sohbet edeceğiz ve benim için kıpırdamadan durmanı istiyorum. Tamam mı?'

Başını salladı.

Penn dikkatini eski meslektaşına çevirdi. "Bunu

nasıl yapabildin, seni piç kurusu?

"Tam olarak ne yaptım?" diye sordu ağzına bir parça sakız atarak.

'Para mıydı? Bu muydu? Sana iyi para mı ödüyorlar?'

"Hâlâ ne dediğini anlamıyorum dostum," dedi akıllıca.

'Ben bütün hafta kendi kuyruğumu kovalarken sen kahkahalarla gülüyor olmalısın. Ama şimdi hepsini aldım.

'Bay Kapoor'un neden sürekli olarak kendisine güvenlik konusunda defalarca bilgi verildiğini söylediğini merak ediyordum. Ben sadece bir kez biliyorum ama siz geri döndünüz, değil mi? Herhangi bir iyileştirme yapıp yapmadığını öğrenmek için ve yapmadığında Reed çetesine mekanın bunun için iyi olduğunu bildirdiniz. Onlara sahte kameranın gerçek olmadığını söyledin, böylece onu vurabilirlerdi. Bunu kaç kişiyle daha yaptın Doug? Ne zamandır onlara kimi vuracaklarını söylüyorsun?'

'Eninde sonunda çözeceğini biliyordum ama kimse sana inanmayacak. Çünkü dürüst olalım, bu oldukça zayıf.'

"Lynne'in yeni şeylere sahip olduğuna işaret edip durduğunuzu fark ettim. Arabası, içki alırken parasını göstermesi. Her zaman kendini korumaya çalışıyorsun Doug, ama bundan kurtulamayacaksın.

Doug gülümsedi. "Oh, sanırım yapacağım, ama bana daha fazlasını anlat.

"Ricky Drake'i buldun ve Lynne'e görüşmeye gönderdin. Seninle bir bağlantısı yok ama Irina'ya fazla yüklendin. Ona

Hikayesini kontrol etmen için seni gönderdiğimde çenesini kapalı tutması en iyisiydi. Komşusu öldürüldükten sonra panikledi ve çok derine indiğini fark etti. Geldi ve gerçeği anlattı.

'Kana bulanmış tişörtü Nuryef'in kulübesine yerleştiren ve sonra onu bulmam için beni yönlendiren sendin. Yepyeni bir tişört aldın ve üzerine gerçek katilin kıyafetlerinden ya da ayakkabılarından kan bulaştırdın.

'Ve tabii ki tüm bunları kanıtlayabilirsin, değil mi dostum? Ah, aslında ağzını her açtığında daha da zayıflıyor. Hepsi doğru olsa bile, hiçbir şey kanıtlayamazsın.

Penn kıpırdamadan durmak için elinden geleni yapan ama kasları kendiliğinden kıpırdayan kardeşine bir bakış attı.

"Aslında bulabilirim Doug. Tişörtü bulacağımdan kesinlikle emindin. Beni oraya sen gönderdin. Yine, sana geri dönüş yok. Ama bu seni mahkum ettirecek bir hata.

Penn, nerede yanlış yaptığını anlamaya çalışan adamın yüzünden kararsızlığın geçtiğini gördü.

'Eğer kulübeye gidip tişörtü aramış olsaydın kendi izlerini örtmüş olurdun. Ama şimdi kulübenin arkasına geçmek için yerinden oynatmak zorunda kaldığın bir düzine kadar eşyanın üzerinde bulunacak parmak izleri için hiçbir mazeretin olmayacak.

Doug alkışlamaya başladı. 'Lanet olsun dostum, sen her zaman kendi iyiliğin için fazla zekiydin ama bu sefer işe yaramayacak. Kimse senin ne kadar zeki olduğunu bilmeyecek çünkü bugün burada meydana gelen trajik kazanın yasını tutmakla meşgul olacaklar.

"Doug, bu da ne?...

"Bu düşündüğün gibi değil, dostum. Jasper'ı buraya seninle pazarlık yapmak için getirmedim. Zaten bir anlamı da yok. Asla kabul etmezsin. Hayır, üzgünüm dostum ama bu oyunun sonu.'

Penn konuşanın eski arkadaşı olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu.

"Ne zaman bir polisken adam kaçıran bir katile dönüştün Doug?

"Aşağı inmeyeceğim, Penn. Senin için değil. Hiç kimse için. Polis teşkilatına yirmi yılımı verdim ama bana ülser ve iki başarısız evlilikten başka bir şey kazandırmadı. Evet, etrafimdakilerin beni geride bırakarak terfi etmelerini ve daha büyük paralar kazanmalarını izlemeye devam edebilirdim ama bu çok ileri gitmek olurdu. Cebimde birkaç sterlin daha olsun istedim.

"Bu parayla mı ilgili, seni piç kurusu? Penn söyledi.

Evet dostum, gerçekten bu kadar basit. Reed'ler bana bilgi aktarmam karşılığında ayda birkaç yüz ekstra kazanma fırsatı sunduklarında, bunda bir sakınca göremedim ve hala da göremiyorum, bu yüzden sen aramızdan ayrıldıktan sonra işler eskisi gibi devam edecek.

'Bir adam hayatını kaybetti, Doug. Bu senin için bir şey ifade etmiyor mu?

Omuz silkti ve sonunda Penn maskenin ardındaki soğukluğu gördü.

'Benim için bir hiçti. Adamı tanımıyordum, bu yüzden onu özlemeyeceğim.

Yıllardır tanıdığı bu adamın hem kendisine hem de Jasper'a hiç düşünmeden zarar verebileceğini anladığında Penn'in vücudundan ölümcül bir ürperti geçti.

'Eğer yaşamana izin verirsem her şeyimi kaybederim dostum. İşimi, evimi, emekli maaşımı ve Reed'lerden kazandığım güzel parayı... Ama sana bir iyilik yapacağım,' dedi Jasper'a bakarak. "Onun için bunu çabuk yapacağım.

'Saçının tek bir teline zarar verirsen, yemin ederim seni sikerim-'

'Hey, Jasper, seni incitmek konusunda sadece şaka yapıyordum. Oyun bitti, şimdi bana doğru yürü, ben de-'

"Jasper, hayır," diye bağırdı Penn. Doug'ın sesine doğru iki adım atsa, onları ayıran uzaklığa doğru yürüyecekti. 'Dostum, onu dinleme. Sadece beni dinle. Sadece sesimi duy.

"Sorun yok dostum," dedi Doug. 'Oyun bitti. Kardeşin bunu komik bulmadı, bu yüzden şimdi duracağız.

Penn, "Jasper, kıpırdama," diye bağırdı ama kardeşinin bir ayağından diğerine adım atarken ayaklarının hareket ettiğini görebiliyordu.

"Ozzy," diye seslendi, pantolonunun ağ kısmını koyu bir leke boyamaya başlamıştı. "Ozzy, ne olduğunu bilmiyorum?...

'Kıpırdama, dostum. Söz veriyorum her şey yoluna girecek, sadece hareketsiz kal ve sadece beni dinle.

"Ah, Tanrı aşkına," dedi Doug, kesik boyunca ilerleyip Jasper'dan bir adım öteye inerek.

Penn ona zamanında ulaşmasının mümkün olmadığını biliyordu.

Doug Jasper'ı yakaladı ve yüzünü Penn'e dönmesi için çevirdi.

'Yemin ederim, eğer bir şey yapmak istiyorsan...'

'Ozzy... Ozzy... ne?...'

"Jasper... Billy ne yapardı? Penn avazı çıktığı kadar bağırdı.

Doug kafası karışmış bir halde ona doğru döndü ve bu da Jasper'a onun sözlerini anlaması için yeterli zamanı verdi.

Jasper'ın dizi sertçe yukarı kalktı ve Doug'ı cinsel organından yakaladı.

Penn onlara doğru koşarken acı ve şaşkınlık onu ikiye katladı. Kafası karışmış Jasper'ı yakaladı ve onu uçurumun kenarından itti.

"Yere otur," dedi zorla, böylece tehlikeye doğru geri dönemeyecekti.

Doug cinsel organını tutuyordu ve kenara doğru yuvarlanmıştı.

Penn onu geri döndürerek, "Hayır, yapamazsın," dedi.

Doug ayağa kalkmak için bir girişimde bulundu ama anlamlı bir sağ kroşe onu yere serdi.

Penn kardeşinin yanına koştu ve yün şapkayı yüzünden söküp aldı. Jasper'ın gözleri korkudan sulanmış ve

irileşmişti. "Kendimi otladım, Ozzy," diye

fısıldadı.

Penn telefonunu çıkarırken onu kendine çekti. "Sorun yok dostum," dedi ve başının yanını öptü. "Kimse sana bir daha zarar vermeyecek.

NINETY

Pazar kasabası Evesham, Stourport'un yirmi altı mil güney doğusunda yer alıyordu ve aynı zamanda Severn Nehri kıyısında, neredeyse tamamen suyla çevrili at nalı şeklindeki bir yarımada üzerinde bulunuyordu.

Olağanüstü verimli toprakları nedeniyle bölge, Evesham Vadisi çevresindeki pazar bahçeciliği ticaretiyle ünlüydü.

Bryant ön bahçesi olmayan teraslı bir evin önünde durup yirmi evlik bir sıraya girdiğinde, "Burada olduğunu bilemezdin," diye düşündü Kim. Her iki taraftaki pencereler metal parmaklıklarla kaplıydı.

Kim zili çalmak için iki çöp bidonunun arasından ve kapının eşiğinde duran bir demet çiçeğin üzerinden geçti.

Otuzlu yaşlarının sonlarında bir adam kapıyı açtı. Eşofman altı ve sweatshirt, kemiklerinin üzerinde neredeyse hiç et olmadığı gerçeğini gizlemek için hiçbir şey yapmadı.

"Bay Robinson? Bryant sordu.

Başını salladı ve bekledi.

Bryant ikisini de tanıştırdı. "Bir dakikalığına içeri girebilir miyiz?

"Sizi Sosyal Hizmetler mi gönderdi?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Temiz olduğumu söylediler...

Kim, 'Sosyal Hizmetler'le bir ilgisi yok,' diyerek onu rahatlattı. 'Ve içeri girmemize izin verirseniz, açıklamak isteriz.

Küçük bir resepsiyon odasına girmeleri için kenara çekildi. Merdivenleri geçtiler ve kabaca düzenlenmiş ikinci bir resepsiyon odasına girdiler.

mutfağa çarptı ve çift kemerli bir geçit oluşturan çıplak duvar ortaya çıktı.

Mutfak masası vernikli bir piknik bankıydı. Oturdu ve onlara da aynısını yapmalarını işaret etti.

'Bay Robinson, kaybınız için ve şu anda rahatsız ettiğimiz için üzgünüz, ancak bu yıl Brainbox etkinliğini büyük bir ölüm kuşattı ve biz sadece-'

"Elimde olsa hepsini havaya uçururdum," dedi ve sigarasına uzandı. Bir tane yaktı ve derin derin içine çekti. "Nefret ediyorum ama karım vazgeçmiyor. Geçen yıl onu yarışmaya sokmak için arabayı sattı. Bunu yapmak istemedi. Ben de yapmasını istemedim ama o peşini bırakmadı.

Sözlerinden acı ve öfke damlıyordu.

"Çocuk derdini anlatmak için her gün öfke nöbetleri geçiriyordu.

Çocuk ailesine bunu yapmak istemediğini söyleyememiş miydi? Bu yılki başarısızlığı intiharına mı yol açmıştı? "İstemediğini söyleyemez miydi?...

"Hayır, memur bey, yapamaz. Durakladı ve yorgun gözlerini ona çevirdi. "Savant sendromunun ne olduğunu biliyor musunuz?

Kim başını salladı.

"*Yağmur Adam*'ı izledin mi? Başıyla onayladı.

"Dustin Hoffman'da da Stevie gibi savant sendromu var. Önemli zihinsel engelleri olan birinin ortalamanın çok üzerinde bazı yetenekler göstermesidir. Genellikle *Yağmur Adam*'daki gibi hızlı hesaplama ya da müzikal bir yetenek ama sadece bir yetenek.

"Bu yaygın mı? Kim sordu. Filmi izlemişti ama bu duruma ne dendiği ya da bu durumla birlikte gelen dehanın seviyesi veya türleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

Başını iki yana salladı. "Nadir bir durum, milyonda bir görülür, bu yüzden yavaş gelişen bir çocuk olmasına rağmen fark edilmedi. On sekiz aylık olana kadar yürüyemedi ya da ikinci doğum gününden sonrasına kadar tek kelime edemedi.

Temel fiziksel testler normaldi, bu yüzden doktor onu diğer çocuklarla etkileşime girmesi için oyun gruplarına götürmemizi söyledi. Onu ben götürdüm. Doğruca başka bir çocuğun klavyesine gitti ve insanlar durup dinleyene kadar çalmaya başladı. Bundan hoşlanmadı.

"Hanımefendi ona bir tane almak için hemen dışarı çıktı. Mücevherlerini Cash Converters'da rehin bıraktı ve odasına koydu. Kimse izlemediği sürece oynadı, oynadı ve oynadı. Sonra hanımın aklına onu Brainbox denen şeye götürmek geldi ve çocuk çılgına döndü. Hanım oraya gittiğinde iyi olacağında ısrar etti. Onu vazgeçirmeye çalıştım ama istediği zaman inatçı bir inek olabiliyor. Onu bir tür yıldıza dönüştürmek istiyordu ve ben sadece normal bir çocukla futbol oynamak istiyordum.

"Yani Stevie geçen yıl Brainboxes'a mı gitti? Kim adamın hissedilir öfkesini hissederek sordu. Çocuk kurbanlarının üçüyle de buluşmuştu ve bu adam bir şekilde oğlunun intiharı için intikam mı almak istiyordu?

Evet, gittik. Lanet olası yarışma. Stevie bütün zaman boyunca konuşmadı. Bayan onu karıştırmaya çalıştı ve ben de onun bu şekilde yapılmadığını anlatmaya çalıştım. Piyanonun başına oturdu ve dondu kaldı, tek bir nota bile çalmadı ve sonra ağlamaya başladı. Hayatımda duyduğum en kötü sesti. Acınacak haldeydi. Hepimiz her dakikasından nefret ettik, sadece bu yıl gidip onu tekrar kaydettiren hanım hariç.

"Peki hanımefendi şimdi nerede? Kim sordu.

"Biliyorsam ne olayım. Aramız bozuldu. Oğlumuzun ölümünün tamamen onun suçu olduğunu söylediğimde beni tersledi.

Kim, zaten kendini sorumlu hissetmesi gereken birine böyle bir açıklama yapmanın sertliğine hayret etti.

"Ne düşündüğün umurumda değil," dedi omuz silkerek. 'Bu onun hatasıydı. O sürtüğü cinayetten tutuklamalısınız. Yanağından bir damla yaş süzülürken öfkesini yuttu. Gözyaşını kabaca sildi. 'Tüm dikkatini Stevie'nin üzerine vermişti. Zavallı çocuk baş edemedi. Oğlumuzu öldürdü ve ben onu asla affetmeyeceğim. Cehennemde çürüsün.

Kim tam ayağa kalkacaktı ki Bryant ondan önce davrandı. Bu adamın öfkesi kederden kaynaklanıyordu ve aksi yöndeki yorumlarına rağmen onun herhangi birinin cinayetinden sorumlu olduğunu düşünemiyordu. Bütün öfkeye sahipti ama kontrolü yoktu.

Bryant adama elini uzattı. "Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz..." sözleri, yukarıdan aniden gelen piyano müziğiyle kesildi.

Adam gözünü bile kırpmadı.

"Bay Robinson, kim o?...

"Sana zaten söyledim, değil mi? Stevie piyano çalmayı seviyor.'

Bir şey kaçırmadığını görmek için Bryant ile bakışlarını kilitledi. Yüz ifadesi öyle olmadığını söylüyordu.

"Ama Stevie öldü... kendini mi öldürdü?

'Bunu sana kim söyledi? Kardeşi Ryan, kendini öldüren normal çocuk,' dedi yukarı bakarak. "Ve duyabileceğiniz gibi, dahi çocuğumuz hâlâ hayatta.

NINETY-ONE

Bryant'la birlikte arabaya geri döndüklerinde Kim derin bir nefes aldı.

"Hangi çocuğun öldüğünü nasıl bilemedik? Bryant sordu.

Evet, hazırlıksız olmaları can sıkıcıydı ama bu kimsenin suçu değildi. 'Serena ölen çocuğun ilk adından hiç bahsetmedi ve Stacey de polisin muğlak ifadelerinden bunu öğrenemedi. Haberlerde her zaman olduğu gibi satır araları okunuyordu.

Kim, basının soruşturma bitene kadar isimlerin ve ayrıntıların tamamını haber yapmayacağını ve daha sonra Samaritans'ın kılavuz ilkelerine göre hareket edeceğini biliyordu.

"Bunun bizim soruşturmamızla bağlantılı olduğunu mu düşünüyorsunuz? Bryant sordu.

'Ailenin bağlantılı olduğunu düşünmüyorum ama çocuğun intiharının katalizör olduğunu hissetmekten kendimi alamıyorum. Bir dakika, peki hangi gün öldü?" diye sordu meslektaşına bakarak.

"Perşembe öğleden sonra.

Geriye doğru saydı. "İlk kurbanımız Freddie Compton'ın bir masa oyunu yüzünden hayatını kaybettiği sıralarda.

Kim cevap beklemedi.

"Bryant, sanırım tetiği bulduk. "Yavaş ol,

şef, bu biraz...

'Bryant, Ryan Robinson'ın ilk cinayetimiz sırasında intihar etmesi çok tesadüfi. Tetikleyici olduğuna eminim ama

Tetikleyen şeyin ne olduğunu biliyorum," dedi telefonuna dalgınca dokunarak. 'Tabii... oh kahretsin...'

"Olamaz, o aklın şimdi nereye gidiyor?" diye sordu sesinde dehşetle.

Kim o güne kadar Veronica'dan, Ellie'den ve dolaylı olarak ölü çocuktan öğrendiklerini tekrar düşündü.

"Bryant, eğer küfürlü konuşmayı sevmiyorsan, şimdi kulaklarını

kapat. "Neden, kim anlayacak ki?

"Küfür eden ben olmayacağım," diye cevap verdi, kişi listesini aşağı doğru kaydırarak.

"Hey Stace," dedi yüzünü buruşturarak. Bryant ilgiyle dinlemek için

döndü. 'Temasa geçtiğin çocukların sayısını azaltma işi nasıl gidiyor? tüm kurbanlarımızla?'

"Ne istiyorsun patron? Stacey anlayışlı bir şekilde sordu. "Çünkü bir görevle ilgili ilerlememi sadece işime çomak sokacak bir şey söylemek üzereyken kontrol ediyorsun.

Kim yüzünde bir gülümseme belirmesine izin verdi. 'Evet, bu konuda. Başka bir listeye ihtiyacım olacak.

"Tüm kurbanları tanıyabilecek çocuklar dışında mı?

Bryant eğlenerek bakarken Kim telefonu uzak tutmaya hazırlandı.

"Evet, hangilerinin kardeşleri olduğunu bilmek istiyorum.

NINETY-TWO

Otelin fuayesine girdiklerinde Kim, "Yukarı çıkın," dedi.

"Top yemi mi? Bryant sordu. "Stacey'nin öfkeden kuduracağını biliyorsun. "Tink seni koruyacak," dedi ve kafenin barına doğru ilerledi.

Aslında sadece birkaç dakika yalnız kalmak istiyordu. Sanki günlerdir kendisiyle birlikte olmamış gibi hissediyordu.

Ayrıca Bryant'ın, daha önce konuştuğu öğretmenle ilgili içini kemiren hisleri anlayamadığını da biliyordu. Yara izi, temkinli tavrı, uzaktan bile olsa kişisel sayılabilecek soruları geçiştirmesi.

Daha önceki konuşmalarından parçalar zihninde yanıp sönmeye devam etti. Ama hiçbir şey kadının kendisinden daha fazla değildi. Orada, gösterilmesini istemediği bir sıcaklığı saklayan bir soğukluk vardı. Kim'in takdir ettiği bir iğneleme yeteneğine sahipti ama içindeki insanı yalanlayan bir ihtiyat duygusu da vardı. Ve neden bu kadar genç yaşta özel ders veriyordu ki?

Kafe alanının kenarına oturdu, Google'ı açtı ve 'Ellie Lewis' adını girdi. İlgisini çeken hiçbir şey bulamayınca aşağı doğru kaydırdı.

"Ah, bekle," dedi yüksek sesle.

Yan masadaki üç kafa ona doğru döndü.

Onları görmezden geldi ve ismi yeniden yazdı. Ellie normalde Eleanor'un kısaltmasıydı. Aramayı tekrar denedi ve Google ona on binden fazla sonuç sundu.

Okudukça ağzı daha da açık kaldı.

Eleanor Lewis yirmi dört yaşındayken öğretmenlik okulundan mezun olmuştu. Bir yıl sonra kendini Staffordshire'ın özellikle köhne bir bölgesinde gençlere İngilizce öğretirken bulmuştu. Bir akşam okuldan çıkarken üç öğrenci tarafından saldırıya uğramış, tecavüze uğramış, yüzü kesilmiş ve ölüme terk edilmişti.

Her makaleyi okudukça Kim'in midesindeki dehşet büyüyordu. Saldırı, iyileşme, mahkeme davası. Her şey en ince ayrıntısına kadar anlatılmıştı.

Eğitim sistemine geri dönememesi ve şimdi becerilerini özel ders vermek için kullanması sürpriz değildi. Bire bir. Güvenli.

Ve hepsi de on beş-on altı yaşlarında olan bu piçler, aralarında on yıl bile yatmamışlardı.

Böyle bir badireyi atlatmış olması Kim'de onu tekrar bulup elini sıkma isteği uyandırdı.

Dışarıdaki yaralar bir çift gözü olan herkes için tamamen aşikârdı ama Kim içeridekileri merak etmekten kendini alamıyordu.

DOKSAN ÜÇ

Kim otel odasına girdiğinde saat neredeyse altı olmuştu ve her gidişinde ve dönüşünde birinin onu küçülttüğüne yemin edebilirdi.

Küçük oturma alanında dört kişi otururken, etrafı silme tahtaları ve dizüstü bilgisayarlarla çevriliyken, alan bir süpürge dolabı gibi hissettirmeye başlamıştı.

"Ne buldun Stace?" diye sordu çaydanlığı açarken.

"Başka bir iş bulma dürtüsü," diye homurdandı taşınabilir yazıcı arkasından çalışmaya başladığında.

"Ne yapabilirim?...

"Şu anda bir şey yok patron, bir sistemimiz var ve bir çift el daha kafamı karıştıracak," dedi Stacey, Tiff'e basılı bir sayfa uzatarak. "Bryant'ın elindekilerle karşılaştır.

Bryant ona 'havalı çocuklarla birlikteyim' der gibi baktı ve o da kahkahayı patlattı. Herkes Bryant ve veri madenciliğinin pek de iyi bir ikili olmadığını biliyordu.

Hayal kırıklığıyla savaşarak kendini boş sandalyeye attı. Katilin buralarda bir yerde olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordu. Onca kilometreden, onca araştırmadan, görüşmelerden ve takip edilen ipuçlarından sonra, cevabın ekibinin geri kalanı tarafından yapılan çalışmalarda yattığından şüpheleniyordu ve şu anda bir isim ve eşkal istese de bunu havadan bulamazlardı.

Dinledikçe sürecin altın aramaya benzediğini fark etti. Suyun her çalkalanışı onları altına yaklaştıran bir miktar kiri temizliyordu.

en alttaki külçeler. Yaptıkları her çapraz referans, olası şüphelileri ayıklıyordu.

Stacey'nin yöntemlerine, sürecin dışında bırakılmasına kızdığından daha fazla güveniyordu.

E-postalarını kontrol etti ve Keats'ten gelen tek yeni mesajın üç olay yerinden gelen toksikoloji raporlarını içerdiğini gördü. İlkini açtı ve içinde gezinmeye başladı. Haden Hill Park'taki ilk olay yerinde yüksek seviyede NaCl kaydeden bir polis memurunun botlarından çapraz bulaşma olasılığını öneren bir not dışında beklenmedik bir şey yoktu. Garip bir sonuçtu ama şu anda ona yardımcı olabilecek bir şey değildi. Keats'ten sonuçları daha sonra kontrol etmesini isteyecekti. Dosyayı kapattı ve ikinci rapora geçti.

"Tamam, hazırım," dedi Stacey, sandalyesinde arkasına yaslanarak.

Kim e-postalarını kapatıp meslektaşına dönerek, "Git," dedi. 'Tamam, elimde üçüyle de teması olan toplam on yedi çocuk var.

Belinda Evans, Barry Nixon ve Freddie Compton. "Tamam, bakalım-

"Dur bakalım patron. Bu on yedi çocuktan sekizinin kardeşi var.'

"Tamam, harika, hadi-

"Bu sekiz kişiden...

"Stace, bu gidişle araştıracak çocuk kalacak mı? Kim kollarını kavuşturarak sordu.

"Bu sekiz taneden," diye devam etti Stacey. "Özellikle ilgi çekici olan ve ilk olarak bakmamız gereken üç tane var.

Kim aynı fikirde değildi ama meslektaşına güvenmeyi öğrenmişti. "İlk olarak Carly Benz adında genç bir kızımız var. Erkek kardeşi Laurence tüm kurbanlarla teması olan yıldız bir satranç oyuncusuydu. Kız ondan dört yaş küçüktü ve adam on sekiz yaşındayken beyin tümöründen öldü.

"Neden alakalı? Kim, bu özel hikâyenin neden Stacey'nin ilk üçüne girdiğini merak ederek sordu.

'Kız kardeşi onun ölümünden sonra raydan çıktı. Her türlü belaya bulaştı: hırsızlık, şiddet, antisosyal davranışlar. Ama o zamandan beri bir şey yok. On altı yaşındayken bir mahkeme davasından beri izine rastlayamıyorum. Sosyal medya kanalları yok, hiçbir şey yok. Sanki ortadan kaybolmuş gibi. Şu anda yirmili yaşlarının ortalarında ve kardeşine karşı işlediği düşünülen bir suçtan dolayı kurbanlarımızı cezalandırıyor olabilir.

Tiff yazı tahtasındaki madde işaretlerini not ederken Kim, "İlginç, Stace," diye onayladı.

"Oh, daha da iyi oluyor. İkincimiz, büyükannesi tarafından etkinliğe getirilen Bayan Beth Nixon'ın ta kendisi. Etkinliğe yaptığı ziyaretler hakkında, küçük kardeşinin final etkinliğindeki performansını engellemesiyle ilgili bir blog yazısı dışında pek bir şey yok. İsmi yok ama yarışmayı bozmayı başarmış.

"Lanet olsun," dedi Kim, konuştukları hemen herkesin bu olayla bir şekilde bağlantılı olduğunu fark ederek.

Kim, "Bunu nasıl aşacağından emin değilim, Stace," diye itiraf etti.

"Ah, en iyisini sona saklamayı severim," dedi kaşlarını kaldırarak.

'Bulabildiğim son kardeş bağlantısı, tüm kardeşlerin birbirleriyle temas halinde olduğu

Kurbanlarımızdan üçü ve tüm bu süre boyunca burnumuzun dibinde bulunanlar, tüm etkinliğin organizatörleri olan Serena ve Jared Welmsley'dir.

DOKSAN DÖRT

Kim, koridordan kendilerine doğru hızla gelen bir aile için kenara çekildi, küçük bir çocuk elinde büyükçe bir cam kupa tutarken sohbet ediyor ve gülüyordu.

Bryant gülümseyerek, "Mutlu bir çocuk," dedi.

"Elbette öyle, kazandı," diye yanıtladı resepsiyon alanına doğru ilerlerken. Ebeveynler ve çocuklar sertifikaları, kupaları, rozetleri ve ödülleri incelerken sevinç çığlıkları ona ulaştı. Damien Crouch'un, kızı Matilda'nın hırkasına iliştirdiği pembe kurdeleli rozeti gururla izlediğini gördü.

Bryant, "Görünüşe bakılırsa artık sona geldik," diye gözlemledi. 'Sadece son ana sınav kaldı ve herhangi bir olay yok...'

"Bize uğursuzluk getirme Bryant. Katilimiz buralarda bir yerde ve etkinlik tamamen sona ermeden onu yakaladığımızdan emin olmalıyız. Eğer öldürülecekler listesinde başkaları da varsa, onlar da haklı olacak-'

"Müfettiş, görüyorum ki hâlâ buradasınız? Serena arkalarından seslendi.

Kadın elinde rozetler, bir pano ve tek bir çocuk eğitmeni taşıyordu.

Kim'in bakışlarını takip etti. "Sorma.

"Neredeyse bitti mi? Bryant sordu.

Mutlu bir şekilde gülümsedi ve nihayet biraz ses çıkaran çocuklara ve ebeveynlere baktı.

"Etkinlik büyük bir başarıya ulaştı," dedi ve sonra kendini hatırlar gibi oldu. 'Son zamanlarda yaşanan trajediler dışında tabii ki,' dedi.

kabul edildi. 'Ama şimdi sadece sınav yapılacak ve sonra bir yıl daha işimiz bitecek.

'Muhteşem,' dedi Kim. 'Serena, Barry Nixon bu etkinliğe hiç karısını da getirdi mi?

"Daha geçen yıl onunla birlikte geldi. Bunca yıldan sonra onu tekrar görmek çok güzeldi-'

"Peki bu yıl onun için bir bilet ayrıldı mı?

"Elbette. Anladığım kadarıyla birlikte katılıyorlarmış'.

"Peki bileti alındı mı? Kim midesi bulanırken sordu. "Özür dilerim

memur bey, hiçbir fikrim yok," dedi, uzaklaşarak. 'Jared alıyor katılım kayıtlarının bakımı.'

"Peki kardeşinizi nerede bulabileceğimi söyler misiniz? Serena bu

soru karşısında gerçekten şaşırmış görünüyordu.

"Kardeşim mi, Müfettiş? Üzgünüm ama Jared'i saatlerdir görmedim.'

DOKSAN BEŞ

"Sence Jared adamımız olabilir mi? Bryant ana salona doğru giderlerken sordu. Cep telefonundan cevap gelmeyince, Serena'nın kayıp eşyalara doğru aceleyle yola çıkmadan önceki en iyi tahmini bu olmuştu.

'Tüm cinayetlerimiz sırasında nerede olduğunu açıkladıktan sonra size haber vereceğim, ama hala Beth Nixon hakkında öğrenecek daha çok şey olduğuna dair bir his var içimde. Akıl hastanesinde kalmasına neyin sebep olduğunu hala bilmiyoruz ve kocasıyla birlikte buraya gelecekti.

"Sence kendi kocasını öldürmüş olabilir mi, şef? Bryant şüpheyle sordu. "Onu çok sevmişe benziyor.

'Evet, ben de öyle bir izlenim edindim ama bir seri katili ilk kez sorgulamıyoruz ve bunu bilmiyoruz. Burada oldukça zeki insanlarla uğraşıyoruz.

"Evet, peki sizden daha zeki bir katili nasıl yakalarsınız?

Kim bir dakika düşündü. "Kendi iyilikleri için fazla zeki olduklarını umuyorsunuz.

Salona vardıklarında, 'Harika sözler, ey bilge kişi,' dedi.

Mekânın büyük bölümü son etkinlik için hazırlanmıştı. Her birinin arkasında üçer koltuk bulunan iki uzun masa karşı karşıyaydı. Finalistler için isim levhaları yerleştirilmişti ve aralarında bir değerlendirme masası bulunuyordu.

Tüm aksiyonu yakalamak için kamera ekipmanı için hazır iki tripod yerleştirilmiş ve beyin kutularının savaşına tanıklık etmek için yüz kadar seyirci koltuğu yerleştirilmişti.

Ön sıradaki birkaç koltuk erkenciler tarafından çoktan kapılmıştı. Bir kadın çocuğunun saçını taramak ve başının tepesine benekli bir fiyonk eklemekle meşguldü.

Çocuk kağıdı yırtıp yere fırlattı. Bryant,

"Büyüleyici," diye gözlemledi.

"Şaşırtıcı değil," dedi Kim odaya bakarak. 'Küçük bir yetişkin gibi davran ama çocuk gibi görün. Çocuğun kafasının karışmasına şaşmamalı.

"İyi bir noktaya değindin," diye cevap verdi, bakışları uzak köşede toplanmış bekleyen bir grup çocuğu ararken.

"O burada değil, Şef.

"Bunu görebiliyorum Bryant," dedi omurgasında bir ürperti hissederek. 'Ve bu yarışma sona ererken ve o da organizatörlerden biriyken başka nerede olabilir ki?

DOKSAN ALTI

"Biraz uzun bir vardiya gibi, değil mi? Tiff esnemesini bastırarak sordu. Stacey gülümsedi. "Evet, bu yüzden seviyoruz.

"Eşleriniz ve aileleriniz aldırmıyor mu?

"Çoğunlukla anlıyorlar," diye önerdi Stacey sıkıca. Onun durumunda Devon çoğu şeyi anlıyordu, ancak Devon'un anlamadığı şey, hafta başında kendisine yöneltilen ve iş sayesinde başarıyla savuşturduğu soruya cevap verememesiydi.

'Diğer yarınızın sizi anlaması kadar güzel bir duygu yok.
Birbirinizin işini bitirdiğinizde-'

'Tiff, Beth'i araştırmaya gerçekten başlamalıyım...'

'Ama patron şu anda kardeşleri aradığını söylüyor, o zaman neden hala kurbanlardan birinin karısı üzerinde çalışıyorsunuz?

Bu bir şüphe, Tiff. Patronun aklına başka bir fikir geldi diye ipuçlarını havada bırakmayız. Bu başladığın işi bitirmekle ilgili.

"Anlıyorum," dedi kollarını başının üzerinde gererek. 'Ama kısa bir süreliğine dışarı çıkmam gerekiyor. Bir şeye ihtiyacın var mı?

"Diyet kola," diye cevapladı Stacey kutusunun dibini boşaltırken, sonunda birkaç dakika kendine vakit ayırabildiği için mutluydu.

Çok yorgun olmasına rağmen Stacey, Beth Nixon'ı araştırmaktan alınıp çocuk dâhilerin kardeşlerine bakmaya götürülmesinden nefret ediyordu. İçten içe bunun biraz uzak bir ihtimal olduğunu düşünüyordu ama patronu bunun bir olasılık olduğuna ikna olmuştu.

Ancak Beth'le geçirdiği zaman henüz sona ermemişti çünkü tüm cevaplara sahip değildi.

"Pekâlâ, Beth Nixon," dedi boş odaya. "Tam olarak ne saklamaya çalışıyordunuz?

DOKSAN YEDİ

On dakika sonra tekrar dolmaya başlayan ana salonun dışındaydılar. Küçük odaların hepsi boşaltılmış ve otele geri verilmişti ve Jared hâlâ hiçbir yerde bulunamamıştı.

"Tamam, Bryant. Jared Welmsley'nin kayıp olması hoşuma gitmiyor çünkü başka kimi görmedik biliyor musun?

Başını iki yana salladı.

"Ellie Lewis, öğretmen.

"Muhtemelen çoktan gitmiştir," dedi mantıklı bir şekilde. "Sınavla neden ilgilendiğinden emin değilim.

"Hmm..." dedi ve resepsiyona geri döndü. Çıkış yapmak için bekleyen birkaç ailenin önüne atladı. Nedense kadının, potansiyel öğrencilerinden herhangi birinin sınavı kazanıp kazanmadığını görmeden gitmeyeceğini hissetti. Ama meslektaşı haklı olabilirdi. Bunun olduğu biliniyordu.

Bryant özür dileyerek onu takip etti.

"Affedersiniz," dedi rozetini göstererek. "Eleanor Lewis henüz çıkış yapmadı mı?

Kadın tereddüt etti, sanki ona sıraya girmesini söylemek istiyormuş gibi. Rozetini öne doğru itti. Ona ihtiyacın olduğunda Raymond neredeydi?

"Lütfen," diye ekledi Bryant. "Önemli olabilir.

Rahatladı, birkaç tuşa dokundu ve başını salladı.

"Henüz değil.

"Odasını arayın," diye talimat verdi.

Öyle yaptı ve telefonun çalmasını dinledi.

Başını iki yana salladı.

"İletişim numarasını alabilir miyim? Kim telefonunu çıkararak sordu. Resepsiyon görevlisi başını salladı. "Üzgünüm ama yapamam-" "Bryant, ona kibarca sor," dedi ve meslektaşına döndü.

Arkasındaki aile homurdandı. Döndü ve onlara alaycı bir bakış attı. Onlar da geri döndüler.

"Lisa," dedi yaka kartını okuyarak. 'Bayan Lewis'in tehlikede olabileceğini düşünüyoruz. Eğer onu arayabilirsek...'

"Buyurun," dedi resepsiyon görevlisi ve ona pembe bir post-it not uzattı. Kim telefonunu çıkarırken başını salladı.

"Bana teşekkür edebilirsin," diye inledi Bryant.

"Annene ve babana sana terbiye verdikleri için teşekkür etmeyi tercih ederim," dedi ve numarayı tuşladı.

"Haklısın," diye itiraf etti.

Arama doğrudan sesli mesaja düştü.

"Kahretsin," dedi, tekrar deneyerek.

Aynı cevap.

Başka bir numara çevirdi. "Stace, bu numarayı al.

Stacey o okurken dinledi. 'Özel öğretmen Ellie Lewis'e ait. Denemeye devam edin. Onu bulamıyoruz.'

"Bir dakika, otuzlu yaşlarının sonunda olduğunu söylememiş miydin?" "Otuz sekiz yaşında.

"Bu hiç mantıklı değil. Jared çocukken burada öğretmenlik yapıyor olamazdı, o yüzden-'

'Şu anda ikisi de kayıp Stace. Diğer herkes sayıldı, yani bir şeyler var,' dedi Kim. 'Sadece onu denemeye devam et ve bana haber ver.

"Yaparım patron," dedi Stacey ve aramayı sonlandırdı.

"Yine de haklı bir noktaya değindi, şu konuda-

"Böldüğüm için özür dilerim ama kulak misafiri olmaktan kendimi alamadım," dedi kuyrukta ona oflayıp puflayan kadın.

Kim bu davetsiz misafir karşısında kaşlarını çattı ama devam etmesi için başıyla onayladı.

"Ellie oğlumuz Marcus'a coğrafya dersi veriyor. Bugün erken saatlerde onunla bir seansı vardı. Öğle yemeğinden hemen sonra.

Kim kızgınlığını gizlemeye çalıştı. Kadın yardımcı olmaya çalışıyordu ama Ellie'nin beş altı saat önceki hareketleri şu anda pek işine yaramıyordu.

"Teşekkür ederim-

'Hayır, anlamıyorsunuz. Seans yeniden planlandı. Aslında çay saati için planlanmıştı ama eski bir arkadaşıyla buluşacağını söyledi.

DOKSAN SEKİZ

"Ölü noktalar mı? Kim kendini sıranın en başına iterek cep telefonunu Lisa'ya doğru sallayarak sordu. "Neredeler?

Sinirini bastırmak için aldığı müşteri hizmetleri eğitiminin her zerresini kullanması gerekti.

"Elimizde hiç yok...

"Elbette var," dedi Kim. 'Her mekanda var.

Kim, telefon şebekelerinin en iyi çabalarına rağmen, genellikle engebeli arazi, yoğun bitki örtüsü veya fiziksel mesafeden kaynaklanan ölü noktaların hala var olduğunu biliyordu. Kentsel bir alanda başka faktörler de sinyallerin dağınık olmasına katkıda bulunuyordu.

"Lisa, en kalın duvarlarınız ya da metal konstrüksiyonlarınız nerede?" diye sordu.

Betondaki yoğun inşaat demiri bile bir soruna neden olabilir.

Bryant, "Lütfen ona söyleyin, daha çabuk gider," diye öğüt verdi. "O haklı," diye teklif etti.

Lisa başını öne eğdi. "Mutfağın sonunda servis avlusuna açılan depo odaları ve spor salonu ile havuz arasındaki soyunma odaları.

Kim telefonunu çıkararak, "Teşekkür ederim," dedi. Numarayı tekrar denedi.

Hiçbir şey.

"Şef, o yerler birbirinden daha uzak olamazdı.

Biliyorum, Bryant. Ayrılmamız gerekecek. Sen havuzu al, ben de mutfağı.'

Dönüp kendi yollarına giderlerken anlayışla başını salladı.

DOKSAN DOKUZ

Ellie bir esnemeyi bastırdı ve güvence için cebini yoklarken bankta arkasına yaslandı. Kişisel saldırı alarmı dikişin tam karşısına yerleştirilmişti.

Daha önce aldığı kısa mesaj onu şaşırtmıştı. Bilinmeyen bir numaradan gelen her mesaj tüylerini diken diken ederdi. Ve ilk mesajın gizemi, kelimeleri okuduğunda korkularını yatıştırmak için hiçbir şey yapmamıştı:

Sonra buluşup sohbet etmek ister misin?

Aklına hemen saldırganlar gelmişti. Elleri otomatik olarak yüzüne gittiğinde, düşüncelerinin her zaman oraya gittiğini fark etti. Bunu asla unutamayacak gibi değildi. Dişlerini fırçalamak, saçlarını taramak, makyaj yapmak gibi yansımasına bakmasını gerektiren her işte bunun kanıtı ve anısı gözünün önüne geliyordu.

Ve birkaç dakikalığına bile olsa bunun farkında olmadığında, bunun diğer insanların gözlerine yansıdığını gördü. Geçici bir bakışla tatmin olacak bir yara değildi bu. İnsanlar bir kez gördüklerinde başka tarafa bakmazlardı. Sanki canlı bir şeymiş gibi baktılar ve o konuşurken hareket etmesini izlediler. İnsanlar sadece göğüsleriyle konuştuğunda cazibe modellerinin duyduğu rahatsızlığı tamamen anlıyordu. O konuda daha donanımlı olsaydı, arada bir dikkat dağıtmak için onları kullanmayı deneyebilirdi.

Bir an için gözlerini kapattı, etkinliğin sonunda bitmiş olmasından dolayı rahatlamıştı. Bu kadar çok insanın arasında olmak zordu, duygusal olarak yorucuydu.

Normal hayatında kalabalık alanlardan kaçınır, meraklı gözlerden ve müdahaleci bakışlardan uzak dururdu. Bu çağda bunu yapmak kolaydı. Evinden çıkıyor, müşterilerinin evlerine gidiyor, çocuklarına ders veriyor, arabasına geri biniyor ve evine dönüyordu. İnternetten satın alamayacağı çok az şey vardı.

Gerçi bu etkinliğe gelmek giderek zorlaşıyordu, kendini açıkça sergilemek zorlaşıyordu ama müşterilerini memnun etmek için yapması gereken bir şeydi.

Onu bu toplantıya gelmeye iten şey de buydu.

İlk tepkisi saldırganları merak etmek olmuştu ama nerede olduklarını biliyordu. Her zaman nerede olduklarını biliyordu. Aradan neredeyse on altı yıl geçmişti ve hâlâ geri dönüp işini bitirmelerinden korkuyordu.

Ama en büyüğü beş yıl önce çete bağlantılı bir bıçaklama olayında öldürüldüğünden beri bu korku üçten ikiye düşmüştü. O gece kutlamayı intikam için değil, endişelenmesi gereken bir kişi eksildiği için yapmıştı. İnternette araması gereken bir kişi eksilmişti. İzlemesi gereken bir kişi eksilmişti.

Üçlünün en genci, genç kadınlara yönelik bir dizi acımasız saldırının ardından parmaklıklar ardına geri döndü. Şimdilik güvende. Diğeri ise evli ve iki küçük çocuk babasıydı ve Stoke'ta çatı ustası olarak çalışıyordu.

İlk mesaj birkaç dakika sonra gelmişti ve okuduğunda korkuları yatışmıştı:

> *Üzgünüm, iş numaramın sende olmadığını unutmuşum. Matilda'nın sana vermek istediği küçük bir hediyesi var. Damien.*

Mesaj bir gülen yüz ve göz devirmeyle bitiyordu ve bu da onu anında gülümsetmişti.

Normalde reddederdi ama ilk endişesi geçtikten sonra polis müfettişiyle yaptığı konuşmayı hatırladı. Konuşmak hoşuna gitmişti. Aslında bir yetişkinle sohbet etme sanatını takdir etmişti. Bilgisini, deneyimini paylaşmış ve kadının gittiğini görünce üzülmüştü. Eğitim ve öğretimini genç beyinlere bire bir öğretmek için kullanmak ihtiyaçlarının bir kısmını karşılıyordu ama belki de tüm ihtiyaçlarının karşılanmadığını fark etmeye başlamıştı. Yetişkin sohbeti bunlardan biriydi ve ayrıca Matilda çok tatlı biriydi ve babası da nazik ve sevecen bir adamdı.

Bir dalın kırılma sesi göz kapaklarını açtı.

Gözlerinin alaca karanlığa alışması birkaç saniye sürdü ama alıştığında, kendisine doğru gelen figür karşısında ağzı açık kaldı.

YÜZ

Kim otel odalarının koridorları boyunca otelin en ucundaki endüstriyel mutfağa doğru aceleyle ilerledi. Tesisin iki mutfağı vardı: Tesisin eğlence tarafındaki kafe ve restorana hizmet veren daha küçük bir mutfak ve oda servisi ile etkinliklere hizmet veren endüstriyel bir alan.

Yürürken telefonunu önünde tutuyor, sinyal çubuklarının aşağı yukarı zıplamasını izliyordu. Sinyali kaybettiği an aramaya başlayacaktı.

Koku ve takırtılar ona ölü noktaya yaklaştığını söylüyordu ama daha önce gördüğü ve henüz beynine kaydetmediği bir şey dikkatini dağıtıyordu.

"Tanrım," diye bağırdı, beyaz giysili bir mutfak çalışanı biftek taşırken neredeyse onu deviriyordu.

Özür dileyen bakışı endişeye dönüştü. "Kayıp mı oldunuz?

Kimliğini gösterdi. "Hayır, şimdi söyle bana bu ölü nokta nerede başlıyor?" Kaşlarını çattı.

"Telefonlar," dedi, kendi telefonunu havada tutarak.

Koridordan aşağıya, yangın çıkış kapısına doğru baktı.

"Duvardaki yangın söndürücünün hemen yanından başlar ve kapıdan çıkıp kokulu bahçenin kenarına kadar devam eder.

"Anladım," dedi Kim, aceleyle uzaklaşırken.

Yangın söndürücünün yanından geçerken barların dans etmeyi tamamen bıraktığından emin oldu.

Bu noktadan sonra başka odası olmadığından yangın çıkış kapısını iterek açtı ve dışarı çıktı.

Burun delikleri yaz çiçeklerinin karışımının saldırısına uğradı. Tek bir süs lambası direği, altındaki bankı aydınlatıyordu. Etrafa hızlıca bir göz attığında Kim'e burada kimsenin olmadığını söyledi.

Ama öyle miydi? Kim bankın yanında durarak merak etti.

Mutfaktaki adam kokulu bahçenin sonu demişti ve bank da bahçenin hemen içindeydi.

Otelin ön tarafına giden yol boyunca uzanan boşluğun sonuna doğru aceleyle ilerledi. Telefonunu kontrol etti. Hâlâ sinyal yoktu. Şansının kendisinden daha iyi olup olmadığını öğrenmek için Bryant'ı bile arayamadı.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin, hangi yöne gideceğim? diye merak ederek her yöne baktı.

Ve sonra henüz beynine ulaşmamış olan gördüğü şeyi hatırladı.

Jared için tüm odalar aranıyor.

Çocuklar grup halinde oturuyor.

Hepsi aynı yöne bakıyor, bekliyor.

Stacey'e herkesin hesaba katıldığını söylerken yalan söylemişti. Lanet palyaço hangi cehennemdeydi?

YÜZ BİR

"Kimse var mı? Bryant erkek soyunma odasının kapılarını çalarak bağırdı.

Şimdiye kadar spor salonunu, badminton sahasını, pilates ve zumba odasını ve yüzme havuzunun tüm alanlarını elemişti. Geriye sadece sauna ve kadınlar tuvaleti kalmıştı.

Son kapı açıldığında düzgünce katlanmış bir yığın giysi ortaya çıktı. Kendisine doğru açılmaya başlayan sauna kapısına vurdu.

"Bu da ne?...

"Bay Welmsley, hangi cehennemdeydiniz? Bryant gözlerini sadece çok küçük bir havluyla örtülü çıplak erkeğin alt bölgelerinden kaçırarak sordu.

"Umm... şurada," dedi, başının üzerinden geçen buhara doğru başını sallayarak.

Bryant aptalca bir soru sorduğunu düşündü. "Ama etkinlik, sınav, kız kardeşin...

"Ben oraya varana kadar işleri mükemmel bir şekilde yürütebilir, ama yine de ne istiyorsun?" diye sordu ve kabine girip kapıyı kapattı.

"Eleanor Lewis'i gördünüz mü?" diye sordu adam kapının arkasına eğilirken.

Bembeyaz havlu göründü ve Bryant arkasında ne olduğunu hayal etmek istemedi.

"Ellie, öğretmen?

"Evet, öyle mi?...

"Hayatımda neredeyse hiç konuşmadığım birini görüp görmediğimi sormak için deli gibi kapıları mı çalıyorsun?

Bryant bu adamın söylediği her şeyi saçma sapan hale getirmesinden hoşlanmıyordu. Bütün gün böyle biriyle çalışmıştı.

"Peki, sen yaptın mı?" diye itti.

Bryant kemerinin tokasının şak diye kapandığını duyarken Jared'in kafası belirdi ve sallandı.

Uzaklaşmaya başlamıştı ki aklına ani bir düşünce geldi. "Kız kardeşinle aranızda her şey yolunda mı?

"Affedersiniz?" dedi gömleğini çekiştirerek.

"Sizi daha önce resepsiyonda tartışırken gördüm.

Jared kaşlarını çattı ve sonra olayı hatırlar gibi olunca rahatladı. 'Ah o. Önemli bir şey değildi. Eğer onunla konuştuysanız biraz kontrol manyağı olduğunu bilirsiniz. Bazen biraz fazla olur. Ama bu bir anlaşmazlık bile değildi,' dedi ve bir kez daha gözden kayboldu. "Bizi görmelisin...

Bryant bu konuşmadan hiçbir şey kazanamadığını fark ederek uzaklaştı.

İlk içgüdüsü kompleksten uzaklaşıp patronu bulmaktı ama henüz tüm bölgeyi kontrol etmemişti.

Eğer erken ayrılırsa ve bu adam hakkındaki içgüdüleri yanlış çıkarsa, Ellie Lewis'i bir yerlerde bir duvarın dibinde kan kaybından ölmeye terk edebilirdi.

Jared'e yardımı için teşekkür etti ve kadınların soyunma odalarına doğru yöneldi.

Şimdilik patron tek başınaydı.

YÜZ İKİ

Düşün, düşün, düşün, dedi kendi kendine kokulu bahçeden çıkarken.

Şimdiye kadar ne biliyordu? Masa oyunları, seksek ve parktaki salıncaklar. Katil düzeni korumak zorundaydı. Bir oteldeydiler. Hangi cehennemde olabilir?

Oyun alanı, birden fark etti. Onu oyun alanına götürmüş olmalıydı.

Her ölüm bir çeşit oyun oynamanın simgesiydi. Onları oynatıyor ve sonra öldürüyordu, genellikle bıçak yarasıyla.

Bir bıçak.

Ellie ve önceki saldırısı.

Kim nefesini tuttu. Kadın dehşete düşecekti.

Koşarak binanın etrafından dolaştı ve çakıl yol boyunca, içeri girerken gördüğü oyun alanına doğru ilerledi.

Kararsızlığını yuttu. Eğer yer konusunda yanılıyorsa Ellie'nin ölme ihtimali çok yüksekti. Katil onlarla ancak bu kadar uzun süre oynayabilirdi.

Uzaktaki alanı tek bir ışık aydınlatıyordu ama yaklaşık yüz metre uzaktaydı ve ahşap kalenin iskeletinin ötesinde hiçbir şey göremiyordu.

Hafta boyunca olan her şeyi tekrar tekrar hatırlayarak, ona bir şeyler verecek bir şeyler arayarak ona doğru ilerlemeye devam etti.

Kiminle ve neyle uğraştığına dair bir ipucu. Fark edilmeyen herhangi bir küçük nokta.

Parkın girişine yaklaşırken nefes alışını sakinleştirmeye çalıştı. Eliyle ağzını kapattı ve dikkatle dinledi.

Uzaktan, ritmik bir ses duyabiliyordu.

Squeak

Dört saniye.

Squeak

Dört saniye.

Ve sonra damarlarındaki kanı donduran saf bir zevk kahkahası.

Yaklaşması gerektiğini biliyordu ama bunu sessizce yapmalıydı. Neler olduğunu kim bilebilirdi ki?

Kapıyı kapatmak için bir çift cıvata kesici yerleştirilmişti. Ağır zincir yerde yatıyordu.

Bel yüksekliğindeki çitin üzerinden uzandı ve onları olabildiğince sessiz bir şekilde aldı. Onları çimlerin üzerine bıraktı ve kapıyı iterek açtı, sanki gelişini haber verecek herhangi bir tıkırtı ya da sesi önleyecekmiş gibi tüm vücudu gergindi.

Squeak

Dört saniye.

Squeak

Kim sesi duyunca rahatladı. Oyun ölümden önce gelirdi. Hâlâ çalıyorsa Ellie Lewis için umut vardı.

Ama kiminle uğraşıyordu ki?

Yavaşça ilerledi ve henüz temizlenmemiş bir cips yığınının etrafından dolaştı.

Bu hareket beyninde bir anıyı canlandırdı. Haftanın olayları boyunca seyahat etti ve sonunda bir mıknatıs gibi rastgele bir bulguya bağlandı.

NaCl izi. Sodyum

Klorür.

Ve sonunda, kim olduğunu biliyordu.

YÜZ ÜÇ

Bryant eğlence kompleksinden dışarı çıktı ve telefonunu çıkardı.

Jared Welmsley'nin cinayeti işlemediğinden emin olmak için evin her santimini kontrol etmeye dikkat etmiş ve ardından temizlenmek için buhar odasına atlamıştı.

"Hey, Stace, ben-

'Bryant, hangi cehennemdeydin? Sana ulaşmaya çalışıyordum.'

"Eğlence kompleksindeyim. Sinyal yok. Bölge kontrol edildi ve Welmsley.'

"Sana bunun anlamsız olduğunu söyledim ama beni patrona

götürebilir misin? "Onunla olmaz, Stace. O diğer ölü noktada.'

Bir saniye sessizlik.

"Yani ikiniz de bana haber vermeden tek başınıza ölü noktalarla iletişime mi geçiyorsunuz?

Bryant onun sesindeki azarı

duyabiliyordu. "Stace, elinde ne var?

Travmatik olay, Bryant. Beth Nixon'ı akıl sağlığı merkezine götüren olay. Büyükannesiydi, yasal vasisi. Sekiz yıl önce öldürüldü.

"Tanrım, Stace, bu kötü bir şey ama bunun bizimle ne ilgisi var?

'Bu şekilde öldürüldü: Burnley'de bir parktaki döner kavşakta, bir örümcek ağında. Dikenli telle ağa bağlanmış, beyni parçalanıp yere düşene kadar dönüp durmuş.

Bryant aramayı sonlandırıp hızla hareket etmeye başlarken konuşmadı bile.

Patronu bulmalıydı ve bunu çabucak yapmalıydı.

YÜZ DÖRT

Kim derin bir nefes aldı ve kalenin arkasından dışarı çıktı.

"Merhaba Eric, seni tekrar görmek güzel," dedi ilk olay yerinde görüştüğü adama. Kusan ve kusmuğunda yüksek miktarda sodyum klorür - tuz - bulunan adam, olay yerine gelen polis memurlarından birinin botlarında bulunmuştu. Çünkü etkili olması için şişelenmiş su içerek kendini hasta etmişti.

"Müfettiş, sizi görmek de çok güzel," dedi sakince, arkadaşına doğru bakarken.

Kim dehşetin yüzüne yansımasına izin vermeden önündeki manzarayı değerlendirmeye çalıştı.

Eric hâlâ etkinliğe sızmak için kullandığı palyaço kostümüyle tahterevallinin bir tarafına oturuyordu. Sarı yarı ile kırmızı yarı, karnında ve göğsünde iki mavi ponponla ayrılmıştı. Çok renkli peruğu çıkarılmıştı ama beyaz yüzü ve acayip bir şekilde boyanmış kırmızı dudakları kalmıştı.

Tahterevallinin diğer ucunda Ellie vardı. Elleri kolun etrafına bağlanmış ve ağzı bir eşarpla kapatılmıştı. Gözlerinde dehşet parlıyordu.

Kim kısa bir süre için onu nasıl böyle bağlayabildiğini merak etti ama Ellie'nin daha önce bir bıçakla karşılaştığı düşünülürse, taş kesilir ve kendisine söyleneni yapardı.

Ellie tahterevallinin yarısı aşağı inerken bir ses çıkardı ve Kim birden nedenini anladı.

Bıçak dik bir pozisyonda duracak şekilde ayarlanmıştı, böylece tahterevallinin onun tarafı her aşağı indiğinde bıçak bacağının arkasındaki ayak bileği ile baldırı arasındaki eti kesiyordu. Eğer kendini yukarı itmezse bıçağın ucu etine iyice gömülecekti. Ayakları bağlı olduğu için Ellie bacaklarının hangi açıyla düşeceğini kontrol edemiyordu.

Eric, Ellie'yi kendisiyle oynamaya zorluyordu ve Ellie'nin koltuğunun altında parlayan kan birikintisi Kim'e bir süredir oynadıklarını söylüyordu. Ellie gittikçe zayıflarken Eric hayatının en güzel anlarını yaşıyordu.

Kim tek bir seçeneği olduğunu biliyordu, o da onu testereden kurtarmaktı.

Hesap yapmak için bir saniyesini ayırdı. Ellie on dört yıldır özel ders veriyordu. On dört yıl önce Beth Nixon Brainbox etkinliğine katılmıştı. Ellie bu çocuğu da görmezden gelmiş olmalıydı.

Kim ilerledi.

'Bir adım daha atarsan bunu yaparım,' dedi ve tahterevalliyi hızlandırdı.

Daha sert ve daha hızlı itti, böylece Ellie'nin bıçağın etine gömülmesini önlemek için onun hızına uymaktan başka seçeneği kalmadı ama bu bacağının arkasına daha fazla kesik anlamına geliyordu. Bu ya kaybetmek ya da daha fazlasını kaybetmek demekti.

Ekstra yaralardan kan damlamaya başladığında kadın ağzındaki tıkacın içinde ağladı.

Kim hareket etmeyi bıraktı.

"Beni gördüğünüze şaşırmamış gibiydiniz, Müfettiş?" dedi hayal kırıklığına uğrayarak. "Beni ne ele verdi?

Kim ona kendi iyiliği için fazla zeki olduğunu söylemek istiyordu ama onu bu tahterevalliden en iyi nasıl kurtarabileceğini düşünmek zorundaydı.

"Tuz, Eric," dedi sakince. 'Belinda Evans'ın cesedini bulduğunda verdiğin tepkiyi fazla abartmışsın. Kusmuğunda yüksek oranda sodyum klorür vardı ve onu öldürdükten sonra kusmanı sağlamak için su şişene konmuştu. Sana içmeni söylediğimde içmeyi reddettin.

'İnsanların ne kadar zeki olduğunu görmesini istedin. İlk cinayetinden hiç haz almadın. Freddie Compton'ı günlerce kimse bulamadı, bu yüzden Belinda'yı öldürdüğünde, orada başını eğip şok taklidi yaparak otururken neye sebep olduğunu görmek istedin.

Adam takdirle gülümsedi ve kızın dikkatini çektiği sırada tahterevalli yavaşladı.

Yaptıklarının kendisine tekrar tekrar gösterilmesinden açıkça hoşlanıyordu. Bu gerçekten yararlanmaya çalışacaktı.

"Açılış gününde koleje gittiniz ve temizlikçinin odasından Belinda'yı aradınız. Bir toplantı ayarladın...'

"Evet, pis, yaşlı bir kaltaktı.

Kim, kadının bundan çok daha fazlası olduğunu bildiği için hakareti duymazdan geldi.

"Son kurbanınızı bulmak zor olmadı, değil mi, kayınbiraderiniz olduğu için? Kim, Stacey'nin altını çizdiği son üç vakayı hatırlayarak konuştu.

Çocukken Beth'in performansını engelleyen ağabey. Dikkatleri ondan uzaklaştırmaya çalışıyordu.

'Ve o zavallı çocuğun intiharı sizi uçurumun kenarına itti, değil mi? Tek çıkış yolunun ölüm olduğunu düşünen bir dâhinin kardeşi.

Kim onu odaklanmış halde tutması gerektiğini biliyordu, onu tahterevalliden nasıl kurtaracağını bulana kadar dikkatini üzerinde tutmalıydı.

'Sen her zaman kız kardeşinin yanında ikinci plandaydın. Öyle değil miydin?" diye sordu nazikçe.

Silahı ve yardımı yoktu ama sahip olduğu tek şey bilgisi, ağzı ve adamın dikkatini ve öfkesini Ellie'den uzaklaştıracak bir planın fidesiydi.

"Anlıyorum Eric," dedi. 'Çocukken tüm ilginin Beth'in üzerinde olmasının ne kadar korkunç bir şey olduğunu anlıyorum. Bütün bu insanlar kız kardeşinle oynadılar, seni tamamen görmezden gelirken ona ilgi gösterdiler. Hiçbiri

Bu insanların hiçbiri senin ne kadar özel olduğunu görmedi. Hiçbiri seninle oynamak için zaman ayırmadı.

Gözleri onun üzerindeydi ve ağzını açtı ama konuşmasını istemedi. Onun dinlemesini istiyordu. Sözlerinin onun beynine girip kaydolmasına ihtiyacı vardı. Planının işe yaraması için onun zihnindeki reddedilme yarasını deşmesi gerekiyordu.

"Eminim özel muamele bile görmüştür, değil mi? Daha fazla hediye, daha fazla ikram, daha fazla oyuncak. Herkes onun daha zeki, daha komik, daha sevimli olduğunu düşünüyordu. Aileniz partilerde ona hava atıyor, herkese neler yapabildiğini anlatıyor, başarılarıyla övünüyordu. Siz tamamen unutuldunuz, sürekli onun gölgesinde kaldınız, kendiniz için biraz dikkat çekmeye çalıştınız. Öne çıkmaya, fark edilmeye çalışıyordun. Bunun bir çocuğa neler yapabileceğini hayal bile edemiyorum. Bu kadar genç yaşta reddedilmek.

Onu yakaladığını biliyordu. Tahterevalli yavaşlamıştı ve Ellie onun hızına ayak uyduracak kadar akıllıydı, böylece bacağındaki sıyrıklar azalmış ve kan kaybı yavaşlamıştı.

Ve şimdi de yeni acıların eski yaralardan daha derin olduğu kumarı.

"Bir çocuk için bu düzeyde bir reddedilmeyi kabullenmek çok zor, ama bununla bitmiyor, değil mi Eric?" diye sordu sesi sertleşirken.

"Özellikle de bu durum sizi yetişkinliğinize kadar takip ediyorsa, çünkü hem sizinle hem de kız kardeşinizle tanıştım ve onu sizden çok daha fazla sevdiğimi söylemeliyim.

Gözleri ona meydan okuyordu.

"Peki, neden gelip benimle oynamıyorsun?

YÜZ BEŞ

"Tanrım, yoldan çekilir misin, dostum? Bryant kokulu bahçeye açılan yangın çıkış kapısına geldiğinde homurdandı.

"Bir saniye dostum, mıknatısların tuttuğundan ve aktivasyonun kontrol odasına ulaştığından emin olmalıyım.

Güvenlik görevlisi telsizini kulağına dayamış yanıt bekliyordu.

Bryant binanın içinde koştuktan sonra nefes alışını kontrol etmeye çalıştı. Tek alternatifi kompleksin bir ucundan diğerine iki mil koşmaktı.

Ve şimdi patronunun psikopat Beth ya da üvey kardeşiyle tek başına yüzleştiğini tahmin ettiği oyun alanından sadece birkaç dakika uzaktaydı.

'Bu kapılardan çok fazla aktivasyon var, dostum. Hepsinin düzenli olduğundan emin olmalıyım.'

Bryant onu iterek yoldan çekti ve sertçe itti.

Kapılar açıldı.

'Çalışıyorlar,' diye seslendi, bitkilerin arasında olabildiğince hızlı koşarken.

YÜZ ALTI

Kim, adam tahterevalliden inerken gözlerindeki ifadenin ölümcül bir hal aldığını gördü. O iner inmez Kim, bacakları bıçaklara doğru ilerlerken Ellie'nin yanına doğru koştu.

Kim, Eric saçlarından tutup onu yere çekmeden önce bıçaklara hızlı bir tekme atmayı başardı.

Acı kafa derisinden gözlerine kadar yayıldı. Adam onu asfalt boyunca sürüklerken vücudunu saldırıya hazırladı.

'Her şeyi mahvettin, seni lanet olası...'

Saçlarını tutuşu gevşediğinde sözleri kesildi. Başını kaldırdığında adamın onun ötesine baktığını gördü.

Bir figür onlara doğru koşuyordu.

Eric onu yere itti ve koşmaya başladı.

"Ellie'yi getir," diye bağırdı meslektaşına. "Ve onunla kal," diye talimat vererek ayağa kalktı.

Kadın yaşadığı çileden dolayı kesinlikle dehşete düşecekti.

Onun gittiğini düşündüğü yöne doğru yola koyuldu. Oyun alanının etrafındaki çitlere kolayca tırmanabilir ve Worcestershire kırsalında kaybolabilirdi.

Kalenin etrafında koştu ve onun kendini metal çitlere doğru fırlattığını gördü. Sol ayağı tutmayı başarmıştı ve Örümcek Adam gibi tırmanıyordu.

Palyaço kıyafetindeki sallantılardan biri tellerdeki bir eke takılınca onun küfrettiğini duydu. Çitin yarısına kadar donup kaldığı, aşağı ya da yukarı hareket edemediği için hayal kırıklığıyla bağırdı.

Adam müthiş bir kükreme çıkarırken ona ulaştı. Sol bacağı serbest kalırken giysisinin kumaşının yırtıldığını duydu. Çok geç fark etti ki, adam yere tekme atarken sol ayağı doğrudan onu hedef alıyordu.

Başını çevirmeyi başardı, böylece topuk yüzünün ortasını ıskaladı ama onu sol şakağından yakaladı. Yediği darbenin şiddetiyle yere yığıldı. Mide bulantısı onu yutmakla tehdit ediyordu ama kendini ayağa kaldırdı ve adam diğer taraftan aşağı inerken çitlere tırmanmaya başladı.

Kaslarındaki yanmayı hissederek kendini yukarı çekerken baş dönmesiyle savaştı ama onu yakalaması gerektiğini biliyordu.

Otelin arazisi açık araziye açılıyordu ama ana binaya giden araba yolundaki birkaç ışık ona otuz kırk metre önde olduğunu söylüyordu.

Hızını artırmaya çalışırken kaslarına sessizce daha hızlı gitmesi gerektiğini söyledi.

Sabit olduğunu düşündüğü ışıklar ona doğru hareket ediyor gibi görünüyordu.

Belki meşaleli insanlar yardıma geliyordur.

Kahretsin, tek umudu Eric'in yarı karanlıkta yönünü kaybederek çıkıştan ve potansiyel özgürlüğünden uzaklaşması ve ona kaçmadan önce onu yakalamak için zaman kazandırmasıydı.

Onları görüş alanından çıkarmak için başını salladı ama yine de sağındaki ışıklar ona doğru geliyordu ve düşündüğünden çok daha hızlı hareket ediyorlardı. Ama yine de Eric'i çıkışa doğru yönlendirmeye yardımcı oluyorlardı.

Bakışlarını Eric'e odakladı ve aradaki farkı birkaç metre kapatmayı başarıp başaramadığından emin değildi. Eric'in nerede olduğunu görmek için arkasına bakmaya devam ettiğinde, onun zemin kaybettiğini fark etti.

Başka bir dişli bulabilirse, o araziden ayrılmadan önce ona ulaşabilirdi.

Çevresel görüşündeki iki ışığı görmezden gelmeye çalışarak onun yörüngesini takip etti.

Kasları sanki kemiğinden ayrılıyormuş gibi yanıyordu; ciğerlerine daha fazla hava çekmeye çalışırken nefes almakta zorlanıyordu. Bu süreç, kafasına yediği tekmeden kaynaklanan mide bulantısını geri getirdi.

Ama adam tekrar döndüğünde ona yaklaştığını biliyordu çünkü artık yüzündeki ifadeyi görebiliyordu.

Hadi, dedi kendi kendine, sağındaki ışıklar daha parlak yanarken.

Meşale olmadıklarını fark etti.

Bunlar, çakıllı patika boyunca çıkışa doğru ilerleyen bir arabanın farlarıydı.

Hızla koşan Eric'e doğru tekrar baktı, arkasına bakarak nerede olduğunu kontrol etti.

Araba ilerlemeye devam etti.

Eric koşmaya devam etti.

Son bir bakış.

Ve sonra metalin ete çarpma sesi.

Kim'in bacakları titrese de onları itti ve yerdeki hareketsiz figüre baktı.

Oh, hayır, diye düşündü. Böyle bitmez. Üç kişi öldü.
Sayısız hayat mahvoldu. O piç mahkemeye çıkmalıydı.

Yaklaştığında arabanın kapısı açıldı ve Veronica Evans dışarı çıktı.
Yüzü kül rengi.

"Oh hayır, aman Tanrım, oh hayır.

Yerdeki figür inlerken Kim birkaç derin nefes aldı. 'Yapamam...

oh hayır.... Görmedim... Çok üzgünüm...'

Kim nefes nefese, "O ölmedi," dedi.

'Aman Tanrım... Bir... çocuk palyaçosuna çarptım,' dedi yüzündeki dehşet büyürken.

Kim, Eric Hanson'ın acıdan çarpılmış yüz hatlarına baktı, bulaşmış palyaço makyajıyla daha da groteskti ve ona, on dört yıl süren bir öfke nöbetinden biraz daha fazlası olan şeyde aldığı hayatlara karşı iğrenmekten başka bir şey hissetmedi.

Kim telefonunu çıkararak, 'Çok üzülme Veronica,' dedi. "Bu kız kardeşini öldüren piç kurusu.

YÜZ YEDİ

Stacey kendini neredeyse sabahın birinde daireye bıraktı.

Bütün hafta boyunca uzak durmasına rağmen yasemin kokusu onu karşıladı. Tanıdık kokunun yanı sıra havada tatlı, mide bulandırıcı, tiksindirici bir koku algıladı. Bir çeşit meyveli turta olduğunu tahmin etti. Devon stresli olduğunda pişirirdi.

Ceketini çıkardı ve kanepenin arkasına koydu. Işıkları açmadı. Buna ihtiyacı yoktu. Devon'ın dairesini neredeyse kendi dairesi kadar iyi tanıyordu.

Salonda yürürken Devon'ın sayısız başarısız örgü denemesinin bulunduğu parlak renkli el işi çantasından uzak durmaya özen gösterdi. Büyük boy iğneler gerçek giysi yapımından çok ikisi arasındaki kılıç dövüşlerinde kullanılmıştı.

Banyo ile yatak odası arasındaki duvarda, iki ayak yüksekliğinde, şekilsiz suratlı bir pelüş köpek vardı, o kadar çirkindi ki aylarca en sevdikleri eskici dükkânında durmuştu. Sonunda onun için çok üzülmüşler ve ona bir ev vermişlerdi.

Doldurulmuş bir oyuncak için üzülüyorum, diye düşündü başını sallayarak.

Sessizce banyoya girdi ve endişesinin geçmesini beklerken hızla dişlerini fırçaladı. Bu, bütün hafta boyunca kaçındığı bir konuşmaydı ve ikisine de haksızlık ediyordu. Ve belki de çok geç kalmıştı.

Yatak odasının kapısını tamamen karanlığa açtı. Karartma perdeleri her iki pencereyi de kapatıyordu. Bir göçmenlik memuru olarak gece baskınları yapmak, Devon'ın gündüz uyumaya çalışması anlamına geliyordu.

Stacey sessizce soyundu ve yatağa girdi.

Devon'ın derin ve ritmik nefes alışları vücudundaki gerilimi azalttı.

"Burada olduğunu bildiğimi biliyorsun, değil mi? Devon açıkça

sordu. "Elbette," dedi Stacey, biraz daha yaklaşarak.

Devon dönmeden uzaklaştı. "Neden böyle yapıyorsun?

Bunu kolaylaştırmayacaktı ve kolaylaştırmamalıydı da.

Stacey patronuyla konuşmak, tamamen tarafsız birinden fikir almak istemişti ama bu akşam buna gerek olmadığını fark etmişti.

Bütün hafta boyunca neler kaybedebileceğini düşünmüştü ama bu gece etrafı acıyla çevriliydi. Solunda, çoktan zarar görmüş ve akıl sağlığını zar zor koruyan Ellie Lewis vardı. Üç masum insanı öldürdükten sonra hastaneye kaldırılan bir adam ve arabasının yanında hıçkıra hıçkıra ağlayan, her şeyini kaybetmiş bir kadın.

Ve tek düşünebildiği kazanacağı şeydi.

Evet, paniklemişti. Evet, korkmuştu ve evet, aptal bir çocuk gibi davranmıştı.

"Bir daha sor Dee," dedi, parmağını sevgilisinin omurgasında hafifçe gezdirerek.

Yanıt yok.

"Lütfen," diye fısıldadı.

Devon yatakta döndü ve onunla yüz yüze geldi. Üzerlerinde ışık yoktu ama Stacey her özelliğini ezbere biliyordu.

Devon boğazını temizledi ve Stacey'nin eline uzandı.

Konuşurken sesi sessiz ve gergindi.

"Stacey Wood, karım olma onurunu bana bahşeder misin? Stacey

karanlığın içinde ışıldadı.

'Evet, tatlım. Yapacağım.'

YÜZ SEKİZ

Kim arabadan inmeden önce sadece birkaç dakika mülkün dışında oturdu.

İki gece önce yaşanan olayların ardından Eric Hanson'ı sorgulamayı yeni bitirmişti. Neyse ki Veronica'nın saatte yirmi mil hız yapması kırık bir kaburga, çıkık bir omuz ve hafif bir beyin sarsıntısından başka bir şeye neden olmamıştı.

Oyun paketindeki parmak izi dışında aleyhinde hiçbir adli kanıt olmamasına rağmen Eric tüm cinayetleri itiraf etmiş ve her birini tek tek anlatmıştı. Kayınbiraderinin cinayetini diğerlerinden daha duygusuz bir şekilde anlatmış, ondan pis, yaşlı bir piç olarak bahsetmişti.

Eric öyle çarpık ve çarpık bir çocukluk anlatmaya devam etmişti ki, kız yaralı bir çocukla değil de yetişkin bir adamla konuştuğunu hatırlamakta zorlanmıştı.

Babasından kalan tek eşyasının kız kardeşine kitap almak için nasıl satıldığını açıkça anlatmıştı. Büyükannesinin Beth'i okuldan aldığını ve ders sırasında konuşsa bile yediği dayakları anlatmıştı. Kendisinin de okuldan alındığını çünkü büyükannesinin sadece bir tane için okula gitmeye hazır olmadığını anlattı.

Ama en çok da görmezden gelinmekten, kendini görünmez ve değersiz hissettirilmekten bahsediyordu. Stevie'nin kardeşinin intiharını okuduğunda,

Ryan, buna neden olan kişiyi öldürdükten sonra gömdüğü tüm yetersizlik duygularını geri getirmişti.

İfadesinin alınması için geçen dört saat boyunca Kim, örümcek ağında büyükannesinin vahşice öldürülmesi de dahil olmak üzere dört kişiyi öldüren bir adamı sorguladığını hatırlamak için kendini zorladı. Hasarlı ve kırık bir ruh yüzünden dört aile sonsuza dek değişmişti.

Ellie Lewis ertesi gün fiziksel yaraları tedavi edilerek hastaneden taburcu edilmiştir.

Kim'in yaşadığı çilenin uzun vadeli psikolojik yaraları hakkında hiçbir fikri yoktu. Telefonu kapalıydı, kiralık adresi boştu ve özel müşterileri iptal edilmişti.

Şu anda Ellie Lewis kimse tarafından bulunmak istemiyordu ve Kim buna saygı duyabilirdi.

Beth Nixon, öz kardeşi tarafından öldürülen kocasını gömmeye hazırlanıyordu. Keder ve sevgi gerçekti ve kardeşiyle bir daha konuşması pek mümkün değildi.

Jared ve Serena, Brainbox etkinliğini çevreleyen kamuoyundan en iyi şekilde yararlanarak tüm süreci savunmaya çalışıyorlardı, ancak kamuoyu onların tarafında değildi.

Penn'i yakalamıştı; Penn, servis istasyonundaki cinayetleri ve meslektaşının olaya karışmasını anlatmıştı. Doug'ın eski go-kart pistinde kardeşiyle olanları hafife aldığını biliyordu ama Travis onu tamamen bilgilendirmişti. Doug gibi insanlarla daha önce de karşılaşmıştı; çalışmadan terfi etmek isteyen memurlar, sıkı çalışmadan daha fazlasını hak ettiklerini düşünen memurlar. Görünüşe göre Doug yıllar geçtikçe, ilerledikçe etrafındaki insanlara karşı giderek daha kırgın ve kızgın hale gelmişti. Travis, Doug'a çavuşluk sınavına üçüncü kez girmemesini tavsiye ederek kaderini büyük ölçüde belirlediğini itiraf etti. Kim bunun bardağı taşıran son damla olup olmadığını merak etti.

Penn'in meslektaşının gerçek yüzünü daha önce fark edemediği için uzun süre kendini hırpalayacağını biliyordu ama o, karısı ve çocuklarıyla birlikte evine dönmüş olan Gregor Nuryef'in davasında bir terslik olduğuna dair içgüdüsüne sadık kalmıştı. Meslektaşının bu işin peşini bırakmak istememesi ve gerçekleri ortaya çıkarmak için sıkı bir mücadele vermesinden gurur duyuyordu.

Ve Stacey'nin sorunu her neyse artık iyiydi. Hanson'ı yakaladıkları günün ertesinde adımlarında bir sıçrama ve hepsini kör eden bir gülümsemeyle işe gelmişti. Sabah 7'de ofise ilk gelen o olmuş, diğerleri gelmeden önce haberi Kim'le paylaşmıştı. Kim polis memuru için gerçekten mutluydu ve ikisinin oldukça iyi bir eş olduğunu düşünüyordu.

Ve Bryant, her zamanki gibi Bryant'tı.

Woody'nin kısıtlamaları nedeniyle yavaş başlamasına rağmen, kardeş rekabeti, ihmal, zulüm ve yalanları çözmeye çalışırken onları sevdiklerinden uzaklaştıran dava çok yorucuydu.

Üç katlı evin kapısını çalarken, ifadeler imzalandıktan sonra aklında sadece bir kişinin kaldığını düşündü.

Veronica şaşkın bir ifadeyle cevap verdi. "İçeri

girebilir miyim?

Veronica kaşlarını çattı. "İfademi verdim. Orada...'

'Veronica, lütfen beni içeri alır mısın?

"Elbette," dedi ve kenara çekildi.

Kim merdivenlerden çıkarak birinci kattaki kütüphaneye yöneldi.

Köşede duran, çocukluklarından kalma alıştırma kitapları kutusunu görünce şaşırmadı. Geçmiş ne kadar acı verici olursa olsun, yine de onun geçmişiydi.

"Orada... unuttum mu...

'Veronica, her şey yolunda. Hiçbir şeyle suçlanmıyorsun. Bu bir kazaydı; ben sizin tanığınızım ve adam hala hayatta.

"Oh, tamam," dedi, gözle görülür bir şekilde rahatlayarak. "Peki, sen neden...

"Sadece konuşmak istedim," dedi Kim, onun şaşkınlığını okuyarak. "Birinin gelip seninle sohbet etmek isteyebileceğine inanmak gerçekten bu kadar zor mu?

"Sen mi? Evet, kesinlikle,' dedi bir eğlence parıltısıyla. "Sosyal açıdan benden bile daha az uyumlu görünüyorsun.

Kim yanıt olarak gülümsedi. Değerlendirme yanlış olmadığı için alınmamıştı. Ancak dava boyunca bu kadın onları engellemiş, düşmanlaştırmış, onlara karşı çıkmış, onları hayal kırıklığına uğratmıştı ve Kim bir kez bile ondan hoşlanmadığını fark etmemişti.

Veronica'da tanıdığı, anladığı bir şey vardı. İçinde ulaşılamaz bir şeye zarar vermiş olan derin, karanlık bir acı. Kendisine normal bir hayat vermesini engellemişti.

Oturduktan sonra, "Bırakmalısın, Veronica," dedi. Veronica onu

izledi ve uzun bacaklarını altına katladı.

'Eğer ciddi bir yarası olmadığını söylerseniz, o zaman ben...'

Kim başını eğerek, "O değil," dedi. 'Senin suçun. Bu senin hatan değildi. Televizyon programından sonra olanlardan sen sorumlu değildin. Senin hatan değildi ama yine de tüm hayatını bunu telafi etmek için harcadın.

"Ama ona tavsiyede bulunmasaydım, her şey aynı kalacaktı ve babamız onu reddetmeyecekti.

'Ama bir süre sonra her şey değişebilirdi. Babanın hayal kırıklığının sadece bir yanlış cevap uzakta olduğunu anlamıyor musun? Kız kardeşini öyle bir yere koymuştu ki, Belinda'nın onun beklentilerini karşılayamaması kaçınılmazdı. Evet, sen ona tavsiyelerde bulundun ama kararı o verdi.

Veronica ayağa kalktı ve odaya doğru yürüdü. "Ama kardeş olma şansımızı yok ettim, normal kardeşler.

Kim dürüstçe, "Benim tecrübelerime göre böyle bir şey yok," dedi. 'Eğer varsa da bunu senin için mahveden babandır.

"Ama birbirimizi sevebilirdik," dedi sesinde bir kırılma ile.

"Sen yaptın," diye teklif etti Kim. 'Onun yanından hiç ayrılmadın. Onu asla hayal kırıklığına uğratmadın. Asla yalnız değildi ve sana güvenebileceğini biliyordu. Ona yakın durdunuz ve onunla ilgilenmek için kendi hayatınızdan vazgeçtiniz. Elinden geldiğince onu korudun ama o bir yetişkindi. Her zaman sana sahip olduğunu biliyordu. O sana karşılığında çok az şey verirken sen onu çok sevdin.

Veronica'nın yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. Onu sildi.

Bu onun hatası değil. Beni sevemezdi. Yaptıklarımdan, sebep olduklarımdan sonra. Beni suçladı. Benden nefret etti.

"Hayır, söylemedi," dedi Kim. 'Çünkü sana asla gitmeni söylemedi. Seni, senin onu sevdiğin kadar seviyordu. Aslında hep sevdi.

Veronica kaşlarını çattı. "Bunu biliyor olamazsın.

Kim, en basit gerçeklerin onlara en çok ihtiyaç duyan insanlar tarafından nasıl göz ardı edildiğine ve durumun dışındaki biri için nasıl apaçık ortada olduğuna şaşırmıştı.

'Bunu biliyorum ve bunun tek bir nedeni var. TV programından sonra onun için her şey değişti. Babanızın sevgisini, ilgisini, saygısını kaybetti. Ve basit bir şey yaparak hepsini geri kazanabilirdi.

Veronica'nın bakışları daraldı.

"Nasıl?" "Gerçeği söyleyebilirdi.

Kim, ablasının Veronica'nın kendisine soruyu yanlış anlamasını söylediğini asla kabul etmediğini fark edişini izledi. Bunu yapmış olsaydı her şey affedilecek ve hayatı normale dönecekti ama o bunun yerine ablasını korumuştu.

"Babanın hoşnutsuzluğunu sana yöneltmeyecek kadar çok seviyordu

seni. 'Nasıl yapabilirdim... Yani... Hiç düşünmemiştim... o...'

Kim ayağa kalktı ve tanıştıkları andan itibaren ilgisini çekmiş olan sert, heybetli kadına elini uzattı.

"Teşekkür ederim Müfettiş, gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Rica ederim," dedi ve dışarı çıkıp merdivenlerden aşağı indi.

Derin ve rahat bir nefes aldı ve telefonu çalmaya başladığında kaskına uzandı.

Bir sonraki Kim Stone romanı çıktığında ilk siz haberdar olmak ister misiniz? Angela'nın e-posta listesine şimdi kaydolun!

Buradan kaydolun!



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.